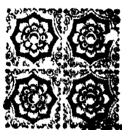
னருணாசலேசனருளிற்றோன்றி
மருணாசமாக்குமறைமுடியுணர்ந்தோன்
கருணாநந்தர்கடாக்ஷத்தாலே
மருடருஞ்சிவயோகமருவிச்
சண்முகஞானவாரியனருளா
லுண்மூகமாகநடுநிலையுணர்ந்தோ
னணிதிகழமராவதிநகர்க்கதிபதி
மணிமுடிசூடுமன்னர்மன்னன்
பலகலைபண்டிதர்பரிந்துசூழவையான்
கல்வியிற்போஜன்கட்டழகனிற்
சிறந்திடுமாரன்றிண்மையில்வீம
னறந்தெரிந்தளிக்குமௌதாரியந்தனில்
னூறமைவள்ளல்கள்மொய்ம்பெலாமொன்றாய்
மேவியவள்ளலவிதரணசற்குண
சுலட்சணபிரதாபதுரைவாசுரெட்டி
யிலட்சுமிபதிநாயகனிருசெவிவாய்
மதிநிடநான்மறைவகுத்தமெய்ப்பொருளி
னடிதத்திமேன்மையறைதருவாக்கிய
ஞானுயிர்ப்போதமொழியருணகிரி
ஞானியிணையிலாதறவத்தோனே

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இதில் அடங்கியசாத்திரங்களின் பெயர்கள்.

அறிக்கை.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னபட்டணம் பெத்துநாயகன்பேட்டை நாகமணித்தோட்டம்-பட்டு, இராசப்பமுதலியார் வீதியில் - ௩-ஆவது கதவிலக்கமுள்ள-வேலூர்-அரங்கசாமிமுதலியார் வீட்டில் விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

உ

கணபதி துணை

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

முதலாவது

சத்தியஞான போதம்

பாயிரம்.

நேரிசை வெண்பா.

கலிவிருத்தம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] திருத்துதி.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (க)

நூற்சிறப்பு.

சதங்கைஞானத் தமிழ்மாலையானே ... ...
பன்னிருசமயப் பணிகளைமுறியாச ...
சைவத்தாமரைத் தடந்தடையாமா ..
நவைதபுமறிஞா நாமமுகுலவா ... ...
வசசதிப்போகக் கவளமருந்தா ... ...
குவிவிரிவகன்ற கூடதிருநாமவே. .. (உ)

ஐம்புலக்களவு மடையாதடைத்துப் ...
பயிலபயிலப் பாவமுசாக்கு .
பாகமறுலோக கவிரொளியாக ..
பிமமானித்தித்தி விடாகெடப்போதனை .. ...
சதங்கை ஞானபோதத் தம்பே .. ... (ங)

பாயிரம் முற்றிற்று.

பதிப்பியல்

உலகமுழுயிரு பொருமுறைப்பட [illegible] வாதனுறநிறு, மாருயிர் [illegible] டெனளசொடதிரது, முகமாசத் [illegible]

உவனுவருதவெனு முரா [illegible] குறதொழிலுளவதனுப, பொனவி [illegible] ன வனுறசிவனுமுண்டா, ப [illegible]

பொன்பலபூறைய மனடலகேடமா, [illegible] மை, தருபவனொருவன ருனுளனதுடோமு, [illegible] புனணியனுளனே.

நிரவயனிமல னிராமயனருக, யொ [illegible] ம், போனமுரகை புனைகைப்பியமுா, [illegible] ருககடையா, கமர்பிறனொனு ஞானயகருடிம. (௧)

அகாயனசை னாதரிடாம், [illegible] இயிருமுபென்னச்சித்துமாஇயெனத, [illegible]

பாகநூலோதல்
விளைந்தல், புல்லினற்ம்
கல் கண்மனமேழும், பி

அருளொருமைமை
முழுவதமுடைமை, மு
னவயவமிலாமை, ய

அரிசடுவருக்க மட
கமதிநால், பெருநத
[illegible]

கதி[illegible] க்கல [illegible]
ன்மா [illegible], [illegible]

[illegible]க்கா[illegible]க்க
[illegible]

[illegible]ப்பும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சேதனமான்மா [illegible]
மை[illegible], சேதனா[illegible]
[illegible]

கருவிக்காணமாக் க[illegible]
[illegible]

[illegible]திராணிப்பந் [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]மை [illegible]
[illegible]

கல் கதிர்பண்டங் கழியிருக்க.
[illegible], மு[illegible]ரயிறைவ னயறு.
(க) மாணவ யதனைத், தலைக்கவத்த தன்னைறுவ
டாக்ஞூயபடாதே.

யாகத்தின மருவு
ராவணவராலுங் கொடு
ன்றே (உச

) ருத்திரமடு-வு

[illegible]

(ச)

[illegible]

(௬)

[illegible]

(௨)

[illegible]

(ஊ)

சத்தியஞானபோதம்.

மலாமணமணியொளி மனனியவணண, மாவிககியல்பு மயிமுக மா[illegible], மாகாயமபோ லாநதராஙகண்டாங், கெழுமியெங் கணுமாயக, கிரொள்ச்சடையனைப, பினனியொனறுகிப் பெறுமெனு நூலே. க

[illegible]டைப்படும பாரிடையபபுந, தாயிடைச்சூலும் தனிரிடைத தாவருந, [illegible]யிடைவெமமையுஞ் செறிந்தாங்கன்ன, வறிவிடையீச னமாந்தாந் நறிலே. (௰)

[illegible] ரமெபற வாஙகாஙகிருபபினு, மாருயிரறியா லறிதாய [illegible], [illegible] கணணுக கொளியாதொளிதது, ஞான கணணின [illegible]. (௰க)

[illegible]ைஙறு மறிவனபாரே, கா[illegible] கவாநதன [illegible], [illegible] மூமறை [illegible], பிரளே பமகாயிற [illegible]. (௰௨)

[illegible] பொருள[illegible], கா[illegible] கறப [illegible] (௰௩)

[illegible] பொருளியனை [illegible] (௰௪)

[illegible], வறி[illegible]யோவவ [illegible], காணுதுபாயிற [illegible] (௰௫)

[illegible] கடலவிழுஙகிய நது [illegible] (௰௬)

[illegible], நெலவினுமபேகினு முறை [illegible], பொருயமினறியினும், பாடிகாவ [illegible] (௰௭)

[illegible], வியாபகமேனி நிறைவாமென [illegible], விடாபபியமொனறின [illegible] (௰௮)

[illegible], வியாப மூவமொன வின் [illegible] (௰௯)

[illegible], வியாப்பியமலமென நீககிய [illegible] (௨௰)

வியாபகங்கதிரோ வியாததிகணனே, வியாபபியமருளொ வி[illegible]
த்தனனாலே. (௱௧)

சமட்டிவியட்டி சாற்றுங்காலே, சம[illegible]யாகா[illegible]
ட்டி, குடவானென்னக் கூறற்பாறறே. (௱௨)

அமனைசமட்டி யாருயிாவியட்டி, [illegible]மலரேறொனறி[illegible]
சமட்டி, வியட்டியாகவை விளம்புங்காலே. (௱௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௱௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௱௫)

[illegible]
சிவனுருவ[illegible], இருவழியானும் [illegible]
நூலொழும், பாலனை [illegible]
க்குமே.

[illegible]

[illegible]

[illegible]
நசைத்துனே, [illegible]
ர்களை [illegible]

இருவினை[illegible]
ருயிரோ, [illegible]
டட்டு, விடவான [illegible] (௨)

கொடிவிதியனை கொ[illegible]
டன்றே, [illegible]
கதனுங், யாகம்பேணி [illegible]
மூயிதே. (௩)

ஆணவமாதிய வாப்பையாலி, தானவிழ்க்கறியா தானேயவிழா, கரணமொடுக்கிக் கருதியகாலைச், சங்கரனவிழ்க்குந் தயைக்கையாலே. (ச)

சனகக்குருட்டுச் சந்ததியிருட்டறை, வாய்ப்பட்டாங்கு மலவாய்ப்பட்டுப், பன்னாளழுங்கிப் பருவரலுழக்கு, மனுதிகேவலத் தாருயிரம்ம. (ரு)

கலைமதிச்சேகரன் கலைக்கையாலே, கட்டவிழ்த்திடலுங் கருவியிற்புக்குச், கோலங்கொண்ட வாறைக்குறைத்து, ஞாலங்காவல ரெனனுமுயிரோ. (சா)

கருந்தலைபுக்குக் கண்முனார்த்தோற்று, வாணவப்பாம்பின் வாயைப்பட்ட, ஓயுந்தேனாச் செந்நெறிகாணுப், பனனுளலம்வரல் பாவியியல்பே. (எ)

விசுனாமோகினி மானெனவிரிந்த, தத்துவக்காட்டிற் றனித்துநியமிநியமின்றுயவிடுஞ்சை யொருபாலடர்ப்ப, மாயைத்தடாகமுட[illegible]நடான்மயக்கக், காமியக்கடமா வொருபாற்கறுவ, விருவினை[illegible]யமொருபாலிழுக்க, வாசையாமன்னை யொருபாலறையக், [illegible]வமொருசார் நுழைப்பச், கல்விக்காளியா ரொருசார்க[illegible], சமயத்துறை யொருசார்தாக்க, வெம்பசி யறிவைக்[illegible]வருட்ட, விண்ணமாவி யிடருறுங்[illegible], [illegible]டையொருவாத, காயினுஞ்சாலத் த[illegible], கட்கடையாளாற் காடமொற்றலு, முட்கினையாவு[illegible]. (அ)

பசுவியல்முற்றிற்று-ஆக-இயல்-உ-இ-சூத்திரம்-கூசு.

பாசவியல்.

செயற்கையியற்கை தெரிக்குங்காலை, செயற்கையுயிர்க்குத் திரிகலமனலியு, வெண்மடிக்காறக்கு யிரவுகதன்மை, போலநீங்கிப் [illegible]வனையுவமே. (க)

இயற்கையுயிருக் கிருண்மலமென்னி, யிருள்தைகறுப்பு மெழிற்பாலவெண்மைய, பிடையில்விடாதென் றிசைத்துணர்புலவ, ராயினைய வியற்கையாமே. (உ)

வள்ளலார்சாத்திரம்.

மலமிலைமாயை மறைக்குமென்னின், மலகுணமறைத்தல மா
யையவிளக்க, லவைபுகலொடுங்கிய வரவின்வாலுள, தலையிலையெனு
ஞ்சொல் சவலைச்சொல்லே. (௩)

மாயாதனுவின மணியவானமா, கனமவிருபபங் கருமலமின
றே, லேயாஞானறை யிடருமுருவே. (௪)

கனமமயககக் கடுமலமறைபப, மாயைவிளக்க வருவனபோ
வன, மூவகையுயிரு முமமையவுலகிற, கறநகெனசசுழன்று கதி
தொறமடுததவே. (௫)

உவிரொளியீசனை பனணியனென்று, யிருளபுரியாக [illegible]யை யா
னெனனெனற, மணணியமட[illegible]தையை யாருயிரொன்று, முன[illegible]சை
செயக லுயிாமலமோமோ. (௬)

குருவைகைகோறல் குருமொழிமறுத்தல், குரு[illegible]
சபிழைததல, குருபபொருளகவாதல் மா[illegible] (௭)

செருவினுனமுச[illegible]மலதசழுத்தன, முககாண[illegible]
டறுககல, செருககிகழகூறல சிறறினமருவல, [illegible]
கனமககூடே. ( )

நிசசயமறவி நீடுஞ்ஞானம், [illegible]
லழிபொருள வேட[illegible]
தனைதவெறுசது, [illegible]
யாணவககூறே. ( )

[illegible]
ழிச்சேற, லறிவைமறைத லாகமபேண, [illegible]
ணமெனப. ௰

அவாவறந்த லானவைகுபிறறல, [illegible]
நியகற, லறிவைவினைத்த [illegible]
குணமெனப. (௰௧

மூதுரைவியத்தல் மொடமல[illegible]
முனைதழுதல, [illegible]
[illegible]

சிவனியாகு மென்னுநதிகழவுஞ், சிவஞானோனென்னுநதிற முஞ், சிவனேயாவினு முளனெனுநதிருவுஞ், சிவனேகாட்டித் தெளிததனனெனகசே. (க)

தசகாரியததைச சாறறுஙகாலைத, தததுவம்யாவும சடமெனககாணடல, தனிததனிச்செயலைத தானறிநதுடுத, லிவைமலநாமல மெனனததணநத, றததுவரூபந ததததுவதெரிசனந, தததுவசுத்தி நிரைநிரைதானே. (ம)

அறிவாகரகு னெனவறிநதுணாகல, செபிரபபிரமம யானெனதசேற, லவறறிவனருளி லடங்காதடஙக, லுருவதெரிசனஞ் சுததயமுமிாகசே. (மக)

சுகமயமீசன சொரூபமாகணட,லசசுகமடனை யாஙகாஙகறிநலவனே ரகு யச்சுகததமுழநத, லிவனவனுகி யினபமேலிடுத, லுருவததரிச--- யோகமமாபோகமே. (மஉ)

[illegible] பஞசவிநதிரியா பனனிற [illegible] துணரொளியாவு முடிபகககமாதலி, ஞெனாறேயாமெனறனோறபாநசே. (மங)

[illegible] கணணுககிருள கண்ணோடோாற, மனனமோககத நமாவனவுயிரே. (மச)

சநதிர் [illegible] நிறவாத, தனமைச்சிவஞ் சிவனவனப [illegible] யேயுமனொவ வெனமனுரைபுலவர். (மரு)

கணணைக்கொண்டு [illegible] போற, சிவன்சிவததாற் சிவசிங்கி, [illegible] மணடிலமபோனமுங், கவாவிநதொளிரு மசியம் [illegible] (மசு)

[illegible] குணறவிருளவி, மாலறியாதமலாவாயபப [illegible], சீடகக் [illegible] முகனறியா, முடியாவின்பமுடிபெறறனவே.

[illegible] பொலிநத, தததுவசாலஙகடபபான்கட [illegible] றுளொயெகூடி யான்பா [illegible] யருளையுமா [illegible] கறியகிலலனே. (மஎ)

[illegible] வனிராலமபனா, சுதகதாமிவிவனைனைசுதநதா னே, சரீரிவனசரீரியவனெனு, மலசிக்கதகு லிவ்வுழுக்கின்றே. (மஅ)

அஞ்செழுத்துண்மை யறையுங்காலே, சிவாயநமவெனுந் திரு வாக்கியத்திற், சிவமருளான்மா திரோதைமலமிவை, பாநந்நிலாமி யாப் பருவிடம்போன்றுச், சிவன்றனைமறையாச் சிவனைமறைக்கு. ம தோமுகமாகி லறிவைமயக்கு, மூர்த்தமுகத்தி லுருவழிந்தனவே.()

அருளம்பலத்தி லருளுருவாகிச், சிகாரம்பிரமந் திணைமலநீக்கி, யகாரவுயிர்தன் னடியிணைசேர்வான், றிருநடஞ்செய்யுந் திருத்தில் லைக்கனே. (௨௧)

உபதேசவியல்-முற்றிற்று.

ஆ-இயல்-௪-இ-சூத்திரம்-௭௯.

அணைந்தோரியல்.

முதற்காண்டம்.

நெஞ்சுபிழைபருவாய் நாகபூடணன், றேனவிழ் கமலச் சேவடி முன, மலவெயிற்கொதுங்கி மதிநலம்பெறுவோ, ராணுசதன்மை யறை குநமெய்ப்பதே. (௧)

வேறுமையின்ற வெள்ளிலங்கனியோ, வழலவாயபட்ட கா கொல்லே, வாய்முலைவையா மாய்கதவாளைகன்றே, கொன்றை நாதனதருளா, லககாயு ற ய யா மான்மே. (௨)

மணிப்பாம்பிருளை மழவாயிறைமையச், செலனை ... இயன்றுளிவா, யாக்கலிராக்கை ... மாதேயவைக ... மன்னியவுபிரு, மதியாபிறப்பி னை ... ப்பெறாக்கே. (௩)

ஊனமகனவு முதின்வரல, மாறிலேயு ரகவயா ... வியுளமும் பதிதர்மயக்கு, மலரிலேயகனா ... தற்படா வெண்மஞாபுலவர். (௪)

இரக்கமும்வணக்கமு ... வலாய, ... ங்காவிணக்கமுஞ், செம்மலாயைரொறுந் செ ... மகன்ற மூத்தர்பாலுளவே. (௫)

பூரணபோதப் பொருடாளுகலி. ... மாக ... மவாக்கொனே யவே. (௬)

வினைபயுமறப்பு நீத்தமையாலே, பனைத்துங்கணைமய ... லரன்றே. (௭)

பதியெனிறபாசத தோடுளையென்றும், பசுவெனின்முத்திப்படு ஈவமினறே. (௮)

சூனியபாச மாணடுழிசசோதி, நானதுவென்று ஞானமூமினறே. (௯)

ஐவகைஞானத தநதரவானமா, வாங்கவையிறபயி னதுபர மானமா. (௰)

மாயைமயககுங கனமவழக்கு,மூலமலததின முடிவினமறைப புருசபமபிரகாசாக், கிலையெனுஞ்சொலலே. (௰௧)

மூனறுமுனைதகனு முறுசொதிலுஞறறலு, மாவிககிலபொரி யறிவொமமாயதலி,ஞக்கைமாட்டொறறைநதனாபுலவா. (௰௨)

சிதமபரமாதலிற சோவிடமிலலே, யவனிவஞதலி னணுகலுமிலே, டரிவுருவாதலி ஞகைகயமினறே. (௰௩)

ஞனமாயாசலி னுணாபவரினறு, நானதுவாதலின ஞானமூமினறு (௰௪)

சோவினமதிநது சோவர்ஞெடிது, பனனகபூடணன பாதபடனடா, ஸீதாககடல ஜீ திபபோநதா, சாறுயபினறநனிவான மாமே. (௰௫)

சாரோசோபட தருககயகாவியடங்,கொகருவமபாதங் கோதெ ாடா, பிகதாககிநூல பேசிறபிழையே. (௰௬)

மாவிககிலப னசிடமுன்னுற, புனைசாவென்னப் பொருடி, பரு துடகேடம பகருவசோகங், யன்ஞோக்கிநூல ஆமாமே. (௰௭)

கோற வெருள குறைகொளுணத்தன், றிருவருளில்லோன் செகபுககின யுடியாடிலலோன, மகசாவாககிங் கிநூலறைமி, னேறுநதருவே. (௰௮)

ஆயிரியவாநூலபுகனறுபின, சததஞ்சோதிடஞ் சருக்கம் புனைவன, மொக்கம்புகழ்நத ஆயருநூலியைப், பதிபுகுவிக்கும் படிறனனே. (௰௯)

* ஞானசெறிநூனுணர்வாகி,யறுதிமுதத னருளியவாரு ம சொனசாறறுமாமே. (௨௰)

நூன்முகம் — முற்றுகிகமெனக்குறைத்தது.

மறுத்திகளொடுகதி மறைமுடிவுணராது, வழிபடனமாந்திரகலை யெனமதியே. (உக)

அறியாவறிவ னருளிற்கலந்தார. காதவனொளிபுக கழூதியக ண்ணுய, மூமமைபயாழு முறைமுறைகடவா, வபாவபபாழி னடங் காதடங்க லுபதேசக்கலை, யிஃதெனவுணரோ. (உஉ)

கேவலஞானக் கிழவனுடைய, பிள்ளைநாவரசு பேராரு, னரதனவாசகய னருநதமிழ்மேலன, சிவனமுததா திருவாயமல ந்த, நூலபவநோயகசு நுணணி பமருநதே. (உங)

ஆ சூத்திரம்-௱உ.

முதற்காண்டம் முற்றிற்று.

இரண்டாங்காண்டம்.

உடலெனும்பெண்ணை யுயிராமாயக, னெநாளவிதவனெவவ ழிடானே, வ்றிவத்தலை விதியுளளவம, வ்திவசயனெல்லெ ப புறறடுமே, வெறுபடமவ்தயின மேயடாடாயே, றிநூல றமட றவரிடசத, மாககைவவறுபபு மகயகூரயாணிய, முறுமெனககண்டாய கொழிநதருமாணு. (௧)

ஈசனெனயோ னெவவணமவனயா, ருலகமீனற வொருவருமா யி, அுநகவனெயகுளனுலடைதுளளா, ருபமபு முமவலை காயனா, னுமருப நட்டமாதல், னீசனைகயானே னெனசெயகேமன. (௨)

நீரினடையிருபப னெருபபிடையிருபபன, காறறிடையிருபபன கன லிடையிருபபன, விணணிடையிருபபன வெயியிடையிருபபன, மதி யிடையிருபபன மனததிடையிருபபன, அறிவிடையிருபபனா யசைவரு வன்றானே. (௩)

உருவோவருவோ வபபெருகோ, கருமையோ அருளோ சா ரூப்பொருளோ, கிரியோசெயலோ கைகாமவலோ பதுபுரு க்கமு முடையுமுணடோ எணடவருவோ ப (௪)

அதிநுட்பமைந்த நலமருகாலைய, பிரமகிரையைய பெயனனே வனே, சிதாகாயததிற திருவுருததாங்கி, யமுனி தவரதனெ வனே, வானமுறையுலகம வயினவயிறுததக்க, னமுகத்திருந்து நான்மறையுரைத்தன, ருபனிடததிலொளிததவனெவனே, யவனே பிரமமென்றறிமனனே. (௫)

மூலமென்றழைத்த மூனைக்கொம்பியானை, விருத்தந்தீர்ப்பான் வந்தவனெவனோ, தூணிலுமிருப்பன் றுரும்பிலுமிருப்பன், னெனுமழ சொல்லுக் கெதிர்ந்தவனெவனோ, துகிலுரிகாலைத் துருவதன்மகட்கு மாளாத்துகிலை வருத்தினனெவனோ, வருச்சுனற்காக வமரிடையிருந்தாங், குணாமெய்ஞ்ஞான மூரைத்தவனெவனோ, வவனேபிரம மெனறிமனனே. (௬)

கல்லாலின்கீழ்க் கடவுளாகிப, பொல்லாஞானம் புரிந்தவனெவனோ, மாலவனாவிலலாய வலியவர்புரங்க,ணீறெழவொருக்கி நின்றழுவனைச், சேவடிநீழலிற சேர்த்தவனெவனோ, காலனைமாட்டிக கவின்சிறுபாலனை, மரணந்தவிர்ப்பான வந்தவனெவனோ, வவனே பிரம மெனறறிமனனே. (எ)

உளனேபிரம முயிரோபிரமம், வானேபிரம மறையோபிரம,நானேபிரம நாடுங்காலே. (அ)

வழியோபிரம மதியோபிரம,மொழியோபிரம முணாவோபிரம, மறிவோபிரம மாயுங்காலே. (௯)

ஒருமலவழக்கு மிருவினைத்தொடரு, மும்மலச்செருக்கு நால்வகைவாக்கு, மைவகைப்பொறியு மறுவகைக்குற்றமு, மறமுலன்றி யறிவாகாயே. (௰)

கண்ணொளிகண்ணே கதிரொளிகதிரே, கண்ணாகாதே கதிருங் கண்ணுங் கதிராகாதே கலப்பின்வைப்பே. (௰௧)

வானேவளியோ மருகனல்புனலோ, மண்ணேமதியோ வளவொனறாமோ, யானேபரம்பொரு ளெட்டுமெபிரிவோ, தானேயதுவேயது தானெனப,மானுததுவும் வழக்கச்சொல்லே,நானேயதுவென நாடலுமாமே. (௰௨)

இரண்டாங்காண்டமுற்றிற்று.

ஆ௲-இயல்-௫-இ-சூத்திரம்-௱௰௪.

சத்தியஞானபோத முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

இரண்டாவது
பதிபசுபாசவிளக்கம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்துதி.

விருத்தம்.

திக்கயமுற் றாயிலிலிருக்குந் திருச்செல்வனை ... *
மத்தகக்கரிமுகத் தரசைவல்லபை ... *
புத்திரவடிவுற புகழ்க்கைபோகவியுரு ... *
சத்தியமாவிலா னயனறனைப்போற்றுவாம். ... *

நடேசர்துதி.

(வேறு.)

முன்னைநானமறை முடியினிலவிர்திருப்பவனை ... *
யன்னையசத்தனு யுலகெல்லாமமாகிடுபவனை ... *
பென்னையாளுடை யிறைவனையிருணமலங்கழியப் ... *
பொன்னின்மன்றத் தாடிய புனிதனைத்தொழுவாம். ...(க)

பனைவணக்கம்.

(வேறு.)

ஆலவாக்குமூலப்பொருளாய முதற்றொழிற்கும்விததாகி
யாயிர நடனத்திற்கு நாடரியபோற்றிவாயுத
தேவாக்குழுவிலாக சருசித்தாகருணாகரரும்
யாயாக்கருத்தாயாகு மெழிற்பனையைவணங்குவாம். (உ)

கணபதிவணக்கம்.

ஏகாக்கரமலமென்னு நீண்டமூக்குடைத்தும்பி
நாயகாரமெனுந்தநியை யடியோமெபறித்தோடத

ஆங்காதவொருகோடி சூரியர்கடோற்றங்க
ரோங்காரக்கயமுனியை யுளக்கூடத்திருத்துவாம். (௩)

சுப்பிரமண்ணியர்வணக்கம்.

(வேறு.)

அறுவிதசமயத்தோர்க்கு மறுமுகசாமியாகிச்
செறிபரப்பிரமம்யானேயென்று சின்மயிலிலேறிக்
குறுமுனிக்கருளிச்சீவக் குகைதொறும்வீற்றிருந்த
மறுவிலாக்குகனைப்போற்றிமாயத்தனென் பிறவியெல்லாம். (௪)

தக்ஷிணாமூர்த்திவணக்கம்.

(வேறு.)

வீராதனத்திலெழுந்தருளி மினனிறசிறந்தவேணியராய்த்
திராவையநீத்தருளுஞ்சினமுத் திரைச்செங்கையினராயப்
பாரோரவிணைஞோபணிந்தேத்தப் பரமகுருவாயப்பலகாலு
மோரானீழலமர்ந்தாரை யுள்ளும்புறம்பும் வணங்குவாம். (௫)

(வேறு.)

மூலமாயெவைக்கு மறிவொணுவுருவாய முப்பலங்களோதவா
க்கெனர்தா, யாலபோசனஞ்செய்தழிவில்லாதவனுமருமறைச்சிரசமர்ரா
னிரூபரூபப, பாலலோசனனுயப பசுதொறுமபதியாயப, பக்குவச்
சனக ஞதியாக்கா யாலமாநீழ லமாந்துறைபவனை, யகத்துயிசிரு
த்தியின்படைவாம். (௬)

குருவணக்கம்.

(வேறு.)

பாசமைந்தையுந் தனித்தனிப்பரிந்திடநீக்கி
நேசமாகியவறிவுருநீயெனக்காட்டிப்
பேசமேழ்வகைப்பிறப் புனக்கிலையெனப்பேசிக்
ஆசுநீக்கிய சுயம்பிரகாசனைத்தொழுவாம். (௭)

(வேறு.)

தாரணியவர்க்கு நாலாஞ்சத்தினிபாதமெய்த
ஆரணிபோலத்தோன்றியொருமொழியாலெனக்குக்
காரணிகாட்டு மாறுசமயத்தினைகோளைநீக்கிப
பூரணசொரூபங்காட்டும்புண்ணியனபொலந்தாள்போற்றி. (௮)

திருமூலர்வணக்கம்

(வேறு.)

ஐயமாகடலாழ்ந்த வுயிர்க்கெலாங்
கையிலாமலகம்மெனககாட்டுவான

மையறீர்திரு மந்திரஞ்செப்பிய
செய்யபொற்றிருமூலனைச்சிந்திப்பாம். (௯)

வியாசமுனிவணக்கம்.

துக்கசாகரத்துக் கொருதோணியாய்ப்
பக்குவச்சுக னைப்பெறுபாக்கிய
தக்கவான்ம தயாபரனாகிய
மிக்கவேதவியாதனைப்போற்றுவாம். (௰)

நூற்சிறப்பு.

(வேறு.)

பாவமகலப்பரிகாரவிதத்தைப் பகருஞ்சிலநூல்க
ளாவலோடுமறம்வளரவறங்கள்பகருஞ்சிலநூல்க
ளேவமிலலாமுத்தியினுமிரண்டேயென்னுஞ்சிலநூல்கள்
சீவபிரமவயிக்கியத்தைச்செப்புமிந்நூற்சித்தாந்தம். (௰௧)

(வேறு.)

புன்னூலாம்பரசமயப் பெரயந்நூலின்மயங்குவரோ
செந்நூலாமருமறையின சிரத்தொளிருமுபநிடத
நன்னூலிநெறிநின்ற நயமுணர்ந்ததநாதாக்க
ளந்நூலுங்கைவிட்டே யிந்நூலைப்பற்றுவார். (௰௨)

அவையடக்கம்.

அங்கணீரிழுக்குடைய தானாலுநதிகலக்கி
லங்கணீரென்றிகழாரது போலென்புன்சொலலும்
புங்கமறையொடுகலக்கிற் புன்சொலுநன்சொலலாகும்
புங்கமலிசானரோரும் புனசொலிதென்றிகழாரே. (௰௩)

நூற்பெயர்.

(வேறு.)

பொய்ப்புவியதனிறனும் பொருக்கெனத்தோன்றிமாயு
மெய்ப்பிலாவுயிர்கட்கெல்லா மௌிதினின்ஞானமெய்த
வப்பணிசடையோன்முன்ன ருறைந்தவாகமத்திற்சொல்லு
முப்பொருள்விளக்கஞ்சொல்வேன்முக்கணனருளைக்கொண்டே. (௰௪)

பாயிரம்முற்றிற்று.

குருகாருண்ணியம்.

(வேறு.)

உலகமுமாழையு மொண்கண்மாதரு
நிலையலவென்றுணர் நெடியமாணவன்
கலையெலாந்தெரிந்தவன் கதிவிருப்பினு
னலமலிகுரவனை நாடித்தேடுவான். (க)

(வேறு.)

உலகநெருப்பைக்கடந்தொழியாஞானவுததிமூழ்கப்பேறே
விலகுகுடும்பத்துயர்நீங்கியெர்காட்டுறவியாவேறே
திலகமறையின்பொருளிதெனத்தேற்றுங்குரவன்காண்பேறே
கலகவுடலப்பிணிதணந்துகடவுடனையான்காண்பேறே. (உ)

(வேறு.)

மருவியவுடல்வெறுப்பும்வையகவெறுப்பும்வாரா
விருவினையொப்புமங்கணெய்திடுமெய்துங்காலைக்
கருமலபாகமுண்டாம் பாகத்தாற்கடிதிற்சேருந
திருவருட்சத்திபாதஞ் செறிந்திடுங்குருவுமனறே. (ங)

(வேறு.)

இனையவண்ணநினைந்திரங்கு மெழின்மாணுக்கன்றனைப்புரப்ப
நினையுநினைவிலொளித்திருந்தநிமலனீங்காக்கருணையினன்
மனிதன்போன்றே யுண்டுடுத்தன் மருவிக்குருவாய்வரச்சீடன்
கனியுஞானக்கண் ணாக்கண்டான்பவநோயவிண்டானே. (ச)

தேனுண்டளிகள்பண்பாடுஞ் செறிகற்பகநேர்குருநாதடிக்கீழ்
மானுமழுவுஞ்சதுர்ப்புயமு மணிக்கந்தரமுமறைத்தருளி
யீனமகன்றதிருவாதவூரர்க் காகவெழுந்தருளு
ஞானமுனியேயிவனென்றுதெளிந்து நாவாற்பழிச்சினனே. (ரு)

(வேறு.)

அப்பிரமேயபோற்றி யாருயிர்த்துணைவாபோற்றி
யொப்பிலாவொருவபோற்றி யுணர்பவர்க்கணியாபோற்றி
கட்பயமில்லோட்போற்றி நாதநாதாந்தபோற்றிச்
சுப்பிரமணியாபோற்றிச் சுகம்பிரகாசபோற்றி. (சு)

அற்புதவமலவேக வசிந்திதவகண்டாகார
தற்சிதம்பரவேகாந்த ஞானநாதாந்தவின்ப
சொற்பிரகாசசுத்த சூனியதூரியாதீத
தற்பரவனந்தானந்த சற்குருநாதபோற்றி. (எ)

கண்ணிலாக்குழவியைய காரிருட்டறையட்டாங்குத்
திண்ணியமலவறைக்குட் சிக்கியசிறியேன்றன்னை
நண்ணருஞானக்கையா னன்முகன்முதலோரோங்கத்
தண்ணளியாலெடுத்த சற்குருநாதாபோற்றி. (அ)

மூத்தனைப்பகைவனென்று மூர்க்கனாயுறவனென்றும்
போதனையனேககாலம் பிறந்திறந்தெய்த்திட்டேற்குப்
பதியையான்ஞானங்காட்டி ஞானத்தாற்பரனைக்காட்டும்
சகதிடஞானனந்த சற்குருநாதாபோற்றி. (௯)

பாசனையாமுடலங்காட்டிப் பொறிபுலனகரணங்காட்டி
பேசனையாருயிருங்காட்டி யெழிற்றிருவருளுங்காட்டி
பாசசாலிலைப்பங்காட்டி யகம்புறந்தானைக்காட்டி
சச்சதானந்தங்காட்டு சற்குருநாதாபோற்றி. (௰)

குருகாருண்ணியம்-முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨௪.

குருபதேசம்.

அருள்வினைபவத்துக்கென்னை யாளெனவடியில்வீழ்ந்த
வருசசிலைச்சீடனாறன்னை வாவெனவருகில்வைத்துத்
தாருசீருள்ளங்கிரியப்பாது தாமரைசிரத்திற்சூட்டி
யருளெழுத்தருளியபின்னீ ரதனைபொருளறையலுற்றான். (க)

(வேறு.)

அந்தெழுத்தினிலொருபுடை யரும்பதியமரும்
வந்தெழுத்தனைவொருபுடைபாசமாயவதியும்
சமயினரிய வொருபுடைபசுவெனத்துலங்கு
மைந்தெழுத்தின்முமமுதலறிந்தவாபிறவார். (உ)

(வேறு.)

பாழுவாயிறைவெழுத்து உசவெனுளிபனையெழுத்து
நிறைநிலகணையாகு முயிரொளுந்தனியெழுத்துத்
தீனவிலையினாக்கேயாகுரு செபயிபுதிரையெழுத்து
மனைறும்குருமேனியாகு மையுமலவெழுத்தே. (௩)

நகடமாயடசேரினை நருசெனவெறுத்து
மகரமாயுமையெல்லாம வேறொங்கினைந்து

வகரமாகியவனத்தினி லிருந்திளைப்பாறிச்
சிகரமாகியநகரியை யடைந்தனனசிவன். (ச)

பாசமாகியவிரண்டையும் படிறெனத்தள்ளி
நேசமாகியவிரண்டையு நெஞ்சிடையழுத்திக்
காசநீங்கியகண்ணென முத்தியைக்காண்பா
யாசைநீங்கிய நிலையிதுவிதற்கிலையையம். (ரு)

குருபதேசம்-முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-உசு.

தசகாரியம்.

தனைமுதனுதமீருயத தனித்தனிகாணடலரூபம்
தனைமுதனுசமீருய்த் தற்செயலகாண்டலகாட்சித
தனைமுதனுதமீருய்ச் சடமயமென்றுகணடு
குருபரனருளாலியகல சுத்தியாயக்குறித்துக்கொள்ளே. (க)

தத்துவாதீதத்தனிற சகசவாணவமலந்தா
னறிவிமித்தறகுச்சாகக் நானெனவுயிாகரூபஞ்
சித்தருநானேயென்று தேறலேசரிசனநதான
மூற்றுணாசனமுனனா முகிழ்த்திடாதடஙகலசுத்தி. (உ)

எங்கணுஞ்சிவனுளானென வுணாதலேயிறைவனரூப
மங்கவனருட்டிலயகண்ணு மறிதலேதெரிசனநதான்
திங்களவேணியனுேடோனறல சிவயோகமலாமணமபோற
புங்கவேயத்சமூநதல போகமென்றறையுநூலே. (ங)

தசகாரியமுற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-கஉ.

நின்மலசாக்கிரம்.

காய்கதிரவிமுன்னாக கணசெயலடைநதாறபோலக்
ஆய்மனக்குரவனுககாற றுகளறுபோதனுகிய
பரய்பசுகரணமெல்லாம் பதிகரணங்களாகிப்
பேய்பிடியுண்டான்பாலன பித்தனபோலொழுதுவானே.

ஆ திருவிருத்தம்-கங.

நின்மலசொப்பனம்.

(வேறு.)

ஐம்பொறியாலைமபுலன களாரதநீண்புசத்தாலுமதிவான்மிக்கோ
ரும்பர்பிரான்திருவடிகளை முள்ளத்தைவைத்ததுயகயுறுமகாநிடா
கம்பனைநீததொருசோர நாயகனைவிருப்புறறாசிரேவண்டு
மன்பவன்றன்பாற்கிடக்கு மாக்கையிவன்பாற்கிடக்கு மாறுபோலவ

(வேறு.)

காணபதுங்கேட்பதுங் கருத்துஞ்சொப்பனம்
பூண்பதும்புனைவதும புசிப்புஞ்சொப்பனஞ்
சேண்படுநாகமுஞ் செகமுஞ்சொப்பனம்
வீணபடுமிவைக்கெலாம் விசுத்தனுணரோ. (உ)

நின்மலசொப்பனமுற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-கரு.

நின்மலசுழுத்தி.

(வேறு.)

உழுத்துசாக்கிர சொப்பனமருவிடுகாறுஞ்
சுழுத்திவந்துறுமதறை யச்சுழுத்திவந்துறாருல்
விழுந்தசாக்கிரசொப்பன மேவிடாததுபோன்
முழுந்தபூரண சுழுத்தியுமுற்றுறுதன்றே. (க)

ஓமப்பிரமஞானமுங் கொண்டவனின்பு
மடங்கநீடுதுய ரறிவினையடைந்தவனின்பு
நடந்துறங்குவோ னினபமுநாண்மலப்பாயல்
கிடந்துறங்குவோ னின்பமுமானுமேகிளக்கில். (உ)

நின்மலசுழுத்தி-முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-கஎ.

நின்மலதுரியம்.

(வேறு.)

மூப்புரமெனப்படுவ மலத்தைமூன்றையு
மிப்புரமென நின்று மிருந்திடாப்படா
கப்புமப்புரத்தையுங் கடந்துசீவனே
செப்புமதுரியனாயச் சீவன்முத்தனாம (க)

(வேறு.)

மண்ணொடுமண்ணோர்போனார் வளியொடுவளியார்போனார்
தண்ணொடுதண்ணோர்போனார் தழலொடுதழலார்போனார்
விண்ணொடுவிண்ணோர்போனார் விளங்கரியுருவாயின்ற
றண்ணளியனேனெய்யுக்கு தழைந்திடாதிருக்கின்றேனே. (உ)

நின்மலதுரியமுற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-கக.

நின்மலதுரியாதீதம்.

இந்நிலைதுரியமாகு மென்றருமறைகள்கூறு
மிந்நிலைநின்றேமென்னு மெண்ணமுங்கடந்துபோன
வந்நிலைதுரியாதீத மாகுமென்றறைவர்நல்லோ
ரந்நிலைதனக்குமேலோர் நிலையிலையறையுங்காலே (க)

(வேறு.)

போக்கிலைவரவிலை புணரக்கையிலை
தாக்கிலையேக்கிலை சரிகைக்காலிலை
மோக்குறமூக்கிலை முகிழ்க்கக்கண்ணிலை
வாக்கிலைமனமிலை யதீதவாழ்விலே. (உ)

(வேறு.)

நீரிடைமூழ்கினோ னிறையவுண்டவன்
வாரமிருமசன போனறுமாமய
நீர்சிவபோகததிற் றிளைததிருப்பர்க
ளாரவாபெருமையை யளக்கறபாலரோ. (ங)

(வேறு.)

இத்துரியாதீதத்தி லிமைக்கொட்டுமளவாறனு
முற்றகணைடிதனி லுறைந்தருளபொழுதாறனுங்
கைததலததாலாவினபால கறக்குறுங்காலமேறுஞ்
சிததருவாகிநிற்போ சின்மயவீடுகாணபார. (ச)

நின்மலதுரியாதீதமுற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-சஙு.

பதிவிளக்கம்.

நிராமயமாய்நிட்களமாய நித்தியமாயநின்மலமாய்ப
புராதனமாயசஞ்சலமாயப் பூரணமாயபபுனிதமாயச்
சராசரமாய்ச்சாக்ஷியாய்ச சததியமாயசப ததருவாயப
பராபரமாய்வெறுவெளியா யிருக்குமகதபபரமசிவம். (க)

சொல்லாலுமனததாலுந தொடராததூகக்குமமாயப
பல்லாண்டுகேள்வியரு மீதென்றுபகாவரிதா
யொல்லாதபரஞ்சுடரா யுயிர்க்குயிராயுண்மையா
யெல்லாமாயலலவுமா யிருக்குமந்தப்பரமசிவம். (உ)

ஒன்றாயும்பலவாயு முருவாயுமருவாயுங்
குன்றாயுமணுவாயுங் குணமாயுங்குணியாயு

நன்றாயுந்தீதாயு நானாயுந்தானாயு
மின்றாயுமுளதாயு மிருக்குமந்தப்பரமசிவம். (௩)

(வேறு.)

சிவனறிந்தருளுவன் சீவராசியைச்
சிவன்றனையறிந்திடாச் சீவராசிகள்
சிவனிலாவிடமிலை செடசித்தெங்கணுஞ்
சிவனிலாவிடினுயிர் செகமற்றில்லையே. (௪)

அவனவளதுவென் மகிலபாசமே
யவனவளதுவென வறைபவன்பசு
வவனவளதுவினை யாக்குவான்பதி
யவனவளதுவறி லறிவைக்காணலாம். (௫)

அவனசைதிடிலொரு வணுவசைந்திடு
மவனசையாவிடி லணுவசைந்திடா
சிவனசத்தியோடுறிற் செகம்விரிந்திடுஞ்
சிவன்றனித்திடில விரிசெகமொடுங்குமால் (௬)

மன்றுமாலய னொடுவானும்வையமும்
பின்னமுமபினமும் பேசுஞ்சீவனும்
பனுமாணவமுதற்பாசம்யாவையு
முன்னுமிச்சிவத்திடை யுதித்தொடுங்குமால். (௭)

(வேறு.)

பதியறிவாருமத்தைப் பகுத்தறிவதுவேசீவ
னிதுவதுவோவென்றன்னற் கிடமதேபாசமாகு
மதுவிதுவெனுஞ்சுட்டற்ற லறிவறிவாகிநிற்கு
மதுவிரிகொன்றைத்தாரான் மலரடிகாணலாமே. (௮)

பதிபசுபாசமூன்றும் பகுத்தறிந்தவரோமுத்தர்
பதியொன்றும்பற்றாதாகும் பசுவொன்றைப்பற்றிநிற்கும்
பசுமுகந்தெரியாவண்ண மறைப்பதுபாசமாகும்
பதிதருவானநான்று நீங்குமப்பாசந்தானே. (௯)

கண்பலபொருளைப்பற்றிக் கதிரினையிழந்ததிற்கும்
கண்பலபொருளைபற்றா தாயிடிற்கதிரைக்கூடும்
புண்புலன்பற்றியாவி புனிதனைப்பிரிந்துநிற்கும்
புணபுலனபற்றாயிற் புனிதனைச்சேருமன்றே. (௰)

பளிங்கியமானனாகும் பகலவனிறைவனாகும்
பளிங்கினிற்பஞ்சவன்னம் பார்க்கிலைம்புலன்களாகும்
பளிங்கினில்வன்னம்பற்றும் பகலவன்பக்கஞ்சாரிற்
பளிங்கினில்வன்னம்பற்று வுச்சியிற்பானுவந்தால் (௰௧)

செம்புயிராகுமந்தச் செம்பினிற்களிம்புபாசஞ்
செம்பினிற்களிம்புபோனாற் செம்பொனுமாறுபோல
நம்பனார்ஞானத்தாலே நானெனுமலம்போம்போனா
னம்பனாராவனென்று நான்மறைசொல்லுமன்றே. (௰௨)

சாக்கிரசொப்பனங்க ளிரண்டையுந்தாண்டிப்போனாற்
றூக்கமாஞ்சுழுத்திவந்து தொல்லிருளாகிமூடி
மாக்கமுமழிவுமில்லா வறிவினலதுவும்போனாற்
போக்கொடுவரவுமில்லாப் பூரணபொருள்வந்தெய்தும். (௰௩)

காணுறுபுலன்கள்போகிற் கரிசுறுமனம்போம்போனா
லாணவம்போகும்போனா லாருயிர்ப்போதம்போகுஞ்
சேணுறுமொளிக்குமேலாஞ் சிவபிரகாசந்தோன்றும்
மாணனேயிதுவேமுத்தி நிலையெனமதித்திடாயே. (௰௪)

மன்னையுமறந்துமிக்க வனசரவடிவமாகித்
தன்னையுமறந்திருந்த தனயனைபபோன்றுநீயு
மென்னையுமறந்தைம்போத வெயினாதம்வடிவமாகி
யுன்னையுமறந்தாய்நீயென் னுருவெனவுணர்ந்துகொள்ளே. (௰௫)

பளிங்கினில்வன்னம்பற்றும் பகலவன்பக்கஞ்சாரிற்
பளிங்கினில்வன்னம்பற்று பகலவனுச்சிசாரில
விளங்குயிரிறையைக்காணு வேலையிற்புலன்கள்பற்றும்
விளங்குயிரிறையைக்காணும் வேலையிறபுலன்பற்றுவே. (௰௬)

(வேறு.)

அறிவறியாமையை யகன்றவாருயி
ரறிவறியாதபே ரருளைக்கூடிடிற்
பிறிவறியாதவெம் பிரானுட்கொண்டுபோய்ப்
பிறிவறியாவகை வைக்கும்பின்னையே. (௰௭)

(வேறு.)

மாசறப்படித்தானேனு மயலறத்தெளிந்தானேனு
மாசறத்துறந்தானேனு மஞ்செழுத்துணர்ந்தானேனு

ஈசன்வேறியான்வேறென்னு மிருமையுங்கழலாளுகிற்
பாசமுங்கழல்வதின்றாம் பதித்துவந்தானுமின்றே. (௰௮)

தத்துவமுப்பத்தாறுந் தனித்தனிகளைந்துநீக்கின்
மொய்த்திருண்மூடுமாயை முன்னவனருளால்வீட்டின்
மெய்த்ததன்னுருவனாய விளங்குறுமதற்கப்பாலே
சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிதானாயிருப்பன. (௰௯)

வேறுவேறாகியோடும் விரிநதிக்குலங்களெல்லாங்
கூறுமுன்னீரிலொன்றாங் கொள்கையதாகுமாபோல்
வேறுவேறாகிநின்ற விதிவழிச் சமயமெல்லாங்
கூறுமுத்தியிலொன்றாங் கொள்கையதாகுமன்றே. (௨௰)

பதிவிளக்கமுற்றிற்று. ஆக திருவிருத்தம்-௬௩.

பசுவிளக்கம்.

பாசத்தாற்பசுவெனப் பகரப்பட்டன
பாசநாசனிதரப் பதியெனப்படும்
காசத்தாற்கருவெனக் கழறப்பட்டன
காசநாசனிதரக் கண்ணெனப்படும். (௧)

ஐம்பொறிவனத்திடை யாவிவேடனா
லம்புறுபோதவில் வளைத்துமாழ்குறுங்
கன்மெனுங்கணையினைத் தொடுத்துமெல்லவின்
வினைபெறுமறிவினை வீரியவெய்யுமால். (௨)

(வேறு.)

எண்ணரியவான்மாக்க ளிலக்கணங்கூறுங்கா லிருண்மலத்தான் மூடா யிறந்துபிறந்துழல்வார், புண்ணியத்தாற்பாவத்தாற் புண்ணியபாவத்தாற் பொன்னுலகுநரகத்தரை போக்குவரவுடையார், நண்ணிய விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்க ளவிச்சகல ரொன்றிரண்டு மூன்றுமலமுடையார், தண்ணிலவுமதிமுடியா ரருளுதய காலஞ் சார்ந்துசித்தராடமலத்தைத்தணந்துசிவமாவார். (௩)

எல்லாமுநானேகா ணெனவிடவேறிலையெனுமலத்தார்க் புண்டிய் கேநுமைழபொன்பூமி, யில்லாதபொருளெல்லா மிலையென வேகுருசி நின்மலனைத்தனை வினையை யினையாதுமயக்கும், மெல்லா

தபுலன்வழியிற் றிரிந்துதடுமாறிப் புகழிகழானல்வினையுந் தீவினையு
ம்பொருந்தி, யொல்லாதயோனிதொறும் பிறந்துபிறந்திறப்பா ரு
மைபாகனருள்கிடைக்கி லிரண்டினையுமொழிப்பார். (௪)

(வேறு.)

அன்பனைவிட்டுமற்றோ ரவலனைவிரும்பிப்பின்னர்
துன்புறுவார்கள்போலச் சுயம்பிரகாசனரு
ளம்பனைவிட்டுப்பொல்லா ஞாலத்தைவிரும்பிப்பின்னா
துன்புறுவார்களந்தத் துயரினுக்கொழிவுமுண்டோ. (௫)

(வேறு.)

ஆவாவென்னவாச்சரிய மரியஞானந்தனைநீத்திட்
டோவாமாயாமோகிதரா யுணராக்கனவினிலைபோன்ற
மூவாக்குடும்பப்பாழ் நிரையந் தன்னின்மூழ்கிமூச்சித்துப்
பாவவயத்தாற்பாவங்க ளீட்டி யதையேபண்ணுவார். (௬)

(வேறு.)

எஞ்ஞான்றுகுடும்பபார மேகுமென்றிரங்கல்வேண்டா
மஞ்ஞானமெம்மட்டுண்டோ வம்மட்டுங்குடும்பபார
மெய்ஞ்ஞானமுண்டேல் முத்திமேவுதற்கையமில்லை
சுஞ்ஞானத்தாலஞ்ஞானஞ் சுருங்குமாநிலையேமுத்தி. (௭)

(வேறு.)

உண்ணலுறங்கல்பற்றல்விட லுலகந்தமூவலவரல்போத
லெண்ணுமிவைகளான்மாவுக் கியற்கையென்னிலிவனுக்கிய
கெண்ணில்கோடிபிறவியிலு மிடும்பைக்குடும்பந்தனின்னூ
பண்ணற்கரியபரமபத மோக்கமில்லைபகருங்கால். (௮)

(வேறு.)

சிவனுமிந்தவான்மா வியற்கையைதெரிக்குங்காலைக்
கேவலன்சுத்தன்சாந்தன் றூக்குமன்கிளர்சுருதன்
பாவமில்சர்வானந்தன் பகருஞ்சர்வசாக்கி
மேவுசின்மாத்திரத்தன் மிகுசுகசொரூபனுமால். (௯)

(வேறு.)

பாதாசமொருவனிவ்வண்ண மிலகும்ரான்மசொரூபத்தைப்
பேதமாகவறியுமவன் பேசினுன்மவாபகாரி
யோதுசோரனலெர்தப் பாவமுஞற்றப்படவில்லை
வேதமெல்லாமுறையிடினுந் தெளியாலாயமேவிட்டோர். (௰)

(வேறு.)

புண்ணியபூமியிற் பிறந்தும்பூசுரப்
பண்ணவனாகியு மூங்கைபாதியுங்
கண்ணியகும்பமாங் கடலைநீந்திடான்
றிண்ணியபிரமப காரிதேறிடே. (௰௧)

(வேறு.)

ஆகையானான்முயற்சியினாலு மவிழ்ந்தபேராதரவாலுங்
கோகனகத்தாடருகுரவனபாற் குறைவறுபத்தியினாலும்
மோகமேவிளைக்கும்பிரகிருதியின்றன் பாவனைமுழுதையுந்தணந்திட்
டேகமாஞ்சிவனேநானெனச்சிந்தித் திடரொழிந்திருந்திடத்தகுமால்

(வேறு.)

முரசதிர்தானைவேந்தர் முன்னர்நீநானென்றோதி
லரசனுமிகச்சினந்தே யாக்கினைபலவுஞ்செய்வன்
விரைசெறிகொன்றைமாலை வேந்தன்முன்னீநானென்னிற்
றிருவுளமகிழ்வனென்று லியாரிதைத்தெளியவல்லார். (௰௩)

(வேறு.)

யாவனொருவன்றன்னிடத்தி லிருக்குஞ்சிவனைவிட்டயலே
மேவியிருக்குஞ்சிவனைநனி பூசிப்பவன்றன்வியன்கையிற்
பாவியிருக்கும்பாயசத்தைவிட்டுக் கூன்கைபரந்தோடித்
நாயுந்தனியைநாடினியாற் றுய்க்குமவனேசொல்லுங்கால். (௰௪)

(வேறு.)

[illegible]கலபூதங்கடோறுஞ் சாக்கியாய்விசுத்ததேசாய்த்
ஏகஞானதேகியாகித் தங்கியபரமனமாவை
யகமுகமாகவுள்ளும் புறம்புமொன்றாயறிந்து
தகவறயாவனபார்ப்பா னங்கவன்முழுதும்பார்த்தான். (௰௫)

(வேறு.)

ஆக்கைமேவிமேவானா யணுவாய்மகத்தாய்விபுவாகிச்
சூக்கவுருவாயவிபாபகனாய்ச் சொலுமானந்தசொரூபனாய்
வீக்குநாசரகிதனாய விளங்குஞ்சிவனையுள்ளபடி
நோக்கியறிந்திடாதாரே னைந்தாஞ்சோகமடையானால். (௰௬)

(வேறு.)

வானவர்தமக்குநீங்கா மயறருபேதவேறு
மானவஞ்ஞானஞான மலியினாசிதைந்தபின்னா

தீனமார்சீவனென்றுஞ் சிவனென்றுமிலபேதத்தை
யீனமார்புத்தியாலே யெவன்பண்ணப்படுவான்கொல்லோ. (௰௭)

(வேறு.)

ஆன்மார்க்கத்தன்சதாசித்த னழியாவின்பச்சுகசொரூப
ஞன்மாசெஞ்சொற்பிரகாச னஞ்ஞானத்தாலசுத்தனைப்போ
லான்மாதோன்றப்படுகின்று னருவமாகிநிரவயமா
மானமாஞானத்தாற்சுத்த னாகிவிளக்கப்படுகின்றான். (௰௮)

யாவனொருவனஞ்ஞானச் சேற்றைஞானவிரும்புனலா
லோவக்கழுவுவானவனே யொளிசேர்மலசத்தாசுத்தனா
ருவுகருமதற்பரனாயத் தபனனெழுமுன்னறியாறு
யாவலோடுங்கங்கைகழுதற்படிந்தானேனுமசுத்தனே. (௰௯)

ஞானநீராறசத்தனாய னன்னாய்கிருத்கிருத்தியனாய
ஞானவானாயமாதிருக்கும யோகிக்கிடாஞாலத்தி
லானகருமமனுவேனு மில்லையன்றேபோயன்றேனறின
ஞானத்தனையளப்படி யறிதற்கோனியலனவனே. (௨௰)

(வேறு.)

பாவமலபாமாத்தும ஞானாக்கு
மூவகையுலகத்தினு மொய்மபிற
லாவதோரபய மொன்றிலை யாங்கவர்
சீவன்முத்தரொனச்செப்புமவேதமே (௨௧

ஞானமெனுமோர் நலலமர்த்தத்தை
தீனமாயையினிச்சை யிழுத்தையா
தீனமாகுமபக கடலைக்கயே
யூனமாயசுழன்றே யுழலவார்களே. (௨௨)

யாவனுயினும் யாதோர்பொழுதினி
லாவிஞானவ முதசசுவையினை
யாவலோடு மருந்தினனாயிடில்
யாவையும்விட்ட தன்னையெய்துவான. (௨௩)

அரியஞானவமுதச் சுவையையீந்து
இரியுமைம்புல வினைப்பகைப்பினை
லரியஞானவமுதச் சுவையையுண
பருகப்பட்டவ னனறுபகரிலே. (௨௪)

பண்டிதாந்தப்பாரை முழுதையுந்
தொண்டினுண்ம சொரூபத்தறிவர்கள்
மண்டஞ்ஞான மறைப்புண்டவரஃ
தண்டிச்சங்கர னையறியாகளே. (உ௫)

(வேறு.)

அசரீரியாய்மகத்தா யமர்ந்துளவமலவான்மா
வசைசுகமருவானுகி மாண்டுறுகிலேசனுகி
யிசைபிரசனனைமாவர் யிருந்திடப்படுமன்னேனை
பசையறுஞானவானன் முத்தனென்றுரைக்கற்பாலார். (உ௬)

ஆகையாற்றேகிகட்கே யளவறுதுயரமெல்லா
மோகவஞ்ஞானத்தின்கண் மூலமாயிருக்குமன்றே
யேகஞானந்தருஞான மிறக்குமறறியற்றலோவாச்
சோகஞானமத்தஞ்ஞானஞ் சுருங்குமோசுருங்கிடாவால். (உ௭)

ஞானத்தைநீக்கவிரயபாவக் குழாங்களைநாசஞ்செய்யு
ஞானம்வேறில்லையிந்த ஞானமபோனலன்றேனறில்லை
ஞானசாதகந்தையன்றிவையுறு துடும்பம்போக்கு
ஞானசாதனமவேறில்லையென்னெறியறிமாணுக்கா. (உ௮)

பாந்தமனைத்துநீக்கும் பக்குவசித்தர்க்கு
மோக்ஞானத்தினைகணை விருப்பமுமவியப்புமுண்டாம்
பாதகந்நாசகட்டுமடை பசித்தசித்தத்தார்கவெகல்லா
மேயசுஞானவார்த்தை கிடைக்குமோவிளம்புங்காலே. (உ௯)

(வேறு.)

ஞானமாசீ ரன்சருவபரி பூரணனியகூடத்த
னுன்மாபோடமிவ்யேக னுகியிருந்தும்பிராந்தியினு
லானமாயின்னம்போறனுன்றப படுமனியுஞானத்தா
லானமாயின்னம்போற்றுனறப படானென்றறைந்தானழலாடி. (௩௰)

(வேறு.)

ஒருவனுக்கும் பிறப்பிலுயிரே போர
பரமவான்ம சொரூபமபகவற
விரவுமேலவன் மேலாம்பராயுள
வரியமுத்தி யடையப்படுவனுல். (௩௧)

எந்தயோகிகெட்ப் போதுமனதிலே
யுந்துஞான வொளியடைசதன்னிய

யிந்தஞாலமெங் கெங்கும்விளங்குமேற
சாந்தமுத்திதா ஞயேவிளங்குமால். (௩௨)

எப்போதுந்தன் சொரூப மெதாாத்தமா
யொப்பநோக்கி யுலகங்களியாவையுங
கப்புமாயா மயமெனக்காணப்னே
லப்போதேயச்சுகவடிவாயினுன. (௩௩)

எப்போதுந்தன னிட்டதிறசருவமுந
தப்பலின்றியே தானசருவதகினு
றுட்பஞானநோக காஞெகசுவானெனி
லப்பொதேயப பிரமமைவனுல. (௩௪

எப்போதியாரா மொருவனுகடபயவு
வெடபபுலாமயினிக கேகமும் கலைகயாம
பெட்பினமேலாம பிரமஞானமபெறி
லப்பொாழுதிவ னேசிவனுயினுன ௩௫

(...)

செந்தமூலவிளககது ...
மநதக ... ததினை யகறறுமாற போம
சிநதயிலஞானமுரு ... ...
மநதமிலபாவஙக ... ... மபோச்... மால். (௩...

ஒளிகளாபெருமெருப புலாநதகாடடமும
தளாபசுங்காட்டமுந தங்க ... மயானை ... -
னளிாமதியனைடயோாா ... ... யுங
களவிருவினையையுங கண்ணுதிலவா... மாம. (௩...

மநதிரமவலலவன வலியபாமபொடு
தொநதனையாயினும ... ...
னிநதியபாமபொடு ... ...
நநதியஞானியு நவைதொடபபடான. (௩...

அம்புயபத்திர மறலனமூழ்கியும
பைமபுனலாலொரு பா... ...
னம்பனையகத்தவி ... ஞானியு
மைம்புலனமூழ்கியு மாாபபுறுனரோ. (௩...

(வேறு.)

மருந்தினான்மந்திரத்தான் மன்னுயிர்ச்செருக்கும்பொல்லா
வருந்தியவிடநசிக்கப் படுதல்போலமலயோகம்
பொருந்தியஞானிகட்குப் பொருவில்பாவங்களெல்லாந்
திருந்தொருகணத்திறக்குந் தீர்பவமுடையமாணா. (௪௰)

(வேறு.)

வேதமெய்ம்மொழி கண்டுவிமலரா
யாதியான்ம நிலையறிஞானியை
நோதகச்சொலித் தூடிக்குநொய்யவ
ரோதமாநர குக்கிளையாவரோ. (௪௧)

(வேறு.)

ஞானியேபுரு டோத்தமனாதலால்
வானநாடரும் வந்துவணங்குவா
ரீனநாடரு மேவலினிற்பாகாண
ஞானிபூச்சிய மென்பதற்கையமோ. (௪௨)

(வேறு.)

நூலலியமொழிந்தானேனு நூலலியமுடையானேனுங்
கல்வியிலமூர்க்கனேனுங் கற்றுணர்பெரியோனேனு
மொல்கலில்ஞானயோகப் பயிற்சியையுடையோனானா
னல்லவனவனேயாக்கும் பூச்சியனாடுங்காலே. (௪௩)

(வேறு.)

பேராபேதமகனெழுந்த மாணவினனும்பேசக்கேள்
யாதாமொருவன்கிருகத்தை ஞானியெய்தப்பெறிலவன்றன்
மூதாதையராம்பிதாக்குழுக்கள் முத்தியடையப்படுவோமென்
றேதாமகிழ்ச்சியொடு நடன முறுற்றுநிற்பரொழியாதே. (௪௪)

(வேறு.)

தவறறவெவ்வணமனைத் தத்துவத்திலே
பவமகலனுபவப் பரியந்தஞ்செலி
னவன்வழிப்பெறப்படு மனுக்களியாவரும்
பவமெலாநசித்துயர் பதத்தைச்சேர்வரால். (௪௫)

(வேறு.)

மாசகல்மாணவனே மகிமைதங்கிய
தேசுளாஞானிக டெரிசனத்தினால்

வேசரிநீங்கியே விரவுமவிணணுளார்
வாசவன்பததைதயேபெறுவாமணணுளார். (௬௬)

(வேறு)

பாலன்மாகிநியைப்பெற்று மறவெனறைப்பற்றலேபோ
லேலவிம்மனிதரெல்லா மீசனுககீசனுண
மேலைநலவினையினாலே ஞானியைமேவபபெறறரு
சாலமோகததானீததுச சஞ்சரிபபாாகளாகம்ரா. (௬௭)

(வேறு.)

ஓகோவிநதமீாயைமய லொழியாதிருக்குமாணிடர்கள்
வாகாாபரமாாததததெரிசி யானமகிபாதமைசீத்துத்
தாகாரிததழும்பொருடீலகில யாசாமொருவாசரிக்கினரு
ராகாவவகோயமுசததை விட்டுவிடத்தையருாதுவோா. (௬௮)

பசுவிளககம முற்றிறறு - ஆ-திருவிருத்தம்-௱௰௪.

பாசவிளககம.

முதலாவது - ஆணவவிலக்கணம்.

ஆணவமல மானமாவுக கறுதியி லிபாாகயெனனின
மாணவ சங்னெனவௌ போலொருகாலுமாயா
வாணவமல மானமாவுக கறுதிபிமசய கையெனனிற
காணுமவெணமடிக்கழுகருக கலதுலபோாடுமவடெயது (௧

(வேறு)

சரிதையிலாணவங காலசரிகிழு
கிரியையிலணாமலங கெடுதியுறநிம்
மருவுயோகததின் மூக்கானமடி
விரிசிவஞானததின முறறுமவீயுமே. (௨)

(வேறு)

வீணுைக்கரும்பு மீசன மெயயுணாவோர்புமா
தாணுவையிறைஞ்சலொட்டாதை பலவி நாள் பபணு
நாணறவிரததல்செயயு நல்லவர்க்கு லவெசய ா
வாணவமலத்தின்செயதி யிவ்வணமதிக்கொள்ளோ. (௩)

நெல்லினுக்குமியுஞ் செம்பி னிடுகாளிசமும் போலத்
தொல்லைதொட்டின்றுகாறு முயிரிடைத்தொக்கிநிற்கும்

வல்லியோர்பங்கனுசான வடிவெடுத்தருளுங்காலம்
புல்லிறுபனிபோறபொன்றும் போதவாதவனெழுங்கால். (௪)

ஆணவவிலக்கணம்முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-௱௰௫.

இரண்டாவது-மாயையிலக்கணம்.

மாயையேயுடலமாகு மாயையேகரணமாகு
மாயையேபுவனமாகு மாயையேபோகமாகு
மாயையேபொறிகளாகு மாயையேபுலன்களாகு
மாயையேயண்டபிண்டம் யாவையுமாயையாமே. (௧)

சாயைபோலொத்தவாழ்வை மெய்யெனச்சநதோடிக்கூந
ஆயமெயஞானவாழ்வைப் பொயயெனத்தாடித்துட்கு
மாயவன்பிரமனீசன யாரையுமயககஞ்செய்யுங்
காயமேமாயையாரு மியாரிதைக்கடக்கவல்லார். (௨)

(வேறு.)

காமத்தாலிநதிரன் கலக்கமெய்தினன
காமத்தாலிராவணன் கருத்தழிநதனன
காமததாற்கீசகன கவலையுற்றனன
காமத்தாலிறநதவர் கணககிலாரகளே. (௩)

கோபததாறகௌசிகன *றவத்தைக்கொட்டினன்
கோபததானசூடனுங் கோலமாறறினன்
கோபததாலிநதிரன குலிசம்போக்கினன
கோபததாலிறநதவர் கோடிகோடியே. (௪)

கோபமேபிறவியைக கொடுக்குமகொள்கையாங்
கோபமேயதிவினைக குறைக்குங்குட்டநோய
கோபமேதாயையுங் கொல்லுநதிண்படை
கோபமேதவத்தினைக குலைக்கும்பேயரோ. (௫)

ஆசையாற்சநதிர னகககதேய்நதனன்
ஆசையாறசவுபரி யதிவைநீங்கினன்
ஆசையானராசுர னுவிபோக்கினன்
ஆசையால்வாலியு மழிநதுபோயினன் (௬)

(வேறு)

ஆகையாலிந்தமாயை யறிவினைமுழுதுமூடித்
தேகமேயான்மாவென்றுஞ் சேயிழைமடவார்தங்கள்
போகமேமோக்கமென்றும் புந்தியைத்திரிவுபண்ணுஞ்
சோகம்பாவனையாலித்தைத் தொலைப்பார்களீவன்முத்தர். (எ)

மாயையிலக்கணம்முற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-௱உஉ.

மூன்றாவது-கன்மவிலக்கணம்.

வினையினாலவிகாரமுண்டாம் விகாரத்தாலருபமுண்டாகு
மூனலுறும்விரூபத்தாலே யிந்தவுலகங்களுண்டா
நனியுலகத்தான்மெல்லா நானெனுமகமுண்டாகுந்
துனிவடையகங்காரத்தாற் றுஞ்சலும்பிறப்புமுண்டாம்.

ஊழ்வினையாலுடம்பு முடம்பினாலூழுமாகித்
தாழ்வினையிரண்டாயமூன்றாயச் சதுர்விதமாகியோங்கி
வாழ்வெவ்வேறுமையாகி மன்னுயிர்தொறுமவதிந்து
காழுமரம்வித்தையும்போலாங் கன்மமீகண்டுகொள்ளே. (உ

சஞ்சிதந்திருநோக்கத்தாற்போம் பிராரத்தந்தனுவோடேகும்
விஞ்சுமாகாமியந்தான் விளங்குஞானத்தினாலேபோம்
செஞ்சயான்செய்ந்தசெல்லா [illegible] ணமுணர் [illegible] தாம்
மஞ்சனேவினைத்திறங்க [illegible] துனை [illegible] யாமே.

இம்மலமூன்றாலாவி யிருளடைந்ததுவமா [illegible]
மும்மைகொள்புவனந்தோறு முறைமுறைபோகமீட் [illegible]
செம்மலங்கருணைவள்ளற் றிருவருட்டிரோதைமாறி
மம்மர்கொள்பாம்புமீழ்ந்த மதியெனவிளங்குமன்றே. (௩)

பாசவிலக்கணம்முற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-௱உ௬

ஞானதீக்கையிலக்கணம்.

பூசையாலவிரதந்தன்னாற் புண்ணியத்தீர்த்தந்தன்னா
லாசறுசற்கருமந்தன்னா லளவறுவேள்விதன்னா
பாசபந்தங்கள்போன்ற பாரிடைநம்போல்வந்த
தேசிகன்றருஞானதீக்கையாற்போனதுமன்றே. (க)

(வேறு.)

*அண்டமெல்லாம் வலம்புரிந்தானறுமுகவன் கரிமுகவ னறிவா லாய்ந்திட், டெண்டிசைக்குஞ் சிவனிறைவன் சிவனையல்லா துலகு யிருமில்லையென்றே, மண்டியவன் பாலெழுந்து வலம்புரிந்தான்மகி ழுந்திறைமாங்கனியளித்தான், கண்டவிருவகையாலுங் கன்மமலஞ்ஞா னமலங்காணலாமே. (உ)

ஞானதீக்ஷையிலக்கணம்முற்றிற்று. ஆக - திருவிருத்தம் - ௱உஅ

ஆசாரியனிலக்கணம்.

சீலகாருணியமபாச வைராக்கியஞ் சிரபிறங்கி
யோகவிலாவீசனபதத்தி லொளிவளாபிரமஞான
சுத்தியநானகுருவாமே குரவறகுச்சடலமெனனுஞ்
சாத்திர … பகிலலாச சங்காரணகமங்கள். (க)

(வேறு.)

மண்ணைநிலநீரையே வளிநெருப்பினை
விண்ணைநிலமதியையே விரிந்தபானுவை
… யானையே பேதமிலலையா
லெண்ணமிலநீயென வமைபவனகுரு. (உ)

(வேறு.)

… தவமசிவயோக மந்தியியோயமதத்
… வாகமியனுநவையறுசீடறகோதி
… பெருளைத்தேற்றி யாங்கவனகிலேசமபோக்கிய
… யாசிததானறனனைய பரமவாசிரியனெனப. (௩)

… னனை … செருகசை யிரிதலொகாளியாயெறிக்கு
… னதேசிகனை … னனை * நதிகொடுதிறைஞ்சாநின்ற
வானமா … வனுபவமறையலாகு
… னையோ … குமாபபினனமேரு னிருள்நீளாகினாயதுதெய்வம். (௪)

(வேறு.)

சீடனறனபவநோயக்குத் தேசிகனவாய்மொழிமருந்தா
மாடமாமலையேறி யானந்தமுடைந்தான்போ

---

* நதிர் — துசைச்சொல.

ளுடரியவுயர்மூததன் ஞானத்தாலடைந்தோனை
வீடுபுகக்குடியேற்றும் வித்தகனுமிவனுமால். (௭)

ஆசாரியனிலக்கணம்முற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்- ௱௩௩.

சீடனிலக்கணம்.

பூதகாரியங்களெல்லாம் பொய்ம்மைமெய்ப்பூதநாத
ஞுதலாற்புவனத்தாசை யந்தரத்தாசையற்ப
மோதறுவகைச்சம்பத்து முயர்முத்திவிருப்புமிநதச்
சாதனநான்குந்தானே சீடற்குச்சடலமென்ப. (௧)

(வேறு.)

நரனலனிவனமை யாளவநதிடும்
பரசிவனெனத்தினம் பணியத்தக்கவ
னிருவினையாழியை யெளிதினீநதுவான்
திருமலிமுத்தியைச் சேருநதிண்ணியன். (௨)

(வேறு.)

கடப்பருங்கடலகடத்துங் கருணையாரியன்முனிநதே
யடித்துதைத்தருவருத்திட் டக்கிரமஞ்செய்தாலு
முடற்பிணியகற்றவல்ல வுத்தமனிவனேயெனறு
திடப்படுசிரத்தையுளளோன் சீடனென்றுரைக்கும்வேதம். (௩)

மன்னர்முன்காலன்முன்னு மகிழ்ச்சியைப்பிரிக்கவநத
தன்னிகர்கோயின்முன்னுந தானடங்கிடுவாரபோல
மின்னமர் கயிலைநீத்து மெய்யுடையார்போல்வநத
கொன்னமர்குரவன்முன்ன ரடங்குவான்குலமாணக்கன். (௪)

குருவிலான்பெற்றஞானங் குமரியைக்குமரிகூடி
மருவியவின்பமொக்கு மண்ணிடைநம்போல்வநத
குருவினாற்பெற்றஞானங் குமரியைக்குமரன்கூடி
மருவியவின்பமொக்கு மென்பர்நன்மதியுளாரே. (௫)

மூந்துறாவுழைப்புமின்றி முத்தர்பாலிணக்குமின்றிச்
சிந்தரக்குரவன்பாதத் தொழும்புகள்சிறிதுமின்றி
யந்தமில்ஞானஞ்சேவன் றேழுவாசெவரைங்கொழுனற்கொன்று
சந்ததிவேண்டிநோற்குந் தன்மையோடொக்குமன்றே. (௬)

(வேறு.)

முன்புறுவானிரவெல்லா முப்போதும்பணிந்தெழுவான்
பின்புறுவான்பகலெல்லாம் பெட்புறுவானெப்போதும்
கொன்புனைந்தவுரைகொள்ளான் குறிக்கொள்வான்றிருமொழியை
யன்புடையமாணுக்கற களவில்குறியுண்டாமால். (எ)

(வேறு.)

நானார்கொல்லோவென்றனக்கு நாதனூர்கொல்லோவெனக்கிங்
கானுப்பிறப்புமிறப்புமிவ ணடைந்ததென்கொலோவென்று
தானேதனக்கிவ்விசாரங்க டலைப்பட்டிடலுநதேசிகனைத்
தேனூரளிபோற்றேய மெலாந் தேடுமவனேசற்சீடன். (அ)

சீடனிலக்கணம்-முற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-௱சக.

ஞானகுருமான்மியம்.

பிதாக்கடம்பூசையாவும் பேசிடிறபாசதனமம்
புதுபபொழிற்றடாகமாதி புகலபசுதன்மமாகு
முதக்குறையதிஞாபூசை முபபுரதகனன்பூசை
அதிககருமாசான்பூசை சொலிற்சிவதருமமன்றே (க)

(வேறு.)

எந்நாளிருப்பினு மிறப்பதுநிச்சயம்
பொனனுடைடில்நிர னுயினுமபொனறுவ
னனருட்கழியுமுன ஞானத்தினாலே
தனனலதிவது சறகுருபாதமே. (உ)

சிததஞ்சிவதூதோ டொருக்கிச்சிவமான
முததனசிவமென மொழிநதிடுமாகமஞ்
சததியகுசீவன் சங்கரனென்றே
குறறமினுன்மறை கூறும்வகுததே. (ங)

(வேறு.)

ஆதலாற்குருபபிரா னதிகமென்றுநால்,
வேதமுமுறையிடும் விவேகியானவன்
போதொடுநீரொடும் போறறிநாடொறுங்
காதலாறகுருபதங் கைவிடானரோ. (ச)

ஞானகுருமான்மியம்முற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-௱சகூ.

கொல்லாவிரதம்.

ஆருயிர்க்கொலாதமேலோ ரறிவினையறிந்தநல்லோர்
திமனமொடுங்கவல்லோர் நீவர்களேதேவராவார்
காமராய்க்கறப்பழித்தோர் களவுசெய்துடலவளர்த்தோர்
மாமிசந்தின்போரல்லர் மானிடப்புலையராவார். (௧)

(வேறு.)

அரியவாக்கைகயின மானிடவாக்கையேயாக்கை
விரியுநோன்பினி லுயிர்க்கொலாவிரதமேவிரதம்
கருதிறநெயவதங் கண்ணுதற்றெயவமேதெய்வந்
தெரியிறறேவிகாலோதகர தேறறமேநாம் (௨)

(வேறு.)

ஏமமாமெனவலறவாருயிராக் கொன்றருந்து
மி மானிடரல்லா ம்னபுரிருக்கினரு
ரடமாமெனுருசசகம கேடகனறமாசவாகரம
பொடமமாகிரையமெனரு புசதவாககெசொ. (௩)

(வேறு.)

கஙகையிறபடிந்துடடாலும் கடவுளைபபூசிததாலும்
மங்குலபோறகோடிதனமம் வளளலாயவழங்கினாலும்
சஙகையிலலாதஞான தததுவமுணாநதிட்டாலும்
பொங்குறுபுலாலபுசிபபோன போயநரகடைவனன்றே. (௪)

கொலையிலானுதவுமன்னங் கூறிறபேரமுதமாகும
கொலையுளானுதவுமன்னங் கூறிறபோவிடமதாகும
புலையாதமமனையிலுணபோன் புலையனுமாறுபோலக
கொலைஞாமமனையிலுணபோன கொலைஞனேயாவனன்றே. (௫)

கலையெலாமுணாநதானேனுங் கரிசறததெளிநதானேனு
மலையெனவுயாநதானேனு முணமையங்கண்டானேனு
முலகெலாமபுகழப்பல்லோர்க் குதவியகையனேனு
மிலகியவிரக்கமின்றே லெழுநரகடைவனன்றே. (௬)

இத்திறனருள்கைபபறறி யுயிர்க்கொலாவிரதத்தைச்செயக
சத்தியவிரக்கமின்றேன் முத்தியைச்சாராரும

பத்தியாலயோகஞ்சாரும் யோகத்தாற்பரமஞானஞ்
சித்தியாமிசற்காதாரஞ் சிவகாருணியமன்றே. (௭)

கொல்லாவிரதம்முற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-௱௫௩.

யாக்கையருமை.

மக்களாக்கையிற் பிறத்தலேயரிதமற்றதிலுந்
தக்கசுனருருமைமயைத் துறத்தலுமரிது
நற்குலத்திடை வருதலு மரிதுஞானத்தான்
முக்கணீசனுக் காட்படல் முற்றிலுமரிதே. (௧)

(வேறு.)

உடம்பெலாநீங்கி நலவுடம்புபெற்றவ
ருடம்பினலுறுபய னுண்ருமோகிலா
ருடம்பினுவருபய னுவதேசெனி
லுடம்புயிருணவையு மோரலாரமே. (௨)

(வேறு.)

அரிதுமானிட யாக்கையிற்பிறத்தன் மற்றதினு
மரிதுவேதநூல் சைவநூலாலகந்தெளித
லரிதவ்வீசனே நானெனவறிவு மேலிதி
லரிதலைப்பறை யறைந்திடாதருணடங்கிடலே. (௩)

யாக்கையருமைமுற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-௱௫௬.

சரிதைகிரியாயோகவிலக்கணம்.

பெரியவிமானிட யாக்கைபெற்றவர்
சரிதையுங்கிரியையுந் தானசெய்கினிலா
சரிதையுங்கிரியையுந் தானசெய்யாவிடி
லரியயோகத் தினையுணரலாகுமே. (௧)

(வேறு.)

மங்கனுநிறைந்துநின்ற வீசனேடொன்றலாலே
சங்கரனுமேயென்னச் சமாதியோகம்புரிந்து
துங்கவெண்மதிபோலுள்ளந் துலங்கிடச்சுவானுபூதி
யநுபூதித்திடவானந்த மடைவதேயமலயோகம். (௨)

(வேறு.)

அரியவிமமானிட யாக்கைபெற்றவர்
கருமயோகங்களாற காலந்தனுவை

றுரியமெய்ஞ்ஞான யோகத்தினுலரன்
றுரியயோகத்தினைச் சோதியார்களே. (௩)

(வேறு.)

ஒருகணமிருப்பன் றெய்வவுருவினி லீசன்முன்மற்
றிருகணஞ் செங்கோலோச்சு மிறையவர்பாலிருப்ப
னருமறையவர்குழாத்து ளம்புவீழளவிருப்பன
றுரியயோகிகளுளத்திற் றூங்கு வனிருநதெப்போதும். (௪)

சரிதைகிரியாயோகவிலக்கணமுற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம்-௱௬௰.

ஞானநிட்டையிலக்கணம்.

சராசரப்பொருள்கடோறுந் தங்கிநின்றவற்றின்றன்மை
விராவுதலின்றியொன்றாய் விமலமாய்விண்ணினைய்தாயப்
பராபரவெளியாய்நீங்காப் பாசசாலங்கடந்த
நிராமயசிவநதானுகி நிறபதுஞானநிட்டை. (௧)

மத்திமவுடனுனுகா வளர்கரணநதானுகா
மொயத்தவிநதியநதானுகா மூலவாயுவுந்தானுகா
சித்திரதீபம்போலச் சிவபாவங்கழன்று
நித்தியசிவநதானுகி நிறபதுஞானநிட்டை. (௨)

கன்மவாதாரமாறுங் கடநதுகற்பனைகடநது
வுன்மனைகடநதுசீவ வுணாவையுங்கடநதுமேலாயச
சின்மயமாகிநின்ற சிற்பரநிலைகடநது
நின்மலசிவநதானுகி நிற்பதுஞானநிட்டை. (௩)

மக்களுமனையுநீத்து மாதராராசைநீத்துச்
சொர்க்கமேலாசைநீத்துச் சுத்தனுய்ப்பற்றொன்றின்றிக்
கற்கவேண்டியதுநீததுக் கருதிருவினையுநீத்து
நிர்க்குணசிவநதானுகி நிற்பதுஞானநிட்டை. (௪)

(வேறு.)

சிந்தனைபுறஞ்செலாச் சிவோகம்பாவனை
சநததமுனுற்றிடிற் சமாதிவநதது
மந்தரச்சமாதியா லறிவுமேவிடு
மிந்தநன்னிலையிலே யிருக்கற்பாலையே. (௫)

ஆங்கறியாமையு மறிவுநீங்கவே
யோஙகியவறிவொடு மொன்றுபட்டவன்
வேகுபேரானநதத் தூக்கம்வந்துறு
மூங்கைகாண்கனவென முத்திகாண்டியே. (சு)

(வேறு.)

பாவஞ்ஞிதநதன்னி ஞடொறும்பதிநதுநிற்பாய்
பாவஞ்ஞிதநதனனி னெஞ்சகம்பதியாதாயின
பாவனைதனிலேநெஞசைப பழககிடுபெழுத்தகாலைப்
பாவஞ்ஞிசம்வநது பதிநதிடும்பானமையோடே. (எ)

ஞானநிட்டையிலககணமுற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-ாசுசு.

ஐம்புலஞல்வருமிலக்கணம்.

சத்தத்தாலசுணமாயும பரிசநதாறறதிமாயும்
வெறறிசேருருவத்தாலே விட்டிலமபறவைமாயும்
பறறியாரிரதத்தாலே பாணிமீனஙகண்மாயும்
மொயாநதகநதததிஞலே மூசுவணடினஙகணமாயும். (க)

ஒநியவகுணமாதி பொனறெனருலமுியாநிறகுங்
காதிஞறறெகுகான்முககாற கணணிஞவாலிநதச்
சாதிமானிடாகளெல்லா மஞறைநசாகாநிற்பா
போதமேமவிட்டகாலமு புலனவழிபபோகானமே. (உ)

(வேறு.)

ஐம்புலன்வழியோடிமானிடொலா மழிவாா
ஐமபுலனவழிந தாவிமே லமராருமிலைவார்
ஐமபுலனவழி யடைததவன யோகியயன்றி
ஐமபுலனவழி யடைதகவ ருலகிஙிலயாரே. (ங)

ஐம்புலஞல்வருமிலக்கணமுற்றிற்று.
ஆ திருவிருத்தம்-ாசுகூ.

ஐம்புலன்வென்றவறிஞரிலக்கணம்.

ஐமபுலனடககலாலு மறிவினைய்றிதலாலு
மினபதுனபங்களெலலா மியலபெனவொறுத்தலாலுஞ்
செமபொருளுறைதலாலுஞ் சிவோகம்பாவிததலாலும்
கம்பினையகத்துணாநத ஞானியென்றறியலாமே. (க)

வேதநூலுணர்தலாலும் விதிவழியொழுகலாலுஞ்
சூதகற்றுறத்தலாலுஞ் சுகமயமாதலாலும்
பேதமற்றிருக்கையாலும் பெரியவர்கூட்டத்தாலு
நாதனையகத்துணர்ந்த ஞானியென்றறியலாமே. (௨)

ஐம்புலன்வென்றவழிஞரிலக்கண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௱௭௩.

சந்நியாசியிலக்கணம்.

ஆக்கைக்குஞ்சாக்கிரமே யனைத்திற்குஞ்சாக்கிரமே
போக்கொடுவரவுமில்லை புண்ணியபாவமில்லை
வாக்கொடுமனமுமில்லை மந்திரந்தியானமில்லை
சாக்கிமாத்திரமேயென்று தெளிபவன்சந்நியாசி. (௧)

(வேறு.)

அறிவிலறிவா யகண்டிதமா யனாதானந்தமயமாகிச்
செறியும்பரமசிவந்தன்னைத் தன்னுட்கண்டு நிராசித்துக்
கறவை யருந்தப பால்சுரக்குங் காலமேநகடைப்பிடிப்போர்
பிறவிக்கடலைக்கடந்தோர்க ளவரேயுலகிற்பெரியோரே. (௨)

மண்போற்பொறுமையுடையோரு மதிபோற்சாந்த முடையோரும்
புண்போலுடலைப்புனைந்தோரும்புனல்போலொழுக்கம்பூண்டோரும்
கண்போலிரக்க முற்றோருங் கனல்போற்புசிக்குங் கருத்தோரும்
விண்போலறிவை யறிந்தோரும் பிறவாநிலைத மேதினிக்கே. (௩)

சந்நியாசியிலக்கணமுற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-௱எ.

அதிவர்ணாச்சிரமியிலக்கணம்.

ஒன்றுமூன்றவத்தைக்கப்பா லுயர்முத்தருமாய
மூன்றவத்தைக்குஞ்சான்றாய் முதலெலாமாய்ப்பிறங்கித்
தோன்றுமாதேவதேவை யெவனநுபவமாவுறுபவிபோ
தன்றவனவனேமேலா மதிவர்ணாச்சிரமியாவான். (௧)

(வேறு.)

நிறைந்தமாகடற்போ லுயர்செம்மேன்மறைமுடியிற்
சிறந்தபோதமா வாக்கியச் சிரவணத்தாலே
யிறந்திருக்கையிலுறநினை யீசுராக
மறிந்தவன்சொலு மதிவர்ணாச்சிரமியாவனே.

(வேறு)

வர்ணமாச்சிரமமாகி மலினதேகத்தின்கண்ணே
கருமலிமாயைதன்னாற் கற்பிக்கப்பட்டதெல்லாம்
பொருவருபோதனுமெற் கெப்போதுமில்லையென்றே
யருமறையாலுணர்ந்தோ னதிவன்னாச்சிரமியாவான். (௩)

சொன்னச்சிறகடகமாதி சூழணிதோன்றுமாபோ
லென்னிடத்தகிலமெல்லாங் கற்பிக்கப்பட்டதென்றே
பன்னுமாமறையந்தத்தாற் பகுத்தறிந்தனுபவித்திங்
கன்னியமிலாமைகண்டோ னதிவன்னாச்சிரமியாவான். (௪)

ஆதித்தனசன்னிதானந் தகிலஞ்சேட்டிக்குமாபோற்
போதச்சிதனசன்னிதானத்திற் புவனஞ்சேட்டிக்குமென்றே
வேதாந்தநாதத்தாலே மெய்ப்படவறிந்துணர்ந்தோ
னாதித்தனிவனேயென்ன வதிவன்னாச்சிரமியாவான். (௫)

இடச்சிப்பிப்பிராந்தியாலே யிரசிதந்தோன்றுமாபோன்
மெய்ப்படப்பிரமமென்னிலிந்த வியனசகமுதித்ததென்றே
யிப்படியாவனேனு மெழினமறைமுடிவினாலே
யொப்புதவறிவுணர்ந்தோ னதிவன்னாச்சிரமியாவான். (௬)

பறையர்கட்குடம்பின்கண்ணும் பசுவாதியுடம்பின்கண்ணு
மறையவருடம்பின்கண்ணும் வானவருடம்பின்கண்ணு
மிறையுமாகாயம்போல நிற்குமாத்மாவன்றானென்
றறிவுறலந்துணர்ந்தோ னதிவன்னாச்சிரமியாவான். (௭)

இந்தஞானத்தினாற்றன் னஞ்ஞானமிறக்குமத்தாற்
பெருந்தமாம்புண்ணியத்துத் தொலைந்திடுந்தொலைந்தவத்தாற்
புந்திபாராசிக்குமத்தாற் புகழ்தழைக்குமத்தா
னந்தமெய்ப்பிரமமத்தா லுனதுசொரூபந்தோன்றும். (௮)

பாம்பென்றுணர்ந்தபோது பழுதையேயில்லைமெய்ய
பாம்பிதனெனவுணர்ந்தாற் பழுதையேயானாற்போலச்
சோமபுருடம்பியென்னிற் றுகளறுசீவன்றானுஞ்
சோமபுருடம்பியென்னிற் றுகளறுபிரமமாவான். (௯)

ஆதிவன்னாச்சிரமியிலக்கணம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-[illegible].

மகாவாக்கியவிலக்கணம்.

ஆதிதிருநான்மறைமுடியி லறையுந்தத்துவமசியென்றே
யோதிலதுநீயாகுயென் றுரைக்குமும்மைப்பதமாகப்
போதமுடையோயிதன்பொருளை யெவ்வாறெடுத்துப்போதிப்பேன்
பேதமகனறவுள்ளத்தாற் காணும்பெரியவாக்கியமே. (௧)

(வேறு.)

கன்னனுன்புளிருனென்றே கவலையுற்றழுங்குங்காலைக்
கன்னநீகிராதனன் று கௌந்திபுத்திரனெனவுறபோ
லன்னியவுடனுனெனறே யயாநதுளமழியேனமைநத
வன்னியமென் றுகண்ட வறிவுநீயுணர்நதுகொளளே. (௨)

கல்லெலாமெறிநதுமீதிக் கையினையெறிவாருண்டோ
சொல்லியகருவியெலலாந தொலைததவனமீதயன்றே
யல்லதீரவனேசோதி யாகியபிரமமாவா
னெலலையினமறைகளெல்லா மிவ்வணமுரைக்குமன்றே. (௩)

(வேறு.)

ஒருவனொருதேயததிற பிரமசரியாயுற்றுன்
மருவிமற்றோர் நாட்டகத்தின மகிழ்கிரகியாயினுன
பரவியின்றோமணடலத்தி பகாதுறவியாய்நடித்தான
விரவியகோலமபோக்கின வேறில்லையவனவனே. (௪)

(வேறு.)

ஓவிமாநதிகடாதோ ரொன்பதுபேராயெண்ணித்
தேடிமபததாளைக்காணுன் றிகைத்துவினைநலகுநிறப
நீடியவொருவனுலே நீபததாமெனனவேரடிம
வீடியதுயரமெலலாம் வியப்பினையடைநதானன்றே. (௫)

அன்னியகருவியெல்லா நாமலவென்றறிநதோன்
பின்னாக்கருவியெலலாம் பிரித்தவன்றனைமறபட
மன்னியசேடநீயே யெனநடமாதலத்தினவநத
சொனிலைக்குரவன்சொல்லாற் றெளிவதுஞானமாமே. (௬)

மச்சக்கூட்டிட்டுதென்றே மதிப்பவருண்டோவாநத
மச்சளேயொருவனன்றி மச்சக்கூப்பிடுமோபேதாய்
நச்சியதேகசேட்டை யாவையுநாடிப்பார்க்கி
னச்சதேனின்றவன்றா ரனெனவாய்ந்துகொள்ளே. (௭)

முப்பகைகடந்துஞான முத்திரைதிகழுவேதஞ்
செப்புமாவாக்கியத்தின் றெரிசனங்கிடைத்தமேலோ
ரப்பிரமேயமான வறிவொடுங்கலவாராயி
னிப்புவிதன்பான்மீட்டு மெய்துவரையமின்றே. (௮)

(வேறு.)

பொன்னையன்றிப்பூணில்லை பூணையன்றிப்பொன்னில்லை
யென்னையன்றிச்சிவனில்லை சிவனையன்றியானில்லை
யின்னவண்ணமறிந்தோனே யீசன்றனையுமறிந்தோனு
மின்னவண்ணமறியாதா னீசன்றனையுமறியானே. (௯)

(வேறு.)

நிறையறிவாயிருந்து நின்மலன்றனைத்தேடி
மறைமுதனூலாராய்ந்து மன்னருமயங்குந்தன்மை
யிறைவனேயெனக்குநாக்குண் டில்லையோவென்றுகேட்க
வுறைவதுநாக்கேயென்ன வகந்தெளியானைப்போலும். (௰)

ஆதவன்றன்னைப்பார்த்திட் டகிலத்தைப்பார்த்தபோது
வாதவனொளிமேலிட்டே யகிலந்தோன்றாதவாபோற்
சேதனச்சிவத்தைநோக்கிச் செகத்தினைநோக்குங்காலைச்
சேதனச்சிவமேலிட்டுச் செகமெலாமறைந்துபோமே. (௰௧)

(வேறு.)

என்றுமிருந்தபடியிருக்கு மியல்பேயெனுமொருவேத
மொன்றேயொழியவிரண்டாமது வில்லையென்னுமொருவேதம்
வென்றிப்பரமுநீயுமவே றில்லையெனுமொருவேதந்
துன்றுமதுவேநீயாகு மெனவேசொல்லுமொருவேதம். (௰௨)

(வேறு.)

நாலுவேதமுந் தத்துவமசியென நவிலுஞ்
சாலநீதெளிந் துறுதிகொள்வீரெனச் சாத்திப்
பாலலோசனன் மவுனமுற்றிருந்தனன் பருவக்
கோலநாலவரு மிட்டையைக்கூடினரன்றே. (௰௩)

மகாவாக்கியவிலக்கணமுற்றிற்று. ஆக திருவிருத்தம்-[illegible]

அனுபவவிலக்கணம்.

வாசகாதிகளுமின்றி யுருவருவுபயமின்றிக்
கோசரவகோசரங்கள் குறிகுணபேதமின்றிப்

பாசசாலங்கடந்து பராபரைக்கயானின்ற
வீசனையறிந்தஞானிக் கினிப்பிறப்பில்லையன்றே. (க)

சிறையுறக்கடலொடுங்குஞ் செறிநதிக்குலங்கள்போலு
மறுகுறவேடுநீக்க மன்னனைக்கூடல்போலு
மறிவறியாமைநீங்க வறிவினுளறிவாய்நின்ற
விறைவனைக்கூடுஞானிக் கினிப்பிறப்பில்லையன்றே. (உ)

(வேறு.)

அரியணையிலிருந்துலக வரசாட்சிபுரிந்தாலு மங்கையேற்றுத்
தெருவுதொறுந்திரிந்திருந்து தின்றாலுமிளம்பருவத்தெரிவைமாரைப்
பிரியாமலிருந்தாலும்பிரிந்துதவம்புரிந்தாலும் பேசிற்றெல்லாமன்றே.
விரிசீவன்முத்தனுக்கிவ் வுடம்பாடேயன்றியொன்றும் விரோதமின்றே

(வேறு.)

ஆயிரமடந்தையராகத்தோய்ந்துநான்
றூயவனென்றுமால் சூளுஞ்சாற்றினன்
காயமுங்கரணமுங் கடந்தனமையா
னீயுமந்நிலையிலே நிற்கப்படாலையே. (௩)

அறுசுவையடிசில் யாரவுண்டவன்
வெறுமுபவாசிநானென விளக்கினன்
சிறந்தநற்பேதையைத் தினமுஞ்சேர்ந்தவன்
றுறவினனெனவுளந் துலங்கக்காட்டினன். (௪)

(வேறு.)

கேவலச்சனகன்முன்னாட் கேள்பகையிரண்டுமின்றி
மேவியசுத்தமென்று மெல்லணைமீதிருந்து
சாவுயர்பிறப்புமில்லாத தத்துவச்செங்கோலோச்சிப்
பாவனையிலாதகானம் படைத்தருமாதினே. (ரு)

அனுபவவிலக்கணமுற்றிற்று. ஆக திருவிருத்தம்-உ௱உ.

சிவயோகவிலக்கணம்.

காமமாதிகளைநீத்துக் கரணவாதனைகடந்து
நாமருவெனுஞ்சம்பந்த ஞானமேஞானமாகி
யோமொழிப்பொருளைத்தேர்ந்து யுணர்வுணராமைபோக்கி
யாமையேபோலடக்கி நிற்பதேயமலயோகம். (க)

அறுவகைச்சமயத்தோர்க்கு மதிதமாய்களமாகி
மறுவற்றுபொருளாயொன்றாய் மன்பதைதொறுநிலைநங்க
குறைவறுபிரமமாமே யென்றுகோசங்கணீங்கி
யறிவுருவாகிநிற்ற லழகியயோகமாமே.

உடலொருமுயிருமாகி யுயிர்தொறுமுணர்வுமாகிச்
சடமசடங்கடோறுஞ் சாக்கியுமாகிநின்ற
வடல்புனைசிவனார்நம்மை யன்றிவேறிலலையென்றே
யுடைகுடவிசும்புபோலொன் றுதலேயோகமாமே. (௩)

சிந்தையைப்புறத்தேவிட்டுத் தேகமேநாமென்றுன்னி
யந்தமில்போகம்வேண்டி யார்வமீதூரநோற்குஞ்
சந்தமறவுளிருமந்த யோகியைச்சந்தித்தோரும்
வந்தனைசெய்துளோரும் பெறுவர்மாநிரையவைப்பே. (௪)

ஆகைபாற்கருத்தடங்கி யசைவறலியோகமாகு
நாகமாமுழைஞ்சுபூங்கா நதிபாறுகோயிலாதி
யோகத்தானங்கள்புக்கி யுயர்சிவோகம்பாவித்துத்
தேகமாதிகளானல்ல வென்றுசித்திரம்போனிற்பாய். (௫)

இம்முறைசிவயோகத்தி லிருப்பவர்சீவன்முத்தர்
நன்மையிறைந்தோராறு நவவிதங்கடந்துபோனாற்
செம்மையசுவானுபூதி கெனித்திம்மனந்தானந்த
வியயிந்நதோயந்துத்தோயா திருப்பர்கள்விதேகமுத்தர். (௬)

காட்டெரிமாசனங்கள் கண்படிவரிமாவேங்கை
ட்டிறுபுலவனறுதால் வெருவுறாதிருக்கும்யோகி
நாட்டமொன்றுடையனாத னடிமலநவைனலாலும்
வேட்டுறுபுலனொழிந்தி விவேகமேலிடுதலாலும். (௭)

பித்தையாமுடைநெஞ்ச விவேகமேலிடுதலாலே
நித்தருணெனும்விவேக நேரிடுங்கொந்தகாலை
முத்தாம்பரவைகிடைக்குங் கிடைத்தலான்முதிர்ந்தஞானஞ்
சித்தியாமனறேசீவன் முத்தனாய்ச்சிவனுமாவன்.

காசியிலிறக்கமுத்தி கமலையிற்பிறக்கமுத்தி
தேசுறுதில்லைமன்றுட் டெரிசிக்கமுத்தியென்ப

ர்மைச்சையறக்குமுத்தி யாருயிர்பிறக்குமுத்தி
யீசனைக்காண்முத்தி யெதுவரிதானமுத்தி. (௧)

சிவயோகவிலக்கணமுற்றிற்று.ஆ. திருவிருத்தம்-உ௱ய௧.

வாதனைமாண்டாரிலக்கணம்

இல்லறம்பொருளென விருந்துகாமிய
வல்லல்சேர்வாழ்க்கையி னமிழ்ந்திநிற்பினு
மெல்லையில்ஞானவின் பத்தையெய்தியே
புல்லியும்புல்லிடா திருப்பர்புண்ணியோர். (௧)

போதெலாமவத்திலே போக்கிடாவகை
சாதலும்பிறத்தலுந் தணந்தஞானியர்க்
காதரம்பெருகிட வடிமைசெய்குவார்
காதகங்கரத்தையுங் கடந்தகாரணர். (௨)

(வேறு.)

சாத்திரஞ்சமயம்வேண்டார் தத்துவக்கத்துவேண்டார்
கோத்திரங்குலங்கள்வேண்டார் கூறுமாவிரதம்வேண்டார்
மூர்த்திசேவைகளும்வேண்டார் முன்னவன்பூசைவேண்டார்
தீர்த்தமும்வேண்டார்ஞானச் சின்மயமானமேலோர். (௩)

உம்பர்வாழுலகம்வேண்டா ருலகரசாட்சிவேண்டார்
பொன்புனைமகளிர்வேண்டார் புண்ணியபாவம்வேண்டா
ரின்பொடுதுன்புவேண்டா ரிறப்பொடுபிறப்பும்வேண்டா
ம்புலப்பகைகையைவேண்டா ரறிவினையறிந்தமேலோர். (௪)

(வேறு.)

அன்னமயமுதலாக வானந்தமயமீறாய்ப்
பின்னமிலையிவைகடந்த பேரின்பசாகரத்து
ளின்னபடியென்றறியா திருந்தசிவயோகிக்குச்
சொன்னமகளும்புவியுந் துரும்பாகத்தோற்றுமால். (௫)

வாதனைமாண்டாரிலக்கணமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-உ௱யக.

பிராரத்தவிலக்கணம்.

வேம்புறுபுழுவைவாங்கி மென்கரும்பிடைவிட்டாலும்
வேம்பையேநோக்கிப்பின்னும் வியப்புறுமாறுபோலச்
சோம்புமுன்றவத்தைநீக்கித் துரியத்தில்வைத்தபோதுஞ்
சோம்புமுன்றவத்தைதன்னைத் தோயவேநினைக்குஞ்சீவன். (௧)

பாசத்தைநீக்கியாசான் பதியிடைப்பதியவைத்தும்
பாசத்தைமீட்டுநோக்கிப் பரிந்திடும்பசுவின்றன்மை
மாசுற்றவுவரைப்போக்கி மலைமிசைவைப்பமேக
மாசற்றவரையைநீங்கி வாரியிற்புகுநீர்போலும். (௨)

பிராரத்தவிலக்கணமுற்றிற்று. ஆ. திருவிருத்தம்-௨௱௰௮.

சிவத்துரோகவிலக்கணம்.

சுருதிகண்மூன்றமுறை அதித்தகத்திய
னிருவினைக்குறும்பெய் யெதியொடும்வரப்
பரசிவமிவனெப பறைந்தெழாமையால்
வரனெனுமாதவன மகிடமாயினான். (௧)

பாசமோசகனசிவன் பரசுவார்வினை
நாசமாக்குவனென மறைநவிற்றியு
மீசனைப் புகழ்ந்திடா திகழ்ந்ததக்கனு
ராசுறுதகாமுக மாயினாரரோ. (௨)

சிவத்துரோகவிலக்கணமுற்றிற்று. ஆ. திருவிருத்தம்-௨௱௨௰.

சுவானுபவவிலக்கணம்.

நன்னெறியறிதரு நல்லமாணனே
யென்னனுபவமெலா மெடுத்தியம்பினே
னுன்னனுபவந்தனை யுரைத்தியென்றனு
தன்னனுபவந்தனைச் சாற்றன்மேயினான். (௧)

(வேறு.)

ஆகின்றழிதலாலு மருவருப்புடையதாலுங்
காகாயகவர்தலாலுங் கனலிடைப்படுதலாலுஞ்

சோகமேவிளைத்தலாலுஞ் சுகதுக்கமறியாத்தாலுந்
தேகநானல்லவென்று தேகிநானென்றுகண்டேன். (௨)

இந்தியமான்மாவென்ப ரிறைவனின்றிருநோக்கில்லார்
முந்தியபிராணனென்றனை யயிரொமொழியாநிற்பர்
சிந்தையைமனமகந்தைப புத்தியைச்சீவனென்பர்
சந்ததமிவைகட்கெல்லாஞ் சாக்கிநானென்றுகண்டேன். (௩)

பிண்டமாமுடலுநானல்லேன் பிராணவாயுவுநானல்லேன்
கண்டவைம்பொறியுநானல்லேன் கரணமோநானுமல்லேன்
பண்டையவறிவனென்றன னருள்கொண்டுபார்க்கி
லெண்டிசைசூழ்மலைக்கு மேசனாயிருக்கின்றேனே. (௪)

(வேறு.)

தூலத்தனுவுநானல்லேன் சூக்கத்தனுவுநானல்லேன்
மூலத்தனுவுநானல்லேன் மூன்றுமாந்தனுவும்பொய்யன்றே
ஞாலத்தனுவைநானென்றே நம்பிக்கெட்டேனிங்கோலஞ்
சாலத்தெளிந்தேனின்ஞானத்தனுவேயெனக்குத்தனுவென்றே. (௫)

(வேறு.)

கானலினீரொன்றனனிக் காதலித்திருந்தாற்போல
வூனுடலொன்றனைநி யுணர்விலாப்பிரிந்திருந்தேன்
கானலினீரென்று கைவிடுவார்கள்போல
வூனுடலென்னொன்ப யுணர்வொடுமுறங்கினேனே. (௬)

ஊனுடல்பொறிபிராணனூறுகரணங்களென்னும்
கானகங்கடந்துருநானக் காரிருட்படலந்தாக்கத்
தானெனுஞ்சீறாநீந்தத் தறபனாடபொழிமினறு
மோனியாயஞானானந்த முத்திமாநகரங்கண்டேன். (௭)

வானகம்போலெங்கணுறு மருவியபொருளொன்றானுபசு
ருணிப்பொருளாயொன்றுமட்டத்தறிமுடிவுகடந்தபாழாய
ஞானமாத்திரமாய்நின்ற நாதாந்தமெய்யந்தவைந்த
தானதினிருப்பதல்லாற் சாற்றிடப்பாதேயெந்தாய். (௮)

(வேறு.)

எல்லாமிறந்தயோகியர்க்கு மெட்டாதிருந்தபேரின்பை
யெல்லாரானென்றகங்கரிக்கு மேழையறியாப்பேரறிவைச்

சொல்லார்மனத்தாரிறந்திருந்த அரியாதீதப்பெரும்பாழைச்
சொல்லாலுரைக்கப்படுமென்கொல்லோவென்போல்வந்தனாயோனே. கு

(வேறு.)

ஆசையாலிதுவேசிவமறிவையுங்கடந்தமுத்தி
யோகமாமறையின்சென்னியுபநிடதத்துமீதே
சேகறுமனத்தாயிற்றத் தேகமேயோமளவுநிற்பாய்
சோககட்கதத்தால்வெட்டித் துமியெதாப்பிறவியெல்லாம். (ய)

சுவானுபூதியிலக்கணம் முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-உகூய.

குருதோத்திரம்.

காயமொடு காயமுங்க் கண்டுணக்கிப்
போயினிப் [illegible] பிறப்பிறப்பிலாமையாகவித்
தாயி [illegible] பெருந்தகை தாட்கொண்ட
தூடசர நீர்வனினைத் தொழுதொறுங்களிதுளங்கும். (க)

(வேறு.)

ஆழ்த் தேடித்தேன்பவக் கடலிலனேககாலம்புகலின்றிச்
சுழன்று [illegible] துரியக்கரையிற்சேர்த்தாய்க்கு
[illegible] வியந்துவியந்தமகிழ்க்கடலில
வாழ் [illegible] கைம்மாறுகாணேனைவளியத்தகுதாயகனே.

(வேறு.)

முன்னாளைக் [illegible] முப்பாழுக்கப்புறத்தே
[illegible]
[illegible]
கைம்மாறு [illegible] காணேன்கடையேனே. (௨)

உண்ணாதசோறு முடிக்காதவஸ்திரமும்
பண்ணாதபூஷணமும் படிக்காதவித்தையு
மெளனமுமுயாயைய [illegible] தோத்திரமுங்
கண்டுய்யாதேதாரக்குக் கைம்மாறுகாணேனே. (௩)

தீராதவைம்பொறியுந் தீர்த்தச்சியமாக்கிப்
பேராதவானந்தப் பிறங்கணமிசைவைத்தாருக்
காராதவன்பாலகங்குழைந்துமெய்யரும்பிப்
பாராதெண்டனிட்டுப் பத்திசெயக்கடவேனே.

கல்லாலின்கீழிருந்த கண்ணுதலெனபோலாகிக்
கல்லாவுலகிற்கருணையொடும் வந்தெனக்குச்
சொலலாதசொலலையொரு சொல்லாலுரைததார்க்குச்
சொலலாதசொலலானற ரேத்திரஙகளசெயவேனே. (௬)

(வேறு.)

ஒன்றென்றும்பலவென்றுரூபமென்றருவென்றுமருவென்றுமுறைவதென்று, ஙனறெனறுதீதென்றுநானேயென்று ஞானமென்றுஞேயமென்றுஞாதாவென்று, மனறென்றுமாமென்றுஞசமயப பேயக ளறைகினறபிணக்குவழியனைததுநீததுக், குன்றலிலாவானநதகுரவனினைக்கும்பிட்டேனென்பிறவியினைபிட்டேனே. (௭)

செறிவாகுமலமறறுமாயையறறுந திரிவிதமாஙகனமமலதகிர ளுமறறுப, பிறிவாகுஞனமறறுகருவியுமறறுப பேதாபேதஙகளற றுபபேசசுமறறு, வறிடாமையறிவறறுவனநதகோடியாசவாபோ லொழுகினறபணியுமறறுக, குறியாதவானநதகுருவினினைக் கும்பிட்டேனெனபிறவியினைபிட்டேனே. (அ)

பொய்டராசபுனனமுழுகிசச நதமெனறமை பொழிபூசிகசருணை மணிபுனைநதுநானறு,மையாதவுள [illegible] மாமறுமைசவின [illegible], மையாறு [illegible] தேச [illegible], கொய [illegible] தேத்திக் கும்பிட்டேனென் [illegible] (௯)

ஆசிலனைம [illegible] [illegible] மயகோசநதாணை, [illegible] வாயநின்றதுர [illegible]னைக, [illegible] பிட்டேனெனபிறவியினைபிட்டேனே. (௰)

தத்துவங்களாறுமமைந்திடப்பா[illegible]மாத்திரனைக்கண்டு, பற்றென்றுமில்லாதபசாசையைக்கண்டு [illegible] ளுருகியநிலைபெற்று, வெறறவெறுமானநதவுருவகண்டு [illegible] லவிழாதபரஸ்வெளியைக்கண்டு, குறறமெலாமபநீத்துநகநியாய் நின்று கும்பிட்டேனென்பிறவியினைபிட்டேனே. (௰௧)

(வேறு.)

பாசத்தாற்பாசியாகிப் பலபலபிறபபிற்சென்று
பசசததுதப்பிற்கிறந்து பலபலயோகத்துய்த்த

பாசத்தைத்தாளாற்போக்கிப் பதித்துவம்பதித்தநாதன்
பாசத்தைநினையுந்தோறும் பசுத்துவங்கழலுமன்றே. (௰௨)

ஒன்றென்பாரொன்றேயென்க வேறிரண்டென்பாரென்க
நன்றென்பாரநன்றேயென்க நவையென்பாரநவையேயென்க
வின்றென்பாரென்கவன்றி யுண்டென்பாருண்டேயென்க
வன்றிதாமென்னுமுத்தி யடியனேற்களித்தாஞ்சான் (௰௩)

வடக்குளேதெற்குநேற்கில் வடக்கையுங்காட்டுவார்போ
லுடற்குளேயிருந்த வுயிர்க்குளேயுணர்வுங்காட்டி
நொடிக்குளேமலமகற்றி நுண்ணுணர்வாக்கிமீட்டும்
விடக்குளேபிறவாவண்ணங் காத்தருள்விகிர்தபோற்றி (௰௪)

ஐயமாங்காட்டைஞான வழலினாற்றகித்துப்பாதச்
செய்யதாமரைகள்சூட்டித் திவ்வியமனத்தனாக்கி
மெய்யடியாரைக்கூட்டும் விவேகமும்மெய்ம்மையில்லாப்
பொய்யடியாரைக்கூடாப் புத்தியுந்தந்தாய்போற்றி. (௰௫)

(வேறு.)

தன்னுணர்வுசூழலகற்றிற் றானுமாகிச்சகசமாய
பின்னையபின்னைஞ்சத்தி பிரியாதிருக்கப்பிரமமா
யுன்றனுமுணர்வுக்குணர்வாகி யுருவாயருவாயுபயமுமா
யென்றனுள்ளிருந்தபரசிவத்தை நினைந்துறக்கண்டேனிறையோனே (௰௬)

மண்ணைமுழுங்கிப்புனல்கனலை விழுங்கிவாயுதனைவிழுங்கி
விண்ணைவிழுங்கிமெய்ம்மதியைவிழுங்கிவெய்யோனதனைவிழுங்கி
மொனமனைபிமானையுமவிழுங்கி முற்றும்விழுங்கிப்பற்பலவா
மெய்ம்மையைவிழுங்கியிருந்ததனை நினைந்துறக்கண்டேனிறையோனே.(௰௭)

குருஸ்தோத்திரம்முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-௨௪௭.

விம்பிதவிலக்கணம்.

காருத்தன்பதந்தாக்கக் கல்லெழிற்பெண்ணானாற்போ
லாகத்தனாய்க்கிடந்த வடியேனைப்பதந்தாக்கிப்
பாகத்தைவருவித்துப் படிமறையின்பொருடேற்றி
மாகத்தனாக்கிவைத்தோய மறவேனுன்திருவடியே.

எல்லாருங்களிதுளங்க விரும்பையிரும்பொன்னாக்கி
நல்லார்கடொழுதேவாய் நாட்டுவினறஞாயம்போற்
கல்லாதபுலையேனைக் கருணையினறகடைக்கணித்துப்
பொல்லாதபரபிரம மாக்கினையெனபோல்வரதே. (௨)

(வேறு.)

அணுநிகேவலத்தினி லழுந்துமேற்குரி
மணுதியகருவியான் மலதனைநீக்கியே
சணுதவினைபாதனைத் தந்ததேசிக
கணுவிலுமுன்னையே கருதறபாலனே. (௩)

(வேறு.)

ஊழையொழுக்கி யொருசொல்லாலானந்த
வாழ்வைப்பெருக்கி மலகனமமாயைபுறப்
பாழிற்குடியேற்றிப் பரமசுகமேறகளித்தோன்
வாழிநெடுங்கால மாணாக்கர்க்கருளபுரிந்தே (௪)

பாரோரும்விண்ணோரும் பரசயன்மாலிந்திரனு
மாராய்ந்தறங்காணாத் தலம்வந்துளந்தளரா
வாராமலவர்சேனகரு மாறுதபேரின்பந்
தாராமறந்தார்க்குத் தருவாதிகைமமாறே. (௫)

விம்மிதவிலக்கணம்முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-௨௫௨.

நூலருமையிலக்கணம்.

மைப்பொலிமிடறருள்செய்வாதனாசமகூறிச்சொல்லு
முப்பொருளுள்ளகத்திலே முமமலங்களைக்கொணுறய
சிறப்பதயபெறவாமீண்டுஞ் செனமமொராவிடங்களுணா
தற்பரஞானத்தோர்கள் சமபசாபதிரமகழுநதே. (௧)

ஆகையாலிந்நூலுக்கதிகாரி கும்பநனைய
சாகரமெனத்துறந்து சற்குருசாமிபாத
மோகமீனுர்கதிழுக்க முறக்கவிழ்சமலநதேடுந்
தாகவண்டனையனுகித் தவிப்பவனுருனையம்ம. (௨)

(வேறு.)

இந்நூலைப்பருவமிலார்க் கியம்பலீர்தக்கான்
முன்னாலுச்சுத்திரர்பான் மொழிக்கரிசுநின்றாய்

நன்மாலைகுரங்கறியா நலம்போலுஞானத்தைத்
துன்மார்க்கரறியாத தோற்றம்போலுந்துணிந்தே. (௭)

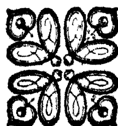
(வேறு.)

வாழிசுயம்பிரகா சப்பெயரோன்மாணாக்கர்
வாழியெனத்தூக்கி மதிதாதவார்கழல்கள்
வாழியொருமொழியான் மயக்கறுத்ததிருச்செவ்வாய்
வாழியருள்கொழிக்குந திருவதனமண்டலமே. (௮)

ஆக திருவிருத்தம்-உ௫௯.

பதிபசுபாசவிளக்கம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

மூன்றாவது,

சித்தாந்த தரிசனம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் துதி.

சீரார்சித்தாந்த தெரிசனத்தையாளுந்
காரானைமாமுகனேகா.

அம்மையப்பனு யுயிருக்காதார மாய நிறைந்த
செம்மைசிவன் றாளென் சிரம். (௧)

ஒன்றாய னேகவித சத்தியா யுண்மையாய
நின்றானை பாத நினை. (௨)

சற்குருவாய் முன்னாட் சனகாதி கட்கருளு
முற்கண்ணனை நாவே மொழி. (௩)

திருப்பா சுரத்தானஞ் சித்தாந்தஞ் செய்தோன்
திருப்பாத மென்றன் சிரம். (௪)

நிறைதிருத் தாண்டகத்தா னீயியாபொய்ப்ப போதமற
வனருளைத்தோன் றாளகம் வைப் பாம். (௫)

வாழ்வா வனுமாய மென்றுரைத்தோன் மாமலர்த்தா
டாழ்வாமெய் போதந் தகவ. (௬)

சிவபுரா ணத்தகவ லாலுயிரின் சிக்கறுத்தோ
னவமலர்த் தாட் சென்னிவைப் பாம். (௭)

சிவவாக்கி யதேவர் திருமொழியைக் கொண்டே
யவவாக்கி யத்தையடி வாம். (௮)

திருமூலர் மாலையெனுந்தெப்பத்தைப் பற்றிக்
கருவேலை யைக்கடப்போங் காண். (௯)

மெய்கண்டேன் மேற்பிறவி காணேன் திருவெண்ணெய்
மெய்கண்டா னூலை வினவி. (௰)

முன்னூலிற் சொன்னதொரு முப்பொருளை யும்விரித்திந்
நூலிற் சொல்வே னிசைந்து. (௰௧)

அவாக்கடலுள் வீழ்ந்துழுந்து மாருயிரைத் தூக்குஞ்
சிவாகமசித்தாந்தக் குறள். (௰௨)

பாயிரமுற்றிற்று.

பதியியல்.

மதிதவழுஞ் செஞ்சடையோன் மாமலர்த்தா ளணிய
பதியியலைச் சொல்வாம் பணிந்து. (௧)

பதியாவ தொன்றாய்ப் பரிபூ ரணமாய்த்
திதமாகி நிற்குஞ் சிவம். (௨)

ஆறாகட் கண்ணிதா யல்லார்க்குச் சேய்மையாய்ப்
பற்றறநிற்கும் பதி. (௩)

எங்குமிலை யென்பா ரிதயந் தொறுமறிவா
யெங்குமிருப் பானெம் மிறை. (௪)

உண்மைக்கு மேலா யுருவருவ மின்றாகிச்
சின்மயமாய் நிற்குஞ் சிவம். (௫)

அசல னகளங்க னனந்த ரூபன்
சசிசேக ரன்சங் கரன். (௬)

சச்சிதா னந்தன் சதாசித்தன் சுத்தன்
மெய்ச்சுருவா னந்த விமலன். (௭)

நிராமய னிச்சங்க னிராலம்பன் சோதி
பராபர னாதி பகவன். (௮)

விருப்பு வெறுப்பில்லான் வேதவித்து செய்யோ
னெருப்புருவ னெய்க்கணி மலன். (௯)

பத்தர்க்கெளியன் பதிதர்க்கரியன்
நித்தத் தனினறுஞ் சிவன். (௰)

சித்தாந்த தரிசனம்.

ஊனக் கண்ணார்க்கொளித்து மூப்புறம்பு மோனருய
ஞானக்கண் ணார்க்கருள்வ னும். (௰௧)

மலரயனு யாக்கி மாலாகிக் காத்திட்
டுலைவிலர னுயொடுக்கு வான். (௰௨)

பஞ்சவதி காரத்தாற் பாகம்வரு வித்துயிரை
சஞ்சரணில் வைக்கு மிறை தான். (௰௩)

சிருட்டிதிதி சங்காரந் திரோபாவ ஞான
வருட்டிறததோ டைந்தொழில்க ளாம். (௰௪)

தேகத்தின முன்மூனறுஞ் சீவன்பான் மற்றிரண்டு
மாகநதான் செயவா னரன. (௰௫)

அவிகாரி யீச னுகிமுத்த னென்று
விவிகார முண்டோ விறைக்கு. (௰௬)

ஐவகை யசத்தியினு லைந்தொழிலு மாருயிர்க்காயச்
செயயாமற செயயுஞ் சிவம். (௰௭)

வாளிரவி சந்நிதியின் மனைமலா ந்து வாடிடுமை
வாளிரவிக் குணடோ மயல. (௰௮)

ஆகக லளிதத லழிததன் மறைததலரு
ளாக்க லிறைக் குணடோ நுவல. (௰௯)

அரையன்வ பிரிருக்க வைந்தொழில்செய வார்செய
தரையனமே லெறு மமைந்து. (௨௰)

பாமன்வா னாங்கிருந்து பணையைந் தொழில்செய்தும்
பரமனமே லேறும் பழி. (௨௧)

ஐங்கரும சாக்கியா யப்பாலைக் கப்பாலாய்ப்
பங்கமறவிற பிரனைம பரன். (௨௨)

அறியுங் கறியா யவிகாரி யாகி
நிறைதல பதிங்க சயம. (௨௩)

கேவலத்துங் காணக் கிடையாண் ளொாந்தெழுந்த
யாவலசுக லத்துமனு கான். ([illegible])

சீர்ப்பிரண்டு மற்ற சமநிலைய சுத்தத்து
வீற்றிருப்ப னெங்கள் விமலன். (௨௫)

ஆகி லவனை யறியப்ப டாவோபெண்
பாகம் பிரியாப் பரன். (௨௬)

அறியாப் பொருளுமல னறிவாலுன் கணரு
லறியும் பொருளு மலன. (௨௭)

ஆகாயம் போல வறிவாகி நிற்பானை
நீகா ணறிவாகி நின்று. (௨௮)

நீருக்குட் டம்போ னின்னறிவி னின்றனைப்
பாரருட்கண் கொண்டு பரிந்து. (௨௯)

எள்ளுக்கு ளெண்ணெயபோ லெங்கு நிறைந்தானை
யுள்ளுக்குட் பாரீ யுவந்து. (௩௰)

எங்கு மிருப்பானை யேகமிரண டென்றும
லெங்குமாய நீகண டிரு. (௩௧)

மோகமுறு பெத்தத்தூன் மோகமிரண டாகு
மேகமே முத்தருக்கீ சன. (௩௨)

இனப மயனீச னினபம வினைததலாற
சமபுவெனும் பேருந தரும. (௩௩)

குருவுருவங் கொண்டிக் குவலயத்துட் டோன்றிப
பருவரலை நீக்கும பரன். (௩௪)

போக்குவர வில்லாத பூரணனுந் தப்பப
போக்குவர வுண்டோ புகல. (௩௫)

ஆருயிரி னுள்ளிருந்த தாங்காங் கறிவிப்பா
ராருயிரோ மேனி யவர்க்கு. (௩௬)

அறிவுக் கறியா யறிவிப்பான சிலலோர்க
கறிவுருவு கொண்டருளு வான். (௩௭)

பார்த்தும் பரிசித்தும் பஞ்சமலங் கொத்தைவிலா
நீத்தொழிப்பா னெங்க ளிமலன். (௩௮)

சித்தாந்ததரிசனம்.

பக்குவர்க்குத் தோன்றும் பயன்கொடுக்கு மற்றொழிந்த
பக்குவர்க்குத் தோன்றியுமென் பாழ். (௫௯)

பாற்கடல்போ லாவி பலமீன்போ லாருயிர்கள்
பாற்கடலா லுண்டோ பயன். (௬௰)

அருட்கண்ணார்க் கீச னலவொளியாய் நிற்பன்
மருட்கண்ணா ருக்கிருளா மன். (௬௧)

செங்கதிரோன் வந்துதயஞ் செய்தாலு நாட்டமிலோன்
செங்கதிரோ னில்லையெனுஞ் சீர். (௬௨)

மனவாக்குக் காய மசையாம னிற்பர்
சனதவின் பத்தைத் தழீஇ. (௬௩)

பூனை விழிக்கியுறு பொங்குமிரு ளற்றதுபோன்
ஞானவிழிக் கில்லை நவை. (௬௪)

சிதம்பரமா யெங்குஞ் செறியினுமென் னாவி
மதமடங்கிக் காணு வகை. (௬௫)

கூகை யறியாக் குலவுங் கதிரவனை
மோகாறி யார்சிவனை முன். (௬௬)

கண்ணிரவி யின்றிக் கலந்தறியா தொன்றையுமக்
கண்ணுங் கதிருமொன்றே காண். (௬௭)

காக்கை விழிக்குக் கருமணியொன் றாற்போ
லாக்கைக்குச் சாக்கி யவன். (௬௮)

அத்துவித மொன்றேயா மாங்கிரண் டின்மையெனி
லத்துவித மன்றோ வது. (௬௯)

துவிதமிரண் டாமத் துவிதமொன் றாகுந்
துவிதமயல் கெட்டோய் துணி. (௭௰)

அத்து விதத்துக் கருத்தம் பலவென்னுஞ்
சிற்றறிவு கொண்டசில கீழ். (௭௧)

பதியியல் முற்றிற்று.

பசுவியல்.

சசிசே கரகுரவன் றாடலைமேற் கொண்டு
பசுவியலி னைப்பகரு வாம். (௧)

பசுவென்ப தான்மாமுப் பந்தமுளா னன்றே
சசிசே கரனிறைவன் றான். (௨)

கட்டியவன் றனைவிழ்க்கி னல்லாற்றன கண்ணறிவா
லெட்டுணையுந தானவிழ்க்கா தின்று. (௩)

ஆணவத்தான் மூடமா யன்றமுத லின்றளவும்
வீணவத்தைக் குள்ளே விழும். (௪)

இருட்டறையிற் கண்ணி லிளங்குழவி போலு
மருட்டறையி லாவி மயங்கி. (௫)

மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணை மிகமறைப்ப வாவியா
ரஞ்ஞானக் கண்ணி லழுந்தும். (௬)

பாம்பின்வாய்ப் பட்ட பருதியைப்போ லஞ்ஞான
பாம்பினவாய்ப் பட்டழுங்கும பார். (௭)

உவர்மூடு சிந்து முமிமூடுநெற்போற்
சவிமாறு மாணவத்தாற் றான். (௮)

ஈசனி ரங்கி யிணையில்கலைக் கரத்தாற்
பாச நெகிழ்த்திடலும் பண்டு. (௯)

தனுவாதி காலைத் தழுவிவெளிப் பட்டு
கனவாதி யையநதினை நண்ணி. (௰)

யானென தென்னு மிருசெருக்கா லாருயிர்கள
யோனிபேதத் தழலு முற்று. (௰௧)

புற்றுரு கீடங்கள் புள்விலங்கு மானிடர்க
சொற்றேவ ரேழ்வகைத்தோற் றம். (௰௨)

அண்டசஞ்ச வேதசமுற் பீசஞ்ச ராயுசங்கள்
மண்டியநால் யோனி வகுப்பு. (௰௩)

எண்பத்து நான்கிலக்கம் யோனிதொறும் புக்கலைப்ப
பண்பொதியு மியாக்கை புணரும். (௰௪)

சித்தாந்ததரிசனம்.

புல்லாய னேகவுருப்போனபினர் நல்லறுகம்
புல்லாயப் பிறக்கவந்து போம். (௰௫)

பூமரங்களாயப்பிறந்து புண்ணியனுக் கானமையாற்
போமரத்தி னூபிறவி போல். (௰௬)

புண்ணியதீர்த்தத்துட் புழுவாயப் பிறந்தமையாற்
கணனும் புழுப்பிறப்புக் காண். (௰௭)

புள்ளா யனேகவுருப் போயபினர்ப் புட்பிறவி
விளைந்திநீரோய விரைந்து. (௰௮)

துட்டமிரு கப்பிறப்பிற் றுதைந்து நெடுங்காலங்
கட்டப்படுமுயிரார்காண். (௰௯)

எல்லாவுருவு மெடுத்தெடுத்து நல்வினையா
னல்லா வுருவாகு நாடு. (௨௰)

ஆனைந்து மம்முகனுக் கபிடேக புண்ணியத்தா
லானுருவை நீக்கு மற. (௨௧)

ஆனுருவ நீக்குதலு மளவில்சிவ புண்ணியத்தான்
மானிடரா யிங்கண் வரும். (௨௨)

வேதாக மமவழங்கா மேதினியிற் போயப்பிறந்து
டாதார மின்றியலை யும். (௨௩)

உடம்புமங் மொவ்வா வுருவமெடுத் தப்பின்
விடம்புனாயுந் தானம் விடும். (௨௪)

நல்லசிவ புண்ணியத்தா னல்லா பயிறேய
மெல்லவுரு மாவிக்கு மெய். (௨௫)

கிடையாத வாக்கை கிடைத்ததுமென்கொ லாவி
யடையாச சிவனடி யாய்ந்து. (௨௬)

இந்தமனி தப்பிறவி கொண்டறிவை யெய்தாம
லந்தரிசகு மைம்புலன் களால். ([illegible])

அனைனை யுலகன்னை யப்பனம்மை யப்பனென்று
முனைனுதலை யனை அயிர்.

ஒப்புக்கு வந்தாரை யுற்றார்பெற் றோரென்னுங்
கப்புவினை யாண்மயங்கிக் காண். (௨௯)

முந்தை வினையான் முகிழ்முலையா ராசையெனும்
பந்தக் கடலுட் படும். (௩௰)

என்றந்தை யென்றாய னென்மனைவி யென்னொக்க
லென்சாதி யென்னவியம் பும். (௩௧)

உயிர்ச்சார்வா லாவி யுணர்வழிந்து காகங்
குயிற்சார்வை யொக்குங் குறி. (௩௨)

தானல்லாச் சங்கடத்தைத் தானென் றிறுமாக்கு
ஞானமிலா தாய நரர். (௩௩)

எல்லாமிறந்தாலு மியானிறவே னென்றேறுங்
கல்லாமை யாலுங் கடை. (௩௪)

பொருட்சார்வா லான்மாப் புழுங்குமெரி புக்க
கரிச்சார்வை யொத்துக் கடை. (௩௫)

சனகாதிக் கீசன் றனித்திருத்தல் கண்டு
மனை வாழ்க்கை யைத்துறவா மல். (௩௬)

நல்லாரைத் தூடித்து நவைக ளொதித்தோதிப்
பொல்லாரைக் கண்டுபுக ழும். (௩௭)

ஒழுக்கமுடை யார்சொலலை யுற்றுக்கே ளாம
லிழுக்காமொழி கேட்கு மிசைந்து. (௩௮)

என்னுடம்பி தென்கால்கை யென்வயிறீ தென்விழிநா
வென்சென்னி யெனறுமயங் கும். (௩௯)

யாக்கை சடமென்று மான்மா வறிவென்று
நோக்காது நாவின் வழி. (௪௰)

தன்மத்தா லாவிகறங் காய்ச் சுழன் றுழன்று
சென்மித் திறக்கு நெறி. (௪௧)

தன்னுயிர்க் காகமாய்த் தாயுதாத் தேறமைந்து
பந்தப் படுமெய்பத் தும். (௪௨)

அன்னையகட்டி லனேகதுய ரானசொலகே
னென்னனைய பிறவி யிது. (௪௩)

இனிப்பிறவே னீசனருள் பெற்றுயவே னென்று
நினைபபு மறக்கு நிலைத்து. (௪௪)

பிறக்கும பொழுதயிகும பேரிடும்பை பின்னுக
அறைகக முடியாத் துயர். (௪௫)

[illegible]காவாம தேவா அறநகாரிக அனைபை
யகன்றால[illegible] கியாகத மரிது. (௪௬)

[illegible]ழுநதை பருவத்து[illegible] குமார பருவத்
[illegible]ழுந்துந துயருகக ளுள. (௪௭)

காடவிளங கரிந்த கணை[illegible] [illegible]லெ யுள[illegible] மன
[illegible]ாசு பயினை யுளது மனம. (௪௮)

இ[illegible] இந [illegible]சுழிலா [illegible]ரசிழையா லாப்புணடு
புலவிக கிடககும [illegible]. (௪௯)

[illegible]துமபுக [illegible]சைசயு மலசய [illegible]நலமாம
ப [illegible]தொடையைப் புலலும் ப[illegible]. (௫௰)

[illegible] விதழபபுணலை [illegible]ளும ஓண்ணுமயின
கா[illegible] றுனையில வீழுந களைநது. (௫௧)

இளமை[illegible]மா யா[illegible]மையினை நீததிடடிக
அனணுமுமு [illegible]ப்பைக கொடாகது. (௫௨)

[illegible]லவிளமை காலை[illegible] [illegible]ருனைசுற முனைனுசு
கொலலுரபபா லாயி[illegible]லை யும. (௫௩)

அமை[illegible] [illegible]ா [illegible]காலக[illegible]வி டாசனை துதுயகடவிசு
[illegible]பிசைதயினைச டேரு[illegible] தன். (௫௪)

கா[illegible]லபடாக கணடஞ்சிக கணணீர் சொரிந்தழுங்கி
[illegible]மலஞ்[illegible] மந்தோ வுயிர். (௫௫)

[illegible]சுறற சோதி மலரடியை புணருமம்
பாசத்தை புணருமடை[illegible]. (௫௬)

இவ்வண்ண மாணமா விறந்து பிறந்துழலு
முயவண்ண மின்றி யொதுங்கி. (௫௭)

மாலாயயனாய மகபதியாய் வானவராய
மேலாய வாக்கைவிர வும். (௫௮)

புண்ணியத்தான மேலேறும பாவத்தாற கீழிறங்கும
புண்ணியபா வத்தாற புவி. (௫௯)

ஏகைதவ மின்றி யிரக்கமறி வினைசொலலு
மேக மொருகக மிவண. (௬௰)

ஆபுத்திபுத்தி பூருவத்தா லாகுமிருளா லெடுதிச
சுபுத்திவரு மாவி துலைக்கும். (௬௧)

மூர்த்திகளசே வித்தத்தாற ராதகத்தனை மூடகியத்தரு
சேத்திரத்திற செனமித்தத் தாம (௬௨)

தேடவரு சிவமெனனுரு [illegible] மைகளைமே
[illegible] யணடா முயிாகளு. (௬௩)

ஈசனடி யாரககாண மெய்யருங்க [illegible]
[illegible] வரும. (௬௪)

[illegible]
[illegible] (௬௫)

பருபபத [illegible] காருதி
திருப்பதி [illegible] (௬௬)

கழுக்குன்ற [illegible] சோணகி [illegible]
செழுககமலை [illegible] (௬௭)

விரிஞ்சிபுர [illegible] கிரி [illegible]
திரிபுராந் தோகணனைந் தினம. (௬௮)

[illegible] விருக்குமிட மீதெல்லாஞ் சென்றிறைஞ்சிய
பாச மறுக்கும் பசு. (௬௯)

முத்தேன் சரிதைமுதற் மூற்கிரியை [illegible]
[illegible] (௭௰)

சித்தாந்ததரிசனம்.

மிருத்திகைலிங் கத்தின் விதிப்படியர்ச் சிக்கின்
மரிதல் பிறப்பகற்று மால். (௭௧)

பால்வண் ணமான படிகலிங்கம் பூசிக்கின்
மாலவண்ண நீங்கு மதி. (௭௨)

மன்னும் படிகத்தின் வாணலிங்க மேடதிகம்
பன்னுசயம் பாதலினற் பண். (௭௩)

மூவிலிங்கத் தும்பூசை முற்றிற சிவனருளா
லாவியிலிங் கத்தையணை யும். (௭௪)

திருப்பணியி னுலுஞ் சிவபூசை யாலும்
பெருக் காமமாகுங் குறி. (௭௫)

அ[illegible]ரியா கடபூசை யாலு மகநெகிழ
[illegible]திதகோ [illegible] செலும். (௭௬)

ஐம்பொறிசுப பணைவின் றறிவிலாத மேயடக்கித்
[illegible] மதிடமுகங் [illegible]. (௭௭)

ஆதார மாறுங்க ளடையாய் பரவெளியி
னாதாந்த வின்டபத்தை நாடி. (௭௮)

பவனவலா யோகத்தைச் சினறு குழக்கிபொறி
ஞானத்தைத் தாவுமுயிர் நாடு. (௭௯)

ஈசனரு ளாலே யெஞ்ஞான்று காண்பமென
மாசை பெருது மர. (௮௰)

வினையொப்பு பாகம் வியணசக்தி பாதம்
தனையடையு மெய்யுஞா னம். (௮௧)

சாறவு மவாவிற அயரும் பிறப்பி
ஞறவு மருட்டாலு முறும். (௮௨)

பிறவாமை கள்ளாமை பேணிவெகு ளாமை
மறவாமை மற்றுமரு வும். (௮௩)

கொல்லாமை தின்றுமை கொள்ளுமிக் குற்றிரமைகள்
சொல்லாமை யாவுந் தொடும். (௮௪)

பாசவெறுப்பும் பரவிருப்பும் வந்தவுயி
ராசானால் முத்தியடை யும். (அ௫)

தந்தைதமா மேல்வெறுப்புஞ் சங்கரன்றன் மேல்விருப்புஞ்
சிந்தையிடை வந்துதிக்கு மும். (அ௬)

அத்திசைவா லீச னருளுருவு கொண்டருளி
முத்தியடை விப்பனு முறை. (அ௭)

பசுவியல் முற்றிற்று.

பாசவியல்.

பாசவிய லோது பருப்பா யிருக்குமொரு
யீசனருள கொண்டிடப் படுவாம். (௧)

மலமாயை கன்மம் மாயைதிரோ தங்
குலமொன்று வேறுங் குணம். (௨)

பாசமறி யாமை பகராண வம்விட்டை
மூவெடுத்த மூல மலம். (௩)

அனேகமாய்ச் சத்திபேத லாருயிரை மூடி
தினகரனைப் பன்னகம்போற் செறை. (௪)

அன்னியத்தைக் காட்டி யனன்னியத்தைத் தான்மறைக்கு
மென்னே மலத்தி னியல். (௫)

தண்டுலத்தைச் சேலும்பையுந் தாம்பிரத்தைக் காளிதமு
மண்டுதல்போ லாவிமறைக் கும். (௬)

ஆனே யுலாவு மடவியைப்போ லாருயிராய்க்
கானிலுலாவு மலங் காணே. (௭)

இருளிக் கியன்மூடன் கேடன் கொடுமைபாவி
வஞ்சனித்த லுலவந் தது. (அ)

பாசன் பெருமடிமன் பாமரன்பே ராய்காரி
மாசனித்த லுலவந் தது. (௯)

கன்மவிருப்புங் களேபரத்தில் வாஞ்சனையுங்
குணமமலத் தினறீக் குணம். (௰)

இச்சைவழி சென்றங் கிருவினையை யீட்டிவரல்
கொசசை மலத்தின் குணம். (௰௧)

நாட்டுணைக்கீழ் னிறமினுஞ் சாதியா ராட்டவிநதக்
கோட்ட மலத்தின் குணம். (௰௨)

ஈச னகத்திருக்க வில்லையெனக் கூறவிந்தக்
கூசு மலத்தின் குணம். (௰௩)

ஆசையுறுங் காலமெலா மாலிங் கனஞ்செய்யு
மாசு மலமா மகள். (௰௪)

ஏகா தெரியா தபத்தத் தடக்குங்
கலகமலக் கன்னிகை. (௰௫)

உண்ணலுறங்க லுயிர்க்கும் பொருளெலா
மெண்ணிய பிரியா ளிவள். (௰௬)

சன்மமெடுப்ப பெற்றினயாற காயமெனும் பேரணையுஞ்
சென்மிக்கப் பண்ணுந் திரு. (௰௭)

அந்தோ மலத்துயர மாற்றவில்லை ஞானகிலே
னெந்தா யியங்கா பிணி. (௰௮)

கலையாங் கரத்தாலிக் கட்டவிழ்த்தா றீந்தோ
வலரோ வடியேற் கருள். (௰௯)

ஈச னருளுங்கய காலத் திறக்குமிது
பேசவா மரியைப் பெயர். (௨௰)

மாயை சடமுயக்க மதந்தா மதம்பொய்ம்மை
காயம் விளக்குக கரு. (௨௰௧)

மூலை யிருந்தானை முத்தத்தில் விட்டதன்றிச
சாலப் பெருமயக்கந் தான். [illegible]

பிருதிவியப புத்தேயு பெருமருத்து வானம்
பொறிபுலன கன்மேந்திரியம். [illegible]

மனம்புத்தி யாங்கார மாறுந சித்த
மினமான ம தத்துவமென றெண (உ௪)

காலநியதி கலைவித்தை ராகமொடு
மாலும் புருடனமா யை. (உ௫)

மூன்றனமாத்தத்துவமும் பின்வித்யா தத்துவமுரு
சன்மாயை யாதார திரம். (உ௬)

ஈசவிசைத யீசுரமபின் சொலலுஞ்சாதாகமயங்களை
சத்திசிவ னமாதததுத தனி. (உ௭)

சிவதத தாலந்தறை சேடமக ந மெலா
மிவைநதத மாமாயை யெண. (உ௮)

ஆறாறு [illegible] ளாளா மசபய பயிாகரு
மாருப டரனை மறந்து. (உ௯)

மா[illegible]றொழுமா [illegible] [illegible] [illegible] நதை [illegible]
செயிாபுயியிள கூ[illegible]னை [illegible] . (௩௰)

ஒடு [illegible] னலுதிர [illegible] ன் [illegible] கி [illegible]
கூ[illegible] [illegible]ைத [illegible]ன [illegible] று. (௩௧)

ஆகாரா [illegible] ஆக கம் பயமை அனை [illegible] ச [illegible]
நீக [illegible] ரு [illegible] னை [illegible] று. (௩௨)

[illegible] நை [illegible] த் து [illegible] ருசுது [illegible]
கூட்டனிலனை கூ[illegible]றனறு [illegible]. (௩௩)

காமவ குரோதங் கடுலோப மோகமதரு
சேமவிசம [illegible]னைகூறு [illegible] (௩௪)

வாயுமொரு பதது முலாடி யோாபதது
மோயகுணை மூனறகமூன் று. (௩௫)

வசனதி யைநதுமபின வாககாதி நானந
நினையுநதொன் றாறுரு வெனை (௩௬)

இதற்குள்ளாயாயி யிறக்கு பிறகே யுமது
[illegible]ன்மை யானை மறந்து, (௩௭)

ாயவிளக்களித்த கணனுதலை நண்ணி லிந்த
மாயைப படலமறை யும. (ஙஅ)

நனவினமுப பானைநத நற்கனவி லையாது
முனைாமுததி யிறகருவி மூனறு. (ஙகூ)

துரியத்திரண டாகுந துரியாதி தததிற்
கருவியொனறு மைமநதவததை காண. (சய)

அநதரங்கத் துளளிருந தனையாபுறம் போதலபோ
லநதரஙகத துளளாவி யும. (சக)

அணுவகதான்முடனு மாயையாற ... சிகனும்
... மவினை யாறபுருட னும. (சஉ)

... ருமை பெயரா ஆடிகால குறாறமெடிக தோதல
... நகொலலன மாயா ருணம. (சங)

பா ... கணனும் பருவரலை செபகிக தல்
... றய்நது மாயா ருணம. (ச௪)

... மிலை ... யிசனமு யாரிலலை
... ாசக ... மாயா மக ... (சரு)

... ... கொளிமிலை துணணாவிவு மிலலையால
... கொ மாயா மகறகு. (சசா)

... னமிலைப பகுதமிலை சல்லாரகண ணட்புமிலை
... னமிலை மாயா மகறகு. (சஎ)

மூ ... னவனபா சாடயதனை முறறு மெனையடைக்கா
தனனை வயிறறிலடைக தமே. (சஅ)

மாயை ... ... யமா தேவனருண
போய ... ... கரு மே. (சகூ)

மாயா புறமெ ... மதிசேக ராகனெறன்
மாயாபு ரமலமித்தா மறமு. (ருய)

இயமாயை ... மெழிச்சோகம் பாவனையாற்
சனமமலக கட் ... பபேண் காண். (ருக)

கன்மம் வியாபி கடம்போற் சடமன்று
சென்மிக்கப் பண்ணுஞ் செயல். (௫௨)

வல்வினையாந் தாயகட்டில் வந்து பிறந்தனவால்
நல்வினையுந் தீவினையு நாடு. (௫௩)

நல்வினையாற் புண்ணியமு நவிற்றீதாற் றீவினையுந்
தொல்லை வினைக்கேற்பத் தொடும். (௫௪)

முற்சொன்ன ஆழ்வினையான் முடியா விகாரமுறு
முறசாகானமுயறசியுற்று. (௫௫)

முயற்சியா லிச்சையம் பின்னிட்டு மூாதிப
பயிர்செய்யு மூழ்வினையின் பால். (௫௬)

ஊழ்வினையாற் சஞ்சிதமு மூலவில்பிரா ரத்தமுமேல்
வீழுமா காமியமு மே. (௫௭)

விருப்பும் வெறுப்புமாய வேண்டல்வேண் டாமை
மரிப்போ ந்திப்பும வரும். (௫௮)

கறங்குவரி கொள்ளிவட்டங் கதிர்ச் சுழலை
யுறங்குலா லனுதிக்கி யொப்பு (௫௯)

முன்றுகுறு மூன்றுதுண மூன்றவத்தை மூன்றுதயக
மூன்று பிராரத்த மொழி. (௬௰)

காமம் வெகுளி மயக்கமிவை மூன்றும
வாமச் சடையத்தார மாட்டு. (௬௧)

சாத்துவிதஞானஞ் சமநிலைய மற்றிராஜ திரு
சாற்றி யிருளொளியுந் தான். (௬௨)

சாக்கிரமுஞ் சொப்பனமுந் தனுவாச் சுழுத்தியையும
போக்கிற றுரியம பொருள். (௬௩)

ஆன்மீகம் பௌதிக மறையுந் தெய்வீகமிவை
யான்மாவுக்கில்லை யறி. (௬௪)

முன்னைவினைப் பின்னைவினை மூவா மிகழும்வினை
புன்னை யனுகாமை யோர் (௬௫)

இச்சைய னிச்சை பரவிச்சை யிம்மூன்று
னிச்சரு சுழலு முயிர னிறுவம். (௬௬)

தன்னிச்சை யாலவருத முனிச்சி யாறாறு
லன்னியரால வந்தடைந்த லாம. (௬௭)

ஆனமீகந தெயவீக மான பவுதிகந
தானமேவு மானமாத தனிதது. (௬௮)

மன்னவராற களவரான மாவாலுறுபிணியா
லினனலுற லானமீக மெண். (௬௯)

சாயகடடிற றஙக றரனிதனில வநதழிந
ொயிற றெயவீக மெனலாம. (௭௰)

பாவி லிடியான மழையான்மற றசசடடதா
யுணமுறல பௌதிகமா மோ. (௭௧)

ருசிதமுன கடடுவினை சற்குருநோக் காறசரியு
ப மல்ல படட நெருபபாய. (௭௨)

உளாய பொ பவெலலா முண்டொழியப தனரி நைதத
தளளப படாதெவாககுந தான. (௭௩)

கொடுப்பானு மீசனதைக கொளவாறு மீசனெனின
மிகலா வெறா வினைகள வநது. (௭௪)

நானபவியாபகாடடி னள்ளிரலை வாமுமோ
பணப பட் தலலாற றரிதது. (௭௫)

வறநதவிதையுணப தன்றிமா ரிலத்தைக்கேன்று
செரிதது விலைதப பாரோ தெளி. (௭௬)

வெறுப்புவிருப பாறபிறபபா மேலைக்கிப போதே
வெறுபபுவிருப் பற்றால் விடும். (௭௭)

கூத்தியைப்போற பாவஙகுலக்கொடியோற் புண்ணியக்
ணிததார்க் கிரண்டு நெருப்பு. (௭௮)

நாடுவினை யொபபுவநத ஞானாநத யோகருக்கின்
னோயிந் தரவியமு மொன்று.

இருவினை யொப் புற்ற வுயிர்தயத் தானந்
திருவம் பலமிறைக்குந் தேர். (அய)

நற்சாதி துர்ச்சாதி நல்லாயுத் தீயாயு
நற்போகந் துர்பபோக நாடு. (அக)

நலவினையா ளுகம்போந் தீவினையாற் றீநிரயஞ்
செலலு முயிரொன செயும. (அஉ)

நலலன சிறு புலல னபுஞ்சன் விதுரனெனத்
தொலகருமத தாதந தொழில. (அஙு)

உன்ன லொருகால்பின் னுரைத்தலிரு காலதனைத்
துன்னன்முகசா லொனறே தொழில. (அச)

இன்னவகை யெவ்வுயிர்க்கு மேறுமிரு வினையு
முன்ன லொருகக்கிலொழி யும. (அரு)

சறகன மததாலே தனுவைநா னௌறுவருந
தாககனம மெலலாந தொலை. (அசு)

இககன்மத் தாற்றுயர மெனசொலகே னௌ சொலசே
மூக்கண்ண நீயே முகிழ். (அஎ)

கனம வெயிலகறிக காறகமல நீழலினக
னௌனை யிருததா யினி. (அஅ)

அவிகாரி யீச னருளுதய சூலஞ்
சவிமாளுங் கனமமலந தான. (அகூ)

ஓமாதி வாகியமா யுயிரறிவுக் கூடியமா
மாமாயை தனைவகுப பாம. (கூய)

வேதாக மங்கலைகள் விஞ்ஞானர் மாலாதி
நாதர்க் குடலாதி நாடு. (கூக)

[illegible]த் தொருபதமு மேழ்கோடி மாமனுவு
[illegible]பத்தோ ரக்கரமு மாம. (கூஉ)

[illegible] மூவர்க்குச் சாலோக மாதி
[illegible]மூன் றுகியுமே வும். (கூங)

இரவிலெழு சந்திரன்போ லென்றூழ்வரு மளவும்
விரியபர ஞானமாம் விந்து. (கச)

இந்தவிந்து ஞானமின்றே லெவ்வுயிர்க்கு மெய்ஞ்ஞான்று
பந்தமுத்தி யில்லையாம் பார். (கரு)

சிவஞான சூரியன்முற் சீவமதிப் பல்கருவி
யவஞான மீனு மறும். (கசா)

சனகாதி கட்களறு சாற்றபரம் பொன்ற
வுறுதபரஞ் சொனனவனே யுற்று. (கஎ)

அபர வுணாவை யறவகற்றி யெனபாற்
சபரமவருமாறு சொல். (கஅ)

மாமாயை யீசனருள் மாறுசெதிாந தன்றிப்
போமாறு முணடோ புகல. (கக)

மறைப்புரு... யாய ரிவின மாறுசெயும்பொல்லாச்
சிறப்புமலரு சொலவாக தெரிதரு. (ா)

அனனே யருட் சததி யாவிமலம பொன்றப்
பினனைத் திரோதானப் பேர். (ாக)

இருவினையொய பாவிக் கெயதளவுஞ் செயயுந
திரைாமபக்க மாதிநினம. (ாஉ)

மடிக்குயிரின வலவினையை ...றுதருத்தி
... தததுப...டாலூட்டு மருள். (ாங)

செகததை மறைத்துச் சிவங்காட்டிப் பின்ன
ரகத்தை மறையா தருள. (ாச)

மலமொழிந்த காலத்து மாறுநதி ரோதை
சலமில சிவஞானத் தாய். (ாரு)

அச்சோ நெடுங்கால மாவிதனைத் தெயத்தலைந்தே
னறசோம சேகரனே நான. (ாசா)

பஞ்சமலத் தாலிடுக்கண் பட்டுயிர்க ளெஞ்ஞான்று
நஞ்சணிகண் டத்தனையா டா. (ாஎ)

கோடிசிவ புண்ணியத்தாற் குவியு மனம்பின்னா
நாடுஞ் சிவனை நனி. (௱௮)

பாசவியல் முற்றிற்று.

பாசமோசனவியல்.

சிவஞான தீக்கையினாற் றீணிமலம் போ[illegible]ாயி
சிவமாதல் சொல்வார் தெரிந்து. (௧)

அஞ்சு மலத்தாலு மாயபசு [illegible] யாம
வருமிப்பசுக்கண றீக்கையினை மாயும். (௨)

வினைபோற் றிருநோக்கால விமல வுருவாகுந்
தான்போக நின்ற தரம். (௩)

[illegible]மைபோற் [illegible]த் தருமருவ மாகுமாம
காமாதி [illegible]வாக காண். ( )

கோழிபோற் றீண்டியுயிர்க ளுற்ற மல[illegible]
மாற்றியிட முண்ட வரன். (௫)

[illegible]ரோக்கான [illegible]மலத் [illegible] பரிசத்தா
[illegible]ருண மாயைக் கூட்டமிரியும (௬)

இருமொழியாம் கனமமைந் [illegible]
பெருமாயை போயொழியும் பின். ( )

சிவநூலாற் பொன்றா விரோதையப்பா [illegible]
இயைந்தகை யாலஞ்சிவட. ( )

பசைநீங்கு மாருயிர்க்குப் பரமசிவன் சேர்னனை
ஆசாரிய முறையென்றுணை. (௯)

கருவிசட மென்றவற்றின் கன்மத்தைக் காண்டல்
கருவிக் குருவமெனக் காண. (௰)

தத்துவத்தா ரூமதியோஞ் சாட்சிமைக் கொண்டதி
அத்துணைர் தல் காட்சியா யுள். (௰௧)

பாசக் குழுக்குப பதிநா மெனத்துறத்தல்
பாசசுத்தி யென்னப் படும். (௰உ)

சைதன் னியவுருநா னென்று தமநீங்கல்
சைதனனிய ருருவந தான். (௰ங)

எனைவிடவே றில்லையியானே பரப்பிரம
மெனவுணாத றற்றெரி சனம. (௰ச)

சீவறுக்குச் சாக்கி சிவமென் றுணர்தலே
சீவறுக்குச் சுத்தியெனத் தோா. (௰ரு)

சிவனன்றி யாருயிர்க்குச் சேட்டையிலை யென்னில்
சிவருப நன்றுயத தெளி. (௰சா)

எவ்வுயிர்க்கும போத மிறையென் றறிதலே
பசுவே சவதரி சனம் (௰எ)

அறப் சிவ மமை யனறிவிலை யென்பொாத
று ந்ரு சிவயோக மோா. (௰அ)

உவனிவனென றுணருநய் கொனருங்ய போதவ
சிவயோக மெனறே தெளி. (௰கூ)

பாறுவிந காரியத்தா லாவி பசையற்று
முழுவியிடை [illegible] றறை. (உ௰)

த்தையிட வுணடோ பாமுத மாருயிர்க்குச்
உ மதையிட வுண்டோ செயல. (உக)

ஈனாநது காரியத்தா லிச்சையறு மாருயிாக
டாம்புறக நாமைத தக. (உஉ)

உயாமொடுக்கி யுமையொடுங்கி யானந்த
வெள்ளத ழுாநதிநிற்கு மேல். (உங)

பெர்தத்தை நீங்கப் பிரானோ டிரண்டற்று
மு தநதி னிறசமுதல். (உச)

ஐ டக்கி யாரெருங்கி யம்பரம்போ லொன்றுகிக்
பாதற்று நிற் ருமுயிா தான. (உரு)

விமரிசஞா னத்தால் வெறுப்புவிருப் பற்றுச்
சமரசத்தை யெய்துந் தனி. (உசு)

கண்ணு முயிர்களெல்லாங் காசத்தை மோசித்து
விண்கதிரோ டொன்றாய் விடும். (உஎ)

அறிவி லறிவை யறியா தறிந்து
குறியிறந்து நிற்குங் குலம். (உஅ)

ஐந்தவத்தை சென்று மாவரண மற்றதவர்
சிந்தைசிவன் பாலே தெளி. (உகூ)

ஆமயத்தை நீங்கி நிராமயத்தை யாதரிக்கு
ளுமையம்போ நீயேயவண். (ஙய)

பின்னபின்ன மாயநோக்கும் பேசிற கடையிடைக்
டன்னையே நோக்குந் தகை. (ஙக)

அவயவமோ நிரவயவமோ வான்மா வரியோன்
புவனகுரு நாதா புகல். (ஙஉ)

உணர்வுயி ரில்லை யுடம்பே யுயிரென்
றுணர்வ துலகா யுதன். (ஙங)

நான்பருத்தே னானிளைத்தே னென்றுணர்கை ஞானத்தா
லூனசடல மன்றே யுயிர். (ஙச)

ஊமைஞொளி யில்லையெனி லொப்புவரோ வத்தனை ம
யேமவுயி ரின்றெனபா ரில். (ஙரு)

உள்ளே யிருந்த வுயிர்போன தென்றுலகஞ்
சொல்லுவதென் கொல்லோநீ சொல். (ஙசு)

ஆவயவமே காய நிரவயமே யான்மா
வவயவமே தோன்றியழி யும். (ஙஎ)

கட்டை யடுக்கிக் களேபரத்தை மீதடுக்கிச்
சுட்டிடுவ தென்கொல்லோ சொல். (ஙஅ)

உடல்கிடக்க வாவி யோடியதென் றியாருங்
கடல்போற் கதறுவதென் காண். (ஙகூ)

மூட்டுவுடலுயிரோ மூடா விதென்கொலுயிர்
கூடாமோ பக்கிக குலம். (௬0)

உணர்ச்சியுயி ரிலலையோ வென்றுரைக்குஞ் சொலலை
யுணராயுலகா யுதா. (௬க)

ஆக்கையகத் துள்ளோநல லான்மா வுளதென்று
ஆகமறை சொலலுந துணி. (௬உ)

இநதியமே யான்மாவென றெண்ணு மறிவிலலா
மநதச் சவலை மதம். (௬௩)

சததம் பரிச மூருவரச கெநதததை
யுயத்தறிவான சிவனென வோா. (௬௪)

இநதியஙகளுக் கெலலா மிறைவ னுயிரனறி
யிநதியததுக் குணடோ விறை. (௬௫)

ஒனறறிநத தொன்றறியா தாலு முயிரலலை
மனறலனறி மூககறியா மறறு. (௬௬)

கணணுருவ மனறியொனறைக் காணறியாக கையார
வுணலனறி நாககறியா தோா. (௬௭)

காதொலியை யனறியொனறைக காணறியா விவவுடம்பு
மோது ப னறி யுறறு. (௬அ)

ஆகையா லைநதறிவைக் கொணடறிவ தானமாவென
றோகைபொடுஞ் சொல்லுமறை யோர். (௬௯)

செலலும பிராணனன்றிச் சீவனிலை யென்றுணர்நது
சொலலுரு சுவாசமதனு சூள். (௭0)

மூக்குறுநன் மூக்கணியை மூட்டச் சுழுத்தி ...சிற்
போக்கடித்த தாமோ பொருள். (௭௧)

பிராணனமுன் விட்டுப் பிடிப்போன் பிராணனென
வாரவணியான் வேதமறை யும் (௭௨)

மனமே புருடனன்றி மற்றிலையென் றோதுங்
கணமாயா வாதிமதங் காண்.

என்மனத்தா லியானென்றே னென்றுரைக்கப் பட்டமையாற்
றன்மனாதா னன்று தனி. (௫௪)

புத்தியே யான்மாவா மென்றுணராய போதிதத
புத்திகெட்ட புத்தனமதம் பொய. (௫௫)

புத்திகருச்சாக போம போசமய வான்மா
புத்திசட மாதலினாற பொய. (௫௬)

ஆங்கார மானமாவா மென்றுரைக்கும் பேரருளா
ராங்கார வாத மறி. (௫௭)

சடஞ்சித்த சாலறியுஞ் ஞானிய னென்றோ
திடமறைக போது மெடுத்து. (௫௮)

சித்தமியமான னென்றுணரேல சோமார்
சித்தர்மதம் பின்னிடநீ செல. (௫௯)

சைதனியன சாக்கியிற றுணநியுங் [illegible] ன
சைதனிய நுக்குக சடம். (௬௰)

காயமுதற சித்தங் கடையாமிவை கட்டு
சேடன்கைச தன்னிய சிவன. (௬௧)

சீவனதாற் சிவனெனல சிவம்பறதா லிநதச
சீவனே யாதச் சிவம். (௬௨)

தன்னைக் கண்டாயருத் தலைவனையு முன்னுற
முன்னைப் பிரமமெனு மோா. (௬௩)

[illegible]யொரக்கி யுணர்வாக்கி யிட்டபினர்
[illegible]ரனே பிரமமென நாடு. (௬௪)

சொப்பனமுஞ் சாக்கிரமுந் தொலையொத்த காலத்துச்
சுப்பிரம மென்றுநீ சொல். (௬௫)

[illegible]ன்பிரம மென்று நடைமலையைச் சிவைபாகன்
முடைக்கி யாட்கொள்வான் முன். (௬௬)

நீபிரமமென்று நெகோட் பிறந்திறந்தாய்
பாபிரம மென்னை மறந்து. (௬௭)

ஆதிமுத்தன் சிவ னாதிமுத்த னீசனென
வேதமுறை செய்யும் விரித்து. (சுஅ)

உள்ள மசையா தயர்தருவன் போனிறகில்
வள்ளலுரு வாறுய் மதி. (சுகூ)

சித்திரத்தை யொத்துச் சிவோகமெனச் சிந்தித்தா
லத்தனுரு நீயாவை யால். (எ0)

இந்நிலையி னிற்பரிதே யெல்லாஞ் சிவமென்னு
மந்நிலையி னிறபா யற. (எக)

அஃதுமரி தேயாகி லஞ்செழுத்தி னுண்மைப்
பருதியறிந் துளளோ படி. (எஉ)

சொன்ன நிலைக்குட் டிதையா நனமாயின
முன்னுநிலை யோதி முயல. (எந)

சாத்திரத்தை யோதச் சழக்கு மனமாறு
மாத்தகருரு நாதனை நீ யுன. (எச)

குருவுருவ முன்னக் கோதகன்றிட் டாவி
பரிபூ ரணத்துட் படிம. (எரு)

பாசமோசனவியல் முற்றிற்று.

சிவயோகவியல்.

அவயோகத் தனமை யகற்றியலை வில்லாச்
சிவயோகத் தன்மை தெரிப் பாம். (க)

நதிபாங்கர்ப் பன்னகத்தி னணிப்பத் மாசனத்தில்
வதியாக் குருவை வணங்கி. (உ)

நீர்க்குமிழி யின்னருகு முன்னிகிலையிலலை
யாக்கைக்கென் றெண்ணி யறிந்து. (ந)

முன்னே னுரைத்த மொழிதிறவிப் பற்பலவாம்
பின்னமொழி யெல்லாம் பிரிந்து. (ச)

சிவத்தொமசி யுண்ணி னோது சிவயோக நிட்டை
சவுக்கியதா னத்தேறித் தான். (௫)

அவிரோத வாளா லகங்கரத்தை யட்டிப்
பவரோகந் தாக்கும் பயந்து. (௬)

அல்லல் கிளைக்கு மவாமனத் தின்வேரை
யொல்லை யகழ்ந்திட் டொரீஇ. (௭)

ஆகாயனவி காரி யனாந்தவா னந்தன
மகாதேவ னென்னை மதித்து. (௮)

பகைதவிழு மூலமாப பகைபபைப் பறித்து
மதத்தை யொழிக்கி மறித்து. (௯)

தத்துவத்தைப் பிணிவிட்டுச் சகசமல சேவலைவாத
யத்தனருள கொண்டாங் ககன்று. (௰)

அழுசோகம பாவனையை யண்ணியழி யாம்
சமுசயதூய பாவனையைத் தள்ளி. (௰௧)

சிவனேவே றுண்ட சிவனேவேறென றொன்றுமய
பாவனைக்க ணுளளில பா. (௰௨)

மதியோடிப் புக்கழுந்த நாட்டமயோ னொரு
பதியிறகலந்து பழகி. (௰௩)

அதுவுநுவென றெண்ணு தறிவோ டறிவாயய
பதிதல் சிவயோகம் பார். (௰௪)

ஒன்றென் றிரண்டென்று மூன்று அறங்கியே
யொன்றாத லேசிவயோ கம். (௰௫)

சாத்திரத்தை யுன்னிற் சமாதி குலையு மெனி
னேத்திரத்தும் பாரே விலக்கு. (௰௬)

[illegible] தங்க ணவிதோன்று மாயின்
[illegible]ருளைக் கொண்டு சேரு. (௰௭)

சட்டி லைசத்தா கீ சட்டைப் பிறவிட்டுச்
சூட்டாமற் கட்டித் தொடர். (௰௮)

ஒளியி லொளியா யொடுங்கி யுருகில்
வெளியில வெளியாய விடும். (௰௯)

குறியாக் குறியைக் குறிதனுணரப் போகும்
[illegible]றியே பிறவிக குறி. (௨௰)

மானகுறிக்கும வேடனவண மன்னன் வரவறியா
மானறுறைய நினறதை மானும. (௨௧)

ஆகாயப புளளியா வண்டதைப பொயச சாாவை
போகானு சாரியுணே ராா. (௨௨)

அமபுயிழு ம[illegible] மாககறககுஞ் சிலகாலரு
ச[illegible]யினையோ கதி[illegible] றரி. (௨௩)

[illegible] மாயானை யுரகங் காடி
[illegible] தொ[illegible]து. (௨௪)

[illegible] சிவனை [illegible] கொ[illegible]ரு
[illegible] பொன[illegible] மவரோ. (௨௫)

[illegible] சோ[illegible] திக்கனுறு வா[illegible]
[illegible] யோகா பால. (௨௬)

[illegible] யோதராத்து மனையலதற பூநதடதனு
[illegible] யோகா கானே. (௨௭)

[illegible] கனறுமொரு சிததிராதி னறகனைறு
மொ[illegible]குமு யோகியுயா கண். (௨௮)

[illegible]முனையைக் காடயின்ற பலனுலனைக் கோக்காச
சுழுமுனையை நோக்கி நெனடும. (௨௯)

[illegible] பாலக கமரிற கவிழ்த்தற்றே
பனைறுய கருமம படில. ([illegible])

அசையாச சிவயோகத் [illegible]
நசையா [illegible] யாநது. ([illegible])

அவியற்ற சாகரமோ வவிழ்த்த [illegible]

பலவூழி யோரிமைப்பாய்ப் பண்ணுநகோ லேவெதிரந
தொலவூழை வெனற சுகம். (௩௩)

சரற்சந திரனே தடையற்ற வானே
வரச்சந்த யோகா மனம். (௩௪)

பொன்னுக்கை கிட்டியமென் யோகப் புணைப்பலையே
லென்னும் பிறந்து பிவனை. (௩௫)

ஞானச்சுனைக்க ணெப்போனறிய குண்மைக் கலைபோகா
பாககக் கிடையாய டரட. (௩௬)

வெணி யழுகும விழுதியுடைய பூணாருகும்
பாணாக குருசேனை பயல. (௩௭)

தெடப பொலிவியுற தெனை மெய்சியாப்போ ருகோரு
நீடுசிவ யோகபீ டீச. (௩௮)

துறந்தாரு சிவயோகந் தனனுத் தோடா
நீரான்ம பிறவா தவா. (௩௯)

சனைடிகையுள கொமபுந் தவசிக் கிடைடா
வமபாகது வைத்த வழி. (௪௰)

உணடி புசிக்கவோ யோக முறுநறவோ
வடைடாயிரான றந்தனருக கை. (௪௧)

ஊழைந்த றறந்தா துலைகது றபனையனற
த்திருகக நீதுறவி யோ. (௪௨)

வலவிட்டதோல போர்த்தா வடனமோய மாபோலப்
புலைக்கும யோகம் பொரு. (௪௩)

அனுவுத கனுவா புகண்டாய நின்ற
பணிசெய்ய நீயே பணி. (௪௪)

எங்குமாய் நின்றயை யெககாலும் பூசித்தே
யெங்குமாய் நிற்கவெனக் கே. (௪௫)

ஆக-இயல் ஐந்துக்குக்குறள்-௩௭௫.

சித்தாந்ததரிசனமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

நான்காவது.

உபதேசமாலை.

கடவுள்வணக்கம்.

சீர்கொண்ட வென்னுடைய சிந்தைக் கயிலாயத்
தேர்கொண் டிருந்தாடு மெந்தையே - போர்கொண்ட
பொன்னம் பலத்தினிலும் பொற்கொடியோ டெஞ்ஞான்று
மின்னம் பலபதியி லும. (௧)

மண்கண்ணைக் குட்டியபி டெங்கேனு மட்டதோ
டங்கையரி மேலடித்த மைந்தடிபோ - யெங்கேனும்
பட்டதோ வெங்கள் பசுபதமேற் பட்டவடி
பட்டதே வெவ்வுயிர்க்கு மியார். (௨)

தட்சணாமூர்த்திவணக்கம்.

சீவ பரம்பரனைத் தேர்ந்திட்ட தேகமென்று
மேவிய சின் முத்திரைகொள் மெய்கரத்தா - லோவில்
வழக்கறுத்தானை பல்சமய வாதிகளே காண்மின
மழுக்கரத்தி லோதியவெம் மான. (௩)

குருத்துதி.

சனகா சனற்குமரா சனந்தரா சனுதா
முனிவர்க்கு ஞான மொழிந்த - முனிவனே
யெனபோல வந்திங்கே யென்னை யெனக்குமறை
பொனபோலத் தந்தா பொருள். (௪)

சாகரத்துஞ் சொப்பனத்துந் தனடாச் சுழுத்தியினு
நீக்கமற நின்றுரு மென்றனனைத் - தாக்கி
மடியாத் துரியமிசை மாமணிமன் றத்திற்
குடியாக வைத்தா னெவகோ. (௫)

நூற்பெயர்.

கலியுலகத் துக்கேற்பக் கற்பனையான மாந்தர்
பலபலகற் பித்ததெல்லாம் பாரா - துலகமெனு
மாலை யரிக்க மருந்தா முபதேச
மாலையினைப் பாமாண வா. (௬)

ஆசிரியனைத்தேடிக்காண்டல்.

நாடோறு மாலயங்க ணாசமுறை யெங்கெங்குந்
தேடியுள் ளோர்து திகைத்தலைந்தி - மாடிலார்கள்
வைத்துப் புதைத்திருந்த மணியையக் கண்டாற்போ
லுத்தமனைக் கண்டேனே. (௭)

மாணாக்கன்மகிழ்தல்.

என்று டருமமுனக் செய்ததோ வென்றுநா
னென்றுமறி [illegible] மாசி [illegible] - றென்றறிய
விபரீடவி [illegible] டாணவக
வெப்பிறப்பு [illegible] யான. (௮)

வேண்டுகோடல்.

செம்பணிலி [illegible] ழுந்து தென்னை [illegible]
கைப்புலநாக [illegible] யடைந்தேனை - செ [illegible]
[illegible] சங்கரி [illegible] கா
[illegible] சங்கரி [illegible].

ஞானதீக்கை.

பாதநூன பரிசித்தான பார்வையா [illegible]
சோதனான திருவடிவைட [illegible] - [illegible]
ஞ்சகலையு மடைவன [illegible]
னென்செயகே [illegible]. (௰)

மூலஉபதேசம்

அப்பரவுன் புக்குவர்த்தக [illegible] னைசயித
வெப்பா [illegible] க்குணாத்தே ஞன்மையினை - [illegible]
[illegible] த்தியத்தைச் சா[illegible]றினை யுன்றியில்லை
[illegible] பார் தனித்து. (௰௧)

[illegible] வீட்டாற் பசுவோ பதிபோகா
[illegible] கவர்வனைந்து மையனே - யோசித்தச்

சால்வா யருட்குருவே சுத்தபரி பூரணனே
யெல்லாமாய் நின்றவனே யின்று. (௰௨)

பாசத்தி னாலுனக்குப் பாசி யெனும் பேர்வந்த
தாசற்ற மாணு வரையக்கே - ணேசித்
தருமறையி னாலு மனுபவத்தி னாலும
பிரமமென்று மீசனென்றும பேர். (௰௩)

கள்ள வடிவகற்றக் காசினிமே லென்போலக்
கள்ள வடிவெடுத்த காருணியா-வுள்ளபடி
சொன்னாலு மென்மயக்கந் தூரத்தே போகவில்லை
யென்னாலென் செய்கே னியான். (௰௪)

சேகையினா லுன்னைச் சிவமாக்கி நேமதனி
யாக்கைச் சிவவடிவ மாக்கினோ-னோக்கியே
நானேநீ யென்று நவின்று முபதேசித்தோ
மேனோ மயக்க மெழும். (௰௫)

தசகாரியஉபதேசம்.

—*—

தத்துவரூபம்.

பூசமுத னாதமீ றாகப் பொய்யிதென்ற
வீதெல்லா நாமல்ல வென்றறியும் - போதமே
தத்துவரூ பமயிதனைச் சங்கையற மாணவகே
புத்தியிலே நன்றூய புதை. (௰௬)

தத்துவதரிசனம்.

தத்துவங்க ளெல்லாஞ் சடமமைந்த தானறியாச்
சித்துருநா மென்று சிறித்தைக் - கைத்தழியக்
காண்பதுவே காட்சியிதைக் கைக்கருண்மா செல்வியெனக்
காண்பதுமா றுசீக்டன (௰எ)

தத்துவசுத்தி.

மூன்று கெடுங்கால மங்தோ ரமைமறைத்துத்
தானாகச் செய்ததிந்தத் தத்துவங்கள் - மேனாடி
யின்றுகட்ட தேறமக கீசனருட் கைதாந்தா
னென்றுணர்தல் சுத்தியிதே தெண்.

ஆத்மரூபம்.

காரிருளோ மைக்குழம்போ காரோ வெனக்கலழ்ந்த
பேரிருளா மாணவத்தைப் பினனிட்டே - யோரவரிய
மன்னுருவேயாமென்று வள்ளலருளாலறிதல்
நின்னுருவமாஞானிநீ. (௧௯)

ஆத்மதரிசனம்.

என்றுபிறந்தேனு னென்றுவளர்ந்தேனு
னென்றுதுயருற்றிறந்தேனு - னென்று
மழியாதசித்துருநா னெனறேமகிழ்தல
கழுவாத நின்றரிசனம். (௨௰)

ஆத்மசுத்தி.

பாசமாப நின்றதுவும பசுபிறபிற சென்றதுவு
மாசிறவிரத மாறறியது - மீச
னருளாலே யெனறுதனக் காதிக்க மிலலையென
தேருளுயிர்ச் சுத்தியெனக் கோர். (௨௧)

சிவரூபம்.

எங்குஞ் சிவமயமா யெங்குஞ் சுகவடிவா
யெங்குஞ் சிவலோகத் தெலலையா - யெங்குஞ்
சிவனையே கணடு தெரிசித்தன மாஞ
சிவரூப மெனறே தெளி. (௨௨)

சிவதரிசனம்.

ஆக்க லளித்த லழித்தன் மறைத்தலரு
ளாக்க லிவை யெவ்விடத்து நோக்கியே - நீக்கமற
புல்லியுயரானந்தப் பொறபின்மிசையேற
னல்லசிவ தரிசனம். (௨௩)

சிவயோகம்.

அன்னியமே யில்லை யெனக் காருயிரா மீசனொ
டன்னியவன் றனக யோகஞ்செய் - தெனனினைவு
மற்றவனே யானேயென் றனந்தத் தெயதலரு
ளுற்றவனே யோகமென வோர். (௨௪)

சிவபோகம்.

நானே சிவன்சிவனே நானென்று நாடிவெறுந்
தானுமின்றி நின்ற நிலை தானன்றோ - வானு.

சலந் தீநதிவரும பண்புடைய மாறு
சிவபோக மெனறே தெளி. (௨௫)

ரக சியபதேசம்

கணறே விருங்கதிரோ காரிருளோ யாறுவன
மணமகைசபி லெனபோல வநதருளி - வணணமலாக்
கை தலாரா லெனனுடைய காய முயிாபொருளுங
ா மெண வாஙகினுப சாறறு. (௨௬)

மாண வா மெபருருான வாழ்வையுனக கிககணமே
பா ... பயரிது பொயபலல - காறெழுயாக
... யாயிருநந காயகதிரு நீயலல
... பாரி ... னே யுறறு. (௨௭)

... பகஙணடே
...
... காலுமமோ
... பா ... சீ. (௨௮)

...
...
... மன்ற
... மாறு. (௨௯)

... காா
... - முனனை
... கொாலமே
... லவா யவி. (௩௰)

... யிலலை
... - ஆாககணரு
... யிலலையுகக
... (௩௧)

... யாசாயி பெனறுனாதா
... யணகே பெட ளுய - பினறொருவன
... யாகைபிற
... (௩௨)

நேயவுபதேசம்.

ஊறுகடல் கண்டுவரா வாதரித்த நம்மொருவன்
வீறுபுலி கண்டுவந்த வீறுங் - கூறியிடி
லுப்புக் கடலாடி யோடிவந்த நம்மொக்குஞ்
செப்புசிவங் கண்டிருக்கும் பல். ([illegible]

கன்னைச் சிவத்திற் பதிகொடுத்த தற்கேடா
வினைத தமைத்தேடிய பேதுறற - தெனன
விழைபளித மால்வளையிற பொழிலை யிட்டே
யழிவளைபின றேடியடுக கல். ([illegible]

பித்தர்க்கெதிரில்லை யாருளும் பேதுறறுப
பித்தரொதி ரிட்டறையும் பெற்றிபோன - முர்தி
தனிலெதிரோ யிலலையெனருற் சயநிதறுப பினறு.
தனிலெதிராயக் காணுசலபிர தாம. ([illegible]

பஞ்சாக்கரவுபதேசம்.

அஞ்செழுத்தின் றனமை யறையககேண மாணவக
வெருசெழுததா மீரண்டிம பினறனைந்த - அஞ்சாத
கொரெழுத்தே நினறுருவ மொணபொருளோ ரியாமென
றேரிட்டதி னிலலையனக கூழ. ([illegible]

ககாரக் கருவிடெலா ராமலமென றெனலர்
மகார மலமகடநது மாழுக - யகார ம
தானென் றுணாநதபாற றனனைருவிக கவெ
மோனமதி லேடொய்யகன் முத்தி.

தெருளா விருவகனறு திரோமைமல ரீயக
குருவாற் றனையறிநது தொணட - யருளாப்
புனைவழியாற் சென்று பரசிவதனொ றுதம
அனையன்பா லஞ்செழுத்திற் காண். ([illegible]

மெய்யாரய் நின்று திருவருளாற றனனை
யமைகலக் கணடிரா யட்டித - அவிழமையம்
காட்டிமல நீக்கியிவக் கட்டறுதத னைமாறு
நீட்டிமொ னஞ்செழுத்தி னோ. ([illegible]

சடாந்தவுபதேசம்.

சித்தாந்தம் வேதாந்தஞ் செப்புமத்து வாந்தமிசை
புத்தாக லாந்தமொடு போதாந்தஞ் - சுத்தமா
நாதாந்த மென்றிவைக ளாறு நவையென்றே
மீதானந் தேடி விடு. (௪௰)

அதீதவுபதேசம்.

நித்திரையைக் காண நினைத்துடல் கலைமானுந்
தத்துவசா லங்களெல்லாந் தாண்டியே - சுத்த
வருள்வழியாற் சென்றங் கனுபவத்தைக் கண்டு
சரையவாக்குச் சாற்றநினை தல. (௪௧)

பூரணவுபதேசம்.

அத்துவரும் பாசத் தணுத்தன்மை யாக்கி
குடத்தில்வருந் தீபமெனக் கொண்டாய - விடுத்துநீ
பொன்றரிய மெய்ஞ்ஞான பூரணமா யென்னைக்
குன்றிலிட்ட தீபமெனக் கொள். (௪௨)

சிவசங்கைநிராகரித்தவுபதேசம்.

நீசனென்றோ நிம்பாவி நெடுநாட் பிறந்திறந்த
பாசன் பெரும்படிறன் பாங்கிலிய - ஈசன்
சுத்த சிவரூப மாவேனோ சொல்லெனக்கு
மெத்தமனங் கண்டா வருத்து. (௪௩)

விழலாம் விலாமிசர் வேட்டுவனாய் கிட
மழலா மயமப்பா மாலி-தொழிலா
லையமா முலகி லவதரித்த மாணு
மெய்மாதற் கையமென் செப்பு. (௪௪)

பழமொழியுபதேசம்.

அத்தைத்தின் றங்கே கிடப்பாருக்கு மாணவக
வெத்தைத்தன் றெங்கே கிடந்தாலென் - சுத்த
வெறுவெளியிற் சென்று விளையாடு மென்றாக
திருத்தியிட லாகா தறி. (௪௫)

முப்பாழும் பாழென் றறைந்தார் திருமூல
ரப்பாழும் பாழென் றறைந்தார் - சடகோப
ரறிவி லறிவி லறிவி லறிவி
லறிவி லறிவென் றறி. (௪௬)

சங்காரவுபதேசம்.

சனனக கெஞ்ஞான மிதசத அருவெனவும்
வாசகத்தைச சொலலக்கேண மாணவக - யீசன்றன
தத்துவத்தி லாக்கித தவத்தில வளாநதுளனே
முத்தியினிற சங்கரிபபான முன. (௪௮)

மகாவாக்கியவுபதேசம்.

சிவனுய நின்னை நீ சாதிக்கின மாணவக
வேவ்வில பிறபபிறபபு மோவாது - வீபப
முருபபதைக்கு மாளாத நிலைபோலுன போந
பரிவதில்லை யெககாலு மெண. [illegible]

சிவமலல நாமெனறல சிவனு மெனறும்
விவகாரம [illegible] மெலலா [illegible]
சாம மறைபுகலுஞ் சத்தியமா வாக்கிய [illegible]
[illegible] கொணடு [illegible].

உண்மையுபதேசம்.

ஆதிமறை [illegible]
போதயனா [illegible] முனை [illegible]
யெழுவான [illegible] கோடி [illegible]
விழுவா [illegible] விடின. [illegible]

[illegible]

[illegible] வி [illegible]
[illegible]
தெரிசித்தா [illegible] சியனமுக [illegible]
பரிசித்தா லுயபாவம் பா. [illegible]

ஆமென்றி கோழி யருந்துவோர் [illegible]
வீடில்லை யெனறுலக [illegible] வேதமக [illegible]
இம்மையிலுந் துனப மறுமையிலு மேழுநிரை [illegible]
யுண்மையில்லை யோகிட்டதுநாய. ௫௦

இரக்கமிலைத் தாராக கொனறமறை யாதி
புரைக்க வுரவோரு மோம்ப - விரககமின்றி
கொல்வார்க்குக குன்றாமையசெய்தாலுங் குன்றிடா
கொல்லார்க்குக் குன்றியுங் குன்று. ௫௧

புசிக்கின்ற காலை புலான்மறுத்த நோக்கி
நசிக்கவரு நஞ்சுண்ட நாதன் - வசிக்கவரு
மாவாக்கி யம்புகன்ற வண்மையினைக் கேட்டுமிங்ங
னுவாகொல் வார்க்கெங் கறனே. (௫௪)

ஆறிருந்த வட்டைகுளந் தோயவாரு மாயுமறை
நீறிருக்க மண்ணையி லிந்தகருஞ் - சோறிருக்கச்
செத்த பிணமருந்துந் தீயவரு மாணவக
நற்றிமாக வொன்றே மதி. (௫௫)

வாயெதிரே போட்ட சோறா லியப் புசியென்னத
[illegible] பட்டு யுழுண்ட நீசென்னத் - தூய
[illegible] நரைக் கண்டு விடையோனவர் தானவ்
[illegible] தந்தார் செய்ய விரும்பு. (௫௬)

அநிந்தியதரிசனம்.

[illegible]னை [illegible] காரி [illegible] கோ வினைமலை [illegible] ழிகைக்கோ
[illegible]னை [illegible] கோ வாயி யிழுமெனறு - செனறிதுஞ்சி
[illegible]
பாசாதி [illegible] பார். (௫௭)

கோவைதனி லாறழிய குடியேறி வாழ்மாதர்கள்
[illegible] கேவலமு [illegible] வாழ்க்குமே - நீயக
[illegible] காலே [illegible] மூடிநெறி [illegible]
[illegible] மும் கண்டுகலைய கலை. (௫௮)

[illegible] மெய்ஞ்ஞான கல்லாகி
[illegible] வைப்பு [illegible] யும் - தீதான
[illegible] நிவை மெய்யென்று [illegible] யோகியென்றவைந்து
மா[illegible] த்திறனே மனை. (௫௯)

யோனிவழி [illegible] யோனிவழி யேனினைந்தாய்
யோனிவழி [illegible] யொருவரு மூமாகாள் - யோனிவழி
யாரொருவனையே யந்தித்தால யோனிவழி
யாரா யகைப்பருந் தான்.

அடங்கத்துறத்தல்.

[illegible] தாரையும் தாரமாக்க் கேளிரை
யாயுமலாட்டம் மனைவியையும் - சீயென்று

சொற்பனம்போற் கண்டெட்டாத் தாரப்போ யோகநிலை
நிற்பவனே ஞானியென நேர். (சுக)

ஆனை முதலெறும்பீ றுயபிறப் பெல்லாமு
மீன முறக்கடந்திட் டேறியே - யூனமிலா
மக்களா வந்தாந் துறவா மனிதர்தமைத்
தெக்கணு மூர்த்திசிரிக் கும். (சுஉ)

'மலைமகளை விட்டுடைய மைந்தர்தமை யும்விட்
டிலகுவெள்ளி மாலவனையும் விட்டே - யுலகறியக்
கல்லாலின் கீழிருத்தல கண்டுந் துறவானைக்
கொலவா னியமன் குறித்து. (சுங)

அவாவறுத்தல்.

மண்ணாசை பொன்னாசை மாதரா ராசையுடன்
விண்ணாசை யாவும் வெறுத்தப்பா - லெண்ணுமு
ளுள்ளபடி யானந்த யோகத்தின் மூழ்கியுடல
விள்ளளவு நின்று விடு. (சுச

அடக்கமுடைமை.

அடக்கிப் புலனைந்து மாஙமயைபபோ ஞரு
மெ டுக்கி யுரவோனைக் கண்டா - னடுக்குற்றுக்
கணணப்பா போலக் கரையிறாத பேரனபால்
விண்ணபஞ் செய்ய விரை. (ப டு

கல்வியடக்கம்.

கழுதைக்குங் கற்றவாக்குங் கட்டுவலொபொ பொனறே
கழுதை பிறர்க்குதவுங் கற்றூர்-முழுநூலாயந்
தோதுவார் தாம்பிறருக் கோதியுணர்ந் துள்ளபடி
சாதியா ராதலினுற் றூன. (சுசு

இத்தன்மையுடையோ ரிவர்களெனல்.

சுத்த முடையோன் றவ்சி யவாவறறோன
வாய்ந்த துறவி மனமாண்டோ - னுய்ந்தனாந்த
யோகியவி பூரணத்தை யுற்றுணர்ந்தோ னலலசிவ
போகியெனச் சொல்லும் பொருள். (சுஎ

சரிதையைப்பழித்தல்.

முகமுழிராப் பெண்ணே முயங்கவாந் யினபு
மெலிவரா வெற்பசழ்ந்த வேல்புங் - கலைமான்

கற்றவரோ டோடக் காதலித்த வாறுமே
யுற்ற சரிதையினுக் கொப்பு. (சுஅ)

கிரியையைப்பழித்தல்.

தன்னைச் சடைமுடியிற் றங்கவினைத் தாவாகித
தனளிடமாய்க் கண்டவ கருச்சிக்கும்- பின்னருக்கு
மினபடலை வேலை யிடையொடியு மானமையா
லினபமெலா ஞானிகட்கே யெண. (சுகூ)

யோகைப்பழித்தல்.

சாருவககற் றற்றுவெறுந தானேதா னுயநின்ற
முயாருகத யோகமேன் மோனமேன - வெற்றியேன்
சுரதசுக ரிந்தியமாயச் சும்மா விருப்பதுவே
பறறற முத்தியெனப் பார். (எ௰)

பாலவிரதி பூசையாய்ப பழவிரதி பைங்கிளியாயக்
காலவிரதி பாமபுாதல கட்டுவாயே - நோலவிரத
மாணடைபோ முத்தியெனருன மாறு விரதமெலாம
கடைகோடாடே வெட்டிக் குமை. (எக)

சாந்தமுடைமை.

வைதிடினுங் கொயதிடினும வாழ்த்திடினு மாயமெலாஞ்
செயதெறு மனனா செறுத்திடினுந - தெயவநிலைப
பெறறுச சிடினும புரந்தரனபோா செய்திடினு
மேதுமடைய கானருமி யெண். (எஉ)

ஈச்சுரவாக்கியம்.

பேதைசன காதிடருக் கீந்தநூன் முற்கால
மீருக குறைந்தருளு ஞானநூல - செங்குவர்வாய்த்
தேயக குறைந்தநூல சோமற கோதியநூ
லாயக் குரியநூ லாம். (எஈ)

அறுமுகனுக் கோதியநூ லம்புயனுக் கோதியநூன்
மறவிலரிக் கோதியநூன் மற்று - மிறுகா
வுருத்திரனுடச சொறறநூ லுண்மைநூ லெல்லாங்
கருத்தருக்க கணணாக் காண். (எச)

அனீச்சுரவாக்கியம்.

வெளளி யுரைத்தநூல் வியாழம் புகனறநூல்
பெளவரி சொனன பிடகநூ - லொள்ளிழை

முயக்கறா லீதெல்லா மூடறாற்பிறதை
மபககறா லெனறே மதி. (௯௮)

சிவயோகமான்மியம்.

என்னுஞ் சிவயோக மான்மியமுரை யெனசொலகேன
மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வாதிறைருரி - டணாருவிடை
ருலமிடு நீசிவமா யோரிமையபு நிறைவபெயெனிற
காலனுபகை யபிநிறபன் காண். (௯௯)

மகாவாக்கியமான்மியம்.

ஓவா பககட்டுக கோரமதி யாசலான
மாவாகய் யட [illegible] கலவேன் மைமசாசேர • மூவாக
தறபதாச செரமபதகீ சாறைய யா [illegible] பணறு
மூபபொருளு கணமி மூய. ([illegible])

அதீதமான்மியம்.

சோக்காம [illegible]
சாகதி [illegible]
[illegible]
[illegible] ( )

இதோபதேசம்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
கதயாக மூல போ கதி.

தியானநிட்டை

இதையாந்த [illegible] மிருடிக [illegible]
புதைய லெருமப பொருந் - [illegible]
செஞ்சடையு மூககவைரா [illegible]
செஞ்சடையக் கண் [illegible]. ([illegible])

கல்லா லமர்ந்தாரைக கண்டேன் [illegible]
சொல்லாமற் சொல்லவந்த ஞயாரைப - [illegible]
[illegible] சிவோகஞ் சிவோகஞ் சிவோகமென
வாதி பிறப்பது மாறு. ([illegible])

பூரணநிட்டை.

அண்டமெலா மெங்கு மறலவனி யைந்தினையும்
பண்டையவா காயம்போற் பார்த்துக - கொண்டன
மறையாக் கதிர்போலுன வாளொளியை நோக்கி
நிறைவாயக் குறையாதே நில. (௮௨)

எல்லாரு மிவரென்னு [illegible] முனைகருணேடே
[illegible] முனை [illegible] - யெல்லாஞ்
[illegible] முனை [illegible] யுண்டேற
[illegible] (௮௩)

சகசநிட்டை.

பாச [illegible] பதியுங் கல [illegible]
[illegible] கண்டேன் பாசமெலா
[illegible] பேத முறையிம்மே
[illegible] பேசு. (௮௪)

[illegible] சதி [illegible]
[illegible] - [illegible]
[illegible] யென்புறமே
[illegible] நந்தா லென. (௮௫)

கிரியாநிட்டையைப்பழித்தல்.

[illegible]
[illegible] - தரிபோலு
[illegible] கால் தினைறாக
[illegible] (௮௬)

அந்தநிட்டை.

[illegible] மேகாந்த நிட்டையென
[illegible] - லெல்லா
[illegible] வென்னோடா னோகன்
[illegible] னே. (௮௭)

ஆதார [illegible] யகங்கே விட்டபான
[illegible] நிட்டை விரும்பிப்போம் - போதத்தை
[illegible] பின்சென்று [illegible] நேவிழுங்கி
[illegible] (௮௮)

மலினவாதனை.

சாந்த முடைய சடபரதா மெய்ஞ்ஞானம்
வாய்ந்திருந்து மான்வளர்த்த வாதனையாற் - சூழ்ந்தடவி
மானா யவதரித்து மற்றொருச ரீரத்தி
லானந்த முத்தியடைந் தார். (௮௯)

மேலாம் வருணத்தி லுற்பவித்த வேதியர்கோ
னூலா மறைகண்ட நாதனே - யேலாத
சேரியெனும் வாதனையாற் றீப்புலைய னாயபிறந்து
நேரிடஞா னத்தைநிறைந் தான். (௯௰)

சுத்தவாதனை.

சுகனாம தேவன் றுருவாசன காதி
மகனவிதுரன வெணகாடன மாறன - சகமாண்ட
பத்திரகிரி வானமீகி பற்றறற்ற முத்தியினை
யற்ற ருராகளிவரோப பார. (௯௧)

அறிவே திருமேனி யறிவே கரணங்க
ளறிவே யிடமபோக மாமென - றறிவானை
கூடா மனாகனை தத்துவத்தோ க கெனறுமனற
நாடு முபங்ட நார். (௯௨)

அணைந்தோர் தன்மை.

அகைண றுவரைக் காசணலைற்ந்த
வணையெபுலைப போக மகிழ்நதுணடு - மேணனின
முனிகளுமூவின் முனனே முழுப்பம் காட்டி
மணககலை திரவருத தான. (௯௩)

உண்டு முபவாசி யொண்டொடியோ டின்பலைய
னைம் பிரமசாரி யெனகாட்டும் - இணைடிறறகு
மாலுக் இறனில் வடமீ னருந்ததிக்குக்
கற்ச்சி யாரே கரி. (௯௪)

தக்கவைக்கூந்தாடி சவைசரி சார்போத
சிற்றம் புருடன் சகித்ததில் - பெத்த
சகாயன ஞானி யாமியல் கரி
மனறுடன் யென மறை. (௯௫)

கறவங் குடித்தாலு நாயிறைச்சி தின்றாலுங்
குறவருடன் கூடிக் குனித்தாலு - மிறைவனே
தானென்னுந் தன்மை சலியா ருலகர்க்கு
நானென்று சொல்லிநடிப் பார். (௧௬)

பாசங்கடந்து பதியான பண்ணவர்க
ளாசங் கடத்தி லலைந்தாலு - மீசன்
றலையோட்டி லேயிரந்த தன்மைகுறைந் தாரோ
மலைகோட்டி முப்புரமட் டான். (௧௭)

ஓராயிரம்வருட மோதத் திருந்தாலு
மீரா கிடைச்சைக் கிலாமைபோ - லாராக்
குடும்பந் திருந்தாலுங் கோதற்ற முத்த
னடைந்த துறந்தவனே யாம். (௧௮)

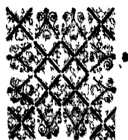
இசைமுதன்போ லெல்லாந் தெரியுந் தெரிவு
மசகருாணம்போ லமைவும் - பசுசாந்த
தந்நியுண்ட வெள்ளிலைபோற் றுக்கற்ற சோர்சால்பு
மாதுமனை தோகதெலா மாம். (௧௯)

ஆசரிக்குந் தன்மையினா லாசரிய னென்னும்பே
ராசாரி யனுக்க மருதலா - லாசரிய
னென்னுமுடை யாருக் கிருந்தியுண் டாகுமது
[illegible] காணை. (௨௰)

உபதேசமாலைமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

இந்நாவது

சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா

பொது.

பாயிரம்.

கடவுள்வணக்கம்.

உலகெலாந் தானாகு மோதிமயமோர் தேவங
குலமறையங் காலேந் கோமா - னிலங்குயிர்
பூணாக கயிலாய வேதகனையிசை நின்றுபிர
உள்ளதுக்கு முன்டோகைம மாறு.

குருத்துதி.

உண்டெயில் யென்று மொருவ னொருத்தனும் பல
கண்டிமில யென்றுண் குருதெய்வே - மண்டமில
யென்பேமலமெங் கிருமலத்தோர் கண்மலர
வெனபோத மாடற்றா யிசை.

வேதச்சிறப்பு.

வேதந் தனக்கருகா வேதியரே யாரையுள
வேதநெறி மெய்யாநெறியே வீடடையு - வேதமா
முன்னடி சொன்ன துலகறா லெவனுணரத்தக
வைராந்த லெட்டக் கடன்.

ஆகமச்சிறப்பு.

செந்திக்க கேட்கத் தெளிக்கக் கைகுவித்து
வந்திக்கத் தக்கதா னாகமோ - பார்த்தச்
செஞ்சடையா னன்குரைத்த தேவிகா லோதுமவே
பஞ்சசத்தி மறநெனம் பார்.

அடியார்வணக்கம்.

சிவஞான சம்பந்தர் சீகாழித் தோன்றல்
பவஞானம் பற்றறுக்க வேண்டி — யுவமையிலா
வைகை நதியின் மணிக்கரத்தி ஞேவிட்டார்
சைவநெறி போங்கத் தம்பு. (௫)

எல்லாஞ் சிவனென்றே றெடுத்திசைத்த வாகீசர்
சொல்லாற் றெளியாத துன்மதியோர் — பல்காலு
மாசகற்றும் வாகமமு மானமறையு மறந்தனைத்தும்
பாசத்தரு மென்னே பயன். (௬)

உன்னைப்போ லென்னைப் பாலிக்க வேண்டுமெனச்
சொன்ன திருப் பாட்டாற் றுணிந்தார் — முன்னமே
கட்டப்பட்ட வேழுலகு முள்ளாற்றக் கறக்கு
கண்படடிம் படடினிற்போற் காண. (௭)

கன்றுங் கிரணங்க ளெல்லாம்பே ரின்பமெனப்
புனை யுரைசெமொழி போதரோ — மாணவக
வாட்டிய மனையில் போகப்போக தலத்துறபுண
[illegible] (௮)

நூற்பெயர்.

சன்ன யறிவிக்குந் தன்றமிழ்வ ணக்காட்டு
முன்னை வினையின் முதல்களையுஞ் — சொன்ன
சிவஞானப் பிரகாசச் செந்நூலே ஞானமற
... ன மெனவே பறி. (௯)

அவையடக்கம்.

மா ... டிவைத்த நாகமணியைப் பெரியோர்
அ ... ர வெனவுமிழ்ந்த அடியார் — போற்றுவார்
... கருப்போ லென்சொற்குனையன் றுங்குதலாற்
... வயாகக் கொள்வர் பரிந்து. (௰)

பாயிரம் முற்றிற்று.

—*—

பரிபாஷையிலக்கணம்.

[illegible] பாருமொரு லென்னை மறைத்திருக்கும்
பாசமியா தென்னவ பல்காலுங் கோசாங்க

ஞண்டான காலமே யுன்னையறி யுங்கால
மண்டாசை யற்றமா ணு. (௰௧

பக்குவமி லார்க்கருளல் பாவிக் கறமோதல்
மட்கலத்தைப் பொன்னுக்க வாஞ்சைகொளல் - சொர்க்கமிலாக்
கன்னிக்குக் காமனூல கட்டுரைத்தல கண்ணிலர்க்குப
பொன்னாரம் பூட்டுதல்போ லும் (௰௨

ஒருகோடி சூரியர்க ளொக்கவுதித் தாலுங்
குருடர்க் கிருளகலாக் கோட்போல் - மருடர
வாசானு ரைத்தாலு மஞ்ஞானச் சிதராக்குப்
பாசாதி நீங்காது பார். (௰௩

கருடனைப் பின்ன றுபயமெனக் கண்ணெனோ றகூவி
உருடமயு ரஞ்சொலினு மாறாா - இருடேர்ந்த
வளைதரா வேண்டுவன சொற்று முணராரோ
களைதராக் குளள கடை. (௰

தாமடங்கக கல்லாச் சலவா தனித்தொருவா
தாமடங்கா ரென்பதறகோர சாக்கிடே ளுமடங்கா
தநதோ தகர்த்தினி யாத்தினியை நோக்கியிரு
தநதோர் பாவியென லாம். (௰

மூடனைப்போ லேயிருப்பன் மூதக னெனச்சொரு
வீடு பொருாதுமோ வெவகோவே - சீடகே
டுக்க விடயஞ் சுகவிடயா தடத்தாலும
பொயக்குதிலா யேறுவான் போல. ௰

துவிதசைவனைமறுத்தல்.

ஒன்று யுலகனைத்து மாறுமென றபயமுனி
பொன்று மொழியாற புகைதிருக்கக - குன்றுத
மூத்தியினு மும்முதலு முணடென றுரைத்தலெவன்
பித்தமுமுஞ் சைவாநீ பேசு. ௰

உனை யெனியெல்லா மாறுமநீ யென்றபினாப
பேச விரண்டுண்டோ பேய்ச்சைவா - வாசையெல்லா
மற்றவிட முத்தி கிலேயோ வதுவெல்லா
முற்றவிட முத்திகிலே யோ. (௰

மங்கையர்மயக்கறல்.

மூத்திரத்தி ஞணையப் பட்டமுடை யோனிக்காய்க்
காத்திரத்தை விட்டார் கணக்கில்லை - சாத்திரத்தால்
வானைக்கா நீரீரை மண்ணைப் பிரித்துசிவ
ஞானக்கா லாசை யறும். (௧௯)

மங்கையர்தம் யோனியிசை வைத்திருக்கு மாசையினைப்
பங்குசெய்து நூற்றிலொரு பங்கெடுத்துக் - கங்கையணி
வேணியான பாதார விந்தத்தில் வைத்தக்காற்
காணலாங் காணுக் கதி. (௨௰)

ஞானபூசை.

ஆத்துமலிங் கம்பொருளாக் கொள்ளா வறிவிலிகள்
வேறுமையா யெண்ணி விருப்பத்தாற - பாத்திபர்கள்
கள்ளனைப் பாசத்தாலே கட்டியிருக்குதல் போல்
வள்ளறனைக் கட்டு மதி. (௨௧)

ஆலயமேகாய மறிவே சிவலிங்க
மாலடறுங் காணாத வள்ளலுக்குச் - சீலமுறு
மனமே யபிடேக மன்பேநல் லர்ச்சனையு
மன்பேநை வேத்தியமு மாம். (௨௨)

டெனறுடை யாபரணம் பெபதயிலர் தாம்பூல
முனைவலனை சிந்தனைதே டோரொட்டும் - விண்ணவர்க்கா
டாத நிருத்தமே டவணைலடி யீராதமக்கின்
காகாரு சொனறே மறி. (௨௩)

தீரதம் பிரசாதந் திருநீறுஞ் சக்கரமுஞ்
சாறுநிறை கட்டிறந்த தாழ்வடமும் - போற்றுங்
குருலிங்க சங்கமமுங் கொள்குறிக ளெட்டாவ
கருவகலக் கட்டுணர்ந்தேம் காண். (௨௪)

பாடப் படிக்க வெழுதப் பயன்சொல்லக்
கோடாமல வந்தங் குணமில்லை - சேடதேன்
சித்திரதீ பம்போலச் சிந்தை தனையிறுத்திச்
செத்தசவம் போலே திரி. (௨௫)

மங்கைநிதம் பத்தானங் கண்டான் மதிமயங்கித்
தங்கருமங் கைவிடுவர் தாரணியோர் - புங்கவர்க
ளீசனடி கண்டோரு மென்புருகி நைந்துகரைந்
தீசனே யாவாரி தென். (௨

உண்டங்கா ரிநீரவளியிய மானறுடன்
வெண்டிங்க ணீள்கிரண வெயயோனும் - பண்டேற்ற
ஞானக்கட் குண்டாகு மொன்றாய முனைத்தெழுந்த
ஞானக்கட் குண்டோ நயந்து. (௨.

சதாநிட்டை.

சோர மனையாட்டி சோரபிரான மென்மனமாய்ச்
சோர தொழிற்செயயுந் நிட்டம்போற் - போபெரியா
ஞான மென்மனத்தை யாறு வைத்துகநீத
யெதசெய்தாலு செயல விசை. (௩

சருக புலவழியிற் போகா தகமுகமாய்
நருசமோ டாதலடி நட்பறரோ - நெஞ்சலயக்
கேடி மடமைதயனைக் கூடிய புணார்சாலும்
காருந்து முணடோ மதி. (௨

ஆனை துரதகிடினு மருசோ மரியுமுலை
யீன முறவாரினு மியாமருசோ நாளப்பெண
கொடவைகக குவட்டிளமைச சனம்பெறங் குவலப மும
கன்றல பகலநியோங் காண. (௩

பாலொடு சேர்ந்தநீ யாமலா நமிகதுபோல
வாலறிவ னைச்சோருந மனனுயிர்கள - வாலறிவன
றானுறு நிற்பதல்லாற் றண்டாது வைம்பாச
ஆனுறி தில்லா ருவந்து. (௫

ஆயிழையைக் காமுற்றே யாவிகக னருசெடிந்த
ஆயிழையே தானுன வாதரம்போன் - மாலையைவிட்
டையறுடு சோதபினு மாங்கிரணமுன் டேமென்று
ஐயநெறி யில்லை புவந்து. (௯௨

அரசன் மகனரச னுகினனுற் போல
பரமனிவு னிற்றேன்மை பக்குவிரம் பரம

சிவனாகி நிற்பதல்லாற் சிவனாய் நில்லா
சிவனை யுளத்தே தெளி. (௧௩)

அருளாசிரியனருமையுரைத்தல்.

ஆசானே நீயென்ன றங்கைத் தலைவைத்தான
பாசா திகளொத்தும் பாறித்தே - யாசானை
யுள்ளபடி நோக்கி யுறுபூசை செய்வதல்லாற்
கள்ளனிடத் துண்டோ கைம்மாறு. (௧௪)

அம்புவியு நீரு மறுகுமா வுவகரந்தே
யம்புவியி லெனபோ லருநெருக்கொண் - டும்பொரொலாங்
காரூத தெயவமிங்கே கண்கானே வேவகநா
ரூத தெனறே நடநது. (௧௫)

நீயாரா னென்று நிலையளித்த தேசிகனைத்
தூய மலமொடுத்த தூவாதார் - பேயவாழுங்
காட்டிற் கனிந்துயக்கும் கருங்குரங்காய்ச் சென்றுபாய
வேட்டுவனுயச செனமிப்பார் மேல். (௧௬)

கள்ள மலமகற்றி யொண்பொருளைக் காட்டிவைத்து
வுள்ளபடி யெந்ஞானமும் வாழ்ந்தார் - கள்ள
நடையாறுய நெண்டாகி ஞானியாயப் பொல்லா
மரநாயாயச் செனமிப்பார் மாண்டு. (௧௭)

தூடபோ லெழுந்தருளித் தானுகரும் தேசிகனை
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்னவனைக் - காயச்
சினகரத்துப் பூசைசெய்து சேமிப்ப தன்றிச்
சினகரத்தில வைய்யென றெளிநது. (௧௮)

வேதமுடி வைக்கீட்டும வெறப்பெறும தேசிகனைப்
போதமலா கொண்டடியைப் போற்றுதார் - பாதமின்றி
யங்கை விரலின்றி யாறுந நோயாராய்ப்
புகுத்துரு டாவார் பரிந்து. (௧௯)

உள்ளாயகை கெல்வியென வுள்ள படிநமக்குத்
தெளிந்த தெளிவித்த தேசிகற்குக் - கள்ளவிழ்ந்த
பூத்தேடி நீர்த்தேடிப் போனகமுந் தேடியே
யாத்தமாயப் பூசிக்க லாம்.

ஆக்கையு நீயல்ல வைம்பொறியு நீயல்ல
தாக்கு கரணங்க டானல்ல - நோக்க
வுடலல்ல சீவனல்ல வுண்மைநீ யென்றார்க்
குடலுருகி நிற்பே னுவந்து. (௩௧)

வெள்ளங் கிடந்தானும் விரிநான் மறையானும்
விளங்கும் படியறியா மெய்ப்பொருளை - விளங்கும்
படிவந்த தேசிகற்குப் பாதகா ணிக்கை
கடிவாத மெனமலரோ காண். (௩௨)

ஈயாத் திரிவெறுத்திங் காளவாச தேசிகற்கு
கையு மனந்தோய்ந் தாடோறு - மெய்யடிமை
பூமா மலரணிவப் போற்றிப் புகலாம
லேமா [illegible] துண்டோ வினி. (௩௩)

ஐய மெடுத்தோதி யாடையினதிச் சென்றோ
மையற் றவிர்த்தப் [illegible] னை [illegible]
[illegible] பூசைசெய்யு மன்பினவ ரெய்ண்மேல
[illegible] மழுங்கா வாது.

ஆகா திருக்கோடி வாசனை இறுமையெந்
சோகமோ புகைக்களியே [illegible]
[illegible] வேதங்க ளிடையங்க [illegible]
கலபொருளு செய்யக் கடை (௩௫)

ஆசானைக் காணுடோறு மன்புருநா மைகுவியு
மாசா ருடம்புமயிர்க் கூச்செறியும் - பேசாது
வானத மூளுறு மககண்மே பாசங்க
டனகத முற்றி தரும். (௩௬)

அன்பா லறக்கைக்கு மககாரம வேம்பாற்
முன்பா லொருத்திருக்க வொட்டாவாம் - யன்பா
லொளித்திருந்த வுத்தமனு ரோருருவாய்ப் பாத
களித்த மலர்தந்தொழுந்த ஞானம். (௩௭)

என்றைக்குஞ் சென்று னென்றைக்கோ முற்றுனெறி
யென்றைக்கோ யேழாக திருக்குருக்கே - யென்றைக்கோ

வெண்ணுமபா சண்டமதத தெயதா தளிததாளை
யெனனென்று வாழாதுகேளி யான (௪௮)

குருவே திருமாலாய கோகனச தானு
குருவே யுமையிறசத கோவாய குருவேயிவ
கெலலாமா யலலவுமா யெங்கு நிறைவானும
[illegible] மதி (௪௯)

கழுதத விருமபைக கனகமய மாகருதமபோற
[illegible] பெருநய [illegible] செயதாரை [illegible]
[illegible] போல வருமபிடபைை வேராகக [illegible]
[illegible] வெயமபா தமபோல (௫௰)

பொதுமுறறிறறு.

உண்மை

[illegible] கலைகள் [illegible]
[illegible] - கோமானே
[illegible] சிவ மேதுதனைக
[illegible] காட்டு. (௫௧)

[illegible] செகமுணடு மறறச
[illegible] சிவனின்று
[illegible] கொ[illegible] [illegible]
[illegible] (௫௨)

[illegible] ஞான மறியாமை யென்றறிக
[illegible] காட்டியிறை - * கோணமலம
[illegible] போதமே [illegible]
[illegible] (௫௩)

கலகா [illegible] கலவிமுதலு யெனனு
[illegible] - விலகாத
[illegible]
[illegible] யானவனே [illegible].

---

* கோணை கொடுமை.

அறிந்தவிட்ட தில்லை யறியாமை யத்தைப
பிறிந்தபினும் பேசல்பிழை யன்றோ - செறிந்த
சுடர்கொண் டிருட்டேடிக் துயருறவா ருண்டோ
மடமகன்ற மாணுக் கனே. (௫௦)

எல்லா மிறந்திட்டதே யேகமிரண் டென்றுரைகரும்
பொல்லா மதமறுத்த புண்ணியா - வொல்லா
வவிகாரி யானாலு யானோ வென்றந்
துவ்தமவரு மாறேது சொல. (௫௧)

அவிகாரீ யீச ளருளாகீ பொரு
ளவிகாரி யாவையன்றி யுட்சோ - வவிகாரி
[illegible]
தேனென்று திசையா சே. (௫௨)

காட்டமளை [illegible]
காட்ட [illegible] - நாட
[illegible]
பொறுவாளை போகாப பவி. (௫௩)

பாவனு [illegible]
சிவனென [illegible]
மகன [illegible] —
[illegible] (௫௪)

ஊமைமகன — சொப்பனமிப்பான றனளோ யறிவ[illegible]
நாயிதனச சொற்றிட வுரைனுமோ - காமத் [illegible]
லாவகதுவாயப போலதலா ணைரிதா மென்றுரைக்க
வேவகொருவ ருண்டோ விசை (௫௫)

[illegible] யானுத வுள்ள முறையவொரு
[illegible] ஞால முறையியுமே - [illegible]
[illegible] யறிந்தவனை சிவனென லாமோ
[illegible] விதனை செப்பு. (௫௬)

நெருப்பிரும்பை நீருப்பை நீக்கிறுபோத் தேய
யுரியபன்போ லாயினுமய கா கா - தருப்பணத்தி[illegible]

றன்னைத்தான் கண்டதுபோற் றன்னிழப்பிற் றற்றேடித்
தன்னைத்தான் கண்ட தரம். (கூஉ)

ஒன்றென் றிரண்டென்று மொன்றிரண்டே யாமென்று
மென்றோதீ முத்திதனி லேயாந்திவா - வொன்றென்று
சொல்லு மறிவைத் துரியாதீ தம்விழுங்கிற்
சொல்லுமவ னென்றுரை சொல். (கூங)

கோனறிவுக் கினரூப கொலையல்ல வென்றுரைக்கும்
புன்கலைப் புந்தனமச்சம் போகவிட்டே - யென்று
மதியாப பரமசிவ [illegible] கண்ணே
[illegible] மலகிருபையா லேது. (கூச)

[illegible] திருக்கோயி [illegible]
[illegible] வாயே மணிசங்கர - [illegible]
[illegible] திருமேனி [illegible]
[illegible] மைமபுலனே யாய. (கூரு)

[illegible] ஞான [illegible] பிரமா மியோனி [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] னையாயி
[illegible] யற்றறியா [illegible]. (கூசா)

[illegible] விளிந்த [illegible] மேசமற
[illegible] தனிற் [illegible]
[illegible] மாவறிந்து [illegible]
[illegible] பார். (கூஎ)

[illegible] போலுள்ள புண்டரிகத் துள்ளேமா
[illegible] சிவஞானத் - தாவிசீ
மைமபுலனை வென்று கறிந்தா லவனைவை
மையபுலனுக் கெட்டா னவன். (கூஅ)

ஆகாய மெங்கு மகண்டமாய நின்றாற்போ
லாகாய மின்றியெங்கு நிற்பாயேல மாகாயத்
துமவொளியா மீச ருவாப்பிரியா தேநின்ற
கனைாத [illegible] யுமமயமே காண். (கூகூ)

பதிமார்க்க நிட்டையன்றிப் பசுமார்க்க நிட்டை
விதிகால நீசெயினும் வீணாம் - பதிமார்க்கந்
தானுமெதி ருங்கழன்ற சமாதியிலே தாக்கற்று
நீங்கினுற போதுமிமிடம். (௭௰)

தம்மை யறிந்தருளிற் சம்பாத மானவனே
செம்மைநிலை யொன்றுளது செப்பக்கேள் - மும்மை
யறிவுகடந் தப்பா லதீதத்தே நிட்டை
செறிபவனா சொல்லாய தெளிந்து. (௭௧)

பதிநூல் பயிலாத பாசண்டா மாக்கங்
கதியல்ல வென்றுரைத்த காறு - பதிநூலே
துளைபடி சொல்லா யப்பாஞானக் கண்ணுடைய
வள்ளலே யருட்கருணை வைத்து. (௭௨)

சிவஞான போதத்தார் சென்மவிடாய் தீர்ந்து
சிவஞான சித்தியார் தேறிச் - சிவஞான
போதத்தை மெய்கண்டான் போதித்தான் சித்தியினைச்
சாற்றினான் அருணந்தி.

மறைத்திரண்ட மாயாது மறுமி லுமாபதியார்
சொற்ற சிவப்பிரகாசத்தை ஞானமுணர் - மற்றிலை
யாங்கதுவே சென்றுநக ளுக்குவிகது மாறாமல்
யோகருக்கீ தேழியுமயின் னும். (௭௪)

அம்மைதிரு வந்தாதி நவகோபக்காதி
பொய்யம்மையில்லாப் பொன்வண்ணத் தந்தாதி செம்மைத்
திருமூலர் மாலையிவை சித்தாந்தமாகும்
வருமூவர் வாக்கியமு மாம். (௭௫)

சித்தாந்த மெனனும் திருவிளக்கைக் கொண்டறிந்தேன
முத்தாந்த வாவி முதற்பொருளைச் - சித்தாந்தத்
தேனைப் பருகிச்சொல் மாணமெனும்
காணைக் கடந்தொழிந்தேன் காண. (௭௬)

ஆறாத கண்ணீரு மடங்காத பேரன்பு
மாறாத வஞ்சலியும் வாய்த்தவருக் - கூறாத

கல்லிற் புறப்பட்ட கையுடையா னக்கணமே
மலமற் பிறப்பகற்று வான். (௭௭)

குடும்பத்தை யென்றுட் குலைப்பேனோ பொல்லா
விடும்பையினை யென்றுநான் றீர்வேனோ - குடம்பையினிற்
புட்பறந்தாற் போலேயான் பொய்யுடல்விட் டேகுவனோ
நட்பசிவ னுறுவே னோ. (௭௮)

புண்ணுடலை நீப்பேனோ பொன்றாத மெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணுடைய வள்ளல்பதங் காண்பேனோ - வெண்ணுடைய
வஞ்செழுத்தி னுண்மை யறிவேனோ வாங்கதுவாப்
பிஞ்செழுத்தைப் பின்னிடுவே னோ. (௭௯)

இவ்வண்ணம் பக்குவருக் கீசனரு ளக்கணமே
யுயவண்ணைய காட்டி யிருளோட்டு மெய்வண்ண
மாகக்கண் டாற் காசீமுனம் வந்தசிவ னெங்கொளித்தான்
போக்கற்று முன்னிலா னூன். (௮௰)

இல்லாத வனையினர்க்கே யீசன் மிகவரியன்
றொல்லாழி வையகத்துற றோனானோ - னல்லார்தம்
கல்லுஞ் சிலையுமொரு கைப்பிரம்பும் பட்டமையா
லெல்லார்க்கு மீசனெளி யன். (௮௧)

எல்லாங் கழன்றிடமே யேகாந்த மானவீடுஞ்
சொல்லா நிறைந்திடமே சுகவுதய - மில்லா
விலய மிறந்திடமே மென்சுவர்க்க மெனறான்
செச்சைக்குமுடி சாய்த்த சிவன்.

ஊமை மணிபோ லொடுங்கிச் சிவமான
ஆமனத்தார்க் கொருநாற் சுகங்கொடுக்கும் - வாய்மையிலாச்
சமுக்கர்க்கி னூலபோதா தாகுஞ் சமய
வழக்கே யவர்க்கமையு மால்.

ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தருமென்றல் - பேராசை
நீக்கத்தி னீச நிறையா நிறைவாதல்
ஆக்கத்தினை மோக்கத் துறை.

தத்தைபோ னாடோறுஞ் சாத்திரங்கற் றோதுகின்ற
பெத்தருக்கு ஞானப் பிரகாச - மத்தலிலா
வேம்பூமத் தங்காயும் வெங்காஞ் சிரங்காயு
மாம்பாகு போனமுத்தாக் காம். (௮௫)

கல்லைப்பொன் னாக்கிக் கடுமுதலை வாய்ப்பிள்ளை
மெல்ல வுமிழ்ந்த வெறுக்கையினைச் - செல்லினோ
வாற்றிலிட்டு மீட்டு மருந்தாஞ் சித்திறங் கண்டாலுஞ்
சாற்றிற் சிவகரணந் தான். (௮௬)

என்பைப் பெண்ணாக்கி யிரும்பாலை செய்தலா
யம்பா மகிழ்புத்திடவன் றோதியதா - சம்பிரான
கரவமடைக்கச் சமத்தியது மெல்லாம்
பதிகரண மென்றுணரப் பா. (௮௭)

ஆரவங்க சமிடக் கிறக்கா ருருயிரை மீட்டு
டுருமனைக் காட்டிப் பின்னிறந்தாற் - சாமலே
நீறறைந்த வேகமற நீராகப் பாடியதுங்
கூறுமைத் தானபோத மெனக் கொள். (௮௮)

ஊமைதனை மாசி யுணர்மொழியைச் செய்தலுங்
காமனைவன் றுமுனைமூக்க குறந்தாலு-மாமைமையுட போ
லோசடகஞ் யீச னருளாற கலந்தலு
மூர்த்தம பசகரண மோ. (௮௯)

பசுகரணை நீங்கப் பதிகரண மாகும்
பசுபாச மக்கணமே பாறு - மப்பதத்தை
யெதிரிட்டுக் கொள்ளுக வென்றாலும் பின்னு
மெதிரிட்டுக் கொள்வா யிதென. (௯௰)

சரியைகிரி யாயோக சங்கடத்தை மாற்றி
யொருஞானப் பேறளித்த வுண்மை - தெரியாது
பேத்தத்தி லுங்காணேனை போராத வானந்த
முத்தியிலுங் காணேன் மொழி. (௯௧)

அன்னையைக் காணி லவளியனே யாமெனனும்
வன்மைத் திருமூல மந்திரமே - நன்னுகின்ற

வென்னவண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மீசனெனும
பொன்வண்ணந் தந்தாதி யும். (௧௨)

அத்துவித முத்தி யளித்தருரு நாதாவென
பொய்யத் துவிதம் போமாறு போதித்த - கத்தனே
முத்தியிலு மும்முதலு முண்டென் றுரைப்பதுவு
மத்தியமோ மித்தையோ சாற்று. (௧௩)

கையினுறு புண்ணுக்குக் கண்ணாடி வேண்டுவமோ
மெய்யுணர்வி லுண்டோ விபரீத - மையறிவு
மோரறிவாய்ப் போனவிடத் தோகோகோ மும்முதலுஞ்
சோராம னிற்குமோ சொல். (௧௪)

சைவஞ் சிவத்தோடு சம்பந்த மானமையாற்
சைவமே யத்துவிதஞ் சாதிக்கு - சைவத்தை
யேறென்று கொள்ளற்க வேற்றற வேதாந்தக்
கூறென்று கொள்ளு நிலை கொள். (௧௫)

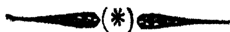
இருவினையொப் புறமு லெய்து மலபாகந்
திரிகரண சுத்தியுனைச் சேரு - மருளபதியு
மாசா னெழுந்தருளு மமல னருளுதவு
நாசமடை யுமபிறவி நாடி. (௧௬)

மெய்ந்நெறி மசியென்னுந் திருவாக்கா லென்றன்
பய்ந்தைச் சிந்தப் பரனே - யவத்தையிலே
சிவனென்னு கேவலத்திற் சேதனனை றென்னுமுறும்
பாவனைகள் போமா பகர். (௧௭)

பொன்மலையைச் சேர்ந்தசிறு புன்காக்கைப் புள்ளினங்க
டன்னிறமும் பொன்னிறமாய்ச் சாருமால் - முன்னவனைச்
சேர்ந்தாரு மன்ன சிவோகம்பா விக்கலரா
லாயிந்தவனே யாமா றறி. (௧௮)

சீரார் சிவோயமந்தி யென்னுந் திருவாக்கால்
பேராசை யெல்லாம் பிரிந்தோனே - யாராத
வன்பாலுன் பாதத்தைக் காச்சனையு மற்றிரண்டி
லென்புருகும் பத்தியுமெற் கீ. (௧௯)

சிவஞானப் பிரகாசச் சொன்னூலை முன்செய
தவமுடையார் கஞ்ஞான்றுஞ் சாற்றப் — பவமுடைய
பாமரர்கள் இந்நூலைப் பன்னற்க பன்னுகவெங்
காமாதி யெல்லாங் கழற்றி. (௧)

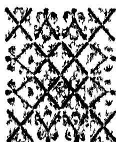

சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

ஆறாவது

ஞானவிளக்கம்.

பாயிரம்.

கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலை மாமேரு
வில்லாற் புரமெரித்த வேதியனைச் - சொல்லாமற்
சொல்லிய பிறப்பறுத்த தூயவனை நன்னெஞ்சே
சொல்லிய பலகாலுந் தொழு. (௧)

அன்னை வயிற்றி லழுக்கிச் சிலகாலம்
பின்னை யுலகிற் பிறப்பித்து - மன்னுகலை
யெல்லா மறியவெனக் கென்போல வந்தாண்ட
கல்லாலா முற்றமெனக் கா. (௨)

ஒருவாசகத் தாலடியே யுள்ளந் தெளியத்
திருவாக் களித்திட்டாற் றீதோ - குருநாதா
வட்டிலுக்கு வாயவைத்த வாறேபோன் மாமறைநூல்
கட்டிவைத்த தென்னோ கழறு. (௩)

பக்குவத்துக் கேற்பப் பன்னெறிகளுஞ்சொல்லு
மிக்கவதி பக்குவற்கு வேதந் - துக்கமிலா
ஞானத்தைச் சொல்லுமதை நன்றாய் விசாரித்துன்
னூனத்தைப் போக்கிடநீ யுன். (௪)

கல்லை நிகர்க்குமருட் கண்ணுதலோன் சொற்று
கல்லை யொழிந்த கழியொக்கும் - கல்லைநதி

சூழ்கிடந்த சென்னியற்கே தொண்டுபட்ட நன்மாண
வூழ்கிடந்த நெஞ்சா ருளார்.

பாயிரமுற்றிற்று.

சத்து மசத்துஞ் சதசத்து நீயல்ல
சுத்தசிவ நீயென்று சொல்லினான் - மொய்த்தெழுந்த
கல்லாலின் கீழிருந்து கதிகாண நால்வர்க்குஞ்
சொல்லாமற் சொன்ன துரை. (௬)

ஒருபொருளை நீதந் தொருபொருளைப் பாரி
யிருபொருளும் போக்கி யிடையே - யொருபொருந்
மற்றதிலை யேதோ வஃதான் னில்லையென்றான்
குற்றமற்ற ஞான குரு. (௭)

காட்ட துவளாமற் கரண மசையாமல்
வாயும் பதையாமன் மாற்றியே - நேயத்
தறிவாக நத்தி னோக்கக்க ணுருகும்
பிறவார் வெருணை பின. (௮)

ஆக்கறாகரு மாரோ மமபுவிழு மகோர
நோக்கிமைக்க மாரோ நுண்ணறிவா - னீக்கமற
நானென்றும் போத கழுவிச் சிவமான்ற
னைபிறப் பண்டோ வினி. (௯)

மேலைத்தை கீழைத்தை வீட்டி நிராலம்ப
சாலைறி வாகத் தரியென்று - வாலறிவன்
காலைவைத்தான் சென்னியிலே கைவைத்தா னென்னுயிரினை
பால்வைத்தான் றன்னருளைப் பார். (௰)

தலையெல்லாந் தெய்வமென்று தன்னை மறந்தேனை
யிடையெல்லாம் வேறின்று மென்று - கடையெல்லா
மாத்தைப்பா டானதை மனையிருஞ் செம்மைக
கருத்தாருந் தெய்வமென்றுங் கான். (௰௧)

உத்தமங்களெல்லா முணர்வையே தாம்பேறு
மத்திமக்க் கோபதனை யைவாழ்த்தது - சத்த

வதூமங்க ளெல்லாந்தன் ஞாகத்தைப் போற்று
நதியோடை கூபமென நாடு. (௰௨)

சீடனறி வெவ்வளவோ வவ்வளவுஞ் சிந்தித்துக்
கூடும்ப தேசங்கள் கூறுவா - னீடுபுக
ழூக்க முடைச் சீராம னெண்ணுதற்கா யன்றெய்தான்
காக்கைக்குத் தக்க கணை. (௰௩)

ஆகாயந் தேடி யலைவோருக் காகாய
மாகாயத் துட்காட்டன் மானுமே - யேகபரி
பூரணத்தைத் தேடிப் புலம்புவோ னுக்காசான்
பூரணனீ யென்றுபுக றல். (௰௪)

மீனமதியம் விழுங்க விரிவெண் மதியைப்
பானு விழுங்கும் பரிசேபோ - லூனுயிரைப்
பனைவிழுங்கப் பட்டுப் பனையைப் பனைக்குத்
துனைவிழுங்கப் பட்டதுசொர்க் கம். (௰௫)

அறிவா லறிந்தவனு வெல்லா மறிவன்
றறியா மையுமறிவே யன்று - லறியா
வறியா யிருந்து மறிவிலே னென்னு
மறிவிலாக்கு ஞானமரி தாம். (௰௬)

உள்ளத் தொளியூா யொருகா லவியாத
வெள்ளவெளிப் பெம்மானை வேறுக்கிக் - கள்ளமுறுங்
கற்பனையால வேறோ கடவுடைமைக் காமிக்கு
மற்பருக்கு ஞானமரி தாம். (௰௭)

ஆறுறுதத்துவத்துக் கப்பா லதீதத்தே
வேறாகத தம்மை விசாரித்தல் - கூறுங
வாராத்தா தாமென் றறியா வறிவிலிக
ளாரந்த தேடியலை யும். (௰௮)

தத்துவத்துக் கப்பாலே தன்னைத் தரிசித்து
நித்தபரி பூரணத்தி னில்லாமல் - சுத்
பனிமாயை யாற்செய் பதுமைமினை
கனிமா னிடமிருக நாடு.

ஆக்கைநீ யல்ல வறிவுநீ யென்றுமறை
வாக்கியங்க ளொன்றும் வகுத்துரைத்து - நோக்காமன்
மீட்சிதரு மீசன் விழியெதிராய முன்னின்று
காட்சிதா வென்னுங் கடை. (உ௰)

ஊழா லுடம்புண் டுடம்பால் வினையுண்டு
தாழும் வினையாற் சகமுண்டு - காழ்கொண்ட
வித்துமுளை யம்போல வீயா தொருக்காலு
முத்தியிலே வீயு முளை. (உக)

கன்னிக்கு மின்பமிலை கற்றோர்க்கு மின்பமிலை
கன்னிமொழிக் காலின்பங் கன்னிக்குப் - பன்னுமப்பு
சாறவருக் கின்புதயங் கற்றுங்கற் றம்மொழிச்சா
லாறாகிலை யென்ன றறி. (உஉ)

ஞானமிலான செய்யுங் குருத்துவத்தை நாடுங்கால
யோனியிலாப் பெண்டா ளுருவுதான - மோனி
யலங்கரிக்கும் பின்ன னுபவகா லத்திற
கலங்கி மனமுடையுங் காண.

இதம்பயிலாப் பெண்ணா லகழ்வியுங் கூடி
யிதம்பெறா வின்பசுக மேயகுறை - சிதமுறா
நற்குண மிலாசானு ஞானமிலாச் சேடனுமாட்டு
டொக்கவரு மின்ப சுகம்.

அங்கோட் டகலஞ் லாயிழையு மாடவரும்
தங்கவரு மின்ப தழைத்ததுபோல் - சங்கை
வாசானுஞ் சேடனுமா யாவகாம கனமைப்ப
பேசிவரு மின்பப் பெருக்கு. (உ௫)

பிராநத்துவத்துக்கிரங்கல்.

ஞானத்தை யீதென்று காட்டி நலைசேரு
மூனத்தை நீமிக்க வொண்ணுதோ - வீனச்
செவிகாளி யாலறியாச் சென்றறிய லாகா
வவிகாளி யப்பா வறை. (உ௬)

காமங் பெருநெருப்பைக் கன்மை யவியாதோ
நேமியினச் சாக்குந் தெளியாதோ - வாமபாற்

பெண்மயலைப் போக்காதோ பிரமனரி காணாத
வெண்மயிலை யப்பா வுனை. (௨௭)

ஆங்கார தனனை யழியாத வாணவத்தை
வாங்கி மழுவெரிக்க மாட்டாதோ - நீங்காத
மாயப் பிரபஞ்சத்தை வனசூலந் தாக்காதோ
வாயுமறைக் காட்டா வறை. (௨௮)

வானவாசகா யனாறுதிரு வாய்மலர்ந்த மெய்ஞ்ஞான
மோனையடி யோர்களுக்கு மெட்டாதோ-ஞான
குருநாத னென்று குமரருக்குச் சொன்ன
பெருஞான மெங்களுக்குப் பேச. (௨௯)

பிறவிவருத்தம்.

எண்டிசையும் போற்ற வெழிலா முடிசூடி
யண்டமொரு குடைக்கீ ழாண்டாலு - மண்டும்
பிறவியிலே யின்பமிலை பேரிடும்பை யல்லாற்
றுறவிலே யின்பச் சுகம். (௩௰)

கருவிழிமேல் நல்லபிரானைத் தனடாத மங்கையரை
பொருவி யுயர்வனத்தி லேகிக்-கருதரிய
பிறவி வருத்தமெனப் போல் நெடுங்காலந்
துறவாய நிலையிலதோ சொல். (௩௧)

காமாதி யாலுங் கடுவெம் பசியாலுஞ்
சாமாயுள் துன்பமதைச் சாற்றலேன்-கோமானே
மையலொசா னுடம்பாலே பட்டதுய ரெனசொல்வேன
பைனபாம்பை வேறுமுழந்தாற் போல. (௩௨)

பாசமுந் தேவதைகயு நீக்கிப பதியாக்கிப
பூசை தவமவிரதம பொயயென்ற - வாசிரியன்
பல்லாயு தைந்தாலுங் கைதவங்கள் செயதாலுங
கொலா லடித்தாலுங் கொள். (௩௩)

குருவாக் கமுதமெனக் கொண்டேவந்த சீடன்
குருவாக்கைக் யனறிமற்றைக் கொள்ளான்-குருவாக்கா
லுயாதேமென நிந்த வுலகறியப் பன்முறையுந
தொடர்ந்தோமென முடித்த தொழும். (௩௪)

மானுமழு வுங்கரந்து மானிடன்போல் வந்தானைப
பூநீருங் கொண்டடிக்கீழ்ப் போற்றுதார்-கானகத்துள்
வேடராய் நாடோறும் வெம்பசியி னாலலைந்து
பீடினர கம்புகுவார் பின். (௩௫)

ஈசுரபத்தி.

பல்லா யிரகோடி பானு வுதிசதாறபோற்
கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலை-யில்லார்
மணிப்புருவ நாப்பணிலே வைத்திருந்தாக் கில்லை
பிணிப்பிறவி யென்னும் பிழை. (௩௬)

ஈசன் றிருமேனி யெட்டுமெனக் கண்டறிந்தாற்
பாசமனைத் தும்விட்டகலப் பாக்குமே - யீசன்
றிருமேனி யென்றுணர்ந்து சிந்தையிடைக் காணிற்
கருமேனி யில்லையெனக் காண. (௩௭)

ஈசனவே றியானவேறென் றெண்ணுங் கடையினர்க
ளீசனடி யென்று மிடையினர்கள் - வீசனே
யானேமென் றேமாக்கு மாயிற் றலையினர்க
ளாருந்த மாறு வறி.

பிரமக்கியானம்.

எல்லா மறியாகக் கண்ட வெழிற்பூசை
பொல்லா வகற்ற துட்பூசை - நல்லா
வுலகத்தை மாயா வுடலத்தா டித்த
விலங்குமான க்ஷேத்திரமா யென. (௩௯)

உயிர்க்குயிரா யீச னுறையாமல் வேறாக
வுயிர்க்குயிராக் கண்டிலர் குணரா - வுயிர்க்குயிரை
வேறாக்கிப் பூசிக்கும் விரகிலிக்கு முண்டாயகொல
வேறாகா மெய்ஞ்ஞான வீடு. (௪௰)

பாசவைராக்கியம்.

நினைப்பு மறப்புமித நீலகு மித்தை
யனைத்தும்போ லீச னுவேன் - உனற்கரிய
வன்னலுக்கு வேறு கழித்தகதை போலுனக்கு
மன்னிடமே வேறென் றறி. (௪௧)

சீவகாருண்ணியம்.

மென்புழுக்க ளாதியுயிர் வீடுமென நாடித்தம
மென்பகத்தை மெலலென்ன வேவைபபார் - இன்பக்
குடைநிழறகீழ நிற்பதெலாங் குறறமெனக் கண்ட
சடபரதனே யிதறகுச சானறு. (சஉ)

வேஙகை புலானமறுத்து வீடுற்ற தன்றியுமோர்
வககணற காளையுமீன றின்றைமற - பூங்கயிலை
யுறறிருநத நநதோ வொருபுறவுக காயரசன
முறறுமரிந திந்திலனோ முன. (சங)

ஞானநிலை.

நலல குலத்திறபிறநது நல்லாளைச் சேரதொழுகி
நலலறிவு பெற்றுடைய நன்மாறு - நலல
சிவம்வேறே யெனறெண்ணிச் சிநதை கலங்காதே
சிவமென்ற நீயே சிவம். (சச)

சோகமா மென்றெண்ணிச் செநதுய பிறநதுழலும்
பாகமுறறயாறு பகரக்கேள் - சோகமுறறு
மாகாயம பொனறுமதின் மன்னுயிரபொன றுதங்
காகாயம் போலே யறி. (சரு)

காயும பழுபநது கனியருநதி கோறறுது
பிறபபகல மாட்டுமோ - காயத்திற்
றவநது சநாசிவனைந தானுகக் கண்டிதனை
யுயநதுமாயக கண்டா லிறும். (சசா)

சற்குருதரிசனம்.

விருபபு வழிநடபபி னீர்தேடு வாரபோற்
கருபபிலனை தேடுந் தகைபோல் - விருப்பீற்றுப்
பமருவநது நாயகனைத் தேடுகின்ற பைநதொடிபோற்
சற்குருவைத் தேடுந் தரம். (சஎ)

விடைபநதகுரு வைப்பணியாக் கீழ்மையொடு நிற்றற
குடைத்து பலகதைக ளோகோ - தொடுத்த
சவிகொழுநன வாணனெனுஞ் தானவக்கோன் பொல்லாச்
சிசுபால னுதியெனநதோ. (சஅ)

அறியா தனவெல்லா மாங்காங் கறிவித்துப்
பிறியா தனவெல்லாம் பேசி-நெறியாரும்
பகருவதின் மெய்ஞ்ஞானப் பாலருத்தி விகருமொரு
சற்குருவைப் போலுமுண்டோ தாய். (௪௯)

வானெங்கே மண்ணெங்கே மாயாமலமெங்கே
யூனெங்கே யூனுயிரெங்கே - கோனெங்கே
யொன்று யுருவிலனு யொக்கவெடுத் தேவிழுங்கி
நின்றான பரிபூ ரணன். (௫௰)

விடையக் குழாங்கடமை வீட்டியிருந்தாலு
மடையவுடம் பாடேயா னாலும் - நொடியளவும்
விட்டுப் பிரியகிலேன் மெய்ஞ்ஞானப் பெண்ணையனபாற்
கட்டியணைந் தொன்றானக் கண். (௫௧)

தத்துவத்துக் கப்பாலாந் தத்துவமன் றந்தனிலே
முத்தியெனும் பெண்ணை முயங்குவோர்க் - கெத்தனையோ
கோடிவிடையக் குழாங்க ளொன்றானாலும்
பாடழிய மாட்டா ரப்பா. (௫௨)

அஞ்சினவழி செல்லா ராதின படிநில்லா
வஞ்சமொழிக் கூடி மருவாராக - நெஞ்சுநிலை
தப்பனெதிர் நின்றுபலகாற் சாற்றினுங் கொள்ளாராக
ஞானபண்டித மன்றியுணரார். (௫௩)

வெந்தமடிதோலுண் விளாப்போல விழுமெத்தா
பந்தமுறவொன்றேனும் பாவியா - சுந்தரரு
சிவனபா லின்னவெல்லாஞ் சென்றடைச் செய்யுமா
நமன்பா லணுகாதார் நாம். (௫௪)

ஐவரொடு கூடாம லந்தரங்கச் சேவையினைத்
தெய்வகுருகாட்டத் தெரிசித்தே - யையமறக்
கண்டே னெனுஞ்சொல்லுங் காணுமை காட்டுந்தலைமை
விண்டேன்வா யில்லையினி மேல். (௫௫)

மதப்பட்டவா னையனூ மாதர்பாற் சிக்கி
புதைப்பட் டொலைந்தா ரோகோ. நந்தியபட்ட

செஞ்சடையான் செம்பதுமச் சேவடிக்கீழ்த் தொண்டராய்த்
துஞ்சிச் சுகமடையா தோர். (௫௬)

உற்றசரிதையனுக் கோராயிரம்பிறப்பு
மற்றையர்க்கு நூறுகும் வன்பிறப்பு - முற்றுகின்ற
யோகிக் கொருபிறப்பு வுண்மைச் சிவஞான
மோகிக்கு விப்பிறப்பின் முத்தி. (௫௭)

எறும்பு கடிககாவி யிறக்குமென வஞ்சுங்
குறுநிலக கணணனுக்குங் கோல-நறுநதொடையன்
மாபகத்து வேலபிடுங்கி மாறறலர்மே லெயவாற்குந
தூரமோ வணணிதோ சொல. (௫௮)

இருளகனற ஞானிகள்பா லினபமயமாகி
மருளகனற ஞானமணியே - யிருளகலா
[illegible] முடமாய் நினறுமென்
[illegible] சாறறு. (௫௯)

காமாதி [illegible] கழன்றிருக்த லானுமுப
[illegible] ஞுணாத லானு - மாமையென்
[illegible] ஞொளாடக்க லானு மடியவாபா
[illegible] விருபபோம. (௬௰)

[illegible] பரமசிவ மெனறுணாததாற
[illegible] பாராதே - பாவிதத
[illegible] புத்திமுதற றத்துவங்க
[illegible] யுண்டாக தெளி. (௬௧)

அறிவேசிவமென் றறைநததிருமூலா
[illegible] மொழியொனறைப பிடிததார் - பிறியாச்
[illegible] சஙகேதமிலலை
[illegible] பென்றே மதி. (௬௨)

அறிவுநிருவிதத்துக் கப்பாலறிய
மறிவுசிவமதுவே நீயா - மறிவொன்றிக்
கடாருங் காணுக் கதியை மழபாடிப்
[illegible] காணும படி. (௬௩)

வாக்கிலியாய்க் கண்ணிலியாய் மத்தராய் போகாமற்
றேக்குமறிவோடு சென்மித்தும் - பாக்கொண்டு
பாடார் குருபதத்தைப் பாரார் பலகிளேப்பும்
வீடார் சும்மாவருமோ வீடு. (௬௩)

கூனுஞ் செவிடுங் குருடுமுடமும்போய்
மானிடரா யங்கங்கள் வாய்த்திருந்து-ஞானநிலே
சோநதறியா ரநதோ செகசாலத் துட்பட்டுச்
சாநதுணையுஞ் சஞ்சலித்தார் தாம். (௬௪)

தருநிழலு நலமிர்துந் தண்டாத மங்கையரும்
வருமெனறு வேள்விசெயு மத்திமர்கா - டருமாமே
யமிர்தம் பசுவினபா லாயிழையார் வேசியென
வுமைபங்கர் ளுகம மோதும். (௬௫)

சரிதையிலேயீசன் சடவடிவாய் நின்றான்
கிரியையிலே மநதிரத்திற் கிட்டி - யருகிருந்தா
னானமிலா யோகத்தி லுள்ளொளியா யேநின்றான்
ஞானமதி றுறையினுள். (௬௬)

பாழுறைக்கண்டு பராவியழுவாரை
வாழூரர் கணடு மதிபபரோ - பாழுறை
வாழூர்மேல்வைத்து மனமிறநதமானபினனை
யூழுருங கண்டறியு மோ. (௬௭)

சுத்தப்படிகமுச்சிச் சூரியனைச்சநதித்தா
லெததனமைத் தத்தனமை யீசனிலே-யுதறுற்றட
பாராதவர்க்குப் பவமும் பலபிணியும்
போராடு மெஞ்ஞானம் போம். (௬௮)

தன்னேவினேயைத் தலேவனேயுமூன்றுது
பொன்னேப் புவியையெழிற் பொற்கொடியை - யுன்னியுவிக
காலங் கடத்துகின்ற காமுகர்க்கு முண்டாங்கொல
ஞாலங் கடத்துகின்ற நாடு. (௬௯)

என்னே யொழிய விளையு மிருண்மலமூந்
தன்னுமுயிரின ஞானையாவும் - பன்னுகின்ற

வாந்திமக னும்வின் மலருஞ் சரோருகமும்
முந்துமுயற கோடுமென வோர். (எக)

பொன்னை யரித்தெடுக்கும் பொன்னரிபபன் போலாசான
எனனை யரித்தெடுததா னிவ்வுடலிற-றுன்னரிய
பாலை யரித்தெடுக்கும் பாலன்னஞ் சறகனாயை
யாலை யரிததெடுக்கு மால. (எஉ)

அடிக்கரும்பு காட்டுகின்ற வாராதவினைபை
முடிக்கரும்பு காட்டுமோ மூட - மிடிக்கின்ற
மெயஞ்ஞானி காட்டுகின்ற மெய்ஞ்ஞானந் தன்னையொரு
பொயஞ்ஞானி காட்டுவித்தல் பொய். (எங)

கிணறுதொடா முன்விளங்காக் கேடிலா காயங்
கிணறுதொட முனவிளங்கும் கேண்மை - யுணருங்கால
கருவிகளிற் றனனைத்தான காணுமைமனறதுவும்
கருவியினிற் கண்டதுவுங் காண். (எச)

ஆனையுரி போர்ததாரி மம்பலவா வென்னுடைய
வூனவுரி போாத்தாட வொண்ணுதோ-ஞானநிலை
வெள்ளிமலை வீறறிருநத வேதியரோா நால்வர்க்கு
முளளபடி சொனனு யுரை. (எரு)

பொங்கு மலநீங்கப் பூரணவா காயத்தி
லெங்குநிறைந தாடுகின்ற வொருவதயே-யிங்கெனைப்போல
வந்தானரு ஞானமே மாயையே கனமமே
ஈந்தாம வினறே ஈட. (எசு)

ஆணவமே நீர்போய் னஞ்சலிசெய் தேனுமக்கு
கோணைசிவ னென்பாற் குடிகொண்டா - னிணிரையத்
துன்பம பயக்கின்ற துக்கசுகமே போமி
னிபமுறு காயததோ டின்று. (எஎ)

எலலாமிறநது மிறவாத ஞானிகட்குச்
சொலவார்க டிட்டாந்தஞ் சொம்பரையே - யெல்லாமுந்
தீாதநுறநத அறவிக்குத் திட்டாந்தம்
போர்முகநத வீரர்மனம் போல். (எ அ)

எல்லாத்தையுந் துறந்தந் துறந்தவா யோகிக்கின்
கெல்லாப பிறப்பு மிரியாவா - மெல்லா
மிறந்தோ மெனுமுணாவு மிமமையிலேயோரு
லிறந்தோடிப் போம் பிறவியே. (௭௯)

முப்புரத்தை யன்றெரித்த முக்கணபபா வென்னுடைய
பொயயபுரததை யினறெரிக்கப போகாதோ-முபபுரததினை
மூவரைக்காத் தாண்டதுபோன முபபுரததிற சானருய
சிவரைககாத தாலுண்டோ சிது. (௮௰)

வெள்ளைக் குடைநிழற்கீழ் வேநதாகி யாண்டாலு
மெள்ளவிரந துணடிருநதாலு - முள்ளததை
மாலபனுநகாணு மலரடிக்கீழ் வைததிருபபா
சாலவறி வாகுந தவா. (௮௧)

ஆசிரியனுலடங்கி யடியாாபறம போநதருளா
ரீசனையேசு டி யிருளகனறு - மாசறவே
நாட்டானை காட்டெறுமபு நதிவிளககுப போலாவா
தாட்டுணைககீழ நிறகுந தவா. (௮௨)

உளளமெனு மாநதே வோநகனைமனசயேறி
வெளள வெள கருள்ளே விளையாடும் -
யுலகமெனுஞ்சேரிக சொருககாலும வாராா
கலகம விளையுமெனக கணடு. (௮௩)

கூறைக் கலையாாகள குபபைதரு மெனறெணணவாரிச
சோறுக்கலையாா துயருறுந - ஆறுக்கு
கலலை யுவநதுணணுங் கபோதமபோ லேதேனு
நலலோா ருருந்திடுவா ந- (௮௪)

நானேபரமசிவ னானேபரபபிரமம்
நானே யுலகுயிர்தத நாதன்- நானேயோ
கண்டதுவுங் காணுது மெனறிவனைங் கண்ணுரக
கண்டவனே சிவனமுத்தனா காண். (௮௫)

ஆக்கையே தானென் றபிமானஞ் செயவிக்கு
மோக்கமிலை யெனறே மூடிபபிக்கும - பூக்கமழும்

பூங்குழலார் பொய்யின்பப் புணர்ச்சியைமெய் யாக்குவிக்கும்
வாங்குதலைச் செய்யா மலம். (௮௬)

ஆசாரியனை யனவரதந் தூடிக்கும்
பாசமிறந்தோரைப் பகைப்பாக்கு - மாசற்ற
வுத்தமர்கட் கெல்லா முறுதீங்கே யீட்டுவிக்கு
மத்திமஞ்செய் மூலமலம். (௮௭)

மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணை விழிக்கவொட்டா தெஞ்ஞான்று
மஞ்ஞானந் தன்னி லழுத்துவிக்குஞ் - சுஞ்ஞான
வீசனிலையென்றே யிறுமாப்பைச் செய்விக்கும்
மாசுற்ற மாயா மலம். (௮௮)

விருப்பு வெறுப்பாலே மேல்வினையுண் டாக்கித்தம்
கருப்பையிலே மீட்டுமுறக் கட்டும் - நெருப்புருவ
னெங்குமிருந்தாலு மில்லையென்றே சாதிக்கு
மங்குதலைக் கன்மி மலம். (௮௯)

ஈசன்றிருவடியை யென்ஞான்று காண்பேனோ
பாசமெனை விட்டொருநாட் பாறுமோ - நீசக்
குடும்பத்தை நீத்தாசான் குற்றேவல் செய்வேனோ
வுடம்பைத் துறப்பேனோ வுற்று. (௯௰)

அன்னியமே பாசமென்று மன்னியமேயீசனென்று
முன்னுதலேபாச வொழிவென்றே - வொன்றிலையு
மற்றிலை மீதொழிய வாறுசமயத்தார்
சொற்றவையெல்லாந் தொலை. (௯௧)

ஆணவத்தாற் பட்டதுய ராற்றகிலே னந்தோகோ
வீணவத்தையென்ஞான்று வீயுமோ - மாணவத்தை
வேறென்றறிந்த விவேகமே ஞானத்தின்
கூறென்று சொன்னான் குரு. (௯௨

மலமில்லை மாசில்லை மாயாபிமானங்
குலமில்லை யென்னறிவின் கூற்றிற் - கலக்க
மலமுண்டு மாசுண்டு மாயாபிமானங்
குலமுண்டு திரிசியக் கூற்றில். (௯௩

சம்பந்தர் போதமும் வாகீசர் தன்றுறவு
நம்பியாரூரன்ற னட்பினையு - மன்புருவாந்

திண்ணனார் போன்புஞ் சிறுத்தொண்டர் பத்தியையு
மண்ணலே யெற்கீந் தருள். (கச)

திருவாத வூரர்க்கு வைத்த திருநோக்கங்
கருவாதை போயொழியக் காட்டி - யொருவாத
பஞ்சமலக் கொத்தைப பறித்ததிருக் கரத்தை
யஞ்சலிசெய் தாற்போ மையம். (கரு)

சத்துமசத் துஞ் சதசத்து முணகாட்டிச
சத்துமசததுஞ் சமமாக்கிச் - சத்தசத்து
மில்லா விடத்தி லெனதொழிலைக் காட்டிற்று
கல்லாலின கீழிருந்த கை. (கசா)

என்னையெடுத்து விழுங்கியிரும் பூரணமாய
யுன்னுமனமாகிக்கலை யோட்டிவித்தது - தனனிகரி
லெலலா மிறந்த விடத்தி லெழுந்ததாற
கலலாலின் கீழிருந்த கால். (கள)

சஞ்சிதத்தை நீறுக்கிப் பிராரத்தத்தைப் புசித்து
விஞ்சுமா காமியத்தை வீறடக்கித் - துஞ்சிருளா
யொல்லா மலமகற்றி யொன்றுக்கி வைததததாற
கல்லாலின் கீழிருந்த கண். (௧அ)

ஆணவத்திலேகிடந்த வாருயிர்க்குக் காயமெனும
கோணைவிளக்களித்த கோமானே - ஆணவமு
மாக்கையும் வநதெனனைதின மலலறபடுததாமற்
சாக்கிரா திததைத் தா. (கசா)

ஆகாயம்போலுன் னறிவுபரி பூரணமா
யேகானுபூதி யெழுந்தாலு - மாகாயம்
போமளவு மாளவந்த புண்ணியனைப போற்றினோ
தாமளவுஞ் செய்யற் சனே. (உ)

வாழி திருச்சனகர் வாழி சனற்குமரர்
வாழி சனந்தர் மறைச்சநந்தர் - வாழிமறைக்
கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலார் மாமேரு
வில்லார் மணிச்சிலம்பு மே. (உக)

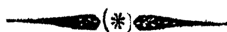
ஞானவிளக்கமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

எழாவது

அத்துவிதக்கலிவெண்பா.

பராபரமாய்நித்தமாய்ப்பரிபூரணமாய
நிராமயமாய்நிட்களமாய்நீங்காப - புராதனமாயச். (௧)

சத்தியமாய்ச்சித்தாய்ச்சதானந்ததேசாய்ச்
சுத்தவெறுவெளியாய்ச்சூனியமாய்ப் - புத்தமாய். (௨)

தற்பரமாயசிற்கனமாயத்தத்துவாதீதமாயச்
சிற்பரமாய்ஞானசசெழுஞ்சுடரா - யற்புதமா. (௩)

யறிவுக்கறிவாயகண்டிதமாயெங்குஞ்
செறியும்பரமசிவமாயப் - பிறியாத (௪)

வேதச்சினகாதத்துள்வீற்றிருந்ததெய்வமே
போதருருவாயப்புவிமீது - நாதனென. (௫)

வந்தானதிருவடியைமத்தகத்திற்சேர்த்திருண
றந்தானெனசென்னிதத்தடக்கையைச் - சிந்தா (௬)

குலமொழியத்தன்னுளத்திற்சிந்தித்தான்கோ
மலமொழியப்பாரவையினவைத்தான் - சல்மொழியா. (௭)

வரீங்காரம்பொன்றவமுததிருவாக்களித்தான்
சீங்காரயோகந்தலைப்பட்டா - னீங்காத (௮)

மெய்ஞ்ஞானநூலைவிரித்துரைத்தான்மாணவக
வஞ்ஞானவாக்கைநீயனறென்று - னெஞ்ஞான்று. (௯)

ஈறறவு—ஞானன்றேறுஞானவழியாரிதனைச்
சாற்றிடிங்கெனபோலவாதந்தற்பரனே - யூற்றைமிகு. (௰)

மாக்கைக்குச்சாக்கியாமானமாவேவரீயதனைப
போக்குவரவுபுரிகின்று - யூக்கமொடு. (௰௧)

தேகஞ்சடமெனறுந்தேகியறிசிதனெனறு
மாகமங்களெல்லாமறையுங்கா - ஞேகையொடுக. (௰௨)

திரிசியமேகாயமதிறகித்தேதிருகனெ
றருமறைகளெல்லாமறையுங்கா - ணிரிகின்ற. (௰௩)

வணணமயகோசததையான்மாவலவெனறு
பணறுமறையநதமெலாமபாரொனறிய - குணனியுரிக. (௰௪)

காண்பாரகருக்காணபபடும்பொருளேயனறுபோல
பூணபாரகவாகைபொருவனறு - மாணபகன. (௰௫)

வனிதுதுபொருதுக்கமசுதமியெமூனறு
தனிததவுடறகனரியனைசசாரப - சனைபபொருட. (௰௬)

மாயாதூலவரீயெனறுமயக்குகத
தாயாதநீயேயுணாவெனறுன - மாயாத. (௰௭)

வாணவகாரனமுடனெனவனறுமுதலினையாக
வீனவததைககுமோவிரவிறு - யாணவுறை. (௰௮)

பறுவகையாறபோகவினைமானமபயனீயே
பிறிவிலபிரமமெனபபேணி - மறபிறபனை (௰௯)

மாற்றெனறுணிதொழியமாயச்சமயத்தா
பேயததேனாம்ததையெனப்பேணனறு - றுதத்தொடா. (௨௰)

சோகமெனபபாவிததுசோகமுனகிலையெனறுன
மோகமொழியெல்லாமுனியெனறுன - றுகமொரம. (௨௰௧)

நீசன்வேறியான்வேறெனறெணணுங்கறபாதகரொ
நீசனெக்கனமகிலையெனறு - ஞுசையொடுட. (௨௰௨)

வேதமுடிவுரிதவேதியனாககடனெனறுன
பேதமிலையெல்லாமபிரியெனறுன - சாதமேயப. (௨௰௩).

பொன்றுமிலையென்றேயுணர்வோடுறங்கென்று
னின்றநிலைதானேநிலையென்று - னொன்றுமுறு. (உ௪)

மும்மாயைக்கப்பாலா முப்பாழுங்கண்டுநீ
சும்மாவிருவென்றுசொல்லின - னம்மானை. (உ௫)

வேறுபொருளில்லையென்றானவெற்றவெறுமானந்தப்
பேறிலுனைப்போகவென்றுபேசின - னாறுகடற. (உ௬)

சென்றுபெருமாபோசிவத்தலொடுங்கென்று
னொன்றுமறவொன்றாயிருவென்று - னன்றுப. (உ௭)

சா [illegible] போகிழந்தாக்கியாகென்றனகோ
வா [illegible] சொல்லியமக்குத்தான - காதிரமுங். (உ௮)

[illegible] மாருதிருகைகமமாறதாயெனக்கு
[illegible] செய்யுனென்றியுனைவாயவினன் - பூஞ்சாணக்கு. (உ௯)

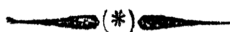
[illegible] பசிந்தத்தும்மைத்தாண்ட
[illegible] மாற. (௩௰)

அத்துவிதக்கலிவெண்பா-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

எட்டாவது

அதிரகசியம்.

பாயிரம்.

விருத்தம்.

மோகமெனுங்கடலகடாதுமுத்தியெனுங்கரைகாணபானமுதி காலாம, பாகமெனுமலாகொணடுபூகியெனுமபுனலாடவுட சாதகிச, சோகமெனபயாவிததுசசூரியமெரவுமிளககேறறிசசோ கஙகள், யாகமெனுஙகோயிலினகணணறிவெனனுஙகணபதிககேயன செயவாம. (க)

வேறு.

கணணோராயி தகாலாகிராழிபபடையானை
தணணருமபூஙகமலததவிசுறையுமபிரமாவும
பெணணருநதிருமேனிபபெருமானுமகைககுபபி
புணணியமபாமபாருளையும ... மவனையருளவாம. ( )

வேறு.

உலகமேழைபபீனறவனெவனவனறியா
மூலகமேழையுமோமபிரேனெவனவனறியா
மூலகமேழையுமொழிககிறேனெவனவனறிய
மூலகமேழையுஙகடநதவனடிகளையுவபபாம. (உ)

வேறு.

நசனுயபபாமததுவஞ்சியிநதைமுதலிலருத
யேசறுமணியாயவைகுமாதாரமாயேதனக்கவையிலையாயப
பாசமோசகனுயனுதிமுததனுமாயபபகருஞானசககடலா
யாசையாறகாணபோக்கறபுதவடிவாமமபிகாபதியினைபபணிகுவாம.

வேறு.

பாலனுயினைத்திருமுலைப்பருகினுமபருவ
வேலையார்குழல்தழுவெனைத்தழுவினும்பாலகா

தோலனுயிரிழப்பினுங்குரிகொளாதொழியே
னுலகீழலிலமாநதமுக்கண்ணனுக்கன்பே. (௬)

வேறு.

சாத்திரதநாலளவுபடாத்தனிமுதலைப்பாராபரத்தைத்தானேதானு
மாசறிரமாய்நிறபதனைவாயவிட்டுபபேசாதமௌனவைப்பைக
காதகிரவாசகனைகடநதவறிஞருககுப்பலமீயுங்கற்பகததைப் [வாம்.
பாாததவிடாதொறுங்கழும பரமரகசியபபொருளைப் பணிதல்செய

வேறு.

உலகமூனறையுமீன்றவருளங்களிசிறப்ப
உலகமூன்றையுமபடைத்தவன்றுளமொதகிசைபப
உலகமூனறையுமுணடவனகுடமுழாமுழக்க
உலகமூனறிலுமநடம்புரியொருவனைபபணிவாம். (௭)

வேறு.

வானமுதலாமபூதஙகளல்லைகரணவகுப்பல்லை
டானைப்பொறியுமம்புலனுமலலையறியுமறிவலலை
யநுருடமபினவயததாலேயுள்ளநதளரோலொனறுப
ரானேநீயெனறருளசெயதஞானகுருவைவணஙகுவாம். (௮)

வேதச்சிறப்பு.

ஆலயநசொழுவறநசலை திரபபுரல்லருச்சனைபுரியெனறே
யோலமிடடுநானமறையெலாமுனாபபதுவுலகைாககுறித்தனறே
மூலகாரணபரமபரனுககமாயமுழுதையுங்காணெனனுச்
சிபுறறறியவர்ருணாகூறித்துரைசெயததமமறையனறே (௯)

ஆகமச்சிறப்பு.

பாகமயஙியமிருதையர்தமக்கெலாமபரிநது
மோகமபறுசசரியைகிரியாதிகளையேமொழியும
தாகமஙயெதந்துவருஞானிகடமக்கு
பாகமஙகளுருசெய்வதுவமசியெனவுரையும். (௰)

அவையடக்கம்.

அதிரகசியததையானுமளவிடத்துணிதலவானின்
மதியினைமழுதன்கையாலவவ்வுதலொகருமேனு
மெயகடம்பருளானிறநூலிசைப்பணிந்தழிநதராய்த்தோட
வடுபிறுமணிவையொளாா மணிகலைசெரிந்தோரொல்லாம். (௰௧)

நூற்கருத்து.

அரிதாயிலகடலுமிந்தவாசையங்கடற்கொவ்வாமை
பருவமிகுயாந்தோன்றுகிடியாசமாதிகளிந்தாக
குரவனைத்தேடிக்கண்டுகூடருமவீடுகூடு
மொருமையையிந்நூலினைக்கணுணர்த்தவுணர்விதுவே (௰௨)

பாயிரமுற்றிற்று

மாநிலவரைப்பினுள்ளோர் மாணுக தலகமெல்லாங்
கானனீர்போலத்தோன்றிக்கரப்பதாக்கருத்துட்கொண்டு
தேனுலாமொழிப்பாராசைசேயனவெறுத்தாமிப்பான
பானமெவாமகவிருவாசை [illegible] சுத்தாராசைந்தான. (௰௩)

தந்தைதாயிவரோவென்னுடையதாசர் [illegible]
[illegible] கொடிபாசையாரெபரகாய [illegible] சென்னெனறு
[illegible] தயார் [illegible] போக பொருள்கள் [illegible] னென [illegible]
வெந்துடாக [illegible] னெனவாமலொருபற்றுறை. ௰௪

[illegible]
[illegible]
[illegible]
மோது [illegible] ௰௫

[illegible]
[illegible]
கந்தருழ [illegible]
பொருத்தகப்பொருளைக்காட்டுமேபாககா [illegible] யால [illegible]

வேறு.

மணனுகஸ்ளா பாரவவுடமைபம [illegible]
மொணிணபபொதயபா [illegible] தா [illegible]
மூணெனகுருக்கிதசேச [illegible]
கணணிலருவியொழியாறுபகக [illegible] னே. (௰௭)

என்னணமறை [illegible] னெறுமெமாகறு [illegible]
நிலைகளோசேகருமா [illegible] செக்கந்தோரிணையாக [illegible]
மாருமேசோகா [illegible] னுமை [illegible] காணெனனு
மலகறுவெனனுமெமைபாய [illegible] விலியாவெனறு (௰௮)

ழுவவணமியபுமேலவையீசனுமுளதிரங்
யுயவணமரியாரினறவுவனேடாவசனதகாலே
பொயவணீககிநமபோறபுனிதனுககுவமேனறுனனி
மெடவணமுடையாாபோனுமேதினிவநதானனறே. (௰௯)

வேறு.

கணடானருருவை கணனறாககதறிவீழநகானகமலமிசை
யடாவரனைநெடுமாலேபயனேயெனறுனகமகிழநதான [யே
ெருணடாலியுமபணிசெபயததுணிநதான பணிநதானமுமமுறை
பணடானிறைநதபாபாலுஙகாவாயெனனபபாடினுன. (௨௰)

வேறு.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௨௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௨௨)

வேறு.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] மனதிருகமருசெனனிமேறசெறிததான. (௨௩)

[illegible]
[illegible] செவிபபுலனை [illegible] மெனுமமெபாருளோப
[illegible]
[illegible] (௨௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௨௫)

வேறு.

பஞ்சபூதநீயல்லைபஞ்சகோசநீயல்லை
விஞ்சுகரணநீயல்லைவிகுதிபகுதிநீயல்லை
அஞ்சுசீவனீயல்லைதோன்றுபரமுநீயல்லை
நெஞ்சிறசிறிதுமையுறேனீயேயநாதபரமசிவம். (௨௬)

வேறு.

ஆகமேவடிவாகியசீடனை
யேகனீயென்றியமபனுமெம்பிரான
மோகவாரியினமுழ்கியபாவியே
னேகனுருவதெவ்வணமெனறையே. (௨௭)

என்றியம்பியவேழையைநோக்கியோ
நன்றெனநகைத்தானெனகுறையகன்
றென்றுதொட்டுறும்வாதனைசசோம்பிரு
லனறுநீயபபரம்பொருளாகுவாய. (௨௮)

நாலுவேசமுமோதுநலத்தினை
யேலவோதுமேழைகட்கெனசெயப்
பாலுநெயயும்பறையனுக்கெனசெயது
தோலுமெனபுந்துரிசுமொழிபவே. (௨௯)

சங்கற்பமெனுஞ்சாலைகடாநதது
பொஙகுபேரொளிபபோதமறநது
துஙகஞானச்சுடாவடிவாள்கொடு
மஙகவெட்டுதிமாணவநீயென. (௩௰)

வேட்டையீதெனக்காட்டவெகுணடெழு
வேட்டநாயெனமேலறிவொனறிலேன
மாட்டிலுள்ளமலினஙகளயாவையுங
காட்டுவாயெனக்காட்டததொடங்கினன் (௩௧)

பிரபஞ்சவைராக்கியமுணர்த்துதல்.

வையத்தாசையும்வானகத்தாசையுங
குய்யத்தாசையுங்கூறையினாசையு
மெய்யினாசையும்வேறறவீட்டினோ
னையனுஞ்சசக்கப்படுகிறதையார். (௩௨)

(குலகோத்திரவபிமானமாகாதென்றுணர்த்துதல்.)

பறையனொன்பதும்பண்டிதனொன்பது
மறையுமிந்தமலினவுடலையே
பறையர்தம்முளும்பண்டிதர்தம்முளு
மறிவனேகமெனவுணர்ந்தோர்களே. (௩௩)

(சமயபரமாதென்றுணர்த்துதல்.)

சமயமேபரமெனுஞ்சமத்தராயச்
சமயசாத்திரங்காட்டுஞ்சழக்கர்கள்
சமயமென்னுஞ்சத்தாதசமுணர்கிலீர்
சமயமென்பதுதனையறிதலே. (௩௪)

(தீர்த்தமாதென்றுணர்த்துதல்.)

தீர்த்தந்தேடித்திசைதொறுந்திரிவீர்கா
டீர்த்தமாவதுதேசிகன்வாசகந்
தீர்த்தமீதெனத்தேர்ந்துகொள்ளார்தமா
தீர்த்தமாடியுந்தேறாமெய்யாப்பாகளே. (௩௫)

(க்ஷேத்திரமாதென்றுணர்த்துதல்.)

அளவில்கோயிலெனவாசானையே
கொள்ளிக்கோயிலந்தப்பெறவுறுகொளி
புள்ளகோயிலுனறிபாராதவா
கள்ளகோயிலககாமுறுவாரகளே. (௩௬)

(அருச்சனையாதென்றுணர்த்துதல்.)

பூசையென்பதுபூவொடுபோணியோ
வாசைகோபமகற்றையகறறியே
நேசவையமபொறிநெஞ்சுவிறுத்தியே
யீசனைத்தமதியத்துட்காணலே. (௩௭)

(வாதசங்கற்பமாகாதென்றுணர்த்துதல்.)

ஏதங்கூறியிடுங்கணங்களோதவா
பாதங்கூறிபபவித்திராயபபா

போதங்கூறிபபொழுதைச்சுருககிலா
வாதங்கூறிததமவாழுளகழிபபரோ. (௩௮)

(தியானசங்கற்பமாகாதென்றுணர்த்துதல.)

ஆவிககாவியெனுஞானமுதிவைப
பாவிககவினைவாசிலபாவிகள
பாவிக்குமகருதராங்கவளபாஙகாயோ
யாவிககானிவநதானநதமானதே. (௩௯)

(துறவுஇலககணமுணர்த்துதல.)

வேறு.

புணரியாந்தியினும்பொருப்பிடத்தினும்
கணணறுங்காவினுந்தருப்பகூறினு
மணணனகோயிலுமடவ்தனரினும
நணணியபோகிகளைதியுநல்லிடம். (௪௰)

தநதைதாட்முதலியசுறறககாணறறில
வெந்துயாவினைதலாலவிருப்பமேவலா
லநதனனில்மகனைறைப்பத்தியோசனை
மைநதனேரியாரியமறை.... (௪௧)

ஊனபிறந்தவுடலைசமபந்த
கேனபிறந்தவென்னெனவியனாக
டானபிறந்தவிடத்தைத்துறந்துபோ
வானபிறந்தவனந்துறசரிப்பரோ. (௪௨)

வேறு.

வரிககயலனையகணணாமாதலசுறுயததபினை
விருத்தனுமகாலமேனுமவ்ராதசுருயாவுநீததே
யிருககுமகஇலமகனேரோயோசனையெய்தபபெமறு
திருக்கண்மூனறுடையபெமமானசேவடிசேர்தறிணணம். (௪௩)

சூத்திராதியாகதநொமுகுலைகதவர்ககு
மூதிரக்குழியிலாமுதமுழுமையபினணேனும
காதிரத்தானேனினபவகடையெனவிகதமூனறு
வேதிரத்தானைகோத்திடுமெனமுபுகுதலவேணடும். (௪௪)

வேறு.

காயசம்பந்தமனை விசாரத்தைக் காணமுனையெனுமிங்கிவனை,
மாயசம்பந்த மென்றறந்தொழிந்தோன் மாவிலம்பரவுமெய்ஞ்ஞா
னி, தேயசம்பந்தத்தவரொடுமருவிச் சென்றதவநந்கரிடைமருவான்,
ஞாயசம்பந்தத்தவரொடுமருவித் துறவியாயவரெலாந்துறப்பான். ()

கருமபினுமினபங்காண்பானகட்டறததுறந்தமேலோ
ரருமபொருலைவெள்ளிபாறசெயயணிகலனபூணலசெயயார
விருமபியகொழுணாசதிாநதமெலலியலபோலநாஞு
மிருநதவருசெயதியாக்கைகயினைபபதேகருமமனறே. (௪௬)

கறபுடைமகளிரொலலாங்கணவனேதெயவமெனபா
சிறபொலிசமயவோாசிலையையேதெயவமெனபா
தறகொலிமாநதரொலலாநதாருவேதெயவமெனப
ரறபுறுபெரியோரெலலாமறிவைடேதெயவமெனபார. (௪௭)

மணணுலரனைவருநதளாநதுமறிநதுமணணுயமதிபபரா
லெணணுாகமுகதினினிலைநதைதபிறுககிபபொருளகாணிறுவெனபார
புணணுாசெனணிபதிததலேபொருளாமெனறுபுலமபுவாா
கணணுாிரவிபாதவஙகளகருடனறனையுமபொருளெனபாா. (௪௮)

(ஜீவகைபபிராநதியையுணர்ததுதல்.)

விததனனறுனாதசவாசகியபபடியேநிகழததுவனபிராநதியைந
நினையுறு,சததியமிநதவுலகெனலகருவிதணநிடாதுடலைநானெனன
ல, கததபோாதாவுநானெனனுறனுஙகடவுளும்வேறெனககருதல், சித
துருவாயிருநதுநாஞுகேனசிவனெனலசிதடாபாலறியே. (௪௯)

வேறு.

...நறசனகறுதிநாலவருநானமுகததை
...னறவாககோடிகறபமபாாநதயினமுசதாாஞா
...னறிவனறழியுமிததொடுக...றபுவியிலுளளோ
ருனறியோர்கணமதேனுமபாாதநிடினுறுவாமுததி. (௫௦)

வேலைசூழ்ஞாலததுளளோாமெயமமையையுணரமாட்டாா
மாலைவாயமடநதையாாதமவசநதாாயமதியிலாரா
யசலமாகீழமைனகணணமாநதவெம்மாதிபாதஞு
சாலயானகணடுகொணடேனனறுளாநதுமபுவாரே.

பழுதையிறபாம்பேயிலலைபாம்பினிற்பழுதையில்லை
பழுதையைபபாமபெனறெணணிபபாம்பினைப்பழுதையாக்கு

முழுதறிவில்லாமூர்க்கமூடரோடுறவுவேண்டேன்
முழுதறிவாகிநின்றமுத்தநிற்சேர்ழலேவேண்டும். (௫௨)

மெய்யினிற்பொய்யேயில்லைபொய்யினின்மெய்யேயில்லை
மெய்யினைப்பொய்யென்றெண்ணிப்பொய்யினைமெய்யென்றுன்னும்
மையரோடுறவுவேண்டேனறிவுருவாகிவந்த
வையனையுனைப்பூசித்தேயறிவுருவாதல்வேண்டும். (௫௩)

வெள்ளநீர்க்கிடந்தோன்காணான்வேதியப்பிரமன்காணா
னெள்ளியசிறியேன்கண்டேனெறும்படியெளிதின்வந்தாய்
கொள்ளைவண்டிமைக்குந்தொங்கல்குளிர்புயத்தணிந்தகோவே
தெள்ளியதேனேசிந்தைத்தவிசுறைஞானதேசி. (௫௪)

வேறு.

காசிவாஞ்சியங்காளத்திகமூக்குன்றங்காஞ்சி
மாசிலாருறைப்பருப்பதங்கோகன்னமறைக்கா
டேசிலாதுறைமூர்சதிதநதெரிசனமெல்லா
தேசிகன்றிருச்சேவையைநிகர்க்குமோசெப்பில். (௫௫)

மன்னுமாமறையின்சென்னிவாக்கியமுடிவுங்கண்டே
னன்னியபாசமானவாணவாதியையுங்கண்டே
னென்னையுங்கண்டேனன்றனிகயதாமரையின்மேய
நின்னையுங்கண்டேனந்தாயநீதந்தஞானக்கண்ணால். (௫௬)

ஆகையாலுனையெல்லாப்பொருள்கட்குமறிவாய்நின்றே
தேகமாதிகளுக்கப்பாற்சிதம்பரவடிவமாகி
யேகனுயனுதிமுத்தனுயெனில்வேறுனறின்றிப்
போகமோகங்களினறிப்பூரணவறிவானேனே. (௫௭)

வேறு.

அறிவென்னுமுதல்வேதமகமென்னுமிரண்டாமோத்
தறிவதுநீயாளுயென்றறையுமூன்றும்வேதஞ்
செறியிந்தவான்மாவேசிவமென்னுமதர்வணஞ்
செறியுநால்வாக்கியத்தின்சித்தாந்தமறிந்தேனே. (௫௮)

நானேநீநானேயானமையான்ஞானகுரு
வானவனேகைம்மாறும்வழிபாடுந்தோத்திரமு
மீனமிலாப்பூசனையுமியற்றுவான்றனைக்காணே
னூனுமிலையுயிருமிலையுணையனறியொனறுமிலை. (௫௯)

எலலாநானென்றுணராககாலததிலிடாபபட்டே
னெலலாநானெனறுணாநதகாலத்திலினபுறறே
னெலலாநானேயெனறிஙகெனையெடுததுவிழுங்கிஞ
யெலலாநீயெனறுணருமெணணமுமபோயமாண்டதே. (௬௰)

ஒனறெனறுசொலவதறகுமுணாயிலலைநாவிலலை
யனறிதாமெனபகறகுமறிவிலலைசெயலிலலை
சென்ஞெருங்குமாறிலலைசேராநிறபதுமிலலை
நனறுமிலலைதீதுமிலலைநானுமிலலைநீயுமிலலை. (௬௧)

இரணடொழுகுமபோராறறிறசிறுவூறறுகருதிதேடிப
புரண்டுபுரண்டழுவார்க்குபபுத்தியெவாபோதிப்பா
ரிரண்டிறநதவானநதமெழுநதபினாறுசமய
முரணடகுசிறறாறறுண்டோமுழுஞானமோததியே. (௬௨)

ஆகாயநகனைததேசழயவனிசெறாறுமலைவாருக்
காகாயநீயெனறுலலைவொழியமாடடுவோ
மாகாயமாடடெறகுமதிசெகமனிதாகத
மகாயந்தள ஞறையுமதியெனினுமயஙகுவரோ. (௬௩)

வேறு.

ஐ திரிவுமறலவிடமுயானதே
ை திரிவுமறுததானகுருநாதன
மெயயயனதிருமேனிவிமலனறிருமேனி
மெயயனறிருமொழியேவேததிருமொழியே. (௬௪)

வேறு.

அதிரகசியததானமேலாமறிவிளைவிளககிவிததோய
கதிபிறிதிலலையெனனககாடடியகருணைமேரு
பதிகுடிகொணடருளனதேசிகபபரமாவுனனை
விதிமுறைபணிவதெனறுகவிமழுவனெனசெயகேனே. (௬௫)

பிண்டமாமுடலலலேனபிராணவாயுநானலலேன்
கணடவிநதியநானலலேனகரணமோநானுமலலேன
கண்டையறிவோநானெனறுணர்தருபருவம்வாயப்பின்
வணடறைகொனறைததாரான்மலரடிகாணலாமே. (௬௬)

அதிரகசியமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

ஒன்பதாவது

சிவாகமக்கச்சிமாலை

நிசமாலயனொடுதேவருநாகருஞ்சித்தாகளு
மருமாமுனிவருமண்டகஙவியகளுமன்புசெய்ய
வொருமாதுமையொடுமொணாதகஞ்செய்யமபாநந்தக்கண்
விரிமாமணந்தலவீற்றிருந்தாயகச்சியேகம்பனே. (௧)

அல்லார்கருங்குழலுமைதிருக்கண்புதைத்தவன்று
நில்லாவுலகமிருண்முடியபோனபின்னெற்றிக்கண்ணு
லெல்லாவுலகுந்துலக்கயுய்யத்தந்தமையா
லெல்லாவொளிக்குமுதலொளிக்கச்சியேகம்பனே (௨)

மூவுலகத்தினுமுடியபாவமுமாக்கல
மாவடிநீழலின்வந்தமைபூசைக்கமர்ந்துமனபாற
ருவ்வியவேகதகொடுமைவானாவிக்கத்தழுவத்தகமலை
யேவிவிட்டேத்துவகருளைநந்தாயகச்சியேகம்பனே (௩)

நல்லாரைப்போனதிட்டிருப்பினுமஞ்சசகா...
பொல்லாரைப்போனதிட்டிருப்பினுநல்லவாபுண்ணியரோ
டுல்லாசமாயமல்லாகொண்டிருந்தானன்றுருவேந்தான
கல்லாலெலிருந்தவன்முத்திபெறறானகச்சியேகம்பனே. (௪)

தம்மாலிருந்தனையாவையுந்தாமலவெனறறிந்து
மும்மாலயுமும்மலமுக்குணமீயவும் முதறியாயச
சும்மாவிருக்குமதரியகடந்தசகமுநிகழுரு
சனமாக்கமுத்தியிதெனறுணர்ந்தடியகச்சியேகம்பனே. (௫)

நாகமுநோன்புந்தவமுமடக்கமுந்தண்ணளியும்
வாய்ந்தகுருச்சொலுமவாக்கியங்கேட்டுமனமவன்பால
காந்தமுமூசியுங்கண்ணுங்கதிருங்கலப்பதுபோ
லேய்ந்ததீவேமுத்தியெனஞுனெழிறகச்சியேகம்பனே. (௬)

கூவளமாலையுங்கொன்றையுந்தும்பையுங்கூறருகு
மாவலொடுமெடுத்தர்ச்சனைசெய்தங்கங்குழைந்து
நாவினிறைந்தகிரந்தசொல்லினலந்தெரிஞானிகளுக்
கேவல்செய்தாலனதிமுத்திகொடானகச்சியேகம்பனே. (௭)

எல்லாக்குநல்லவனீங்கிலையங்கில்லையெங்குமிலை
யெல்லாக்குநல்லவன்சாதிராஞ்யினுமேநதிறையா
ரெல்லாக்குநல்லவஞுயேயிருந்திலனெனறிகழ்வா
ரெல்லாக்குநல்லவனீயேபுகழ்கச்சியேகம்பனே. (௮)

அன்னியமேசெயுமாணவநீக்கத்திலாருயிர்க்
கன்னியமேயிலையென்றுநின்வேதமறைதலின்றை
லென்றுடலுன்றுடலென்பொருளுன்பொருளென்னதுன்ன
தென்னினைவுன்னினைவென்றுரைப்பேன்கச்சியேகம்பனே. (௯)

எல்லாஞ்சிவமெனுநானமறையாகமமெக்கலையு
மெல்லாஞ்சிவமென்னிறகுருவாயவந்தெடுத்திசைத்து
மெல்லாஞ்சிவமெனல்லவெவ்வாகோட்குமிசைந்திருந்து
மெல்லாஞ்சிவமெனறுணரகிலேன்கச்சியேகம்பனே (௰)

காசமறும்வாக்காயகத்தோடுகலந்துவிடிற
காசமபிறுமவர்தங்கணிணையுறுங்கலங்கல்செய்யா
பாசமறமுயிரின்முறைடொன்றுகிபத்திரசயினபும
பாசமபடாவகைனசொல்லாயபழங்கச்சியேகம்பனே. (௰௧)

பாசஞசடமெனறியீசனசுதந்தரபங்கென்று
நாசமிலீசனசுதந்தரனேயெனறானமறையும்
பேசுமுயிர்கருபசீரோசகீயெனபபெறறமையா
லேசுறுமெனசெயனின்செயலேகச்சியேகம்பனே.

அன்னவெறியெடுத்தண்டங்கள்சாமுனலிஞ்கத்தம்மை
யன்னபயேயாகொடுவடதறசசாலையமைத்திருப்ப

உன்னத்தயனறலைக்கைத்தலைச்சேந்தியகங்கடொறு
மன்னப்பலிக்குழன்றாலழகோகச்சியேகம்பனே (௰௩)

அன்றுவிடமுண்டமாரனைக்காத்தெதிர்ந்தகளைக்
கொன்றுருபாலறத்திகொண்டுகாத்துக்கொடும்புரத்தைக்
கன்றெரித்தாவிடுகாலொருமூவரைக்காத்தமையா
லின்றென்னைக்காப்பதரிதல்லவேகச்சியேகம்பனே. (௰௪)

அல்லற்பிறவிப்பிணியாளருயிராதிசிவன
மல்லறருமவயிசத்தியனுக்குநன்மாமருந்து
சொல்லிறப்பச்சாக்கரமென்றுச்சுருதிமுறையிடறும்
புல்லருனைப்பொருளென்றறியார்கச்சியேகம்பனே. (௰௫)

பொன்னொத்தமாசாமடக்கத்திலாப்புத்தபொருட்குறும
வல்லாமனச்சலமபெற்றதவங்களவருமபுகினு
நல்லாரசொமு [illegible] றனபாதாரவிந்தத்தருடைமைத்தி
டவலொமுன்னைச்சவென்றுபபேனகச்சியேகம்பனே. (௰௬)

ஆடையைச்சமத்து [illegible] னபாசாரவிந்தத்திலனபுசெய்யாக்
கூடைச்சமத்துருமப்புத்தைபோமயிக்கருக்கடைய [illegible]
பாடைச்சமத்துப்பயனற்றியாமலப்பாடையுடை
மேடைச்சமத்துயாக்கனைப்பழுணம்போகச்சியேகம்பனே. (௰௭)

உள்ளத்தொறுமொளிர்தாரகாபரூபவிருமுனைனிப்பவடி
வெள்ளத்துயினறயனகாணிலனவயுமறுமவைடகனம்
பள்ளமபுகுமபுனலபோனறென்றனனபயனபாறபதமும
களமறிந்தனைக்கண்டுகொண்டேனகச்சியேகம்பனே. (௰௮)

பாலன்பசிக்கறுபாற்கடலீந்தனைபங்கயறு
மாலுமவணங்கடமாலவிடமுண்டனைமாதிடமருவி
மாலினபுடையிருந்தத்தனைக்கோதினையனறிமனைபாற்
காலனவருமபொழுதஞ்சலென்பாயகச்சியேகம்பனே. (௰௯)

பொனவண்ணம்பூணிறங்கண்டமையாறுபுலனபூதமுதற
கொனவண்ணவாத்தகரணக்கருவிகள்கூடமெல்லாம்
தனவண்ணமனறெனறனித்துணிந்தித்தனித்திடத்தி
லெனவண்ணநினவண்ணமென்றுணைபபேனகச்சியேகம்பனே. (௨௰)

பல்லாயிரமறையொன்றென்றுசொல்லியும்பாமரர்கள்
சொல்லாயுகத்தின்மலமாயைகன்மத்தொடர்களறுத்
தல்லாசமுத்திபெறமுயலவாரிதென்யுநதிகொல்லோ
புலலாலெ[illegible]ங்பக்தியைப்போற்கச்சியேகம்பனே. (௨௧)

அறிவேசிவமெனுமாகமம்வேதங்களவ்வறிவாய்ச்
செறியுமுனைப்பொருளெனறுகொள்ளாதுநற்றெய்வமெல்லாம்
வறிதேதெரிசதலைநெடித்தொழிநேசென்றம்மனையகத்தி
லெரிசுடாவிட்டனறம்றெரிவர்போற்கச்சியேகம்பனே. (௨௨)

சொல்லாழியணடத்தைததோற்றிவிபபானயன்றோற்றியத்தை
ால்லாரிவாசிறுபாரிவனொறுநாட்டமினறி
வில்லாருதரந்தில்லைவைததளிபபான்வினைமுற்றியைவக
ொல்லாநதுடைப்பவனீயேபுகழ்நகசசியேகம்பனே. (௨௩)

ாமயவணக்கண்டீபுயமொருநான்குமதிச்சடையுங்
கைவண்ணமானுமழுவுங்கருணைபொழிமுகமு
மெயவண்ணந்தம்மையும்பாதநதுணையொடுமேதினியோ
ருபவண்வமாங்முறுாறிருநதாயகச்சியேகமபனே. (௨௪)

ஆகனைாசத்தியயற்களிநதாயயனுக்கியத்தைக்
சாக்னைசாதயரிக்களிநதாயரிகாப்பையெலலாம்
போகனைறசக்தியரறகளிததாயசிறுபுலலாதம்பா
லேறைனைரசநதியைபயெறகளிததா ாசசியேகம்பனே. (௨௫)

விலைனுாக்நாயகந்செங்கதிரோனென்பர்வேதமூன்னூம்
பன்னுக்குநாயகமுனைருமறையென்பர்பறபலவா
மன்னுக்குநாயகநீவலநதிவென்பர்மன்பனைநதய
கனனுக்நாயகநீயேகவிக்கச்சியேகமபனே. (௨௬)

சொலலாிறடிடமுத்தியென்பார்சிலர்தோதகஞ்செய்
பொல்லாமனேலையமுத்தியெனபாாசிலாபொய்யொழிவே
யாலலாதமாமுத்தியென்றுாைபபார்சிலரோதியவை
யெல்லாமிறநதிடமுத்தியென்றான்கச்சியேகம்பனே.

அலைகையினெல்லிபபழம்போலகநதொறுநீயிருப்பச்
சலைகையமவுமனோகஞ்செய்யாச்சமயச்சழக்கர்

செங்கணனிரத்திரனைமுக்கணனனையுந்தெய்வமெனயா
கனகமகத்துவமீனதியாகசசியேகமபனே. (௮)

மண்ணுதிராதவனையுருநாமனறெனமதியா
நண்ணுவதிவுருநாமெனக்கண்டுமெய்ஞ்ஞானத்தின
துணணுடியொனறிரணடெனறுதறநருவதனறியுனனைக
கணணுறியபபடிமோகலிக்கசசியேகமபனே. (௯)

பற்றறததிரசதுறநதாகமததினபரபபதிநது
குறறமறுசிவஞானகுரவனகுறிபபினினறு
வெறறவெறுவெளிகண்டவாகனேயினபமேவுமனறிக்
கறறடஙகாதவாககினபமுணடோகசசியேகமபனே. (௰)

ஆககைசடததிரளானமாவறிவிலியானமையாற
போககுவரவுபுரிபவனியெனறுபுநதிசெயதே
யாககையுமாவியுமானுபபொருளுமுனககளித்தேன
காககுஞசுதநதரனீயேகலிக்கசசியேகமபனே. (௰௧)

உணடிபசியிலுறககிலவிழிபபிலுணாகனவில
வணடமாபூஙகுழனமாசாமுயககினமலிதுறவிற
றணடுறுசிநதைபபரபபிறகுவிவிலுனறுணமலனைக
கணடுகொணடேனயலகானேனகலிக்கசசியேகமபனே (௰௨)

கோடடககாரமெனகொலகனிறறுனேயினகோளடக்கி
வாடடமிலாககுமெபபபுலிவாயினினமணனையடி
யீட்டுமிருவினைபபேயுடலகீறியிலையிலபவக
காடடைககடநதுனைக்கணடுகொணடேனகசசியேகமபனே. (௰௩)

ஐம்புலனுலலமநதேனடைககலமாலதியாச
செமபதுமககழலசோபபாயடைககலஞசேயிழையா
ரினபவலையகபபடடேனடைககலமெனறுகொளவாய
கமபையினாததலைமோதுமகலிக்கசசியேகம்பனே. (௰௪)

மாயாபபடலததினுனமறைபபுணடுவழிதிறம்பிக
காயாபுரியடைநதநதோகவலைபபெணகையகபபட
டோயாப்பிணிமகபபெறறேதுயர்த்தடியூன்றுமெனக
கேயாப்படைமிகிபபதென்றோகச்சியேகமபனே. (௰௫).

புல்லாதிதாபரநீங்கிநற்சங்கமம்புக்கினவர்
கொல்லாவிரதங்குறிக்கொண்டுன்பாதக்குற்றேவல்செய்து
பொல்லாப்பிறப்பையொழிக்கறியாரவர்புந்தியந்தோ
கல்லோமரமோவிரும்போகலிக்கச்சியேகம்பனே. (௩௬)

சித்தந்தெளிந்தவருள்ளச்சினகரத்தேதிகழுஞ்
சுத்தநிராமயச்சோதியனேயென்றுதோத்திரத்தாற்
பத்திசெய்யாவெறும்பாவிகள்சிந்தையிற்பாறினன்று
யெத்திறத்தாலுனைக்காணவல்லார்கச்சியேகம்பனே. (௩௭)

வெள்ளிமலையும்பொன்மேருவுஞ்சந்தம்வீற்றிருக்கப்
பிள்ளைமதியொடுவேணியன்புனறலைகைபிடித்துப்
பள்ளநெடுங்கடல்சூழுலகிற்சில்பலிக்குழன்று
லெள்ளுருவர்பிறபொருளென்றறியார்கச்சியேகம்பனே. (௩௮)

ஆசையொழிவெந்தீக்காலுமுருத்தந்தவாசையெல்லாம்
வீசம்பராசைசெய்விந்தகரோயுனைக்கண்டுகொளவா
ராசைவழிச்செலுந்துனமாக்கருணையறிவாகொல்லோ
காசியுஞ்சிராசோரங்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (௩௯)

ஓமாதிவாக்கியமோனமறைபடித்தவருத்தமர்கள்
சாமாறுமந்நிலைசிறப்பாசத்தியாசற்குருவா
லாமாறறிந்தவருஞ்சரியோகிகளுஞ்சடக்கிக்
காமாதிகுற்றங்களைந்தவர்காணக்கச்சியேகம்பனே. (௪௰)

உம்பரவர்கயிலாயசிலம்பையொருவியம்மை
கம்பைமணலைக்குவித்துச்சிவாகமங்கைப்பிடித்துச்
செம்பதுமக்கரத்தாலலர்சாத்தித்தெரிசிக்குமுன்
கம்பைநதியையென்றேவிடுத்தாய்கச்சியேகம்பனே. (௪௧)

வீற்றையச்சுழனுமெனக்கொருஞானவிழியளித்துக்
கோற்றைகத்துள்ளொருகூத்தபிரானுண்டகக்கூத்தப்பிரா
னுறவதுமன்றுபெண்ணுறவுமன்றலியுமன்று
காற்றைக்கணக்கொண்டினிக்காணியென்றுனகச்சியேகம்பனே. (௪௨)

அறிவாயிருந்தறியாமையைநோக்கினஃதொழியுஞ்
செறியும்பரிபூரணவுருத்தானெனிற்றேகமறு

மறிகருமங்கட்குச்சாக்கியுயிரொளின்மாளுமது
பிறியாதிலையிதுவென்றனைபெருங்கச்சியேகம்பனே. (௬௩)

படிகக்கடச்சுடருள்ளும்புறம்பும்பரப்பதுபோ
லுடன்றுறுநீயுணர்வாகியகம்புறமுற்றிருந்து
ம்மைமலவல்லிருளாருயிர்ஞானத்தையாவரித்துத்
தொடர்வதென்சொல்லுதிபைம்பொழிற்சூழ்கச்சியேகம்பனே. (௬௪

துட்டற்குஞானச்சுருதிகளோதியுந்தூர்க்குணம்போய்ச்
சிட்டற்குளகுணமெள்ளளவேனுந்திகழ்தல்செய்யா
விட்டுச்சொரியினுமான்பாலுந்தேனும்விரவியென்று
மெட்டிப்பழத்துக்கினிப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே.

அநதோகுருபதமெய்ஞ்ஞான்றுகாண்பனென்றுசமுற்றும்
வொநதோலமிட்டுப்பதைபதைத்தோடிவிழுந்தலறிச்
சநதோடமேற்கொடுன்பாதாரவிந்தத்தைத்தாவுநன்பாக்
கொநதாய்மிகவுமிரங்குகண்டாய்கச்சியேகம்பனே. (௬௬)

அஞ்சிப்பவத்திறுக்காரித்தைமோசிப்பதொன்றலைநது
நெஞ்சங்கனிந்திருகண்ணீர்சொரிந்திடநெட்டுயிர்த்துத்
தஞ்சமுன்பாதந்தலைவைத்தவுததமார்சங்கடங்க
டுஞ்சயபடிக்கருள்செயயாயசுடர்க்கச்சியேகம்பனே. (௬௭)

பொய்யாமுடலபொருளாவியும்வாங்கியுன்பொன்னருளான்
மெய்யாமுடல்பொருளாவியுமீந்துயிரகையுன்னிப
பொய்யாமொழிகொடுன்பாதாம்புயந்தினைப்போற்றியன்பாய்
கையாலுனைத்தொழக்கண்டுகொண்டேன்கச்சியேகம்பனே. (௬௮)

ஒன்றேபரமென்றுரைபபவனேயுயிரவ்வுயிரை
யன்றேமறைப்பதுமாணவமாதிகளானமையால
வென்றேபுலனைவெறுமறிவாகியன்பரமாய்
நின்றேவிடுதிலையென்றனைறிக்கச்சியேகம்பனே. (௬௯)

இல்லையுயிரொன்றுளைக்குமுரைக்குளிருக்குமுயிர்
தொல்லையுயிரிலையென்பவனேயுயிர்தோன்றிடலு
நல்லமலர்மணம்போலுயிர்நாதனுநன்னுமெனமுன்
கல்லிற்புறப்பட்டகையுடையானகச்சியேகம்பனே. (௭௰

மேலாலவத்தையுங்கீழாலவத்தையுமவீட்டியரு
ணூலாற்சொலசுத்தநுணுக்கங்கிலையினையென்றருளவாய
நாலாமறையொருமாவாகவனனிமுனண்ணியுமை
கொலாகலநதழுவககுழைநதாயககச்சியேகம்பனே. (௫௧)

தாயன்றிமைநதாகத்தாரகமுண்டுகொள்ளரணியில
வேயொன்றுகோளிதனபங்காமலைவில்விடைத்துவச
நீயன்றிவேறொருதெய்வமுநிடையுநோவதுண்டோ
காயன்றிசசெஙகனியுணடோகலிககச்சியேகம்பனே. (௫௨)

பேசுவதுனபெயாபூணபதுன்சாதனமபேணலுனனை
நேசமுமபாசமுநீனகழறகேசென்றுநீக்கமிலலா
வாசையைநீததுனறனனபாறகடலபுகுமாறெனவே
யேசறுமுனனெறுன்ற்னறுதிகிறபேனகச்சியேகம்பனே. (௫௩)

அடசககரமனறியேயொருமநதிரமாயினிலலை
பஞசவிரைபருளாயிடுமோரைநிலலாணவமற
றஞசிரணடையருளாலகறவிடலாவியாநத
வஞசிவிரணடையனையுமெனறுனகச்சியேகம்பனே. (௫௪)

மாமாவதுமஞசெழுததேயநதமநதிரததி
னைநதுவபொருளையுங்காட்டியிரணடினவழியடைதது
மூனறுமிரணடினவழியைததிறநதுயாமுகததநதான
கணணகலபதுக்கபபண கலிககச்சியேகம்பனே. (௫௫)

ஒருதனிமாணிககமுனனமெனககுபதேசஞ்செய்தா
யிருதலைமாணிககமபினனருமபேசிபிருளறுததா
னருமமறுதறையயனறலைசூடியகஙகைகயினமூ
வெரிதலைசசூலததொடுநடிபபானகச்சியேகம்பனே. (௫௬)

மமமணிகொலைபறமைபோறறனனிலொன்றுபடத
தோமுறுமெனனகததுளளதுரிசையுநதொககுவரு
மாமததேரோடுதனுவாஇயையுநதகிததுவிட்டான
காமனுடலட்டகணணுறகலிககச்சியேகம்பனே. (௫௭)

பநதமறுகருமபரநசுடரேயெனறுமபாவமகல
செநதயிருககுருநெடுநசுடரேயெனறுஞசிநதிததெஙக

ளாதிவண்ணவென்றலரிட்டிறைஞ்சுநல்லனபர்தம்மை
யிந்தவுலகிலிருக்கவொட்டானகச்சியேகம்பனே. (௫௮)

நொச்சியறுகுகரந்தைவிளாவில்வநொய்யதுமைப்
பச்சிலையாயினும்பாதத்திலிட்டிபபரவுமனபாக்
கிச்சித்தபேறுமெழிறவெஞானமுமிம்மையிலே
யச்சபபடாதளிக்குமமருளாறகச்சியேகமபனே. (௫௯)

பாலையுந்தேனையும்வேம்பாகுமானாதபபாதையிலே
சாலநடத்தியென்றும்மதவாயதறறடையகறறி
நாலுமறைசொலாாதாாதமுகதுயைநணணுவித்தா
னேலகுழலிக்கினியபிரானகச்சியேகமபனே. (௬௰)

உளருமபுறமபுமொழிவறநிற்பிறமுணமுருவைத
தௌருமனததினானறிசசிறியவாகாணயரிதா
னளருநகிரனைதொடுருரிடனெழிறு—மிலவேரா
வொளைததனையொளிகாணகுவம்ராகச்சியேகமபனே. (௬௧)

செபபுமொழிமனமாதியகொணடுனைசசோவமெனி
லபபிரமேயமெனுமறையாஞயவாகமங்க
ளொபபுவமைககறுஙகானவொணறுமெனறுமெனவிலபதோ
வெபபடியுனனையறயபபடுஙகசசியேகமபனே. (௬௨)

பாமபக்குப்பாலனறதரங்கபபடிவகதைபபாஙகுசெயதிட்
டோமபிமகனருக்குததமருளயுனாவழிநது
அமபிலைவீழ்நதுயருறுவானபொருடொலவுமெய்
லேனபடைததாயதில்லாவெனைககச்சியேகமபனே. (௬௩)

அனனவுருவெடுத்தநதனனகானகிலனநதனைப
பொனனாநதிருவுநதிபூநதபுனகானகலனபோதமுறை
பன்னியும்பூசிததுமெட்டுனையேனுமபரிசறியா
வினனவுருவெடுததெயகொணடதாயகச்சியேகம்பனே. (௬௪)

இருவினையொப்பின்மலபரிபாகமுமெய்துமெய்த
மருவிநெஞ்சத்தினிபாதமும்வநதிடமனனுமருட்
குருவுருவாகிக்கொடும்பவமேழையுங்கொய்யுமெனறுன்
கரிமுயலகொணடுதநதபிரானகச்சியேகம்பனே. (௬௫)

விதிவழியேமதிசென்றுவிருப்பும்வெறுப்புமுண்டாய்
நதிவழியோடிக்கடல்புகுநீரெனநாணிலையப்
பதிவழியேசெலுநெஞ்சைத்திருத்தியுன்பாதமலர்க்
கதிவழியேசெலக்கண்பாரகலிகைக்கச்சியேகம்பனே. (௬௬)

யானெனதென்னுஞ்செருக்கொழியாமையினெவ்வுயிர்க்கு
மீனவகக்காரணங்குவியாதுபின்னிச்சைவழி
வானகம்மண்ணகம்பாதலமூன்றினும்மாறிவரும்
யானெனதெனசெருக்கறஞ்ரொதொழுங்கச்சியேகம்பனே. (௬௭)

விருப்புவெறுப்பற்றுனவேதமொழிப்படிமெய்யுணர்ந்து
மரியபைசசனிபையுமறெருளியாகியமாதவாபாற
கருபபுச்சிலையனுங்காலனுமவநதெனசெயக்கடவா
நெருபபைப்புழுபபறறுங்கொலலோநெடுங்கச்சியேகம்பனே. (௬௮)

சதுமறையாகமமங்கம்புராணநற்சாத்திரமும்
பதிபசுபாசமிம்மூன்றையுமேசொலும்பான்மையினுன்
முதுபதிநீபசுநானெனைமூடியிருண்மலமிங்
குறைதமறையாவருள்செய்யாயெழிற்கச்சியேகம்பனே. (௬௯)

கூற்றனையட்டகாலாவடைக்கலங்கடவுளர்க்கா
யாலநுகர்ந்திட்டவையாவடைக்கலமாணவத்தாற்
சாலப்பிறந்திறந்தெய்ததேனடைக்கலஞ்சங்கரியாய்ச்
சூலம்பிடித்தசெங்கையாயசுடாகக்கச்சியேகம்பனே. (௭௰)

ஆதாரமாறையுங்கண்டாங்ககன்றிட்டருளுருவாய்
மீதானயோகச்சிவானந்தமேலிடவீழ்ந்ததுவாயப்
பாதாதிகேசங்கடோன்றுதவண்ணம்பதிந்திருக்க
நீதானிருக்கடைக்கண்பார்நெடுங்கச்சியேகம்பனே. (௭௧)

ஆயகாரக்கோட்டைக்ககந்தைச்சிகரங்களாங்கமைத்துச்
சாயகாலமின்றியறியாமைச்சத்தியைத்தான்றழுவி
நீங்காதவாணவக்கோனுமொளிருமுன்னெற்றிக்கண்ணாற்
போயகாலஞ்செய்வதுமுண்டோபொழிற்கச்சியேகம்பனே.

புண்ணியமேவிடப்பாவங்கள்கிழிட்டுப்பொன்றும்பொன்ற
கண்ணும்விவேகங்கண்ணிடஞானிகணட்புண்டத்தா

லண்ணலுயிர்வினையாதென் றுணருமறிவுதிக்குங்
கண்ணகன்ஞாலத்தின்மேறபிறவார்கச்சியேகம்பனே. (எங)

ஓசைபரிசமுருவஞ்சுவைமணமோனைந்தையும்
வீசியகமுகமாகிவெறுப்புவிருப்புமற்று
மாசறுதிங்களைப்போன்றுசதானந்தவாழ்வையுன்னி
யேசறுமுத்தியிலென்றிருப்பேனகச்சியேகம்பனே. (எச)

ஆணவமேலிட்டவாருயிர்கீழிட்டடங்கிநிற்கு
மாணவங்கீழிடவாருயிர்மேவிட்டருளுருவா
மாணவநீங்கியவாருயிர்வேறலவென்றறைந்தா
ராணவநீங்கியவன்பர்க்கருள்கச்சியேகம்பனே. (எரு)

அண்டமொருகுடைக்கீழாளவேண்டிலனம்புயத்தோனை
விண்டுபுரந்தரனான்வாழ்வுமவேண்டிலன்மெய்யன்பினுந்
றொண்டுசெய்தாங்குனதிருவடிநீழலிற்றாங்கியுனைக
கண்டுகொளுமவரம்வேண்டுவன்யானகச்சியேகம்பனே. (எசு)

வாட்டந்தகண்ணியர்வண்ணப்பயோதரவாழ்வையன்னிச்
கீட்டந் தயோனியிற்போயபிறவாமறகிளாதொளிருந்
தாட்டங்குஞானச்சமாதியிலையஞ்சங்கையாக
காட்டங்கமாயெனக்கிம்மையிலேகச்சியேகம்பனே. (எஎ)

பிறந்தாரிறப்பரிறந்தாரிறப்பதம்பேதமையான
மறந்தாயினுமபவமவேண்டேனமறைமுதலாகமங்க
ளறிந்தாரிணக்கமுமன்புமிணக்கமுமானந்தமுந்
செறிந்தாயெனக்கருள்செய்யாயசெழுங்கச்சியேகம்பனே. (எஅ)

பொய்யாமொழியும்பொறுமையுஞானமும்புண்ணியமும்
மெய்யாகமும்விவேகமுங்கலவியுமேனமையுமென்
கையாற்றிருத்தொண்டுங்காணுதகாக்ஷியுங்காரணமு
மெய்யாதெனக்கருளிம்மையிலேகச்சியேகம்பனே. (எகூ)

[illegible]க்கழுங்காமுகர்வார்த்தையுங்காரிகையார்
பொல்லாதவேட்கையும்புத்திரதாகமும்பூமயக்கு
மில்லாதவாழ்வும்விதிநிடத்தையுநெஞ்சினையு
மெல்லாமறத்தருள்செய்திகண்டாய்கச்சியேகம்பனே. (அ௦)

பேசாதபேச்சும்பிறவாபபிறப்புநற்பேதையர்பா
ணேசாதநேசமுநினையாநினைவையுநின்மலமுந
தூசாச்சமாதித்துரியங்கடந்தசுகமயமு
மேசாதெனக்கருள்செயயெழிலார்கச்சியேகம்பனே. (௮௧)

வன்புறுகல்லைநீபொன்னாக்கச்செய்யற்கமற்றெனக்குச்
செமபொனனைக்கலனுருவாகத்திருவுளஞ்செயதிவெறு
மென்பைபபெண்ணாக்குதலவேண்டாமெனக்கெழிற்பெண்ணையிழி
யென்புருவாகச்செயகண்டாயெழிறகச்சியேகம்பனே. (௮௨)

மூர்த்தியுநீர்த்தமுமூவாத்தலங்களுமோனாருருவாயக்
(மி/த்தனுமெய்மொழிசித்தநதெளிந்தாசசெபபுமறை
மூரதிமனச்சுகதிராத்தமொழிசுந்தமூடவு—
லார்ந்நதலசுத்தியென்றுணணிக்கசசியேகமபனே. (௮௩)

உறங்காசசமாதியுமுண்ணாதிருத்தியும்யோனிவழிக
கறங்காயச்சுழன்றுஞ்சுழலாவறிவினகடைபபிடியு
மறம்பாவமெனவிரண்டச்சநதவிர்த்தவனுபவமுந
திறம்பாதெனக்கருள்செயயாயதிருக்கச்சியேகம்பனே. (௮௪)

நெருஞ்சங்குழைநதிருகண்ணீர்சொரிநதிடநெட்டுயிர்த்திய
கருஞ்சம்செயதுனறன்பாததுணையையகதிருத்தி
வஞ்சகமறநினைவாழ்த்தும்படிககருள்வைபபைகொலோ
கஞ்சமலாயபொயகைசூழுங்கலிககச்சியேகமபனே. (௮௫)

மனமொன்றும்வாயொன்றுமின்றியொருபபட்டமாதவாயா
னனவினிறமுனறுவனுன்முகனுட்சிநிககமுற
மனமொனறுவைததுப்பின்வாயொன்றுபேசியவஞ்சகர்பாற்
கனவிலுநதோற்றப்படுவதுண்டோகச்சியேகம்பனே. (௮௬)

நாற்றக்குரம்பையைநூயாதிக்குனடியைஞானமிலா
போறறஞ்சடத்தைப்புனன்மேற்குமிழியைப்பொய்யுருவைத
தூற்... கவையைத்தொலையாவிடக்கினைத்தோகையர்ச
ளேற்றுமுடம்பினையென்றொழிப்பேன்கச்சியேகம்ப!

காயத்தைக்கல்லினுநதிண்ணிதென்றெண்ணிப்பொ
மாயத்திற்பட்டுத்தருமஞ்சிறிதின்றிமட்டிமையாய்

பேயொத்தருகிரயந்தொறும்புக்குப்பிறந்துழலு
நேயத்தையென்றைக்குநீக்குவையோகச்சியேகம்பனே. (௮)

மாலறியாமலர்ப்பாதாவென்விண்ணப்பமங்கையர்தங்
கால்வழியேறியுதரப்பதிபுக்குக்கண்கலக்கஞ்
சாலவுறுவண்ணங்காத்துச்சௌக்கியமுத்தியினை
யேலவெனக்கறிவிப்பாயெழிற்கச்சியேகம்பனே. (௯)

பங்கயபபாசடைநீரிடைநிற்பினும்பற்றையுறு
சங்கையெரிமிற்சுடினுந்தவளநிறங்குறையா
துங்கமணிப்பாம்பிருட்குகைதன்னினுமல்லையுறு
விங்கிவைபோனின்னடியாரொழிற்கச்சியேகம்பனே. (௰)

அஞ்ஞானநீக்கத்திலாருயிரோசிவமானமையான்
மெய்ஞ்ஞானியெனபதெவர்க்குஞ்சரியொக்கும்வேறென்றுன்னிப்
பொய்ஞ்ஞானம்பேசும்புருடர்க்குன்பாதப்புணையிடையா
வெஞ்ஞானறவர்க்கருள்செய்குவையோகச்சியேகம்பனே. (௧௧)

வேறென்றுபேசுவதெல்லாம்விவேகமிலாமையன்றே
கூறொன்றிலாமறைகூறுஞ்சிவனுருச்சிவனெனறுந
தேறுமுமையுருதசேகமென்றும்மிதைத்தேறுவரோ
வீறினமலவயபபட்டோரொழிற்கச்சியேகம்பனே. (௧௨)

சிருட்டிக்குமுன்னுயிரெல்லாஞ்சிவமெனச்செபபுமறை
சிருட்டிக்குபபின்னுயிர்வேறுபட்டான்சிறுசிவனென்றே
சிருட்டியைநீக்கிச்சிவோகமென்டாவனேசோதரனுஞ்
சிருட்டிக்குமுன்சிவமானன்றிகழ்கச்சியேகம்பனே. (௧௩)

காணப்படைதப்பறச்சித்திரதிபமுங்கலனுமொத்துக்
கிரணமும்பானுவும்வேறற்றொன்றுமக்கேண்மையைப்போற்
சரணத்திருங்கிமுறகேழ்கிற்குஞானத்தபோதனர்தம்
மரணப்பிறப்பையுமாற்றிவிப்பான்கச்சியேகம்பனே. (௧௪)

முன்னைவினைத்தொடரெல்லாஞ்சின்முத்திரைகொண்டெரித்தேன்
பின்னைவருவினையெல்லாமருளிற்பிரித்துவிட்டேன்
இன்னும்வினையினையெல்லாஞ்சிவார்ப்பணஞ்செய்தொழித்தே
னின்னுமெனக்குப்பிறப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே. (௧௫

காந்தமூசியும்போற்கடலுறுநதியும்போல
சேர்ந்துபின்னீருருகியெண்ணமுமின்றிநின்று
வாய்ந்தபேராக்கநீசொல்வாக்கியத்தாலேகண்டேன்
றேய்ந்தசந்திரனைச்சூடுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (உக)

அறிவொருகடலாயாவியலையதாய்த்தத்துவங்கள்
பிறிவுறாகுமிழியுப்புப்பிணைமலம்வாயுகன்மங்
குறிபலமீனமாயையிவற்றினூறகுறைவொன்றில்லைச்
செறிதிருவருளானமாற்றுயத்திருப்புலிவனத்துளானே. (உஉ)

புழுவினநிறையுமாக்கையொன்பதுபொள்ளலாலு
மிழிபடுமலங்கள்வீசுமிதனினுநரகநன்றே
வழுவையினுரிபோர்த்தாடும்வள்ளலேபிறவிவேண்டேன்
செழுமணிமாடமோங்குந்திருப்புலிவனத்துளானே. (உ௩)

பிறந்தவரிறக்கையாலுமிறந்தவர்பிறக்கையாலு
மறிந்துயர்பெரியோரெல்லாமாக்கையைவெறுத்தலாலு
மறந்துநான்பிறவிவேண்டேன்மறுபிறப்பிலாதவண்ணஞ்
செறிந்தருள்செய்யவேண்டுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (உ௪)

அரனரியயனுமொன்றென்றருமறையறையுமாற்று
லரனையேயேத்துமின்களயனெறிப்புகுதவேண்டா
மரனுக்குமடிமையாகியரிக்குமாட்செய்வாருண்டோ
வொருவனேதெய்வமென்பருறுதியின்வழிபட்டோரே. (உ௫)

சிவனையேதெய்வமென்றுசிந்தையிற்சிந்தைசெய்மி
னவனலாற்றெய்வமில்லையவனுக்கேயடிமைசெய்மின்
றவமிலாமனிதரெல்லாமவனடிசாரமாட்டார்
புவனவாதனைகடத்திப்பொன்னடிக்கமலமீவன். (உ௬)

நூலிடைக்கருத்தைவிட்டுநுண்ணியஞானமின்றி
மாலுறுசமயவாதவசனத்தைவசனியாதே
சீலவாசிரியன்சொன்னசெந்நெறிச்சிதம்மைநாட
டாலமாகண்டத்தானையகமுகமாகநோக்கே.

நாரணன்முதலோரெல்லாநாடொறுமடிமைசெய்ய
வாரிணாமுடித்தவேணியண்ணலுக்காட்செய்யாதே

காரணமின்றியோடுங்கடிகுரன்றுமலிபோலப
பாரிடையழன்றலுத்தேனபாவியேன்பாவியேனே. (உ௪)

பண்டையவினைவாய்ப்பட்டுப்பத்தியும்பரிவுமின்றி
வண்டறைகொன்றையானைமனத்திடையிருத்தமாட்ட
ரண்டருமுனிவர்காமுமாகரவெறுஞ்சதசத்தைத்
கண்டுகொண்டருபயிரலிவொன்செய்வீர்காலனுக்கே. (உ௫)

மணமகன்பால்றசெல்லவாக்கவருமற்சொல்லப்
பணிதரககணைணிரணைபெரியபத்தியாயப்பராபரனபா
லறுசரி பொனறுமிலலனடியர்பால்விருப்புமில்லேன்
கனியிலாமா [illegible] தயொரத்[illegible]னகளுறவளாகணடனுக்கே. (உ௬)

[illegible] யாக்கொண [illegible] தேனிலே
[illegible] சொறபொருள [illegible] லை
[illegible] கணட [illegible] மலாகொடி [illegible] சென்லை
[illegible] தேனைசெய்சேனமதி [illegible]. (உ௭)

சாதொ [illegible] செய்யான
[illegible] ருமுனி [illegible] யிடை [illegible]
பாவியேனய கனக் [illegible] பளி [illegible]
[illegible] கணம [illegible] கலவ [illegible] கேனே. (உ௮)

சீரிலாக்குளமூரான [illegible] நீடை
தேரிலாலுாமபனறுறவெறிகதவர்லா [illegible]
மேரிலாசசிரும்போலவீசனுக்கடிமை [illegible]
பேரிலாவாக்கைபெறறேனை [illegible] ேனே. (உ௯)

ஞானத்தானஞானியலேனென் [illegible] ருகமயே [illegible] லேன்
மோனத்தாற்றுறவி [illegible] லேனரூ [illegible] ஞானறடைனலலேன
வானத்தாவணங்குமாபியையபுலிவன [illegible] ரா [illegible]
நானற்றவடிமைசெய்யேனசமக்குடைசமுக்கனேனே. (௩௰)

எல்லையில்காலமெலலாமேழைமார்வலையுட்பட்டுக்
கல்லியுங்கருத்துமின்றிக்கலக்கா [illegible] கைகளுறறே
னல்லுகனைபகனுமுன்றனடி [illegible] தலவேவண்டிநு
செல்வமுஞ்சிறப்பும்வேண்டேன்றிருப்புலிவனத்துளானே. (௩௧)

வைதாரைவாழ்த் துவர்பின்னுமிரங்குவர்வாழ்த்திநலஞ்
செய்தாரைப்போற்றுவர்பின்னுஞ்சிரிப்பர்பற்றிவினையை
யெய்தாரைநோக்குவரேவினைநோக்கியிகழ்தலசெய்யார்
மைதாவிடுமலமறுரூர்மதிகச்சியேகம்பனே. (௧௬)

துயருற்றபோதுமதிற்றுளையார்நற்சுகமடுப்பி
னயமுற்றதிலழுந்தாரிந்தஞாலத்துளேட்டமுறார்
பயமுற்றநீரொனவின்றெடொன்றுகிப்பதிந்திருப்பார்
செயலற்றுநின்னைத்தெரிசித்தபோகச்சியேகம்பனே. (௧௭)

காமமாமக்ருபபுஞியாரொனவருஞானங்களே
ரமாயைகனமமலத்திரள்மாறதிடுமாற்றிடனுந
தாமாயமுழுவதுஞ்சத்தியஞானத்தைச்சார்வனென்றுன்
காமாட்சியம்மைகினியபிரான்கச்சியேகம்பனே. (௧௮)

சமமாவிருக்குஞ்சகோதயக்காட்டிந்துரிசகலா
மும்மாயைககபபுரீத்தொனருயக்கிடாதமுழுதறிவாஞ்
செயமாநனமெனகலீ சாயணக்கெனசெயக்கடவேன
லைகம்மாறுமாரிக்குமுணைடோகலககச்சியேகம்பனே. (௧௯)

வெடபியபபுழுபபோதுமயபக்ஙனவெமலிஙறுவிமயி
பபயுகிபியதியபபயருணைகொலலோவெனறுனவி
மையுறனதனினநனேருவிம்மாலைநபமறியாா
லைகபிதுவைழமரூயோநுங்கலிககசசியேகமபனே. (௨௰)

சிவாகமககச்சிமாலை முறறிறறு

திருச்சிற்றமபலம.

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பத்தாவது

கர்நாமிர்தம்.

ஒன்ருகியவொருவனாகியோமொழிப்பாருடன்ருஞ்சி
ரன்ருடுநின்றியனவனை நிபடுமாறியொன்றியு
பொன்ருயிபூட்டுமொரு னாசி ட ருந்தொடொன்ணி
சென்றுடையாசை பபோனோனவிரு ம்லை சு ரனே. (௧)

நிராமயநிபவிமலனைத்தியானசமாதி
பாரா பரமமாகியபாகயனுரா
சராசரபனாதி ாசித ுவைதுபா
நிமெசனனினறதெனன புலிவனத்துனே. (௨)

மலாடனுட டை ரனைமாவையுங்காதந
னிலகாஅஞ்செல்லா அனைட டி ய ு ன
மலைமகடகொருபாலாத்தமல்புனாக கையாப்
சிலைமதிமுடியிலவைத்தான்றிரு புலிவனத்துளானே. ( )

ஒருவனேடொருத்தியாய்புடைருறவகுடியிருந்தா
னிருவினையொப்பாலனறியாவாகுமறியவொன்ன
குருவடிவாகிததாளாரகொம்பவமிரிசருட்டித
திரியதாத்தமூதெரிதானதிருப்புலிவனத்துளானே. (௪)

பேணையநயசோயாநபபிரானைநகருயிலாப்பேசினை
மாசிலாமணியொருத்தனைவரவில்லைபோக்குமில்லான்
பாசமோசகனுயிர்ப்பனைவனுருபபாராவன்னை
மாசைநேயபாசமென்றுனவயப்புலிவனத்துளானே (௫)

நூல்விடையுமிபோலாவிகினைப்பெலாமாவரித்துத்
தொல்லையிலுளவஞ்ஞானநதுஞ்சலும்பிறப்புமின்றி
மல்லாபோன்றறிவைவையவனதஇடைவலியவீர்ப்பச்
செல்கதிவேறுகாணேன்திருபபுலிவனத்துளானே. (௬)

மூலையிலிருந்தவென்னைமுற்றத்திலீரத்துவிட்டுச்
சாலமோகஞ்செய்மாயைதனுகரணங்களாகி
வேலைவாயமுதிருப்பவிடத்தைதயேவிழுங்கப்பண்ணுஞ்
சீலமின்மையெவொட்டாத்திருப்புலிவனத்துளானே. (௭)

கன்மமாயொன்றுமூழாயக்கருதிருவினையாயமூன்று
வன்மைகொள்சஞ்சிதாதிவருவினைக்காரர்வநதுன்
னன்மையையுணரவொட்டாமல்லாபாறசெலலவொட்டார்
பின்மயமாகவொட்டாதிருப்புலிவனத்துளானே. (௮)

வெறும்படம்போலவைகீதான்வேறுவேறுவியம்போ
னறு துறாயமுடியோனீசனுன்முகனுதிதேவா
பெறும்பயனுணாமநோானினைபபேறுவரவரைப்பேறு
ொறங்கடையுகததிலாமிகதிருபபுலிவனத்துளானே. (௯)

பாசவிருயங்கவொன்னும்பாயிருள்சிகருஞானக்
கதிரகம போாதுனயாதக்கழலடி பரவுசதொண்டா
குருசையுமுனைபருனபோறுதருயருானமீவர்
செரு மைவிபிறவகுநதிருபபுலிவனத்துளானே. (௰)

காதிருல யாமினைக்கணணிறைற்காறுவொனை
மெமதுமீசவிவேகக்காலுமமீவததாவிஞ்சையாலும்
பாது ஞககெற்றுமொரண பெறபலருயிறயனபாற
சேநனய்கணையிகொணடேன்திருபபுலிவனத்துளானே. (௰௧)

பாவமுமறமுமொத்துபபகருவம்பருவமுறறிங்
கருவிலயம்புலனைப்பறருதகமுகமாகியென்று
மோயியமபோனறிட்டகறுணருணாமைபோக்கிற்
சிவனுருசிவனுமயவேறேறுதிருபபுலிவனத்துளானே. (௰௨)

ஆகமமலவிநதவைம்பொறிகாமேயல்ல
மேகமோமென்றுனயுயிருமுகளியத்தள்ளாய்ப்

பாகமாமுமைமணாளபசுபதிபிறவிவேண்டேன்
சேகறுமனத்தோர்போற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (௰௩)

அறிவினிலகமுண்டாகியகத்தினின்மனமுண்டாகிய
பிறிவருமனத்தின்மாயைமாயையிற்பிண்டாண்டங்கள
மறியுலகத்திருக்கைவந்தவிம்மாயமெல்லாஞ்
செறிந்தாதருள்சசெய்வாயதிருப்புலிவனத்துளானே. (௰௪)

புத்தியாயப்பொறிகளாகிப்புலன்களாயப்பூதமாகக்
கத்தனு[illegible]ககாமமாதிகுணங்களாயககாமியாகிய
பெ[illegible]ருபமு[illegible]ருகிபபேறுவாாபேறுந்தந்த
சி[illegible]த்துயனில றனைனேதிருப்புலிவன[illegible]துளானே. (௰௫)

ஒன்பதுவா[illegible]சலோாச[illegible]ரிவிலோளாரதாய
தன்புறமமைசசரே[illegible] க[illegible]க[illegible]சே[illegible]வே[illegible]
முனபிறுறவோரமுற்றாசோமா[illegible]டேன
செம்பொரு [illegible] மா[illegible]ந்திருப்பு[illegible]னத்துளானே. (௰௬)

ஆ[illegible] [illegible]மாகியப[illegible] [illegible]காயி[illegible]
[illegible]ன [illegible] மனகா[illegible] [illegible]செய[illegible]னே
காரை[illegible] [illegible]யனனசக[illegible]யாக[illegible] [illegible]சேடக்
[illegible]ம [illegible]மாந [illegible]ப[illegible]னத்துளானே. ([illegible])

மாயை[illegible] [illegible] [illegible]டனமலமட[illegible]க[illegible]
[illegible]யமெ [illegible] [illegible]னதத்[illegible] [illegible]திடினேச[illegible]
[illegible]யிலு[illegible] [illegible] [illegible]யா[illegible]
சே[illegible]ம[illegible]திசெனபாயகாந்து[illegible] [illegible]னத்துளானே (௰௮)

கணெனுள்கதிர்னமா[illegible] [illegible]க[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ம[illegible]
மனனுறுவிளக்கை[illegible] [illegible] [illegible]கச[illegible]திமா[illegible]
[illegible]னுக்கனமனைபபொல[illegible] [illegible]ய[illegible]னைன[illegible] [illegible]
றெனனில்லாவெறிகரு[illegible]செனனி[illegible]திருப்புலிவனத்து[illegible] ([illegible])

பவித்துயபராண்மெலிர்தபக்[illegible]யுயிர்க[illegible] [illegible]
[illegible]த்தைமுன்னிளக்கிபபினை[illegible]சிவ[illegible]க[illegible] [illegible]
ம[illegible]தைத்தையினொக்கிக்கியறிவுருவா[illegible] [illegible]
[illegible]மறியனைறேதிருப்புலிவன[illegible]துளானே.

[illegible] வழுமம பல்லாரிரைகடறமேறனறுமோபோ
[illegible] மாயையாசைகயனதிடையுநதககணடேன
[illegible] ரவு நவமாயபபசநெறாறுவ நடியிருநத
[illegible] பனபோ [illegible] ருடபுலியனசுளானேன. (௫௧)

[illegible] கறுபேவலினை [illegible] நாளு
[illegible] பகாமிராலைறபலவேணடும
[illegible] மாலுஞகலகாலமடேன
[illegible] புலிவனசுளானேன (௫௨)

[illegible]
[illegible] பாவைமறமா [illegible]
[illegible]
[illegible] சிவனை
[illegible] புலிவனசுளானேன (௫௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௫௪)

படுகுழியனையபெண்டோபாழ்நரகிடையமைந்தா
செடியுடையாக்கைவேண்டாதிருப்புலிவனத்துளானே. (௫௰)

நகாரத்தின்மயலைஞானவாளினாறுக்கியபின்னா
மகாரத்தின்மறைப்பைநாமேமணியெனுமதியாலவாட்டி
வகாரத்தினைப்பிடியேசென்றுமாலடைந்தியாதேநாதரு
சிகாரத்தைத்தக்கண்டேனின்றுறதிருப்புலிவனத்துளானே. (௫௧)

நோயிலாவாக்கைபெற்றுநுண்ணறிவுடையராகித்
தாயினுமினியதன்னைச்சமாதியிற்காணமாட்டார்
மாயையாலகப்படுக்கப்பட்டவடிவிடைதினைக்காணச்
செய்யாரயரறுக்கின்றாதிருப்புலிவனத்துளானே. (௫௨)

தனுவொடுகலைவராயினசாத்தரால்லையிலைதே
தனுவொடுகலை தலாலெசாத்திருமலையி[redacted]யு
மனமயமாழகா [illegible] றெனறுமயனமுசத்தினரயினிறடை
[illegible] னமயலைகனலேறு[illegible]பா [illegible] றாதிருப்புலிவனத்துளானே. (௫௩)

[illegible] கோயில் [illegible] மாலி [illegible]
மா [illegible] யிர [illegible] லொ [illegible] றிவைகக [illegible] கொண்டேன
[illegible] யிலி [illegible]
செ [illegible] [illegible] னே. (௫௪)

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினோராவது

சுருதிசாரவிளக்கம்.

பாயிரம்.

விருத்தம்.

காப்பு.

மபரிடபனைடியனை . டகரியான

னர்ப ஞானதகபோத

ரியவாமனரு

ருதிசா.

முருகக்கடவுள்வணக்கம்.

வேறு.

செத்துச்செத்துப்பிறக்குஞ்செருக்கற
மெய்த்தஞானவிவேகங்கண்மேலிடச்
சுத்தவான்மசொரூபமேநீயெனுஞ்
சத்திவேற்கைச்சரவணற்போற்றுவாம். (௩)

அடியார்வணக்கம்.

வேறு.

மூப்பாழும்பாழென்றமூலனாரடிபோற்றி
யப்பாலும்பாழென்றசடகோபரடிபோற்றி
யொப்பாருமில்லையென்றசிவாக்கருரைபோற்றி
பொய்ப்பாவையறத்துறந்தவெண்காடர்புகழ்போற்றி. (௪)

கண்ணாலுங்கருத்தாலுங்கையாலுமெய்யாலு
நண்ணுதபரஞ்சுடரையாதாரநாயகனை
யண்ணும்பவாசகெளியவுத்தமனையபிடேக
கண்ணுரகசண்டனைக்கருத்தாரப்போற்றுவாம். (௫)

பெற்றதபோதனபாது ... ரிபுனொதிடவுங்
குற்றமுறுமென ... தடிவும்
பற்றற

(௬)

மப்பிரமேயப்பொருளாமறிவென்னிலறிபவர்யார்
சப்பிரமமூடரேறுநதோற்றியுமென்றேற்றவே. (௫)

அருந்தவர்க்காய்க்கல்லாலினகத்திருந்ததெய்வமே
புரங்கடந்தாற்றரியஙிலபொற்பெர்துவுங்கடந்தேறி
யிருந்தபடியிருவென்றலேலழையேன்விண்ணப்ப
நிரந்தரனாமென்றறியினிடேதமெனேவிதியென்றே. (௬)

வேதியர்க்காய்க்கல்லாலின்வீற்றிருந்ததெய்வமே
போதமிலாபபுனமதியேன்பொய்யாதவிண்ணப்பம்
பேதமிலெயனிற்பேதம்பெற்றமையென்பினும்பேதம்
போதமோர்பிராநதியெனிற்பூர [illegible] ரேட்கேண்ணை

ஆதலாலடியேனுக்க
காதலாலடியேனு [illegible]
சி தானமூன [illegible]
போதம [illegible]

காரணகாரியங்கடந்தகரிப்பிரமமாமென்றே
யாரணநூற்புகன்றபடியநுபவிப்பாயருந்தவனே
காரியமேழ்காரணமேழ்கழறினுபாதிகளாகுங்
காரியமுன்பாலுடைத்துக்காரணமக்கடவுடன்பால். (௰௩)

தேகமொடுபொறிகரணஞ்செறியுயிரோடேழென்பா
ராகிதுயிருபாதியிதாலீசனுபாதிசொலிற்
சோகமிலாச்சருவசிட்டிமுதற்சருவாந்தரியாமி
பாகமுறுஞ்சுகமுனிவகடையேழும்பரிந்தறியே. (௰௪)

ணமாயுயிராணைக்கடந்தேறியிறையாணைப
யேகடந்திடற்பைங்கிளிப்பெயரோய்

த்தே. (௰௫)

தனாந்தனியேயிருந்தாடுஞ்சங்காரகாலத்தின்
முனேந்தபரவெளிக்கோயின்முக்கண்ணின்னுலுய்ந்தே (௨௧)

வேறு.

வேதநாரணன்புள்விலங்காகியு
மாதியந்தமறிநதனரில்லையாற்
பேதபாவனைநீத்துப்பெருந்தகாய்ப்
பாதமாமுடிபற்றியதென்கோலோ. (௨௨)

வேறு.

உளதிலதாம்பொருண்முடிவினுறுபொருளையான்கண்டே
னுளதிலதேபொருளெனனுமுணர்விலிகள்காண்பாரோ
வளவிலாபபொருண்முடிவைக்கண்டேனின்னருட்கண்ணை
லளவிலாவாநநதம்பெ...

காணுக்கண்டேகள
பூணுதபூடன
வேணுதா
மான

தூய்மனமேயென்னோடுற்றுணைப்பட்டாயாகிலன்றே
தேய்மதியூர்சடையானையின்றேசென்றடைவேனே. (௫)

பொல்லாதபுலன்மரத்திற்போயேறிப்புகழிகழாம்
பொல்லாதகனியுண்டுபோதொழிக்கும்புன்குரங்கே
நலலாரபோம்வழிநாடிநால்வரைப்போலிருந்தக்கா
னல்லாய்நீயல்லையெனஞாலமுனைத்தூறறுமே. (௬)

ஆக்கறக்குமந்நேரமகந்தொறுஞ்சென்றிரவாதே
கோக்களிடத்தேசென்றுகுற்றேவல்செய்கின்றாய்
மூர்க்கருறவேதேடிமுயல்கின்றாயமுறுநெஞ்சே
[illegible]ரவகனறபரிபூரணனைபபுறகட்டே. (௭)

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பன்னிரண்டாவது,

சிந்தனை வெண்பா.

தக்ஷிணாமூர்த்தி துதி.

ஏணியைப்போலியாவரையுமேறவிட்டுமியானேறேன்
ருேணியொபபுப்பல்லியொப்புச்சொல்லலா - நாணமற
வெலலாா கரும்போதித்தும்யானில்லேனென்செய்கேன
கலலாலாமூற்றுமெனைக்கா. (௧)

குருவணக்கம்.

அம்மைமுலைப்பாலன்றமுதுபெருஞ்செல்வ
வெமமைபபுரக்கவநதவீசனே - செம்மை
யரககாம்பல்வாயிலுலாகமறுட்பத்தைத்
துளைக்காழிச்சம்பநதாசொல். (௧)

ஆகமங்கள்சொன்னபரப்பெல்லாமறச்சுருக்கி
யோகையுறச்சொல்வேனியுற்றுக்கேள் - பாகமொரு
நாலாம்பருவமுறஞானதாகம்பிறக்கு
மேலாதுமற்றையர்க்கெல்லாம். (௨)

படைபிழைதப்போவார்போற்பதைபதைக்குமஞ்சு
முடலரவயென்றலறியோடு - கொடியளவும்
வீண்போதுபோக்காதுமெய்யடியார்தங்குழாங்
காணும்போமோவென்றுருகுங்கால்.

சரீயபரிபூரணமாய்ச்சதானநதேசாய்
சருவபுவனங்களுநதாளுமிறைவன் - மருவிலரு
டிருமேனிகொண்டுவநதுதிருநோக்கத்தாலுன்
கருமேனிபொன்றிவிக்குங்காண்.

பொன்னைப்பொருளைப்புகழைக்குறியாது
தன்னையளித்தவனேசற்குருவா - மின்னமின்னம்
பொன்னீபொருளீயென்றோதுங்குருவெல்லா
மன்னியனேசற்குருவன்றாம். (௫)

ஐயாநதிரிவகற்றியான்மாவைக்காட்டியதற்
கையனருளையறிவித்து - மெய்யன்
திருவடியைக்காட்டிச்சிவோகம்பாவிக்க
வருள்செய்வோன்ஞானகுருவாம். (௬)

உள்ளஞ்சுழலவுயிர்சுழலவூன்சுழலக்
கள்ளபுலனிலெனைக்காட்டாதே - யுள்ளத்திற
கண்டாருங்காணாதகத்தாவைக்கைவிரலால்
விண்டாழககாட்டுவிரகா. (௭)

கண்போலவான்மாகதிர்விளக்குபபோலாக்கை
விண்போறசிவமதிபோலவிஞ்ஞானம் - விண்போந்த
சூரியன்போலமெய்ஞ்ஞானசூழிருள்போலஞ்ஞான
தாரகைபோறறதவங்கடான. (௮)

சரவசரநதோறுஞ்சாக்கியாயநிற்பன
பரமசிவனையபடாதே - திரிபுரைக்கண்
நில்லாவிடமில்லையெனறதிருவாக்கு
நல்லாயாநமக்கரணமாம். (௯)

சிவன்வேறுசீவன்வேறென்றுதேசீவன்
சிவன்கூறுசிவைகூறுதேகஞ் - சிவனிதயந
தான்மாபிறந்தானன்றைம்முகத்துமைம்பூதந
தான்பிறக்கக்காண்கிலீதான். (௰)

தேசிஞர்சித்தநிருநதார்சிவனென்றல்
வேறுபடுத்துவதேன்கீறுகீ - மாறுபட்டுப்
பேரானதயெல்லாம்பிரமமென்னும்வேதாநத
[illegible]யுறுவிபேயது. (௰௧)

சிவன்வேறுசீவன்வேறென்றிரண்டாய்ச்செப்பு
மவன்சிவனையென்றமறியாதான - றவமிலா

வுள்ளத்தார்க்கெய்துமோவூர்க்குருவியாகாச
மெள்ளப்பறந்ததறியுமே. (௰உ)

அதுவேநீயாமென்றருமறைகள்சொல்லு
எதிர்சிவனேநீயாருயென்னு - முதுசைவம்
வேறேவேறன்றேசொல்வேதியனேவிண்விசும்பும்
வேறேவேறனறேவிளம்பு. (௰ங)

ஐம்பொறியுமைம்புலனுமைம்பூதமுமகற்றி
யினபசிவநீயெனறேலேலாதோ-வன்பனே
முத்திமுடிவீதெனருன்முன்னூலும்பின்னூலு
மறறநூலெல்லாமற. (௰ச)

தானேபரமாஞற்றத்துவசாலத்திலே
யேறோபிறந்திறந்தேனித்தனைநாள் - மாறுகேள்
நீபிறந்ததில்லைபுண்மைநெஞ்சுபுலனும்பொறியு
நீபிறந்தாற்போனிச்சயம். (௰ரு)

கடத்திருக்குமாகாயமென்றகதிச்செய்யு
ஞடற்குள்வருதன்பமெலாமோட்டும்-விடற்கரிய
மன்னுமனேகாகாரமென்றதிருவார்ததை
யின்னேபிறப்பறுக்குமேன். (௰சு)

ஒரிடத்துமில்லாவுலகுயிரஞ்ஞானமிவை
யாரிடத்திலுண்டாயதண்ணலே-காரிடத்தின்
மினறேனறுமாபோல்விளங்குமுயிர்ப்போதத்தின்
முன்றென்றுமெனனுமுமை. (௰எ)

ஒனறுடனுந்தோய்வில்லானென்றவுரையாலே
யெனறும்பிறபபறுத்தாயெனறேயே-யென்று
மிவனவனுமில்லையென்றவுரையெஞ்சொல்
தவமிலர்க்குச்சொன்னமொழிதான். (௰அ)

அமுசோகம்பாவனையாலாருயிரின்போதச்
சமுசயத்தையென்மொழியாற்றள்ளி-யிமையளவ
கட்டவுடலாகாமற்காயிகத்திற்சொன்னவன்ன
மிட்டையிலேயினறுயிரே.

மெய்கண்டான்வெண்காடனெங்குருச்சிற்றம்பலவன்
பொய்கண்டகண்டசுகாபூரணர்க-ளைவரையு
முள்ளடக்கியொன்றாயுணாவாயுறங்கினாபோ
லுள்ளடங்கிநீயுமுணா. (௨௰)

ஆட்பாலவாக்கருளுமென்றருளிச்செயத
கோட்பாடுடையவருட்கோவே-தாட்பா
லணைநதவுயிர்க்குவமையாதோமுனைனீருப
பணைநததுபோலாமெனறறி. (௨௧)

ஏதுக்களாலுமெனறகடைடாப்பைச்
சோதிததாக்கனறேசுகவுகட-மாதுககம்
போகருமருாதொழிததுபபொயககடலிலவீழுபவாபோ
லாககமிழநதேனுனற. (௨௨)

தானேசிவமலலாற்றனிசசிவ மவேறிலலையெனற
மோனமொழியொனறினைமுடிபறியா - யோனிதொறு
செனறபிறநதெயததேனசிவாயசிவவென்செயகே
னெனறுகடததேறுவேனியான. (௨௩)

எழுவாடச்சிவங்காடடியீறறிலசி காட்டு
முழுவாகியததினைமுடிபறியா-விழுதையே
னுயயுநெறிகாணேனுயாநதகுலததிறபிறநதரு
சைவநெறிபுகியுமெநதாய. (௨௪)

அறிவென்றறியாதவரணவமேஞானச
செறிவாயவென்னைநீநினைடறக-வறிவாய
வென்னைச்சிவமாக்கியெனனைறிவிலைககாதும
பின்னமறநின்றான்பிரான. (௨௫)

மொழிந்தசிவசம்பநதாமுபபதுமோராறுவ
கழிந்தவிடத்தென்னையெவனகாண்பென-கழிநத
கருவிகளிற்சேனைனக்காணுமதிததிற
பாமணிரியுணரப்பார். (௨௬)

தொகாதனதெவ்வாக்கேட்பித்தாயன்னைபோல
நீரதவாசத்தும்வேட்பித்தா-யாருடைய

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதின்மூன்றாவது

நிராமயவந்தாதி.

மெய்யைப்பொய்யென்றான்வெளியைநல்லவீடென்றான்
சைவத்துறைகாழிச்சம்பந்தன்-ஐயமற
நினைபோதம்போயிடத்தேநீயேசிவமென்று
னைபோதத்துள்ளேயிருந்து. (௧)

இருந்தபடியிருந்தாலிறையுருவந்தோன்றும்
பொருந்துமலமிம்மையிலேபொன்று-மிருந்தபடி
டென்றங்குணியிரண்டாடவோர்க்குணடோ
போதமுண்டபிள்ளைபுகல். (௨)

புகலிநகரசேயுனபொயப்போதம்போன்ற
சகலமறுங்கேவலமுஞ்சாயும்-அகலாத
நல்வினையுந்தீவினையுநட்டமாமென்றுரைத்து
மொலகாவெனபோதவொழுக்கம். (௩)

போதவொழுக்கமென்றுபொன்றுங்கொலசம்பந்த
நாதனையுள்ளபடிநாட்டுவாய-பேதா
யறிந்தவறிவெல்லாநாமனறிந்திட்டாங்கே
செறிந்தறிவாயநிற்கிலிறுந்தேர். (௪)

தேர்லதிருரமெனச்சிந்தைவிடாதையென்று
ஞானுருவாயினையென்றவும்ப-ஞானு
மறிவேயறிவென்றானவ்வறிவுக்கப்பா
லறியோமறிவையறிவால்.

அறிவாலறியப்படும்பொருளேயாகிற்
பொறியாலறியப்புகாவோ-பொறியாரக்

கண்டதெலாமாயையெனக்கண்டித்தானமெய்ஞ்ஞான
முண்டதிருச்செவ்வாயானுற்று. (சு)

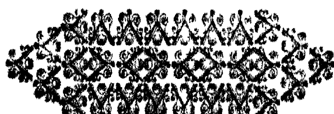
உற்றுணரினீயெயுயர்பிரமமெனபதவு
மறறசிவனருளுயவருபபதவு-முறறு
மிறநதவிடத்திரணடுமேகமேமெயனருன்
சிறநதசீகாழிவருதே. (எ)

தேவேதிருஞானசம்பந்ததேசிகனே
யோவிலெழுததஞசினையுமோதாயகோ-லாவியாா
பின்னிரண்டைததளளிபபிரியாதவானநத
முனனிரணடைககாணுதனமுததி. (அ)

முததிநடநதைமொழிஞானசமபநதா
சததிருவமபலததிறருனருளுயச்-சுததவுயிா
காணமுயலகனைககாலானமிதிததருளித
தானுநடமபுரிவானருன. (க)

தானேசிவமானசததியஞானாநநத
மோனநிலைசொலகாழிமுனனேனே-ஞானிகடம
முளளமாகாயமாயொனருயவானநத
வெள்ளமாயநிறகுமவாமெய. (௰)

நிராமயவந்தாதி முறறிற்று.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினொன்காவது

அறுபத்துநாலுசங்கை.

முதலாவது-பதிசங்கை.

சிவன்தானோதெய்வம்- இதரதெய்வங்கள்தெய்வமன்றோ? வேதாகமபுராண கீதைகளெல்லாஞ், சிவனேதெய்வமென்று சத்தியமாய்ச்சொலலும். அஃதனறியும், வியாசபகவான விட்டுணுவே தெய்வமெனறு சொன்னநாவும் எடுத்தகையும் தம்பித்துநின்றதுவே சாட்சி.—இதனால், வியாசமாத்தநாய நமாவென்று சிவனுக்குப் பெயாவநதது. ஆனால சிவனே பரதெய்வமென்பதறகு வசனம் உண்டோ! உணடு. எபபடி? "சிவனையொக்குந தெய்வநதேடினுமில்லை" எனவும், "சிவனெனயாவுந தேறினன்காண்க" எ-ம், "ஈசனையொப்பவா தேவகணததிடையாரோயோ" எ-ம், "ஈசனையன்றி யினையொருதேவில்லை பூசனையன்றிப் புறம்பொருநோன்பில்லை" - எ-ம், "சிவமேவமபாந தெய்வஞ்சிகாராயநமோநமஃ எனவும்வரும்." (க)

சிவனுக்குத்திருமேனி உண்டோஇல்லையோ? உண்டென்றால்நமயிலொருவா இலலையெனறால வேதாகமமிலலை வழிபடுமோனுக்குமுயிலலை. ஆனால் திருமேனியுண்டானதெபபடி? தியானத்திருமேனி மநதிரததிருமேனியுண்டு. இதற்கு வசனமுண்டோ!உண்டு. எப்படி? "ஒருவயிற்றும்வாரா வுடம்புடையான்வநதான்" எ-ம், "வேதமொழி விசும்பு மேனிசடாவிழிமண், பாதநதிருப்பா திருப்புலியூர்-நாதர், பாமாம்பரமாம் படுகட்லெண்டிக்கும், காமாமவர்க்குயிர்பபாங்கால்" எ-ம், "அருளேதிருமேனியானமாததிருமேனிகுருவேதிருமேனிகொளு" எ-ம், "சிவனுருவருவுமலலன் சித்தினோடசிததுமல்லன்-எனவும் வரும."

சிவன் ஆணோ பெண்ணோ அலியோ?என்னில்,சொன்னவனாறு அனறெனபதே சித்தாநதம், ஆனால "பெண்ணாகியாணாய்

பிறங்கொளிசோ-வினைருகிமண்ணுகி - என்று வசனம் உண்டேன னில்; அதனபினனே, "இததனையுமவேருகி"என றுவசனமுமஉண்டாயி ருபபானேன; ஆனல்ஒருபொருளுக்கிரணடுதன்மையுணடோ? உண்டி லலையெனபதுஇரணடுமபெததனில. இதறகுவசனமுணடோ? உணடு. எபபடி? "வாககுமனமுமிலலாமனேலயந்-தேக்கியெனக்குச்சிநதை தெளிவித்து" எ-ம், "வாக்காலுமிக்க மனத்தாலுமெககாலுந,தாககா வுணாவாயதனமையனை-நோக்கிப, பிரிதசறிவுதமமுட்பிறியாமைதா னே, குறிக்குமருணலகக்கொடி" எ-ம, "வீணையசசுழலுமெனக கொ ருஞானவிழியளிததுக, கோணுகசதுளளொருகூததபபிரானுங்டக் கூததபபிரான், ஆறுவதுமனறுபெணணுவதுமனறலியுமனறு, காணு ககணகொணடினிகாணியெனறுனகசசியேகம்பனே"எ-ம், "ஆனை வலியோவரிவையோவென்றிருவா,கோறகடவுள" எனவுமவரும.()

ஆனல அந்தசசிவன எஙகேயிருப்பார, கயிலாயம், காசி, காஞ்சிமுதலிய தானததிலிருபபார். நாமரூபமானபடியினல முக்தி எனனமாயமுடியுமானல எஙகும - வியாபி, சருவேநதிரியாமி, சருவபரிபூரணன, சருவலோகநாயகன், சருவசாடசி, ஈஸவர சாவபூதாருமெனனும்-வசனத்தாற சிவனெஙகுமிருப்பதே சிததாநதமாயினும் பசுவுக்குபபால, கால-கொம்பு- சரீரமெஙகுமஇருநதாலுந தனியத்தின வெளிபபடுமாறுபோலக, கயிலைமுதலிய தானங்களிலேயும், சிவஞானிகள் சிததததிலேயம்,வெளிபபடுவா. இதறகு வசனம்உண்டோ-உணடு. எப்படி? "பைஙகணேறறினா திஙகளசூடிவா பட்டினத்துப பலலவனீசசுரத, தெஙகுமாயிருப்பாரிவாதனமையறி வாரார"எ-ம், "சிவனறிநதருளுவனசிவராசியை, சிவனறிநதிடாச் சிவராசிகள், சிவனிலாவிடமிலைச் செடசிததெங்கணுஞ், சிவனிலாவிடிலுயிர்செகமற்றிலலையே"எ-ம, "வானததானெனபாருமெனகமற்றும்பர்கோன், ஞானததானெனபாருநதாமெனக-ஞானத்தால, மூன்னைஞ்சத்தாலிருண்டமாயயொளிசோகணடாததா, னெனனெஞ்சத்தானென்பனயான" எ-ம, "விறகிறதீயினன பாலிறபடு நெய்போல், மறையநின்றுளன்மாமணிச்சோதியா, னுறவுகோல்நட்டுணர்வுக்கயிற்றினன், முறுகவாஙகிக் கடையமுன்னிறகுமே-எனவும வரும். (௬

ஆனல் அந்தச்சிவனுககு எண்குணமுண்டென்றால்,ஒருகுணமும் இல்லாதவர்என்று வசனம் உண்டாயிருபபானேன்! இல்லையென

து பஞ்சகிருத்தியங் கடந்தவிடத்தில். ஆனால் எண்குணத்துக்கும் வசனமுண்டோ?உண்டு; எப்படி? "தன்வயத்தவன் றூயவுடம்பின ன் றுனியற்கையுணர்வினனாகுதல், பன்னுமுற்ற வுணர்தலியல்பின ன், பாசநீக்குதல்பேரருளாகுதல், மன்னுமீறில வாற்றலுடைமை யும்,வரம்பிலின்பமுமாகியவெண்குண, மினனதாகச்சைவாகமமோ துமெம் மீசன்றுளை யெப்போதும்வணங்குவாம" எனவும்வரும். ()

எல்லாஞ் சிவன்வசமாமோ?என்னில், திரிபுரவிசயம் பண்ணுங் காலைச் சருவமுந்தன்வசமாயத் தான்மீதியாய் நின்றபடியினாலும், ஆலபோசனம்பண்ணபடியினாலும், உயிர்க்குயிராய் நின்றுதொண் ணூற்றாறு கருவிகளையுமியற்றுதலாலும், "சருவதத்துவாதிபதயேசி வாயநமா" வென்று வசனம் இருத்தலாலும், தன் வயத்தனென்னும் குணநதகும். இதற்குவசனம் உண்டோ ? உண்டு. எப்படி? "அவன சைநதிடலொருவனுவசைநதிடு, மவனசையாவிடிலணுவசைநதிடா- சிவன சத்தியோடுநிற்செகம் விரிநதிடுஞ், சிவன்றனித்திடில்விரிசெக மொடுஙகுமால" எனவும் வரும். (௬)

தூயவுடம்பினன் என்றதுஎவ்வாற்றால் வந்தது?ஒருகருப்பாசய ங்களிற் படாமையாலும்,நரைதிரைமூப்புமுதலிய இல்லாமையாலும் சாவமும் அழிநதுந் தானழியாமையாலும், சிவன் நிர்மலதேகி என் று வேதமுறையிடுதலாலுமாம். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "யோனிவழியேயுதித்து யோனிவழியேநினைந்து, யோனிவ ழியே யொடுங்குமமரர்காள் - யோனிவழி, வாராவொருவனையேவந் தித்தால யோனிவழி, வாராவகையருளுவான்" எனவும்வரும். (௭)

சிவன்இயற்கையுணர்வினன்என்பதுஎவ்வாறு? எனில்,தெட்சணா மூர்த்தியாயச்சருவதேவர் முனிவர்கணங்களுக்கு முபதேசியாநின்ற படியினாலும், தசாவதாரத்திலே விஷ்ணுவுக்கு ஐந்துநிக்கிரகமும்,ஐ நது அநுக்கிரகமும் பண்ணபடியினாலும், சிவஞ்சத்தியாய்நின்று உ யிர்களின அறுதிகன்மங்களை அறிநது ஊட்டிவிக்கையினாலும், எ ல்லாம்அறிந்து வேதமோதிவைத்தலினாலும், சூரியனைப்போல இய ற்கைஉணர்வுதகும். இதற்கு வசனமுண்டோ?உண்டு. எப்படி? "அறி விக்கக்குரவரில்லை யன்னையும்பிதாவுமில்லை, யறிவிக்கவுமொன்றில் லை யம்பலத்தாடி யென்று, மறிவிக்குமம்மானேயென்றயனரிமுனிவ ரெல்லாஞ், செறிவுடையடிமைசெய்வார்திருப்புலிவனத்துளானை" எ னவும்வரும்.

சிவனுக்கு முற்றுணர்தல்வருமாறெங்ஙனம் என்னில், அண்டபி ண்டபிரமாண்டங்கள்தோறுமுள்ள உயிர்களுக்குத், தனு, கரண, புவன, போகங்கொடுக்கையாலுஞ், சிவதத்துவம், வித்யாதத்துவம், ஆத்மதத்துவமாக முப்பத்தாறுதத்துவங்கள்தோறும் நின்றுஅறிவிக்கையாலும்,அளவிறந்தகண்களுக்குள்ள செய்தியெல்லாம் அங்கங்கேபோயறியாமல், ஏகமாய்நின்றறிகிற சூரியனைப்போல, முற்றுமுணர்வன்.இதற்குவசனமுண்டோ?உண்டு.எப்படி? "எங்கணுமிருக்கையாலுமிருவினையருத்தலாலுஞ்,செங்கதிர்மதியமீனர்தேய்ந்திடநிற்கையாலுஞ், சங்கையொன்றின்றியெல்லாந் தானறிந்திடுதலாலுஞ், செங்கண்மாற்கதிகநீயே திருப்புலிவனத்துளானே" (எ-ம்)"எங்குஞ்செவியுடையாயடியேற்கிரங்காயே" எனவும்வரும். (௧)

சிவனேபாசமோசகனென்றால் மற்றத்தேவதைகளுக்கு அடாதோ?என்னில், எவ்வழியானும் அடாது. இராஜாவின் கண்ணுக்கும் ஊழியக்காரன்கண்ணுக்கும், சூரியனிருளைத்துரப்பதுபோலச் சீவராசிகள், மனிதர், தேவர்முதலியகண்ணுக்குச், சிவாதித்தனைஅன்றிப்பாசநீங்காது. ஆகையால்,அநுக்கிரககாலத்தில் சிவனேமுன்னிட்டறிவிப்பன். தேவர்களுக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணவர்ஆர், தேவேந்திரனுக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணவர்ஆர்,பிரமனுக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணவர்ஆர், விட்டுணுவுக்குஅநுக்கிரகம்பண்ணவர்ஆர், உருத்திரமூர்த்திக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணவர்ஆர், ஆகையால்எல்லா அநுக்கிரகங்களும் சிவனேயென்றறி.ஒருகுழந்தைக்கு ஒருகுழந்தை, இதுதீது இதுநன்மையென்றுசொல்லுவதுஞ் சிவாநுக்கிரகமெனக்கொள்க.இதற்குவசனமுண்டோ?உண்டு. எப்படி? "பண்டொருகாலந்தன்னிற்பதஞ்சலிக்கருளிச்செய்தா, னண்டர்கோன்வழிபட்டேத்த வநுக்கிரகங்கள் செய்தான், முண்டகன்றிருமால்போற்றமுத்திமோக்கங் கொடுத்தான், டிண்டிறற்புலிபூசித்ததிருப்புலிவனத்துளானே" எ-ம் "ஆவுக்கும்புலிக்கு முன்ன மநுக்கிரகங்கள்செய்தா, ஞவிக்கும்வலியனுக்கு நாகைக்குமருளிச்செய்தான்,மூவர்க்கு முனிவர்கட்கு முதுக்குறையநிஞருக்குஞ்,தேவர்க்குமுத்திதந்தான் திருப்புலிவனத்துளானே." ()

சிவன் அருளோடு கலத்தலால் அவர்மகா காருண்ணியரோவென்னும், அதெவ்வாற்றால்?வருமாறு, பன்றிக்குஇரங்கிப்பால்கொடுத்தமையாலும், ஆனைக்கிரங்கி யரியையேவினபடியாலுஞ், சர்வசீவதயாபராரனபடியாலும்,காருண்ணியரென்பதற்கடையாளமாய் அத்தநாரியாகையாலும், இரக்கமெல்லாஞ் சிவகுணமேயாம். ஈயாமை-இரங்

காமையெல்லாம் மலகுணமேயாம். இதற்குவசனமுண்டோ?உண்டு எப்படி? "பனைவடிவீசற்கான படியினுற்பனநிக்கன்றுக், கருண்முலே கொடுத்தான்பின்னு மானைக்காயரியைவிட்டான, குருவடிவாகிக்கல் லால்குறுகினுனுதலாலே, தெரியருண்மூர்த்திபோலும் திருப்புலிவன த்துளானே" எனவும்வரும். (௰௧)

சிவனுக்கு முடிவிலாற்றலுடைமைஎங்ஙனம்!என்னில்,இராவண னைச் சிறுவிரலால் ஊன்றியபடியாலும், விட்டுணு, மேகமாய்த்தாங் கிப் பொறுக்கமாட்டாமல் வெட்கிப்போனபடியாலும், அன்றுதொ ட்டுமேகவாகன கர்ப்பமானபடியாலும், ஊழிகாலேயிற், சங்காரகர் த்தாவாய்ச் சர்வத்தையுந்தகிக்கிறபடியாலும், பூமியைச்சேடன்,சே டனைக்கூர்மங், கூர்மத்தைக், காலாக்கினிருத்திரராய்த் தாங்குகிறப டியாலும், அளவிறந்தபலமுடையானென்பதற்கு ஐயப்பாடுண்டோ இ ல்லே.இதற்குவசனமுண்டோ?உண்டு.எப்படி?"அரக்கனைமிதித்தலாலு மரிவெட்கிப்போனத்தாலு, முருக்கனலாகியண்டம்யாவையுமொரு க்கலாலுஞ், சுருக்கமில்புவியைத்தாங்கித்தூலமாயிருத்தலாலுஞ்,செ ருக்களவாற்றலுள்ளான்றிருப்புலிவனத்துளானே"எனவும்வரும். ()

சிவனுக்குவரம்பி லின்பமுடைமைவந்த வழிகாட்டுமென்னில்- ஈச்சுரன் இன்பமயனேயாம். எங்ஙனமென்னில், வேதம்,வேத்தியம், ஆத்மா, அனுத்மா, திருக்கு, திரிசியம், இவற்றையறியாமற் சச்சி தானந்தமானபடியாலும், ஞாதுரு ஞான நேயங்களுக்கப்பாற்பட்டி ருக்கிறபடியாலும்,இன்பமெல்லாம் விளைகிறபூமியானபடியால் சம்பு என்ற நாமம்வந்தமையாலும், (சட்டோநினைக்கமனத்தமுதாஞ்சங்க ரனை) என்றமையாலும், (நினைத்தொறுங் காண்டோறும் பேசுந்தோ றுமெப்போது,மனைத்தெலும்புண்ணெக வானந்தத்தேன்சொரியும்)எ ன்றமையாலும்,முடிவில் இன்பனென்பதற்கையமேஇல்லே.—அரிகர ப்பிரமாதி, நாரதாதியிருடிகள், முனிகள், மனிதர்,தேவர்கள், சர்வ ர்களுந் தியானிக்கிறபடியினுல், சிவன் இன்பமயனேயாம். இன்பங் கொடுக்கிறவர், சிவனென்பதே வேதாகமசித்தாந்தம். இதற்குவச னமுண்டோ? உண்டு.எப்படி? "எல்லாஉயிர்கட்கும்இன்பங்கொடுத்த லினுல், எல்லாஞ்சிவனையேயெண்ணலால்-எல்லாஞ், சிவனுருவேயா மாற்றெவிட்டாதவின்பஞ், சிவன்பாலிருக்குமெனத்தேர்" எ-ம் "இ ன்பத்துளின்பமாய நின்னடியெய்தும் வண்ணந் துன்பத்துட்டுன்ப நீக்கித்துறவிகடேங்கிநிற்பார்-பொன்பதுமத்தோன்மாயன் புண்ணிய

தவங்கஞேற்பார்,செம்பதுமத்தாள் காட்டாய் திருப்புலிவனத்துளா னே" எனவும்வரும். (௰௩)

ஆனால்இந்தச்சிவன் எங்கேஇருப்பார்? எங்கும்இருப்பரென்று முன்னமே சொன்னேமே. எங்குமிருந்தால் எனக்குத் தெரியவில்லையே? எங்கும்இருப்பவர் நின் அறிவிலேயும்இருப்பர். எந்தஅறிவிலே? சுட்டறிவுகெட்ட சுகாதீதஅறிவிலே. அந்தஅறிவு வேறுநான் வேறோ? அந்தவறிவேநீதான். அந்தஅறிவே நானாயிருந்தால் எனக்குத்தெரியாதோ? வெகுமுகமானபடியினால் தெரியாது. அகமுகமானால்தெரியுமோ? அகமுகமாயபபாரத்துப்பினபுகேள். ஆனால், அந்தஅறிவு வேறுதானோ? அனுபவித்தால் தெரியும். அனுபவித்தவாஉண்டோ? சுகா, வாமதேவா, திருமூலர், நந்தி,சிவவாக்கியா,அப்பா, சுந்தரா, திருஞானசம்பந்தா, மாணிக்கவாசகர், சடகோபா,பட்டினத்தா, பத்திரகிரி, முதலியமகத்துக்கள்எல்லாம்அனுபவித்தவர்கள். தின்றபண்டம் தேககிட்டாறபோல, அவர்கள்வாக்கியங்கள் காட்டும். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "சுகனவாமதேவன் றுருவாசனாதி, மகனவிதுரன்வெணகாடனமாறன - சகமாண்ட,பத்திரகிரிவானமீகி பறறறரேமுத்தியினை,யுறமுருமூர்க்கிவரொப்பா" எ-ம். "சிவனைநான சிந்தையுட்கண்டவாறே" எ-ம. "தேடிக்கண்டு கொண்டேனதிருமாலோடு நானமுகனும், தேடியுந்தேடொணாததேவனையெனனுள்ளே- தேடிக்கண்டுகொண்டேன்" எ-ம. "உள்ளத்தினொளியைக் கண்டதுள்ளமே" எனவும வரும. (௰௪)

அறிவுக்கறிவாயநிற்கினறசிவம் எனக்கேன தெரியவில்லை? பஞ்சபாசமறைப்பு. நான்அறிவானால் எனக்கேன மறைப்பு? சிறறறிவான படியினாலே? இந்தச்சிற்றறிவுபேரறிவாமோ? "ஓங்காரமானகலசத்தமுதுண்ணிற், போங்காலமீசனேயாம" எனறுவசனமஇருக்கிறபடியினாலே-பேரறிவாம், ஆகிறத்துக்குஏதுஎத்தலாம? மாமிசபிண்டம, மந்திரபிண்டமாயத்,தேகம், இந்திரியம் அந்தக்கரணம் பிராணவாயு இந்தயேழுபாதியும் நீங்கினால்பேரறிவாகி, அச்சிவனைககாணபாய.இதற்குவசனமுண்டோ?உண்டு.எப்படி? "பிண்டமாமுடனல்லேன், பிராணவாயுவுநானல்லேன்,கண்டவிந்தியநானலலேன, கரணமொனகன்றுமல்லேன், பண்டையவறிவேநானெனறுணர்தருபருவமவாய்ப்பின், வண்டறைகொன்றைத்தாரான் மலரடிகாணலாமே. எனவு வரும் (௰௫)

இரண்டாவது,

பசுசங்கை.

ஆத்மாக்கள் அளவிறந்ததென்றால் அளவிறந்தகாலம் அளவிறந்தவுயிரும் முத்தியடைந்தும் ஒழியாமல் நிற்பானேன்? இந்தஆத்மாக்கள்பிறந்தஇடந்தெரிந்தால் அந்தச்சங்கையொழியும் "நரியைக்குதிரைசெய்வானும்" "சித்திலாதபோதுசீவனில்லை" என்னுந்திருவாக்கானும், அகமுகமாயநிட்டானசமாதியில் தன்னையபோக்கித்தானாவாயநிற்பின், அந்தநுட்பந்தெரியும். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "பாவமும்மறமுமொத்துபயக்கவமபருவமுற்றிங,காவியைமபுலனைபபற்றுதகமுகமாகியென்று, மோவியமபோல நின்றங்குணர்ணராமைபோக்கிற, சீவனுஞ்சிவனும்வேறுதிருப்பபுலிவன்றுளானே" எனவும்வரும். (௰௬)

ஆத்மாவிலேசிவன் எப்படியிருப்பார்? பூவுமணமும்போலேயிருப்பார். அத்தனைசமீபமானால் தெரியாதிருப்பானேன்? விடயவாதனையாலே. விடயமின்றிப்பார்த்தால் தெரியுமோ? உன்னைப்போலேவெகுபேர்பார்த்துக, "கரியனகொல் செய்யனகொல்காண்கின்றிலேனே" என்றுஅலாற்றினார். ஆனால்காணப்படாதபொருளோ? அன்று. காணும்பொருளோ? அன்று. பின்னைத்தானெவ்வழிபார்க்கவேண்டும்மென்னும் பசையற்றால்அன்றைக்குச்சொல்லுவன். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "பாசபத்தத்தேசீவா-பாசமுத்தேசதாசிவா-எ-ம், "நிறையறிவாயிருந்துநின்மலன்றன்னைத்தேடி, மறைமுதனூலாராய்ந்து பின்னருமயங்குந்தன்மை, யிறைவனேயென்பக்குறாக்குணடிலலையோவென்றுகேட்க, வறைவதுநாக்கேயென்னவகத்தெளியாமைபோலும்" எ-ம். "வாக்கினுமனத்தினுமதிக்கொணாத சோதியைப், பார்க்கவேணுமென்றலோபல திசைக்கேளாமுனீர், நோக்கிலாதநோக்கை நோக்கிநோக்கி நிற்கவல்லிரா, னோக்கிலாநோக்குவந்து நோக்க நோக்குமே" எனவும்வரும். ()

ஆத்மாவுக்குள்ளேசிவமும், சிவத்துக்குள்ளேஆத்மாவும், சமவாயசம்பந்தமாயிருக்குமென்று ஆகமங்கள்சொல்லப்படுசபாசங்களும் ஆத்மாவை மறைக்குமென்பது எப்படி? என்னின், ஒருகடத்திலே தீவிட்டெரிக்குங்கால், அதிலேஆகாசம் வியாபகம் [illegible] தத்தீ தீயைச் சுடுமன்றி ஆகாசத்தைச்சுடுமோ. ஆனால் ஆத்மாக்கண்டிப்பரோ? அன்று. அகண்டமென்றுகண்டால் அந்தச் சங்கையில்லை

ஆத்மாவும்அகண்டஞ், சிவமும்அகண்டமானல், பஞ்சபாசம்பின்னை யாருக்கு?இந்தவிவேக மில்லாதவர்களுக்கு.இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு- எப்படி? "ஒழிந்தேன் பிறவியுறவென்னும்பாசங், கழிந்தே ன்கடவுளுநானுமொன்றுனே, னழிந்தாங்கினிவருமாக்கமும் வேண் டேன,செழுஞ்சால்புடையசிவனைக்கண்டேனே" எனவும்வரும்.(௰அ)

சிவத்துக்கு ஒப்பு-சூரியன்,சீவனுக்கு-ஒப்புபடிகமலை,பாசத்துக் கு ஒப்பு- பஞ்சவனனங்கள். இப்படி அறுஇதொடுத்துஇனறைவனை யுஞ்சிவம் உன்னைவிட்டுப்பிரியவில்லை. இந்த ஆத்மலாபத்தை நான் எபபடிமறநதேன்? சற்சங்கதி, சன்மார்க்கசநதி, சிவாகமசம்பாட ணம் இல்லாமையால் மறந்தாய. இப்போது குருதரிசனத்தால் எல்லாங்கிடைத்ததென்றறி. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப் படி! "சுத்தபபடி கருச்சிச்சூரியனைச்சநதித்தா. லெத்தனமைத்த் னமையீசனிலை - யுறறற்றுப, பாராதவாக்குப பவமும்பலபிணியும், போராடுமெஞ்ஞானறுபோம" எனவும்வரும். (௰௯)

சீவசமபந்தம் எனக்கெப்படிவநதது சீவத்துவம் நீங்கிச் சிவ மெப்படியாவேன் ? சீவசம்பநதம்அறியாமையாலே. சிவசம்பந்தம் அறிவாலே. அநத அறியாமை எங்கேபிறநதது?உன்னிடத்திலே. ஆனு ல் என்னைமறைத்த இருளையான் அறியாமற்போகவேண்டியதுஎன னை?இநத அஞ்ஞானத்தை என்றைக்குக்கடப்பேன்; இந்தமாயையா லே மூடுபட்டேன்; இநதகர்மம் என்னைவிடவில்லையே; என்பதனல் அறிநதாயோயிலலையோ. ஆனல் அறிவுஎங்கேபிறநதது ? உன்னிடத் திலே. அறியாமையும் அறிவும் ஒருசம்பந்தமாய இருக்குமோ? இரு க்கும். எப்படி? ஒருகடலிலே விடமும்-அமுதமும்- பிறநதாறபோ லவும், ஒருமரத்திலே ஈரமும்-நெருப்பும்-பிறந்தாற்போலவும்,ஒருக ண்ணிலே கொடுமையும்-கிருபையும், பிறந்தாற்போலவும், உன்ன றிவிலே அறியாமையும், அறிவும், ஒனறுய்ப்பிறந்ததைக்கண்டுகொ ள்ளுதி. அந்த அறியாமைஎத்தால் இறநதது?அறிவுமேலிட்டாலே. அந்த அறிவு எவ்வண்ணம்நான் எவ்வண்ணம்? அத்தை இரண்டா ட்ட இடமில்லை. ஆனற்போம்வழியாது? (அறிவுஞ்சிவனுமொன்று அல்லவென்கிறவன்வாயில் மண்ணு) என்கிற உலகவசனமே சாட்சி. இதற்குவசனம் உண்டோ ? உண்டு, எப்படி? "ஆணவமேலிடவாருயி ர்கீழிட்டடங்கிநிற்கு,மாணவங்கீழிடவாருயிர்மேலிட்டருளுருவாம்" எ-ம். "அறிவென்றறியாதவாணவமேஞானச்- செறிவாயவென்னைநீ,

திணடறக, வறிவாய, வெனனை சிவமாககியெனனறிவிலெக்காலும,
பினனைமறநினறுன பிரான'' எனவுமவரும.

ஆதமாவுக்கு அனுதியிலே மலசமபநதஞ், செம்புககுக காளிதம்போலுங, கடலுககுஉவாபோலும, நெலலுககுஉமிபோலுமானதென்னில், ஆதமா அறிவெனறுல, மறைககுமோ? சிறறறி வானபடியினுலேமறைககும. ஒளியைஇருள மறைககுமோ? மறைககும. சநதிராதிததாகளை, இராகுகேது மறைக்கிறபபோலும, நெருபபை நீரமமறைககிறபபோலும, ஆகாசததை, மலைமறைககிறப போலும. ஆனுல இநதமறைபபுததானவருவானேன? நீபணணகனமததால. நான அவயவமஇனறிநிரவயவமாஇருககக, கன்மததைஎபபடிசசெயதேன? நிரவயவனநானெனபதைமறநது, அவயவமநானெனனுங்கருததாறகனமமவநதது, அநதககனமததால்மாயையுணடாசசுது, இநதமாயையாலசாவபதாாததமுமஉணடாசசுது. இதுபோமாறு? சிறறறிவாகிபநீ, பேரறிவாயநினறுல பசுபாசமஇலலை. இதறகுவசனமுணடோ? உணடு எபபடி? ''அறிவுருவாடவெனனையாணவமாதிகூடிப, பிறிவறியாதினனைபபிறிததுதகானமுழுதுமாகி, நெறியினை மறைததுபபொலலாநீசருககடிமையாகிச, செறியிருணினறதெனனே திருபபுலிவனததுளானே'' எனவுமவரும (உக)

சிவமேகுருவாயவருமெனனில விரோதஞானமாம, உஙகளசிவனுககுககாலுஙகையுமஉணடோ எனனுநதாககமவரும. (குருவே சிவமெனககூறினனநத) எனறுவசனமஉணடாயிருப்பானேன? ஆனுற சிவனைககுரவனெனசசிநதியேலநத, அவமதியா லாழவைநிரயதது-எனறுவசனமஇருபபானேன. ஆனுல இதறகுவாயிலலை. இனிபபோமாறு' சிவஞானிகளை அதிடடிததுககொணடு அநுககிரகம பணணுவா. இதறகுவசனமஉணடோ? உணடு. எபபடி? ''அறிவுககறிவாயறிவிபபானசிலலோாக், கறிவுருவுகொணடருளுவான'' எ-ம, ''ஆட்டுவித்தாலாரொருவராடாதாரோ, காட்டுவிததா லாரொருவாகாணுதாரே, காணபாராாகணணுதலாய காட்டாககாலே'' எனவுமவரும. (உஉ)

பதிதான, அனுதி பசுவும, பாசமும், அனுதியோ? சூரியன் உளளபோதேகணணும அனுதி. கணணை மறைததஇருளும், அனுதி. பதிதான நிததியம, பசுவும பாசமும, நிததியமோ? சூரியன் உளளபோதே கணணும, கணணைமறைததஇருளும நித்தியம் ஒன்று ககேநிததியபபட்டமஅன்றி மூனறுமநிததியமோ? வெனனில், சிவ

திவிலே சீவனறிவுகலக்கப்பண்ணிப்பிரபஞ்சத்தை மறைக்கிறபடியி னாலே, பாசத்தைநித்தியம், அநாதி, யென்றது. ஆனால் இது தூரிய மளவாது. தூரியங்கடந்தவிடத்திலே ஆகமமும் எனக்கெட்டாதென் றுசொல்லும்; வாழையடிவாழையாய்உலகத்தைமறைக்கலால், அநாதி யென்றாலும்ஆகமத்துக்குவிரோதமில்லை. வேதாந்தம்ஒன்றேயென்று சாதிப்பானேன் அடியேனுக்கு அதுதெரியவில்லையே? தெரியப்படு த்துமென்றுகேட்கத் தேவையில்லை. வேதம்விரோதஞ் சொல்லு மோசொல்லாது. உன்போதம்போனால் எல்லாம் அவிரோதமாம். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "சுடரொளியா, னென்று முள்ளன னளவும்யானுமுளனாகி, நின்றநிலையிற்றரித்து நில்லாமல" எ-ம், "பதிபசுபாசமெனபபகா மூன்றும்பதியினைபபோற் பசுபாசம நாதி" எ-ம், "அறிவறிவெனற வறிவுமநாதி, யறிவினைக்கட்டிய பாசம நாதி, யறிவுக்கறிவாம்பதியுமநாதி, யறிவுபதியிற் பிறப்பறுந்தானே" எனவும்வரும். (உரு)

ஆத்மாஒன்றென்று வேதாநதஞ்சொலல-விஞ்ஞானகலர், பிரள யாகலா, சகலரொன்று அனேகமாக ஆகமஞ்சொலலுவானேன்? வேத வழிபோனவன ஆகமவழியிறபோகான; வடக்கேபோகிறவனுக்குக காவேரிமகத்துவநதெரியுமோ; தெற்கேபோகிறவனுககுக் கஙகைம கத்துவநதெரியுமோ; அபபடிபோல, (முத்திபலவும்பகாநதோம்-பக் குவத்துக்கீடாய)-என்பதைபபறறில-சமுசய நாதநி.இதற்குவசனம் உண்டோ? உண்டு. எபபடி? "ஒன்றதேபேருர்வழியாறதற ருள"எ-ம், "ஒன்றெனறுசொலபவர்சொன்னாலுஞ்சொலலுகவோரிரண்டா, மெ ன்றெனறுசொல்பவா சொன்னாலுஞ்சொல்லுகவேததியன்பர், செ ன்றன்று நல்குசிற்றம்பலநாடிசிரபுரதநதோ, னன்றென்றிதாமென்று சொல்லாதமுத்தியளித்தனனே." (உச)

வேதம், வேதாந்தம், வேத்தியம், வேதமகாவாக்கியம், வேதா ந்தமகாவாக்கியவிசாலம், வேத்தியபபிரமம-இபபடி, வேதபண்டி தாள் வெகுமுகமாகச்சொல்ல ஆகமவாக்கியமே பிரதானமெனறு, முற்சொல்லிய வேதத்தை நிந்திப்பானேன? தததுவமசி, சித்துவ மசிக்கும், அது நீயானாய-சிவம் நீயானாய-என அர்த்தம் ஏகமே; இ தற்கு அந்தாட்சி; அங்கயற்கண்ணி- மீனாட்சி; இடைச்சி- கோனிச் சி; வெள்ளிமலை- ரசிதமலை, காஞ்சி- கச்சி; காசி- வாரணாசி; வெண் காடு- சுவேதவனம்; வேதாரண்ணியம்- மறைக்காடு. இதற்கு வசன

ம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "அதுவேநீயானுயென்றருமறைகள் சொல்லு, மெதிர்சிவனேநீயானுயென்று, முதனூலும், வேறேவே றனறேசொல் வேதியனே விண்விசும்பும், வேறேவேறன்றே விள ம்பு"எ-ம, "தன்னைவிட்டொருதற்சிவநதேடியே- பின்னசில்லுருப் பெற்றியைநாடியே,மன்னுமாலையுங்காலைவழிபட, வன்னசில்லுருவா ருவனுணையே" எனவும்வரும். (௨௫)

ஆத்துமாவே சிவமென்பது சித்தாந்தமானுல், சிவமென்றும், பிரமமென்றும், அரிகரப்பிரமாதியென்றும் பலவாய்வருவானேன? உபாசிகள்,உபாசனையால் வேறுவேருயின. "காவேரியொன்று கால் வாய்நூற்றெட்டு, " மண்ணுெண்றுபாண்டம் வரும்பலவாகி, விண் ணுென்று ஆகாயம் வேறுவேருகு, மாவியுமிவ்வண மாய்ந்துகொள்வீ ரோ" என்று வசனமிருக்கிறபடியினுலே-சங்கையில்லை. இதற்குவசன ம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "எனனகத்துளென்னைநா னெங்கு மோடிநாடினே, னெனனகத்துளென்னைநா னறிநதிலாமையானதா, னென்னகத்துளனனைநா னறிநதுமெய்தெளிநதபின, எனனகத்து ளென்னையனறியாதுமொனறுங்கண்டிலேன" எனவுமவரும். (௨௬)

இவன்அறிவு, சிவன்அறிவிலே கலநதால் மலம், மாயை, எக்கா லும்இலலையா? இல்லை. எபபடியில்லை? மதநியானசூரியனை அத்தரா நநிரிமறைக்குமோ; நீரிலேமூழ்கினவனை நெருபபுச்சுடுமோ; மச்சு விளக்கை வாயுஅலைக்குமோ; அது போலாமென்றுஅறி. ஒருகாலஞ் சிவனகலநதென்ருல் ஒருகாலம் பிரிநததுண்டோவென்னு மாற்றம் வருமேயென்னில, குருடனுக்குக் காசத்நடைமாத்திரமேயன்றி அ வனகண்ணுக்குபிரகாசம் ஒருகாலம்வரவுபோக்கு நாத்தி. ஒளியிருந தால மறைப்புவருவானேன? அப்பிரகாசமாயிருக்கும் காசம்நீங்கப் பிரகாசிக்குமெனக்கொள்க. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப் படி? "குருடர்க்குமுன்னே குடிகொண்டிருநததென்கோலமல்கு" எ-ம, "அறிவுங்கரணமும்போயானந்தபூரணநதைக், குருடன்விழி யொளிபோற் கூடாமற்கூடினமே" எனவும்வரும். (௨௭)

உடலுக்குமூலம் இநதிரியம்;இந்திரியத்துக்குமூலம் பிராணன்; பிராணனுக்குமூலம் கரணம்; கரணத்துக்குமூலஞ் சீவன்; சீவனுக்கு மூலமசிவன்;சிவனுக்குமூலஞ் சிவனே. இச்சிவனே இவைகளைப்பிரே ரிக்கிறபடியினுலே, சிவன்அல்லாதது எல்லாஞ்சிவன்பேரிலத்தோ

ற்றும் ஆகையால் எல்லாஞ் சிவமனனபதும், நானேபரப்பிரமமென் பதும், இக்கருததைபபறறிவநதன. இதறகுவசனம்உண்டோ? உண டு. எபபடி! "உடம்பினைச்சிவமேயெனப ருடம்பிற்குமூலமோரார, திடமபடுபிராணன்றனே கத்தனென்றுரைபபரஞ்சு, மடம்பெறுமிந் தியததை மதியென்பரிவைக்குமூலந, திடம்படவினனைககாணுர் திரு பபுலிவனத்துளானே" எனவும்வரும். (உ௮)

"தத்துவரூபபத்தாறும் ஆத்மாவுக்கு விடயஞானம். இந்தத் தத்துவம் ஆதமாஅலல. ஆதமதத்துவம், அசுததமாயை. விததி யாததததுவம, அசுததாசுத்தமாயை. சிவதததுவஞ்சுததமாயை. ஆத் மதததுவம நட்சததிரஙகளைப்போல. விததியாததவஞ் சந்திரனைப போல. சிவததததுவஞ்சூரியனைபபோல ஒருமாயையிலே மூவிதமாயி ருபபசெபபடி! அததாட்சி-கருப்பஞ்சாறறிலே வெலலஞ்,சாககரை, கறகணடு உண்டானறபோலவும,மணணிலே இருமபு-வெளளி-பொ ன உணடானறபோலவும், இபபடி மூமமாயையும்ஒன்றுக்கொனறு மேலீடுகாணக.இந்தமூமமாயையுமே மூபபாரூமானபடியினால தத துவாதீதன ஆதமாவெனறு வேதஞ்சொலலும. இநகததததுவத தோடே யாதமாக்கூடுவானேன! கூடாவிட்டால பஞசகிருததியம இலலை. பஞசகிருததியம இலலாவிட்டால என்ன? உனனைககேட் டோ ஈசுரன பஞசகிருததியம பணணுவான, ஈசுராககினை அறியப படாதெனபதே சிததாநதம. இதறகுவசனமுணடோ? உணடு. எப படி? "பூதமுஙகரணம பொறிகளைமபுலனும் பொருநதியகுணங்க ளோரா மூனறு, நாதமுஙகடநதவெளியிலே நீயுநானுமாய நிறகுநா னுளதோ" எனவுமவரும். (உ௯)

ஆதமா,சுதநதரானன்.தததுவஞ் செடம்-செடததை தயுஞ்சிததை யுங் கூட்டிவைககிறவா,சிவன இநதசசிவன,ஏன் செடசிததைபபடை த்தார! திருவிளையாடடு.செடமுஞ சிததுஞ-சிருட்டிக்குமுனனே-எப படியிருககும? பழையபரமசிவமாயிருக்கும்.ஆனால எல்லாஞ்சிவமெ ன்னலாமோ? அதுகருச்சந்தேகமில்லை. ஆனால, ஆண்டவன அடிமை யில்லையோ! அனுபவிததுப்பார். இதற்குவசனமுண்டோ! உணடு. எப்படி? நன்றுகண்டறிது நமசசிவாயப்பழந, தினறுகண்டாக அது தித்தித்தவாறே-எ-ம். "அனுபவததறிவதனறியளவையா லறியக்கூ டாச்-சனகனைச்சாககிசொன்னற சருவருமொப்புக்கொள்வா - மன மொருபாலேவிட்டுன்-மலரடிநோக்கும்வஞ்சா - தினமலரிடினுமவே ண்டாத்திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்வரும். (௩0)

ஆத்மாவை யெப்படியறியப்படும்? ஆத்மாவேபிடிபடாமற்போனால் சிவம் எப்படிபிடிபடும்? சோத்திராதியால் சத்தாதிகளையறியப்படுதலாலும். உசுவாசம்-நிசுவாசம் வாங்கிவிடுகிறபடியினாலும், சந்திராதித்தர்கள் தோன்றி யொடுங்குகிறபடியினாலும், இதற்கெல்லாம் பிராணதாரியாயிருக்கிறவனே ஆத்மா. இந்த ஆத்மாவைவிடச் சிவமில்லையோ? விலாங்குசம்பந்தம்போல உண்டு. அதெப்படி? (ஆமடிகெட்டேனே-பாம்படி- யல்லடிகெட்டேனேவிலாங்கடி)என்பதுபோல, வெகுமுகத்திற் சீவனும், அகமுகத்திற-சிவனுயுந், தோற்றும். இந்தவிந்தையை நானெங்குங்கண்டதில்லையென்னில், வேதாகமவீதியிலேபோனாற்காணலாம். இதற்கு அத்தாட்சி "ஆமடிகெட்டேனபாம்பீதனறுகெட்டேன்-விலாங்கென்று, மோகுடியம்போலுமுளனெ" இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "காதெவனாலேகேட்குங், கண்ணெவனாலேகாணு - மோதுநாவெவனாலுணணுமுடலெவனாலேயோரு, மோதுமுகக்கெவனைமோக்குமூசசெவனாலேயோடும், போதெவனறபோயமீளுமவனடிபோற்றுகிறபாம்" எனவுமவரும். (௩௧)

ஏகமோ, துவிதமோ, அத்துவிதமோ, சிவ சீவநாத்தியோ, முத்திநிச்சயாத்தம் எப்படிஎன்னில், ஏகமென்றால், ஆண்டவனடிமையென்கிற குணமவரததேவையில்லை. துவிதமென்றால் அயிக்கமுத்திகூடாது. கலப்பென்னின், ஒருவீட்டில்ரண்டுபயித்தியக்காரிலலை யென்பதேயாம் சிவனுமிலலை சீவனுமில்லையென்னில், அனீச்சுர வாதியாயமுடியும். ஆனாற்போம்வழி? (கிட்டையிலே-நட்டமானே)னெனனுமகாவாக்கியத்தாற்காண்க. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "ஈரிலைமுமூகிஞானிறையவுண்டவன், வாரமிருமதன் போனறுமாமய, நீாசிவயோகததிற நிலைததிருப்பர்க, ளாரவா பெருமையையளக்கறபாலரோ" எ-ம, "அண்ணலுமுயிரும வேறெனவறைந்தாலயிக்கியமுத்திகூடாவா, லண்ணலுமுயிருமொன்றெனவறைந்தாலாண்டவனடிமையின்றாகு, மண்ணலுமுயிருமிரண்டல வொன்றுமன்றெனினையுறவாகு, மண்ணலுமுயிருநாத்தியென்றுரைக்கி லனீச்சுரவாதியீயாமால-எனவும்வரும். (௩௨)

ஆத்மாசுதந்தரபோதனாவசுதந்தரபோதனோ?வென்னில், ஆத்மா ம் முத்தியில் சுதந்தரபோதனென்றுசொல்லும். வேதம் பெத்தமுத்தியிரண்டிலுஞ்சுதந்தரபோதனென்று சொல்லுமானால் சுபாவ சித்தாந்தமேதென்னில், அனுபவத்திற்காண்க. முன்சொன்னவேதாகமஞ்

சொல்லவில்லையோ? வென்னில், தற்போக்கே சிவம்தான் இல்லாமை யே யதற்கடையாளமென்றும், அகந்தத்துவா சுகியவாவென்றுஞ், சொல்லும். ஆனால், அதுதெரிகிறவழி எப்படி? யென்னில், உன் சித்தம் சுசாத்தியானத்தில் அழுந்தினால் அன்றைக்குத்தெரியும். தெரிந்து வந்து, உலகர்க்கு உபதேசம்பண்ணக்கடவோமெனனும் ஆசையை விடக்கடவாய். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி! "காணாத காட்சியைக் கேளாதகேள்வியைப், பூணாதபூணைப்போற்றுதுநாமே". எ-ம், "அனுபவத்தன்றி வேறறியொணாவின்றையுடனம்புலியாடவாவே, யணுவினுக்கணுவதாய்நின்ற நேர்மையையறிந தம்புலியாடவாவே. எனவும்வரும். (௩௩)

மூன்றாவது,

பாசசங்கை.

ஆணவமலத்துக்கு அனேக சத்தியும் சிவனுக்கு இரண்டு சத்தியு மாயின், ஆணவமுயர்ந்துசிவந்தாழுமே? யென்னில், சிவந் தானறிகிற சத்தியொன்று, சருவாத்மாக்களுக்கும் அறிவிக்கிற குணசத்தியொன்று. ஆணவத்துக்கு அனந்தசத்தி அனந்தாத்மாக்களை மறைக்கிற படியினாலே. பெருங்குலத்தானென்னும்பேர் புலையனுக்குவந்தமை யால், அவனுயாந்தானே இல்லை. அதுபோலவாமென்றறி. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "சிவத்தினுக்கிரண்டுசத்தி-திமிரத்துக்கனந்தசத்தி-சிவத்தினுக்குயர்ந்த தென்பர் - தெளிவிலாமாந்தரொல்லாஞ், சிவத்தினதன்றனமையெல்லாந்திமிரமே மறைத்தலாலே, சிவத்தினையறிந்தோர் போற்றுந்திருப்புலி வனத்துளானே" எனவும்வரும். (௩௪)

இந்தஆணவமலம் அருவமோ-உருவமோ? இரண்டுமல்ல. உருவமென்னிற் கண்ணுக்குத்தெரியவேணடும். அருவமென்னின் மறைக்கமாட்டாது. பின்னைத்தான்போம்வழி? பாசம்உண்டென்று முன் சொன்னதும் ஆசாரியன் யில்லையென்று பின்சொன்னதும், ஆசாரியன். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "அறிவறியாமை தன்னையன்று நானறியேனின்றுங், குறியுறக்காணேனின்றன் கூத்தாட்டிருந்ததென்னே, மறிமழுக்கரத்தாயுன்றன் மலரடிகாணவோங்கிச், செறிபலமுனிவர்போற்றுந் திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும் வரும். (௩௫)

இந்த ஆணவமாதியபஞ்சபாசங்களும்- நித்தியமென்று-சிவாகமஞ்சொல்லுமெனில் கூடாது. எப்படி? ஒருவேதம்பஞ்சபாசங்களு

ம் - அநித்தியமென்று சொல்லிற்று? பின்னொருவேதம் கானற்சலம்போலத்தோற்றரவு மாத்திரமேயென்று சொல்லிற்று? பின்னொருவேதம் ககனாரவிந்தம், வாந்தியாபுத்திரன், சசவிஷாணம்போல அனுபவத்திலே பஞ்சபாசமில்லையென்று சொல்லிறது; நாலாம்வேதம் மாயையேயில்லை-யிருக்கிறதெல்லாம் பிரமமேயென்றுசொல்லிற்று. அட்டாவக்கிரகர் தன்குய்வயிற்றி லிருந்துகொண்டு தகப்பனைநோக்கி(எல்லாம் மாயையெனகின்றவாய் எல்லாம பிரமமென்று சொலலாதோ) வென்று திருவுளம்பற்றினபடியாலும்,பஞ்சபாசங்களுமில்லையெனபதே சித்தாந்தமெனனில்; உண்டாயிருந்ததெனபது வாரததிரியும. ஆகையால்,இல்லையுண்டென் பதிரண்டும அனுபவததிலே தோன்றுமெனபதே சித்தாந்தம். விபகாரத்துக் கொபபக்காட்டென்னில், அனுபவம் விபகாரத்துக்கெட்டாது.இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எபபடி? "இல்லேயெனுமாயையிலிட்டெனை நீ, பொல்லேனறியாமைபொறுததிலையே" எனவும்வரும். (௩௬)

மலம, மாயை, கன்மம், ஒருகுணமோ-பலகுணமோ? மலம்-மறைக்கும, மாயை-விளக்கும், கன்மம் - விகாரப்படுத்தும. மலம அறிவைமறைக்குமோ? மனததை மறைக்குமோ? மனததைத்தான மறைக்கும். அறிவைமறைக்குமென்று வசனமிருப்பானேன்? மனமும், அறிவினசமபந்தமானபடியினால் அங்ஙனஞ்சொலவாருமுளர சென்னமரணப்படுவது மனமோ,நானோ ஆத்மாவோ?ஆதமாதான.செனனமரணபபடுவதெனறால அனுபவியொபபுக்கொளளான - செனனம-சருவியிறதேயதல;மரணம-கருவியைநீஙகல்; நரகம-ஆயாசம், சொாககம-அநாயாசம; இதறகுவசனமுணடோ? உணடு. எப்படி? சுருதிசார முற்றிலுங்காண்க. (௩௭)

இந்தக்கண் நானல்ல- கண் சடம்; நான - சித்து, கண்ணைக்கொண்டறிகிறது மனம,மனத்துக்குச்சாட்சி நான், கண்ணும-விடயமும்-மனமும்-மாயை, நான-அறிவு, என்பெயர்-ஆத்மா, இதற்குவசனம் உணடோ? உண்டு. எபபடி?"கண்ணெவருலேகாணும்" ... "கானத்தியானவனென்கண்ணுளானே" எனவும்வரும். (௩௮)

இந்தச்செவி நானல்ல, செவி-சடம், நான்-சித்து, செவியைக்கொண்டறிகிறது-மனம்,மனத்துக்குச்சாட்சிநான், செவியும்விடயமும்-மனமும்-அலம்-நான் சூக்குமம், என்பெயர் ஆத்மா. இதற்குவச

னமுணடோ ? உண்டு. எபபடி? "காதெவனாலேகேட்கும்" எ-ம்."சத் தத்தினுள்ளே சதாசிவங்காட்டி" எனவும் வரும். (௩௯)

இநதத்தொக்கு நானல்ல- இதுசடம் நான்சித்து- தொக்காலப ரிசத்தையறிகிறது- மனம், இந்தமனத்துக்குச்சாட்சி-நான், இவை யெல்லாமிறநதாலும் நானிறவாதபடியினாலே நானசினமாத்திரன. இதற்கு வசனமுணடோ? உணடு. எப்படி? "உடலெவனாலேயோரு ம்" எ-ம், "உடறசக்காத்தி னுயிர்பபையுங்காட்டி" எனவுமவரும்.()

இந்தஆக்கிராணம் நானல்ல, இதுசடம், நான்-சித்து, ஆக்கிரா ணத்தைக்கொண்டு கந்தத்தையறிகிறதுமனது, அநதமனதுக்குச்சா ட்சி நான், எனக்குச்சாட்சி-சிவம், இநசசிவம்-வேறு-நானவேறல்ல ஆக்கிராணமும், கநதமும், மனசும்அழிய நானழியாமல் சிவத்தை முன்னிட்டுப பாசத்தைப்பினனிட்டபடியால் நான்சிதானநதருபன். இதற்குவசனம்உண்டோ? உண்டு. எபபடி? "மோதுமூக்கெவனை மோக்கும்" எனவும்வரும். (௪௧)

இநதநாக்கு நானல்ல, நான்சித்து, நாககுசடம், நாக்கைக்கொ ண்டு ருசியையறிகிறது-மனம், இந்தமனத்துக்குச்-சாட்சிநான,என க்குச்சாட்சி,சிவம், இநதச்சிஙகுவையும,ருசியும்,மனமும், அழிய நா ன் அழியாதபடியால், நான்நிததியானநதன. இதறகுவசனம-உண டோ?உண்டு. எபபடி?"ஓதுநாவெவனாலுண்ணும" எனவும்வரும்௪உ

பிராணவாயுவும் நானலல, பிராணன்சடம், நான்-சித்து, பிரா ணனைக் கொண்டறிகிறது-ஆதமா, அந்த-ஆத்மாவே நான், இநதபபி ராணனும், மனதும்-அழிய - நான அழியாதிருக்கிறபடியால். நான்- சருவானநதன். இதற்குவசனம்-உண்டோ ? உணடு. எப்படி? "மூச் செவனாலேயோடும். எனவும்வரும். (௪௩)

இநதமனமும் நானலல, புத்தியும் நானல்ல, ஆங்காரமும நா னல்ல, சித்தமும் நானல்ல, அநதக்கரணம ஆத்மாவுககுமந்திரி, பி ராணன் பிரதானி, ஆத்மதத்துவம் தூசிப்படை, வித்தியாதத்துவங் கிறறணி, சிவதத்துவம். பேரணி, காயமே அரண்மனை, இபபடி சா க்கிரமாதி தானமாகிய உத்தியானவனஙகளிலே சம்சாரிபோலச் ச ஞ்சரிப்பன்; ஞானக்கண்ணினாற் பாாககிறவர்களுக்குதோற்றபபடுவ ன், ஊனக்கண்ணினாற் றோற்றப்படான்; ஆத்மாஇனனுமொன்று யே ன்தோற்றப்படவில்லை? தோற்றியுங் கன்மத்தால் தோற்றபபட இல

லே-நீயார், என்னில்.நான்தான், நீயார்எனனில்யாருமில்லே, என்பவ னே ஆத்மா. இதற்குவசனம் - உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "நானு ரென்று ரைப்பவனே நாடிலந்தியான்மாவா நானொன்றுனுக்குக்க யலவேறோர்நாக்குண்டோ-நானே நீ நீநானேஞானமுடையமானுக்க நானுவேதப்பொருளுநாட்டுவதற்கையமில்லை" எனவும்வரும். (௬௪)

ஆணவம்-இருள், மாயை-விளக்கு, கன்மம்-கருக்கனே வெள் ளியோ-வென்னுமயக்கஅறிவு; கண்-ஆத்மா, சூரியன்-சிவம்,பகலசக லம், இரா கேவலம, இப்படி அனுகிதொடுத்துஇன்றளவும்வரும். ச ற்குருஞானதீக்கையால் சகலகேவலம்அறும்; அறவே ஞானசூரியன் உதயமாம்,ஆகவே ஆணவவிருள்-நாசத்தையடையும்,அடையவே-மா யை-விளக்கவியும், அவியவே-ஐயநதிரிபுஅறும்,அதனுல்ஆத்மா சுவா னுபவத்தைப்பெறும், பெற்றுல் வேறுபடுமே-யெனனில், வேறிலா மையைககண்டதே பெற்றதெனக்கொள்க. இருள் சூரியனிலமறை நதாற்போல, ஆணவஞ்சிவத்தில்அடங்கும் எனக்கொள்க- இதற்குவ சனம்-உணடோ? உண்டு. எப்படி? "சருவக்கியாஞேத்தாமேயாம்".

சிவத்தைவிட ஆத்மாவென்று நாமம்வருவானேன்? சிருட்டியா ல். ஆனுல் சிருட்டிககுமுன் சீவராசியில்லையோ? இல்லையெனறேவே தருசொல்லும்; வேதாநதத்துக்கு- மேலானஆகமம், உண்டெனறு- சொல்லுகினறதே? அது பூருவகாண்டத்திறசொலலும்; உததரகாண் டததில்வேதரு சொன்னபடியேசொல்லும். இதற்குவசனம் - உண் டோ? உணடு. எப்படி? "காலமுநாள்களுழிபடையாமுனேகவுருவா கிமூவருருவிற், சாலவுமாகிசமயங்கலாறினுருவாகிநின்றகழலோன், ஞாலமுமேலேவிண்ணேருலகேழுமுண்டு-குறளாயோராலினிலேமேற் பாலனுமாயவறகோபரமாயமூர்த்தியவனுநமக்கோர் சரணே" எ-ம், "திஷ்டேபூாவமாத்மா-யேகமேவா" எ-ம், "சிருட்டிக்குமுன்னுயி ரொல்லாஞ்சிவமென்றுசெப்புமறை, சிருட்டிக்குப்பின்னுயிர் வேறுபட் டான்சிறுசீவனென்லே, சிருட்டியைநீக்கின்சிவோஹமென்பாவ[illegible]சே ர்தானுஞ், சிருட்டிக்குமுன்சிவமானுன்திருக்கச்சியேகம்பனே" என வும்வரும். (௬௫)

ஆனுல் அந்தச்சிவத்தை எந்தப்பிரகாரம் அனுபவிக்கலாம் என் னில்,வனத்தின் வள்ளிமுதலின் நுனியைப்பற்றி-அதன்மூலம்- பற்று வாரைப்போல, வசனத்தைப்பற்றி-வாக்கு, வாக்கைப்பற்றி-மனது,

மனதைப்பற்றிப்-புத்தி, புத்தியைப்பற்றி-யாங்காரம், ஆங்காரத்தைப்பற்றிச்-சித்தம், சித்தத்தைப்பற்றிச்-சீவன், சீவனைப்பற்றிச் - சிவம், இப்படியனுபவிப்பாயாக. அனுபவிக்கிறவன்யார்? "அவனருளாலே-யவன்றாள் வணங்கியென்பதே சித்தாந்தம். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "வெள்ளநீர்சடையர்போலும் விரும்புவார்க்கெளியர்போலும், உள்ளநோயுருகிநின்றங் குவப்பவர்க்கன்பர்போலுங், கள்ளமேல்வினைகளெல்லாங் கரிசறுத்திடுவர்போலு, மள்ளலார்பழனமேய வாலங்காட்டடிகளாரே" எனவும்வரும். (௬௭)

தேகவாசனை, லோகவாசனை, சாத்திரவாசனை இந்தமூன்றுக்கும்விபரம். தேகவாசனை பூப்பிரதக்கணமுதலிய செய்யவேண்டுமெனவிருப்பம், லோகவாசனை-தன்னையுலகமதிக்க நடித்துப் புகழைவிரும்பி யிகழைவிலக்கல், சாத்திரவாசனை - அநந்தசாத்திரங்களுமறிவோமெனறல், தேகவாசனையாவது- சருவஞ்சிவமயஞ்செகத்து என்கிற விவேகத்தால் நசிக்கும்; லோகவாசனை- அரிகரப்பிரமாதிகளையும் புகழ் இகழ்விடாதென்பது சித்தாந்தபட்டால் நசிக்கும், சாத்திரவாசனை-ஆத்மக்கியானஞ் சற்குருகடாக்ஷத்தால்அன்றி, விளங்காதென்பது, சித்தாந்தப்பட்டால் நசிக்கும்; சாத்திரவிருப்பம், எவனுக்குண்டோ அவனுக்கு அனுபவங்கொசுக்காலத்தனையானும் இல்லை என்பதே சித்தாந்தம். இதறகு வசனம்உண்டோ? உணடு. எப்படி? உத்தமஸீசுரத்தியானம் மத்திமமாகம சாத்திரயோ, கோகனிட்டங் கீதநாதாயா வாதார்த்தம் பசுலட்சணம்- எனவும்வரும்.

ஆத்மா-குருடன், குருடு-ஆணவம், கோல்-சரீரம், கோல் கொடுத்திழுப்பான்-ஆசாரியன், சூரியன்-சிவம், படுகுழி-நரகம், மேடு-சுவர்க்கம், கோயிலுக்கிழுத்தால் - கொளத்துக்குப்போவேனென்பதே சிவபோதம், அரவாணிருந்தறுக்குது-ஆளிருந்துலாவுது-என்னும் வசனத்தால் ஈசுரன் உண்டு, அவனுல் செகசாலமுண்டென்பதேசித்தாந்தம்-எங்குஞ் சிதம்பரம் பொங்கிவழியுது-என்னும்வசனத்தால், அகமுகமாயினோர்க்கு அக்கணமே-பஞ்சபாசங்களும் விடுபடும். இதற்குவசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "இருட்டறைமூலையிருந்த குமரி, குருட்டுக்கிழவனைக்கூடல் குறித்துக்குருட்டினைநீக்கிக்குணமலைகாட்டி, மருட்டியவனைமணம்புணர்ந்தாளே" எனவும்வரும். ()

சூரியனுக்குள்ளே-மேகம், மின்னல், இடி, இந்திரதனுசு, மழைமுதலிய அஞ்சுந்தோன்றிநிற்பேர்லச், சருவசூனியசிவத்தில்- ஆண

வம், மாயை, கன்மம், மகாமாயை, திரோதாயி-அஞ்சுமலமுந்தோ ன்றிய-வாறுகாண்க. சிருட்டிகாலத்திற்றோன்றிச் சங்காரகாலத் திற் சிவனிடத் தெபபடி இல்லாதேபோம்? கார்காலத்திற் சூரியனிட த்திலேதோன்றிய-அஞ்சுங் கோடையில் மறைந்துபோனது - சூரிய னிடத்திலேயே யென்பதேசித்தாந்தம். இதற்குவசனம் உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "தோற்றுவதெல்லா நின்னிடைத்தோற்றந், தோற் றம்பிரிதிற் றோற்றுச்சுடர்முளை"எம், "மன்னுமாலயனோடிவானும் வையமும், பின்னமுமபினமும் பெருகிச்சீவனும், பன்னுமாணவ மூதற்பாசமியாவையு, முன்னுமிச்சிவத்திடை யுதிதொடுங்குமால்" எனவும்வரும். (௫௰)

தோற்றமுமொடுக்கமுஞ் சிவத்திலேகூடாதெனறு சிவாகமஞ் சொல்லுமேயென்னில்-நீ ஆகமக்களைகண்டால் முற்றுந்தெரியும்- அ ஃதெங்ஙனம் - அங்ஙனம் பூர்வகாண்டத்திற்சொலலும்-உத்தரகாண டத்தில் வேதஞ்சொன்னபடியே சிவத்திலே உற்பததிலயஞ்சொல் லும்-மாயையிலே உற்பத்திலயமென்னில் "ஏழுபாரொழுகடலியங்க ளொட்டுவெற்புடன், சூழும்வாளகிரிதொடங்கிச்சூழுமேழுலகமும், வாழிமால்விசும்பினோடி பிரமவண்டம்யாவையு, மூழியானெளிக்கு ளேயுதித்துநினைவொடுங்குமே"என்றும்வசனம்வரக் கணக்கிலலை;சர் வபரிபூரணர், சர்வகாரணர், சாவலோகநாயகர், சாவசீவதயாபரர், சாவகாரியகாரணர், சறுவஞானகாரணர், சர்வதேவசிகாமணி, என் றுசிவத்துக்கு நாமம்வரக் கணக்கில்லை. இதற்குவசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? இறைநுரைகுமிழியெல்லாந் திரைகடற்றோன்றுமா போ, லுரையுயிர்மாயையாக்கை யுனதிடையுதிக்கக்கண்டேன்,பரை திருவுருவமாகிப் பசுத்தொறுங்குடியிருந்த, திருமறுமார்பன்போற் றுந் திருப்புலிவனத்துளானே"எனவும்வரும். (௫௧)

சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவம், மயேசுவரன், உருத்திர ன், விட்டுணு, பிர்மா, இந்தநவந்தருபேதமும் சிவபேதமுஞ், சத்தி பேதமுஞ் சரீரபேதமெல்லாஞ்சத்தி, சீவபேதமெல்லாஞ் சிவமென் று, திவ்வியாகமஞ்சொல்லும். அதற்குமுன்னே வேதமுஞ்சொல்லும் இதவேதாகமக் கண்பெற்றநாதாக்களும்-சத்தியாவதும் மூட்டுமய க்கு சீவனுட்சிவம் "பித்தர்காளிதற்குமேற்பிதற்றலாவதில்லையே ன்றுசொல்லியிருக்கிறார்கள்-எண்பத்துநான்கு நூறாயிரயோனிபேத ந்தோறும் பிறந்திறக்கிறவன் இவன் சிவனுவானோ, இவனுக்கு உற்

பத்திலயமில்லை, யென்று, சிவாகமஞ்சொல்லும், ஆனாற் சென்னமர ணமாருக்கென்னில்-மனதுக்கென்றே ஆகமசித்தாந்தம- இதனைக்கே சொல்லியிருக்குதென்னில்-சாவக்கியானேத்திதத்திலுஞ் சிந்தியாகம த்திலுங்காண்க இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி?"தேகமா துமையாள்கூறுசிவனின்கூறதானு, லாகமாய்ப்பிறந்திறப்ப தானொன வறையலாமே,வாகனவிடபவூர்திமனமெனவறிந்துகொண்டேன,றே கவாலயத்தைநீங்காத்திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்வரும். ()

அனுதியிலேபாசம் பசுவை யெவ்வண்ணம்வந்து பற்றிக்கொ ண்டது"மால்கொடுத்தாவிலைத்தார் மாமறைக்காடனூரோ" என்பத னூல். அனுதியிலே ஈசுரசங்கற்பததை யுன்பொய்ப்போதத்தால் அ றியபபடாதே எனனில் ஒருபரிகாரம் பசிகண்டகுழநதைககு விகார மு முண்டானுற்போல அனுதியிலே மலமவநது பொருநதிறறென னில் ஆதமாகிவயனே அவையவனேவெனனுஞ் சயலைகவரும். சந திரனிடத்திலேயிருககிற களங்கத்தை முயலென்றும், மானெனறும் ஆலவிருட்சமெனறும் பூமிச்சாயையென்றும் பலவாயச்சொலலுவ தல்றிய பிரததியட்சமே பிடிபடாமல் மயங்குமென்னில, அனுதியி லேவிளைந்த விருததாநதம், நீசிவமாயநின்றுற றெரியுமன்றிச் சீவனு யநின்று பாாக்குமளவுந தோன்றுதென்பதே சித்தாந்தம். இதற்கு வசனம்-உண்டோ?உணடு. எபபடி? "அனுதியின்மலம்வநதெனனைய டுத்ததுமதற்குமுன்ன, மனுதிகளிலாதவாறுமலடிபான்மைநதன்போ லத், தனுதநின்சததியாலேதனுகரணங்கள்வந்த, பினுநிறபெற்றுப் பின்னாயபிரிந்ததும்பேசல்வேண்டுஞ்,செனுநிபனவழிபட்டெத்துநதி ருப்புலிவனததுளானே"எனவுமவரும். இஃதுஐஅடிச்செய்யுள்(௰௩)

சீவராசி, சிவசம்பந்தமானுல் பின்னர்பயாசசம்பந்தப்படுமோ? படாது. பரமமுத்தனுனுல் பிராரத்தம் அனுபவிக்கிறவன சுகதுக்க ப்படானே? பட்டும்பட்டவனல்ல; கண்டுங்கண்டவனல்ல; கேட்டுங் கேட்டவனல்ல; பார்த்தும்பார்த்தவனல்ல: உண்டும்உண்டவனல்ல; மோந்தும்மோந்தவனல்ல" என்று சர்வக்கியானேத்தாஞ்சொல்லும். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "கடலிலேகலந்தவாறு கழியிடைப்பின்வநதாலும், கடலினுட்டன்மைகுன்றுக் கதையெண் ணிக்கண்டோரு, முடலிடையிருநதுமுண்டு முறங்கியுமுலாவிநின் றுக், இடத்திடைஞானியன்றே திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும் வரும். (௰௪)

சிவமும் சீவன் முத்தர்களும், பூவும்-வாசனையும்,மணியும்ஒளியும், நீரும் தட்பமும், நெருப்புஞ்-சூடும்,போலுமென்னில் - இவை இரண்டுபடாதோ? இவைகளொன்றுக்குரிய வுவமைகளென்பதே சித்தாந்தம். ஒன்றென்பதும்விலக்கேயென்னில், "இரண்டுபட்டவூரிற் குரங்குங்குடியிரா" என்றும், மதிருங்கதிருமொன்று பட்டதமாவாசிய புண்ணியதினம்" எனறும்,"கண்டனுங்கண்டியுங் கலந்தொன்றுபட்டார்" என்றுஞ்சொல்லுகின்ற இந்தவசனங்களெல்லாம் விலக்கு ஆனால், அனுபவத்தில் ஒன்றென்றஅனுபவமும் விலக்காம். அனுபவத்துக்கெல்லாம் ஒன்றென்பதே சருவமதசம்மதம். இது தர்க்கத்துக்கடாது. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? 'ஒன்றுயுலகனைத்து மானூர்தாமே யூழிதோரூழியுயர்ந்தார்தாமே" எ-ம், "ஒன்றுயுலகனைத்து மாகுயென்றப்பமுனி, மொன்றுமொழியாற்புகனறிருக்கப், பொன்றுத,முத்தியிலு மும்முதலுமுண்டென்றுரைத்த லெவன்,பித்தமுறுஞ் சைவாநீபேசு" எ-ம், "ஒன்றிரண்டல்லவென்றுங் கொன்றினையொன்றுற்பற்றி, நன்றுதீதென்னுநிற்குஞ் ஞானிகளுள்ளக்கோயி, லென்றுநிற்கினியதென்றே விடைவிடாதிருந்ததெம்மான,சென்றடையாதசெல்வத்திருப்புலிவனத்துளானே"எனவும்வரும்.

பஞ்சபாசங்களும் பஞ்சஞானங்களாற் றனித்தனிநீங்கும்-பஞ்சஞானமாவது, சொற்சொரூபம், பரசொரூபம், புருடார்த்தசொரூபம், உபாயசொரூபம், விரோதிசொரூபம். சிவனுடையநாயகி சிவகாமி எனறுற்போல ஆத்மாவுக்கு ஆத்மநாயகி யென்றுண்டானது. அது சிவத்தோடு கலந்தபோதும் உண்டோவென்னில் அப்போது, அவனேயிவனும், அவளேயிவளுமாம். அது வென்போலவென்னிற், சந்திரனும், சந்திரிகையும், அமாவாசியிற் சூரியனோடொன்றி அதுவிதுவாய்நிற்றல் போலாமென்றறி. இதற்குவசனம் உண்டோ?உண்டு, எப்படி? "பாசத்தாற்பாசத்தோடும் பதிதிடப்பசுவாரினைபாற், காசற்றவிழியார்போலக் கலந்தபின்பிரிவதில்லை, யாசற்றநீயும்நானும் மன்னியமின்மையாலே, தேசத்தாற்பரவலான திருப்புலிவனத்துளானே"எ-ம், ஈண்டியமாயாவிருள்கெடவெப்பொருளும்விளங்கத், தூண்டியசோதியை மீனவனுஞ் சொல்லவல்லனல்லன்" எனவும் வரும்.

ஒருமனிதன், பரமசிவ சொரூபமாவது அதிசயமன[illegible] ஆகமஞ்சொன்னால் உனக்கேன் சமுசயம், ஆகமமே,சிவ[illegible] ன்வேறு ஆண்டவனடிமைக்கழிவு வாராதென்றுசொல்லிமே. அது

வெல்லாம் பூர்வகாண்டம்; உத்தரகாண்டத்திற் சொல்லுகிறதைச் சொல்லுகிறேன்கேள். ஒருகுளவியாற் கீடத்துக்குக் கீடத்துவம் போய்க் குளவிசிந்தனைமுற்ற முற்றக்குளவியான தன்மையும், ஒரு பாடாணஞ்சிற்பனால் வேதாங்கப்படிசெய்யத் தெய்வமானதன்மையும், ஒருவிழல் ஆர அமாவாசிப் பிடிங்கிப்பிடிங்கிட விலாமிச்சியான தன்மையும்போல "சீவனதீக்கையாலுஞ்சிவஞானத்தாலுஞ்சிவமாவன" என்றுசர்வஞ்ஞானோத்தர, தேவிகாலோத்தரம், வாதுளாகமமுதலியவை சித்தாந்தப்படுத்தும் ஆகையாற் பூர்வகாண்டம் பொருளல்ல; பொருளென்னில்-உனக்கனுபவகாலஞ்சமீபமில்லையென்பது-வாததிரியும். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "கீடபடுகீடமல்லகேழ்கிளர்குளவியாலே, யாட்படவதாரணத்திசயம்போலும்மை, நாட்படப்பிரிந்தநாயேனுந்தனிற்காட்செய்கத்தாற், சேட்படச்சிவமதானேன்றிருப்புலிவனத்துளானே" எனவும், "பச்சைமண்பொதுப்பிலேபுழுப்பொதிந்தவேட்டுவ, னிச்சலும்பினைந்திடப்பினைந்தவண்ணமாயிடும், பச்சைமண்ணிருந்திடப்பறந்ததும்மதாயிடும், பிச்சராகாளதிந்திலேபிரானிருக்கக்கோலமே" எனவும்வரும். (௬௦)

சீவன்முத்தர்கள் உலகத்தோடுகூடியுங் கூடாமல் எப்படியிருப்பார் தாமரையிலையுந் தண்ணீருஞ், சேறும் பிள்ளைப் பூச்சியும், புளியம்பழமுந் தோடும்போலுமிருப்பார். அதுவுமில்லையென்றுஞ்சொன்னாற் ற குறறமோ? பிராரத்தகன்மம் பொசிக்கிறவாரா, தேகம்பொசிக்குமெனனில், மாயாவாதியபாயமுடியவு; மனோதானபொசிக்கும் மனன்-மனத்துச துவாயும் வயிறுமறை போவென்றுசொன்ன சவையகைவரும். ஆனற் சிராதாரமேப்படி? தேகமான பொசிக்கிறது விருப்பு வெறுப்படைவதுமனது. அதெப்படி? அரசாட்சி-ஒருபதுமினி சமுசாரம் பண்ணுகையில் கலியாணமவந்தாற் களிப்பு மரியாணமவரிற் பிலேசமும்-அடைவன். தனக்கவையின்றி யிருந்தருந் சுகதுக்கமாடைவதுபோலவும், ஒருநகரந் திருப்பதிகளெகொள்ள, ஒருநகரம் பிரதிடைபண்ணி இரண்டுக்குஞ் சரிநோக்கமின்றிச் சுகதுக்கமடையும் அரசனைப்போலவுமாம். பினசென்றறிக. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "பங்கயப்பாசடையெனப்பகழுறும் புழுவென்ன, மங்குலைத்துறந்தாலும் அறவாதமாண்பினராய்ச் சிங்கமென மேனோக்கிக்கீழ்நோக்காததிறத்தினரே, லங்கமுறுஞ் சுகதுக்கமறியடையாமலுடையும்" எ-ம், "பங்கயப்பாசடைநீரிடைந்துயிலும்பற றையுருக்; [illegible]கையெரியிற்சுடிதுந்தவளிறங்குறையாத, அகமண

பாமபிருடருகைதானிறுமலைமுரு, விங்கிவையோனின னடியா
ொழிறகசசியேகமபனே" எனவும்வரும். (ருஅ)

இநதசசிவஞானததைபபெறற மகாயோகிகளுக்குக - காயம்-
அகாயம, கரணஞ் சிவகரணம, சிநதை-நிரசிநதை, ஏது-நிரோது,
பாவனை-சோகமபாவனை, பூசை சமதரிசனம, அநுட்டானஞ்-சிவோ
கம-சாநநியாவநசனம-மகாவாககியம-வநதனைவழிபாடு - தறறெறி
சனம- சமாதி-சிவசெரிசனம. இதறகுவசனம-உணடோ? உணடு.
எபபடி? "வடிவிலாவடிவின்னறு மாமலாசதொழிலருயிறறி, யடி
ரடியில்லாஞானவாரமூநதண்டுகிறபோர, படுகுநியனையபெண்டா
பாபுநரியனை பழைசதா, செடியுடையாககைவெணடாா திருபபுலிவன
சதுளாரே" எனவுமவரும. (ருகூ)

[illegible] பஞ்சாககர [illegible] முா [illegible]யானமதம பெறறிருபப
[illegible] நகாரமாகியமாயைமயைநாமலைவென்று ஏழுவா
மனமறவி மகாரமாகிய யாணவமறைபபுநீஙகி யகாரமாகிய வாதம
[illegible] வகாரமாகிய தாயையைககணடு சிகாரமாகிய பிதா
[illegible] கணடுயகாரமுமற ஙவாறுபவாதி லழுநதிநிறபாாளை.
[illegible] காட்டாதோவெனனில - அழுநதலெனற
[illegible] இதறகு [illegible]வசனமஉணடோ? உணடு. எபபடி? "நகாரத
[illegible] றுகைபபின்னா, மகாரததினமறைபபை
[illegible] பாலவாட்டி, வகாரததினவழியேசெனறு மால
[illegible] நகாரததைநககணடேனினறு திருபபுலிவனத
[illegible] மநதெழுநதெயககமநதிரததி,
[illegible] காட்டிபிரணடின்வழியடைதது, மூநதுமிரண்
[illegible] கான, கநதனகணபதிக் கப்பன்
[illegible]யேகமபனே" எனவுமவரும. (கா௰)

[illegible]சிவமாயக தானிலலாமையே அதற்கடையாளமா
[illegible]கணடமநதுககள், திருநடனதரிசனங கண்டிருககும் வண்
[illegible], ஆனநதநிருத்தநடனததுககாடாரகம்ஆதமாவாக,
[illegible] அபேட்சை, உபேட்சையெனறு யிரணடுகணகளையுமுடை[illegible]
[illegible] பாமல் [illegible]பபதேநடனதரிசனம். இதறகு
[illegible]உணடோ[illegible] உணடு. எபபடி? "நோயிலாவாககைபெற[illegible]
[illegible]யுடையா[illegible], தாயிறுமினியனினைச சமாதியிற்[illegible]

ர், மாயையால்வகுக்கப்பட்ட வடிவிடைநின்னைக்காணச், சேயராய் ரறநுகின்றார் திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்வரும். (௲௧)

சிவஞானியைப் பிராரத்தம்வாதிக்குமோ வாதியாதோ? வெகுமுகத்திலவாதிக்கும்; அகமுகத்தில்வாதியாது. அகமுகமானால் வெகுமுகம்வருமோ? அதுதான் பிராரத்தவாசனை. இந்தவாசனைகிருஷ்ணர், ஸ்ரீராமர், சுகர் வாமதேவர், நந்தி,பிருங்கி; வசிட்டர், வான்மீகி, இவர்களிடத்திலுங்காண்க. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "அமைத்தபடியெல்லாமனுபவிப்பதன்றியே, யுமைக்குரியோனுமொழிக்கமுடியாவே" எ-ம், "ஆழியானுமயனுமறிகிலா, வேழைபங்கனையன்றியிருகிலத், தூழைவெனறவருமடு கொலோசொலாய, மாழைபோன்றுமலர்நதுளனுரழலே" எ-ம், "தனுவொடுகலவாராயின்சார்தராவினையிரண்டுந, தனுவொடுகலத்தலாலேசார்தரும் வினையிரண்டு, மனமொழிகாயமூன்று மவுனமுத்திரையினிற்பச், சினமயலகனறோர்போற்றுந திருபபுலிவனத்துளானே" எனவும்வரும்.

சிவயோகிகள் சிவாலயதரிசனங், குருதரிசனஞ், சங்கமதரிசனஞ், செயவாரோ? சிவனே ஆலயமாகவும்சிவமேகுருவாகவும் அறிவேசீ—னுகவும் தரிசிப்பா? தனனைச்சிவாகாரமாவதேசங்கமமாகவுநதெரிசிப்பா சிவாலயமாகவுந தரிசிப்பா? இபபடிமூவகைய படுமோ வெனனில உபசாரமனறிச் சுபாவததில ஒனறேயாம். இதறகுவசனமுணடோ? உண்டு. எபபடி? "குறியறிவாகுநகோயில தறிபபருமாவியாகு, மறிவுசஙகமமேயெல்லாமறிவெனககணடுகொணடேன், றயெனஉடலுங்கண்ணுஞ்சமாதியிலிருக்குநகாலைச, செறிபவமின்றித்குண்டோதிருபபுலிவனததுளானே" எனவுமவரும். (௲௩)

சிவயோகிகள் சிவதரிசனம்பண்ணுவாரோ; பண்ணின். மனவாக்குக்காயம் அசையாதோ! அசைநது மசையாதநிலேயிலிருபபா. போகம்-போக்கியம், சாமி-சாமியம், சாக்கி-சாக்கியம், இரணடுவகுப்புமினறி நித்தியானந்தசூரியத்தில் தேகபரியநதம வரவும்போக்குமிருக்கும். ஆகையால்; வழிபடுவோனைக்குறித்துச் சினகரமேதேகமெனறுஞ், சிவமேதாமெனறும் நினைப்புள்ளமட்டும் நினைபபா. பஞ்சபாசங்களுக்குஞ் சாட்சி நாயகாதாமானபடியால், அந்தஅனநதானநததனை எனனென்று சொல்லுகேன். கடைசாரஞ்சீவாதமாவே பரமாத்மா பரமாதமாவே சிவமானுற சைவசித்தாநதம் ஒபபுக்கொள்ளுமோ? பூர்வகாண்டத்திற்குந் தனைருபடி; உத்தரகாண்ட

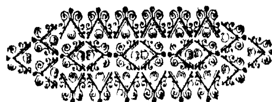
த்திற்குச் சம்மதம். இதற்குவசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "வானகமண்ணகம் வளைநதுதிரியினு, ஞானிகள்வாய்மொழி நாம்பல்கேட்பினும், தானேசிவமலாற்றனிச்சிவம்வேறிலை, மோனநிலையிதுக்கையமுமுட்டுமே" எ-ம், "சைவசித்தாந்தமெல்லாந் தானவனுகிநிற்றலமையறுவேதசித்தமற்றதுநானேயென்ன, லுய்வகைக்கிரண்டுமொன்றென்ஞேருதியெனனுயிர்க்கிலாபஞ், செய்தசற்குரவனீயேதிருப்புலிவனதளானே" என்வும்வரும். (௬௪)

இநத அறுபத்துநாலுசங்கையும் அறுபத்துநாலுகலைக்கியானம் இதற்குயோக்கியம்- நிருவாணதீட்சைபெற்ற சத்துக்கள். இதனுற் பஞ்ச பாசத்தினின்றும் விடுபடுவர்.

சிவயோகிவாக்குநான்மறைவேதம்.

அறுபத்துநாலுசங்கை-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினைந்தாவது

தசவழக்குச்சிந்தனை.

சிந்தனையென்பது, ஆகமவாக்கியங்களாயுள்ளவை. அஃதெத்தனை? ஏகசிந்தனை, துவிதசிந்தனை என்றிருவிதம். அதிற, துவிதசிந்தனையொழிந்து பயானபொருட்டு ஏகசிந்தனைவர்த்தனைவாம். இதற்குச்சாமியம். "அந்த னையைத்தாதெனனைச்சிவமாக்கியாணடானை, சிறு திக்கச்சிந்திக்கக்கூர ப்பணத்தைவிளக்க, வாதிடுமயவொள்போலமருவியாளு நதே, யா வரவந்திடுவனடி மலமானதறுமே.

பிரதமத்திருமேனிகொண்டவழக்கு.

சிவனுக்குத் திருமெனியில்லை - எவ்வனமெனவில்லை- ஆகாசமே பிரமத் துக்குச் சரீரமென்று வேதஞ்சொல்லும். அஃதன்றியும, அருவத்தொழு த்து இறைவனையுஞ் சிவனுருவமாய வரககணம்டாம்லை. ஆறுமுல, அ ட்டமூர்த்தி, அண்ணுமலையென்பதும, மந்திரசொரூபியென்பதும்பொ ய்யோவென்னில், அஃதெல்லாந் தியானமாத்திரமன்றிப படைப்பா தேயென்னில். உனனைபபோலக் கண்டிக்கப்பட்டு மலசரீரியாயக்க மாதிருக்கிறவகளோடுகூடினரல் அப்போதிவனதான சிவமென்னற நினை இந்தஅறிவையாரோ உனக்குபபோதித்தவர் - அவரோகுருட் டுக்குரு-நீயேகுருட்டுச்சீடனபேதாய - இந்த யேழைமதியாலேயன் றோ பிறந்திறந்தாய்-ஆகையாற் சிவனுக்குத் திருமேனி யுண்டென்ப தே சித்தாந்தம், சாமியம் "அருளே திருமேனியானமாத்திருமேனி குருவேதிருமேனிக்கொள்" "அறிவுககறிவாயறிவ்பபான்சிலமோர் க், கறிவுருவுகொண்டருளுவான், எங்குமிலையென்பாரிதயந்தொறும திவா,யெங்குமிருப்பானெம்மிறை" நாதவிந்துகளாந் நமோநமவேத மந்திரசொரூபா நமோநம- என் றுந்திருவாசகுளளாலறியக்கடவாய

துவிதியையுயிர்வழக்கு.

சிவனுக்குத்திருமேனியுண்டாகில் இந்தச்சிவனையன்றி ஆத்மாக்களில்லை என்பனமென்னிற சருவதேகங்களோறுமாய்நின்று உண்ணல் உடுத்தல்முதலியகாரியங்களைச்-சிவனேசெய்வன. அன்றியுஞ்சுருதி-சரீரபின்னம். பரமாத்மனேகம், என்றுசொன்னமையாலாத்மாநாஸ்தி! ஆனால். உன்பெயர் மாயாவாதியோ-அனீச்சுரவாதியோ-இருபெயரும உனக்கேதகும, இந்தக்கொச்சை மதியாலேயன்றோ. "மாயாவாதமென்னுஞ் சண்டமாருதஞ்சுழித்தடித்தார்த்து"மென்றுமாணிக்கவாசகரால் ஆற்றப்பட்டாய் மதிகேடனே உயிருண்டு-நரகசொர்க்கஞ் சிவனுக்கோ? சீவனுக்கோ? சீவனுக்கே ஆனாற் சீவனெங்கே-நீதான் எனக்கெனக்குண்டோ இல்லையோவென்னில் உண்டில்லையென்பதே நாக்கென்றறிந்தாற்போலச் சிவனையறிவாய். மூடனைச் சீவாத்மாவென்றும் விவேகியைப் பரமாத்மாவென்றும், சொல்லுகையாலும், சீவனுண்டு. கருவியோடுகூடினதே உயிர்க்குப்பிறப்பு; கருவியைப்பிரிந்ததே உயிர்க்கிறப்பென்றறி, சிரசிலே மயிருண்டானது போல, நாயனமாக உள்ளத்திலே உயிருண்டென்று மதிக்கப்பட்டது. உள்ளங்கையிலே மயிர் கொத்துக்கொத்தாய முளைத்தெழுந்த கதைபோல, உன்னறிவிலே உயிரில்லையென்று மதிக்கப்பட்டது - உனக்கென்றி உடைமைக்கேற் கக்கழற்றினை கோட்டான சூரியனில்லையென்றால் ஆர்தாமொப்புக்கொள்வார் இதற்குச்சாமியம "ஊமன்றனிவில்லையெனிற்றொப்புவரோமற்றதுபோலே மெய்யுயிரின்றென்பாரில உவறுவருதவென்முனைமுச்சுட்டாயத், தோன்றினதழிமுதறொழிலுளவதனால், சிவனுமுண்டவனாற் சீவனுமுண்டாங், கரிவினைமறைக்குமவிச்சையுமுளவே! உடலிழந்தழுதீரோ உயிரிழந்தழுதீரோ உடலிழந்தழுதீராகில் உடற்றையன்றுங்கண்டீர் இன்றுங்கண்டீருயிரிழந்தழுதீராகில் உயிர்தனையன்றுங்காணீர் இன்றுங்காணீர் எ-ம், இல்லையுயிரென்றுரைக்குமுனைகருளிருக்குமுயிர், தொல்லையுயிரில்லையென்பவனே யுயிர்தோன்றிடலுமல்லமலாமணம்போலுயிர்நாதனும் நண்ணுமென்றன்கலவிறப்புறப்பட்டகையுடையான்கச்சியேகம்பனே" உள்திலதென்றவியந்தாதனுவினுள்ளான்மா. என்னுந் திருவாக்கால் அறியக்கடவாய்.

திரிதியையாணவவழக்கு.

ஆத்மாவுண்டு-ஆத்மாவைப் பஞ்சபாசத்திலாணவமறைக்குமென்பது கூடாது. ஏன்கூடாது? ஆத்மாச்சுவயஞ்சோதி, அசரீரி, அரூபி, அவிகாரி, நிரவயவன, அநந்தாநந்தன், ஆகையாலாணவமறைய

து. உன்பெயர் அகம்பிரமவாதியென முயாநதோர்சொல்லுவர் தெ யவாய. பிரமன், நானபிரமமெனறு பட்டபாடும புருடோததமன் நான பிரமமென்றுபடடபாடும், புராணங்களிற்கேட் டறிநதாயில லையோ ஆகையா லுனகருமமே கட்டளைககல்லாயிறறு. பேதாய இ ந்தமதியைககொண டெஙஙனபிழைததாய இதகனைகோரணிககிட ஙகொடுத்ததே அஞ்ஞானம. குழநதையைப்பராககுச் செயவ துபோல நாடோறு முனனைவிடயப் பராககுச்செயவதாணவம-அ னறியும், உனனுணவததுக கசதிவாததிலலையோவெனனும - வை யச்சொலலாலுமறியககடவாய இதறகுச்சாமியம "அனனியததை க்காட்டி யனனியததைததான மறைக்கு - மெனனே மலததினி யல" அனனியமானவை யுணாததி யனனியமாய நிறைநதவறிவ றியாமையாலும் - மலமிலை - மாயைமறைககுமெனனில "மலஞ்ஞ மறைததல மாயைவிளகக, லொளிபுககொடுங்கிய வரவினவாலுள, தலையிலையெனனல சவலைச்சொலலே; ஆனால், இநதமலம் அநாதி யோ ஆதியோ அநாதியெனனிலநீஙகாது-ஆதியென்னினநீஙகிய பின னுமாவரிக்கும. பாலுககுவெணமையுங கரிகதககறுபபும-இயறகைச் சுக்கிலாம்பரததுககு அழுககேறலசெயகை, ஆனால், யிநத இருதலை க்கொளளிக கிடைபபடடயானபோமவழி- யனனிரணடுவருடஙகுரு ககிடை.

சதுர்த்திமாயைவழக்கு.

மாயையேயிலலை-எவவாறறுனிலலை ? சருவம்பிரமமமென்று சுருதிசொலலும, அதனறியுங காணபபடுவன-கேட்கபபடுவன உணா பன-உடபபன-கலியாணகிரியாண முதலியவெலலாம- பிரமமெனறு என்னனுபவததுககே யொககுமபோலும, ஆயினமுனனே ஒருசாவ கிவதயாபரககொகத நாமமாததிரஞ்சிறபப.ஏரி குள மடுககள முட டையிலுளள மீனெலலாந துயததகதைதயை விளக்க நீயும அவிகார வாதிப்பட்டம கட்டிககொணடு, கிருட்டினவிலாச புததகததைக கைபபிடிததது, மேலுஞ் சர்வாதமாககளும போமவழி அாததனே. மாயையிலே அகபபடடுக்கொணடு விழிககிறதுமவனிதையருபததத திலே கிக்குவைபபுமவதும் உனககேதெரியும்.மததிமபபேதாப தந் போதச்சிவன் மற்றநாதாககள் அனுபவுகிலையையறியாது - பிதறறு கின்றனை. உன்கருமமேகட்டளைகலலாயிறறு.சாமியம "ஒருமலவழ ககு மிருவினைதொடரு, மும்மலச்செருக்கு காலவிதவாக்கு மை யகைபபுலனு மதுவகைக்குறறமு, மறறுலனறியறிவாகாயே மாயை

யேயுடலமாகும்யாவையுமாயையாமே'' "ஆகையாலிநத மாயையறி வினைமுழுதுமூடிததேகமேயானமாவெனறுஞ்-சேயிழைமடவார்தங கள,போகமேமோகமெனறும புததியைததிரிபபணணுஞ்,சோகம பாவனையாலிததைதத தொலைபபாகள சீவனமுததா,எனனுநதிருவாக காலு மாயையுணடெனறறி. இநதமாயை அறிவைமறைககுமனறி விளககாதெனனில, ஆணவததிலே கிடநதவாருயிாககுக காயமென னுங,கோணைவிளககளிததகோமானே,யாணவமு,மாகையுமவநதெ னனைநிதமலலறபடுததாமற், சாககிராதீததததைததா.எனனுந, திரு வாககாறறெளி. ஆகிலிநதமாயையெஙகே பிறநததெனனில, மன திலேபிறநதது. அநதமனதெஙகேபிறநததென்னில- வியாழவட்டங் குரு"கிடை.

பஞ்சமிகன்மவழக்கு.

கனமமேகாததா, காததாவொருவன வேறெனபதிலலை.பிறக்க பபணணுவதும காமமே, பாலனெளவனவிருததம நோயசாககாடு முதலியனபணணுவதுங கனமமே. இநதககனமநிலையொததகா லததில காயமே முததியைககொடுககும.இநதகனமநுட்பநதெரியா தவா காததா கனமககயிறறாலே யாட்டுவிபபாரெனபா ஆயின உன பெயா காமவாதியெனறுங, காலவாதி சகோதரனெனறுங, கேட் டிருபபேமபேதாய. இநத யேழைமதியைககொணடலலோ அனேக காலம பிறபபைவளாததாய-தெரிநதுந தெரியாதவன - கறறறிமோ ழைநீயே, கஙகையயடுததுங கழியிடைமூழகுஙகுணததவன "அ றமபாவமென்னுமருஙகயிறறாற கட்டி"எனனுஞ,சுருதிதெரிநதுநதே ரியாறறுகி விளககைபபிடிததுக கிணறறிடைவீழபவனீயே. உனக கொபபு வாரிபுடைசூழநத வையகததுளிலலை. கெடுவாய,பூாவசென மததிறசெயத விருபபும வெஃறுபபுஞ, சடமாகையாலும, அதையுன ககுருசிககபபண்ணிப் பொசிபபிககிறவரே காததா.எனககுக்கனம மிலலையோ காததாவிலலையோவெனனும வழக்கச்சொலலாறறெளி. ஆறு லநதககனமஞ சாகாரமோநிராகாரமோவெனனின, சாமியம். "அருவாயவலவினைநோயடையாவணண மாவடுதணடுறையுறையும மாரோறே"எனனுநதிருவாககாறறெளி. கனமதநுககுசசெடமுஞ செ யலுமுணடோவெனனிற், சாமியம "கனமமவியாபிகடமபோற செ டமனறு, செனமிககபபணணுஞசெயல" ஆறு விநதுகனமம [illegible] டையுமோசிததியமடையுமோவெனனில,சாமியம. "மாயபபிறபபறு ததாணடானெனவலவினையின, வாயிறபொடியட்டிப் பூவல்லிகொ"

ய்யாமோ,"ஊழாலுடம்புண்டுடம்பாலிங்கூழுண்டு,தாழும்வினையாற் சகமுண்டு, காழ்கொண்ட,வித்துமரமும்போலவீயாதொருகாலு,மு த்தியிலேவீயுமுளை" "சஞ்சிதந்திருநோக்காற்போம் பிராரத்தந்தனு வொடேகும்,விஞ்சுமாகாமியங்கள் விளங்கனுபவதகால்வீயுஞ்,செஞ் சயான்செய்ததெல்லாஞ்சிவன்செய்ததெனறுதேறின், மஞ்சனேவி னைத்திறங்கள்வருதனைச்சந்தியாவே" "முன்னைவருவினையெல்லாஞ் சின்முத்திரைகொண்டெரித்தேன், பின்னைவருவினையெல்லாமருளிற் பிரித்துவிட்டேன், நினனும்வினையினையெல்லாஞ்சிவார்ப்பணஞ்செய் தொழித்தே, னின்னமெனக்குப்பிறப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே" இக்கருத்தானுசமடையுமென்பதேசித்தாந்தம். ஆயின், இந்தக்கர்மம் ஆதியோ அனாதியோவென்னில், குருக்கிடை, கலமத்துக்குப்பிறப்பி ப்பெங்கேயென்னின், உன்னனுப்வத்திறறெரியமன்றிதிருவசனம் வச னத்துக்கெட்டாதென்றறி;கர்மம்வினைத்தாலுந்திண்டிறலுநதொழிலு ளையாலும்வரும் "உன்னலொருகால பினனுரைத்தலிருகாலதனைத், துன்னன் மூக்காலொனறேகொழில்" திரிகரணமனசயாதுந்திறபின்க ன்மம்பற்றுதென்பதே சித்தாந்தம். சாமியம."விருப்புவெறுப்பற்று வேதமொழிப்படிமெய்யுணர்ந்து, மரிபவைச்சனிபவையுமற்றொளியா கிய மாதவர்பாற், கருப்புச்சிலையனுங்காலனும்வாதென செடக்கட வர்,நெருப்பைப்புழுப்பறறுங்கொல்லோ நெடுங்கச்சியேகம்பனே.()

ஷஷ்டியநாதிவழக்கு.

சொல்லிப்போந்த மும்மலங்களும ஆனபாவையாதியிலே பற் றிச்செப்புங்காளிதமும்- உவருஞ்சமுத்திரமும -மணியுமாகணமும் உமியுநதண்டுலமும்- காசமும்விழியும்-போலப் பசுவையுமறைநதுப பதியையுமறைகதும். கண்ணைத் தானிருண்மறைந்து - கதிரையும றைக்குமோவெனனில் இவனுக்குப்பதிமுசந்தெரியாவணணமறைப பசு-பாசமானமையால் மறைக்கும், ஆன்மா அனாதி,சுசரூபி,நிராகா ரன். சிவசம்பாதனாலல் எபபடி மலம் மாயைகனமம்வாருதியாண மானதென்னில், முயற்கொம்பும், ஆகாசத்தாமரைப்பூவும், வந தியுத்திரனும், கானறசலமும், தாணுபுருடனும், போல மலம்-மா யை-மாமாயை, கன்மம் - திரோதாயி, யென்றுவேதஞ்சொனனால், உனக்கேன் அனாதி சங்கைவரும்- ஒரித்தியைப்பேய்பிடித்ததென்று நிசமாகச்சொல்லவே அவள் பேயானபிறபாடு பூசாரி, ஆட்டி, அ டித்து, அயோக்கியையோக்கியையாக்கித், தெயவத்தைத்சிரசின் மேல்வைத்துப், பேய்போனதெனனவே யென்பேரிலே தெய்வமிரு

கருதெனபதுபோலச் சீவானமசம்பநதம்போக்கிச்சிவத்துவம்வரு விததபின் சீவ, த்வம வநதவழியும் பெயவநதவழியும் விசாரிபபது அவம. குழநதையையுறஙகெனறு பிட்டத்தைத்தட்டத்தட்ட வுறஙகாது சிரசைக்கிளபபினாற்று யெனசெய்வாள். அதுபோலச சீவன சிவத்திலேயுறஙகினால் அறிவழகருத தெரியுமென்றாசாரியனசொல்லசசொலலை இரட்டிசதுப போதநதலையைகளிபபும். இதறகுச் சாமியம "முனபுகண்டேனிலலை பாசம்பசுபதிமும்முதலும், பின்புகணடேனிலலை யெனன கணமாயம" "இல்லையெனுமாயையிலிட்டெனைநீ, பொலலேனறியாமை பொருததிலையே" "மையாடுகணணியு மைநதருஞ்சுறறமும வாழ்வுஞ்செநதி, லையானின மாயையுருவெளித தோறறமபோலான தெலலா, மெய்யாயிருந்தது நாட்செலலநாட்செலல வெறறவெறும், பொய்யாயபபழஙகதையாய்க் கனவாய மெலலபபோயவிட்டதே" ஆனாலமித்தை யெனறால ஆகமசித்தாநதம எனனமாய முடியும? மலசததியிறநதும், மலம அபபிரகாசமாயிருககுமெனறதென, சரியோ? என்தகபபனசெததுத தெய்வமாயிருககுறனெனறும், விமனெறிநதயானை ஆகாயத்திலே தொற்றினெறெனறய விழுயினறைக்கு மெனறும, இநதமாததிலேபெயிருநதது இபபோது சிறிதுகாலமா யிறநதிருககிறதென்றும், கலியுக அநதிபததிலே கறகோழிகூவுமெனறும, பொய்வழக்குப பலவிதம். இதுபோலாமெனறறிவாய. இருள போனபிறகு இருட்டுண்டென்னிலலசொலலமா வனறிபபொருளிலலை. உணடேயெனனில, உனக்குணடெனக்கிலலை எனபதேசிததாநதம. பெத்தானமாவுக்குண்டு, முததான மாவுககிலலை. வாயுபூததததுககு வடிவுண்டு. ஆகாசத்துககதுவுமிலலை; சாமியம. "அசைவறறால வாயுவாகாசம பின்னு, மசைவுற்றால முனவாயுவாம" "ஆசையுறறாற சீவனாகாரமாமநத, வாசையற றானீயெயரன" ஆனாலமுததனானபினமல சம்பநதமுண்டோ? உதிததபிறகு இருட்டுணடோயிலலை. உதியாததற்குமுன இருட்டுணடோ? உண்டு. இல்லையெனபதுநீ அனுபவியேயானால அகமுகமாய்ப்பாராததறிதி. இருநோககம பட்டிற்பாடு, பஞ்சயாசஙகளு மிலலையெனறு வேதாகமப்படி, பிரத்தியேகானமா சிவோகமெனறறிவதே சைவசிததாநதம. பாசமென்னைவிடுவானகாலமெநநாளோ வெனனல், சமுசயாதமாவா மெனறறி. இதறகுசசாமியம "சிவனவேறுசீவனவேறெனறிரணடாயக்காணு மவனசெனனமரணத்தையடைவனா சலிலா லதத்துவிதபாவனையிய முத்த

ளு தரிப்பன'' "ஆன்மாவேபரமசிவமெனவுண்மையாகவறிகின்றனவ னெனநதவவத்தையடையினுமிவ், வானமாவேபரமுத்திவெளிதங்டயு மிநத வான்மலாபத்தை யொத்தலாபம்வேறில்லை'' "சீவனசிவலிங் கமாகத்தெளிநத வர்தம், பாவநசிக்கும்பரிநது'' "அறிவெண றனே யறிநதா லானநதபோதச், செறிவும்பொயயாணவநதிற சோவும் பிறிவும்பொய், யானுவிதவகிதத் தாட்டுக்கருவிகளிற. போனுஞ் ம்பொய்பொய்பொய்பொய'' "அறிநதவிடத்திலலை யறியாமைதன னைப,பிறிநதபினும் பேசல்பிழை யன்றோ'' சுத்தபடிகசஙகாசமாயப் பஞ்ச பாசஙகளு நமதிடத்திலலையெனறு பாவிக்கப படுவதே சித தாநதம்.

சத்தமி-சமயவழக்கு.

சைவம், பாசுபதம், காளாமுகம், வாமம, பைரவம், மகாவிர தம், உலகாயுதம், புததம், சமணம, வைணவம், மாயாவாதம், அனி ச்சுரவாதம், ஆகபபனனிரண்டுமதம். இநதபபன்னிரணடுங கடநதவ னே சிவன்முததன். சமயசாததிரம்- சமயஅனுட்டிப்பு - சமயதே வதை- இவைகளெல்லாம் மனம்பழககக்கட்டிய வுபாயசூத்திரம். நாமாா நமக்குபபதியானவரும் ஞானஙகளே சமயாதீதஞானம். இநதஞானத்தால சுகர், வாமதேவர்,வதிட்டாதி கபிலரீறுய விருடிக ளும், சம்பந்தாமுதல மாணிக்கவாசகரீறுய மகததுககளும், முத் தியடைந்தாாகள். ஆகையால் (தன்னையறியுமறிவேயறிவனறிப் பின னையறிவறுபேயறிவாமே) எனனுநதிருமூலர் வாககியமேவாககியம். "உவலைச்சமயஙக ளொவவாதசாததிரமாங், கவலைககடல'' என்றது ஞ்சரியொக்கும். "அனறென்றுமாமெனறுமாறுசமயங்க, ளொன் றென்றேடொவ்வாதுரைத்தாலு - மெனறு, மொருதனையேநோக்கு வாருள்ளத்திருக்கு, மருதனையேநோக்கிவரும்'' "பனனிருசமயத தோறும்பணிநதிடாயபராபரத்தை'' "நன்றெனறுநதீதென்றுநானெ ன்றுந்தானென்று, மன்றெனறுமாமென்றுமாகாதே, நினறநிலை, தா னேதான்றத்துவத்தீர்சம்பறுத்துங்காக்கைக்குப்- போனுற்போறறே மெய்பொருள்'' என்றது-கருணைக்கையானம்மைத் தூக்கினமையான னெனறும்,தூக்காமையாற்றீயனென்றும், நானேபரபபிரமமென் றும்,அத்துவைதியாத்மா வில்லையென்றும், மனவாக்குக் காயத்துக் கெட்டாமையா லில்லையென்றும், ஈச்சரனின்றே விரவுபகலுளவோ வென்று மெய்கைத்தாலாமேயென்றுங் கூறும்பற்பலசமையிகள் கோ

ரணிக்கூத்தரவு மாகாதே சுபாவமாயித்தனைக்கு மிடங்கொடுத்தவறி வேறின்றிலை யதுவே தானஇநதவறிவாய நின்று சமயபபேயக ளை நோக்காமனுேககித தததுவவிசாரணைபணணுக தத்துவததீர ச மயையறுத தொருவனகட்ட நாணினறி நெடியமரததாலகட்டுவோ மோ, நீாபபாமபால கடடுவோமோ, அனறி விலாஙகு மீனுற்கட்டு வோமோ,நீண்டகற றுாணுறகட்டுவோமோ, வெனறுவிதிகைக்குங்கா லை, யாததனுனவ னனைதைய்ங கட்டுவதச்சமயபேயெனனவுந்தெரு து, நெடுநதூரமபோனுரைப போனறனவாற; தனைத்துறநது பொ ருளகாணவேணடிநீாபோநதபோக்கெனறதிசயிததனவா மெனறவா று. இதறகுச்சாமியம் “தானேசிவமலலாறறனிச்சிவம்வேறிலலை” (அ ஞ்செழுதகும்பாவனையுமவனைபபோனறன) வெனனும், வையச்சொ ல“சிவசசிவோசிவோசிவாசறசிவோகேவலசிவா” அறிவுதிரிவிதத்துக் கபபாலறியு, மறிவேசிவமதுவேநீயா,மறிவொன்றிக,கண்டாருங்கா ணுககதியைமழபாடிப, பண்டாரஙகாணும்படி” எது-மழபாடிப்பண் டாரமேயிதே சமயாதீதப பரமாகிய முசதிகாணக்கடவாய. ஆன மசதத்துவவறிவும விததியாதசதுவவறிவுஞ்சிவதத்துவவறிவுமாய மூ வகைதத்துவ சாலததுக்கபபாலறியபபட்ட சுபாவவறிவே சர்வவு பாதி சூனியமாகியசிவம. அநதச்சிவமேநீயாம். இதறகோவையப்பா டிலலை. மகாவாககியமுமிஃதே ஐயறிவு மோரறிவா யொங்கிய யோகீஸ்பராளுஙகணடுகொணுதமுததியை யெனறறிவித்ததாமெனற வாறு. அறிவுதிரி விதமெனப●ச் சாககிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி யெனஙனுமாம. இதுவுமதே-அறியுமறிவே சிவமென்றது அாலவருந ததி நியாயமபோலத அாலவறிவைககாட்டிச் சூககுமவறிவை மூன் றையுஞ் சாககியாயக கணடதுவே நீ யெனறுகாட்டியது அறிவொ னறிககணடாருங காணுக்கதியென்றது அறிவாலறியும் பொருளல் லவெனறதாம.—மழபாடிபபண்டாரஞ் சீடனதுபெயர். காணும்படி யெனறது, மாயாவாதியைப போன்றுவாசாபபிரமமாயப் போகா மையெனபதாம-சாமியம். “நீருக்குட்டப்போ லினனறிவினை யுணைப்,பாருட்கணகொணடுபிரிந்து” “எங்குநிறைநதானேயேகமிரண் டென்றதே, யெங்குமாய்நீகண்டிரு.”

அட்டமி-ஞாதருஞானஞேயவழக்கு.

ஞாதரு ஆனமா - ஞானம் ஆத்மாவினுடைய தசேநதிரியஞா னம், ஞேயம் ஈச்சுரன. இநத ஈச்சுரனுலே தசேந்திரியஞானத்தை

ஆன்மாவறியும். இந்தஞானம் முத்தியிலுமுண்டு. கூடாதென்னில் முத்தியின்பமனுபவிக்கிறவான்மாவுமில்லை ஆகமமுமில்லையாம். மிகவும் நன்றுஎல்லாமில்லாமற்போகிறதேசபாவமுத்தி "அவனுநானுமெய்யும் முயங்கியனுபவிக்குமளவிலே யவனுமில்லை நானுமில்லை யாருமில்லை யானதே" என்று சுருதியிருக்கிறதென்னில் சுருதிக்குப்பொருட்டெரியாமல் யாருமில்லையென்றும் நேயத்தழுந்தினவிடம் எல்லாமிறவாதிருந்திருக்கும். அஃதெங்ஙனமென்னின், ஒருத்தியை ஆலிங்கனம்பண்ணிய ஒருவன் காட்டிற்புலிமுதலியமிருகங்கள் குறுகினுங்காணானென்னுங்கதையேசாட்சி. ஆனாலிந்தக்கரணத்தோடு முத்தியையடைவதோவென்னில் முத்தியென்பது கைலாயம் வைகுந்தம் பொன்னெயில் வட்டமுதலியதானமன்று, ஆனாற்பின்னைத்தானெதுவென்னில் தானேமுத்தித்தானம். பெத்தக்கரணம்போய் முத்திக்கரணமாதலேஇறவாதிறத்தல். மூடஞானியானால் முன்முடனுமிருந்ததே சேந்திரியவந்தக்கரணமெங்கேயோடிப்போனது? போகவில்லையெவ்வணமென்னில், தேவதத்தன்ந்யாயம்போலாமென்றறி. சாமியம். "ஆனந்தந்தானென்றறியாவறிவிலிக ளானந்தந்தாற்றடியல்லையும்" ஒருபாடாணத்தைச் சிற்பனறெய்வவுருவாக்கினாலுமது பாடாணமுண்டோவில்லையோ இல்லையென்னிற் கைக்குத்தப்படாமற்போகவேணும். தணுங்கி கறயிலே மறைந்துவினுறபோலப், பாடாணந்தெய்வவுருவின்மறைந்திருக்குமென்றறி. அங்ஙனமறையாதுண்டேயென்னில் பாடாணத்தியானமேயில்லையாலும் முத்திசத்தியாலும் நினைக்குமிட்டத்த தெய்வப்பிரசன்னமாதலாலும் இல்லையென்பதே சித்தாந்தம். இதுபோலும் அதுவென்றறி. வானமீதில் வதிட்டாமதங்கா கபிலாகதையேசாட்சி நதிமூலம், ரிஷிமூலம், குருமூலம், ஸ்ரீமூலம் அறியக்கூடாது. சாமியம். "எல்லாருங்களிதூளங்கவிருமலையிரும் பொனருக்கி நல்லாகமொழுந்தேவாய நாட்கின்ற ஞாயம் 'பாறகலாதபுலியேனைக்கருணையற்றக்கடைக்கணித்துப் பொல்லாதபாயபிரமாக்கினையெனப்போலவாதே."

நவமி-தெய்வவழக்கு.

தெய்வமென்பதுபொது தெய்வந்தையாகண்டவா கயிலாயப பொன்னெயில்வட்டஞ் ஸ்ரீரங்கந் திருப்பாற் கடல் செகந்நாதம் இவை ஒருகாலந்தோன்று மொருகாலமழியும். ஒருதெய்வம் ஒரு தெய்வமாகியும் போகியும் வரும். ஆனால்தெய்வநிச்சயமில்லையோவென்னில், தெய்வநிச்சயம் தெய்வமறியாதவனுக்கு. நாமே சித்து,

சித்தாந்தன்,திவ்வியசொரூபனென்று கண்டவனெந்தத்தெய்வத்தை வணங்குவான். எந்தத்தெய்வத்தையும்வணங்கான். ஆகையாற்சிறு பிள்ளைகள் தெய்வங்களைக் கொண்டாடுதல்போல, அறிவில்லாப்பெ ரியபிள்ளைகளுந தெய்வத்தை யாராதனை பண்ணுவார்களென்ற றி. தனக்குத்தானே மரம்,கல், மிருத்திகை தாம்பிரமென்றுதெரிந் தும் நாட்டோடே நடுவேயோடும்ஐதிகத்தைப்பற்றி மயங்குமென் றறி, சாமியம். "அததேவர்தேவரவர் தேவரென்றிங்ஙன், பொய்த் தேவுபேசிப்புலம்புகின்ற பூதலததே" பூவும்புகையும்புனலும்பொரு ட்டிடித் தேவைமறைக் தநதினம்" (சிவோகஞ்சிவோக) மென்று வே தாகமங்கள் சொல்லுமதேபிரமாணம். சைவபுராணத்திற் சர்வசா ட்சி சிவோகமெனறு சொல்லும். கீதைகளிலும்பிரத்தேகான்மாசி வோகமென்றுசொல்லும்; ஆகையாலிதுவேசித்தாந்தம். வேதசித்தா நதமுமிறவே. "உள்ளமேபீடமுணர்வேசிவலிங்கந், தெள்ளியராலற் சிக்குமாறு" சீவனைசிவலிஙகமாகத்தெளிந்தவர்கள்,பாவநசிக்கும்பரி நது "புன்புலாலியாக்கைபுரைபுரைகனியப் பொன்னெடுங்கோயிலா ய்ப்புகுநதென்" "உள்ளமேகோயிலாயுள்குமென்னுள்ளமே" இப்படி ஆயிரஞ்சாமியமுண்டு. அநுபவிக்கேதெளியும்; மற்றையர்க்குத்தெ ளியாதென்பதே சித்தாநதம்.கைலாயம் வைகுநதம், பொன்னெயில் வட்டம் இவைகற்பனைத்தானமேயன்றிக் கற்பனைகடந்த அறிவில்லி லை. உண்டெனனில் அநுபவியன்று. ஆகையால் (தானேசிவமல்லா ற்றனிச்சிவம்வேறில்லை)யென்னுந்திருவாக்கே ஏறுகடைசி ஆகமசித் தாந்தம்.

தசமி-துறவிவழக்கு.

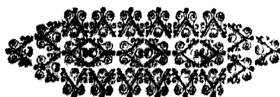
துறவாவதுபற்றறத்துறத்தல். கன்மத்தைநீங்கலாவதெப்படி? பட்டி னத்தார்,பத்திரகிரி,சுகர்,வாமதேவர்,சடபரதர்முதலாயினோர். பற்ற றநிறறல்.அமைத்தபடியன்றியாராலுந்துறக்கப்படாதேயென்னில்,உ யிர்க்குணமாகிய காமாதிகளடங்கிநிற்பதேதுறவு; அவையடங்காம னிற்பதேசமுசாரம். அறிவாகிநிற்பதேதுறவு; ஆகமாய்நிற்பதேசமு சாரம். எத்தையெவன்றுறன் துறந்தான்; ஸ்ரீகளைத்துறநதான்- ஸ்ரீ மாயையானபடியினாலே துறநததுபோம்- துறந்திருப்பாரெல்லாம் வீணேயென்னில் "புலவுநாய்க்குறிகாணினும் புருடர்நெஞ்சுவப்பர்" ஆகையாற்புறப்பரிசமன்றி அகப்பரிசமுண்டென்பதே சித்தாந்தம். ஆனாற்றுறவறமில்லையோவென்னில்,இல்லையென்றால்வேதாகமம் ஒப் புக்கொள்ளாது. ஆகையாற்றுறவறமில்லறம் இருவிதமாய் விளங்க

வருத்தனவாம். இதற்குச்சாமியம். "துறப்பார்மற்றுப்புரவில்லா. ருறற்பால,ஆட்டாகழியுமெனின" "ஊழைத்துறந்தாலுயர் துறவியா வையன்றி, யூழிருக்கநீதுறவியோ" ஆகையாறசித்தாந்தம்கன்மநீக்க மேதுறவு; கன்மசம்பாடனமேசமுசாரம்.காமாதிகளிற்பற்றறத்துற த்தலாவது;(கணடவினபமேமீளவுங்காணகின்றதொருநாட்,கொண் டகோலமே மீளவுங்கொள்கிறதுவந்து,கண்டகாட்சியே மீளவுங்கா ண்கின்றதென்ருல, விண்டமேலவர்காணுறுதொழிலவரோவெறுத்து.) என்னுங்கருத்தைப்பற்றிவரும் உபாதியேயாம். பிருங்கிமாமுனிதிரத துறந்தும் பினபட்டபாடுசெகமேயறியும. சிவக்கூறுசிவம்.தேகக் கூ றுசத்தி. ஆனபடியினுலேசிவத்தை யொநதக்காலமுரு சத்திநீங்கா தென்பதே சித்தாநதம்.சாம்யம்."எத்திறநின்ருனீசனததிறமவனுநி ற்பன்''பார்பபரன்பார்ப்பாததி,ராசாராசாத்தி,வைசியனவைசியச்சி, சூத்திரன் சூத்திரச்சி,இங்ஙனஞ் சிவக்கூறு சததிக் கூறுகண்டுகொ ள்க. இல்லத்தான பாசபெநதமென்றுந துறவிஞானபெநதமெ ன்று முலகங்காணும்வரம்பு காட்டியது. உபாதியாலே வேற்றுமை காணபதன்றிக் கன்ம வேற்றுமையினறு.மரணகாலத்திலே மதிவே ற்றுமையால்நல்லார் பொலலாரெனறு மதிபபதன்றிப் பிணவேற்று மையின்று.அதுபோலச்சனவேறறுமையினறு.சாமியம். "பிறப்பொ க்குமெலலாவுயிர்க்குஞ் சிறபபொவ்வாச், செயதொழில்வேற்றுமை யால்''ஞானம்வநதஞான்றெந்தவறமாயினுநதகும். அகண்டகாரஞா னத்தை இலைறமுநதுறவறமும் மறையாதெனபதே சித்தாந்தம.

செதறுப் பிறநதழலபிணக்கைச்சின்மயநனமுத்திநிலையைப,புத் தியிடைப்புதைத்தருளிப பொன்றுவிததுப பொருணமுடிவைப. பத் துவழக்கினுந தேற்றியபரமபதமெற்களித்தா. னத்துவிதமெழுவாயி னமைத்தசிவப்பெயரோனே.

தசவழக்குச்சிந்தனை-முற்றும்றறற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினாறுவது.

குருமரபுசிந்தனை.

பதி பசு பாசமென்னு முப்பொருளுக்குட்பதிமுதலாய்ச்சொல்வதோ பாசமுதலாய்ப்பகரவேண்டியதோவென்னின், பாசம்பசுபதியெனபதுபெத்ததசை, ஆகையாற் பாசத்துக்குள்ளே பசுமறைந்து பசுக்குள்ளே பதிமறைந்துநின்றமையாற்பெத்தமென்றது. முத்திதசை-பதிக்குள்ளே பசு மறைந்து பசுக்குள்ளேபாசமறைந்து நின்றமையான முத்தமென்றது. பதிபசுவாகப் பசுபதியாகப் பாசங்கழன்றதோற்றமும் பின்னிட்டபரமுத்தியிற் பதியன்றிப் பசுபாசங்கழன்ற அனுபவத்தாற்காண்க. சாட்சி-மகுடாகமம். "சிவச்சீவோசீவோசிவா சற்சீவோகேவலசிவா".

பாசமென்பதியாது பசுவெந்தக்காரணத்தாற்பாசபெந்தப்பட்டான், பசுவையும்பாசத்தையுமீறிநின்ற பதியாவதியார்? இந்தச்சங்கைமுடிச்சையவிழ்த்துக்காட்டினதேமுத்தியெனப்படும். அநுக்கிரகமுறையிற் பசுபாசம்பதியெனப்படும். ஆகையாற்சாட்சி-பசு வாவதுதான்மா அப்பசு அசுதந்தரன் தான் பகர்சின்மாத்திரன் மலமூடிதன் மலத்தான்மூடன் எனனுந்திவ்வியாகமத்தாலறிக. "பாசபத்ததேசீவா பாசமுத்ததேசதாசிவா" என்னும்வாக்கியத்தால் நான்(ெ)னென்னும்பாவனை நீங்கக்கடவன். (பாசபெந்தத்தினாலேசீவனும் சம்போனால் ஈசனும்) என்னுந்திருவாக் கினுமறிக.

ஆணவவழக்கு.

அநாதியே ஆணவசம்பந்தம் இயற்கைச்சம்பந்தம் அன்னி யற்கைச் சம்பந்தமே. சீவனுண்டானபோதே சீவத்துவமுண்டாயிற்று. ஊருண்டானபோதே புலைச்சேரியுண்டானாற் போல

ம் சமுத்திரமுண்டானபோதே நீருண்டானது போலும், செம்பு ண்டானபோதே களிம்புண்டானதுபோலும், மேகமுண்டானபோ தே மழையுண்டானதுபோலும் இப்படி ஆயிரமுவமையுண்டு. அத னாலேவன் சிவனோக்காமற் பாசத்தை நோக்கப்பாசியென்னும் பெயராவந்தது. கள்ளப்பார்வையாற் கள்ளனென்றது போலவும் விகடத்தால் விகடனென்றதுபோலவும், சாதுவினால் பசுவென்று போலவும் விதரணையாலபாப்பனென்றது போலவும் இப்படி ஆயிரமுவமையுண்டு ஆனாலிஃதொருகாலதீரவுமுண்டோ? உண்டு.எ ங்ஙனம்? விசுவாமித்திரன்பிரமரிஷியானதுபோலும், குறுங்கிஅருந்த தியானதுபோலும்,அத்திமரமதேவதையானதுபோலும், சீவனுஞ்சிவ னுவன். சாட்சி. "திசையாருஞ் செம்பிரதக்குளிகையிற் பொன்னது போற் சிவனுமெய்ஞ்ஞானத்தாற்சிவத்துவத்தைப்பெறுமே" "பண் டிரும்பிரத்தினூற பசும்பொனுமாபோன-மண்டலந்தனின் மனிதரு ஞ்சிவமயமாவார்"என்னுமவாக்கியங்களானுமறிக. சிவத்துவமசி சி வோகமஸ்மி-சிவோயமஸ்தி- இது அநுக்கிரகமுறைமையெனக்கொ ள்க தன்மை,முன்னிலே, படர்க்கை மூன்றுவாக்கியத்துங்காண்க.த ன்மை குரு சிவனாயே யிருக்கினறேனென்பதாம். சீடனைநானொ னனீசிவமாயை என்பதாம். படர்க்கைசர்வமுமாமோவென்னச- சருவமுஞ் சிவமாயேயிருக்கிறதென்பதாம். நானீயடங்கலுஞ் சிவ மே யென்பதுவாக்கியத்தினாயத்திறகாண்க. பேதசித்தாந்தி இதை கைக்கொள்ளான். சரிதை கிரியை யோகத்திலுள்ள விருப்பத்தா லெனவறிக.(அபுரூபாநாமரூபசென்மாநாம-விவேகமதிதுலைபமென னுஞ்சுருதிகளானுமறிக)

மாயைவழக்கு.

மாயையே யானமாவைமறைக்குமென்னின்,மறையாது விளக் கைபோல விளக்குவதேயன்றி மறையாதென்பதே துணிவாயின் மறைக்குமென்று நூல்களிற்சொல்லுவானேன்? மாயை மயக்கஞ் செய்தலின் மறைப்பென்றுஞ்சொல்லலாம். சாட்சி "ஆக்கையுங்குரு வான்தரசனே""மாசற்றகொள்கைமனத்திலடக்கிஞ்,லீசனைக்காட்டு முடம்பு" என்றதனானுமறிக. திரோதானசத்தி மாயையானமையா ன மறைப்பென்றுங்கொள்ளலாம்.

கன்மவழக்கு.

கன்மம் அநாதியே சீவனுக்குண்மையாகுமென்னில் - அதுசற் குரு சந்நிதானத்திலே நீங்குகிறபடியினாலே யெப்படி யநாதியென

றுசொல்லலாம். செயற்கையென்னில மீண்டுவரும். ஆனாற்போம்வ
ழி?மலமுண்டானபோதே மாயையுண்டு; மாயையுண்டானபோதே
கன்மமுண்டு. எப்படிபபோலெனனில்,பசியுண்டானபோதே விகார
முண்டு;விகாரமுண்டானபோதே முயற்சியுண்டானதுபோலென்றறி.
சீவனுக்கு மல மாயை கனம மூனறும்அநாதியியற்கையன்று-அநா
திசெயறகையெனறேசித்தாந்தம.சுணணம்புக்குவெளுப்பும் கரிக்குக்
கறுப்பும் அநாதியியறகை. செம்புக்குககளிதமும்-நெலலுக்குமியும்
அநாதிசெயற்கையெனக்கொள்க. சாட்சி. "களிம்பறுததாணெங்கள
கண்ணுதனநதி" "நெலலிற்குமியு நிகழ்செமபினிறகளிம்புஞ், சொல்
லிறபுதிதனறுதொனமையே" "மாயமெலாநீங்கியரன மலரடிக்கீ
ழிருப்பன், மாறுதசுவானுபவமருவிக்கொண்டே" என்னுநதிருவாக்
கினுமறிக. (௩)

திருமேனிகொண்டவழக்கு.

சிவனுக்குத திருமேனியுணடெனனில், மல மாயை கனம மூ
னறி,என்னதியானெனனுஞ செருககுமுண்டு. உண்டாகவேநமமைப
போலக் கலியாணமும கிரியாணமு முணடாம, எவ்விததிறுங்கூ
டாது அஃதெஙஙனமெனனில-சிவனஅப்பிரமேயரெனறும், நிரவய
ரெனறும, நிராமயரென்றும, அகாயரென்றும, அசிநதிதரெனறும்;
சைதனயரெனறும, சநாதரெனறும், வேதஞ்சொலலுகையால். தி
ருமேனியிலலையெனில கூடாது. அஃதெங்ஙனமெனனில், திருமே
னியிலலாவிட்டால வேதமில்லை; வேதமில்லாதபோதே பிரமாதிதே
வதைகளிலலை. தேவதைகளிலலாதபோதே கன்மமிலலை. கன்மமி
லலாதபோதே மழையிலலை. மழையில்லாதபோதே பிரபஞ்சமில்
லையாய்முடியும். ஆனாற்றிருமேனியுண்டென்பதே சித்தாந்தமென்னி
ற,சாட்சியொவ்வாதிருபபானேன. எப்படி? "சிவனுருவருவுமல்லன்
சித்திரோடசித்துமலலன்"எ-ம், "ஆணல்லாபெண்ணுமல்லா ரதி
கைவீரட்டனாரே" எ-ம், "பெண்ணோடாணெனறுபேசறகரியவன்"
எ-ம, "ஒருநாமமோருருவ மொன்றுமிலலா" எனறும், இப்படிஆயி
ரமுவமையுண்டு. சனகாதிகளுக்கநுக்கிரக நிமித்தியமாய்க்கொ
ணட திருமேனியும், தனஞ்சயனுக்காகவனசரவடிவாய விற்றழும்பு
பட்ட திருமேனியும, மாக்கணடேயருக்காக லிங்கோற்பவமூர்த்தி
யாய வநததிருமேனியும், அம்மை தழுவக்குழைநத திருமேனியும்
பொயயோ? மெய்யே. ஆனாலிதன கருத்து ரகசியசம்பந்தம். சமு

த்திரததில் குமிழியெழுமபி நினறொடுஙகுவதுபோலச, சிவகாருண ணியததால காருணணியமே திருமேனியெனககொணடு பிரமாதிகளை ச்சிருட்டிப்பன; பிரமாதிகளால அகிலநிகிலபபிரபஞசஙகளையும சகல வேதமாதிய நூலகளையுஞ சிருட்டிததுப பழையபரமசிவனுய நிறப ன. மகததுககளிடததனு, சூரியனிடததும, அககினிசசிகையினிட ததுந ஞானத திருமேனியாயே யிருபபன. ஞானமே திருமே னியனறிவேறிலலையோ வெனனில, இலலை. சாட்சி "மறைநான கேவான சரடாயத, தனனையே கோவணமாயச சாறறினன" எ-ம, "உமையலா துருவமிலலை" எ-ம, இலஙகியவிருசுடருநதிருநயன மீ றிலடியிலாவெணடிசைததிணடோ, ளிலநதிருவடி நீளபுனலாடை நீமருவுநதழ னினனுதறசெநதீ, கலநதெழுமாருதநாசியிறகாறறு கடுவெளியெலலாநதிருவுருவானல, வலஞசெயவதெஙகேவணஙகு வதெஙகே மாலயனறியாமனறினளாடி." எனனுந திருவாசகத்தானும றிக. மானுமழுவு மறைததுச சிவமே ஆசாரியராய வருமெனனில, வானநதிரணடுருவாய வருமோ? வாராது. ஆறறேபோமவழி' காருணணியததால அதிட்டித்து அநுககிரகிப்பனெனவறிக. இதேயாகம சிததாநதம.

அநாதிவழக்கு.

ஆதமாவை அநாதியிலே மலமவநது சம்பநதப்பட்டதென னில, அநாதி யாதமாவெனறும, நிரவய ஞதமாவெனறுங கூறும வேதவாககியமபொய்யாம. ஆனறபிறப்பிறபபு, நரக சொககம, நல வினை தீவினை, வெறுப்பு விருபபு, போககு வரவு, சரியை யாதிபாதம, சாலோகா திபதமுததிகள, இததியாதியுஞ சிவன தனககுசசிருட்டித்த கொணடாரோ உனககுசசிருட்டிததுவைததாரோவெனனும வாதமவரும. ஆனல (நானபிறநதகாலம நீயுமபிறநதாயெனறும, நானிறநதகாலம நீயுமிறநதாயெனறும) "இனபமுந துனபமுமிலலானேயுளளானே" யெனறும, "சேடனருளொபபுருவஞ் சேயகினறில வீழளவிற, கூடவிழுநதாயின ஞுணம" எனறிபபடி அனனியோனனியமாசிரியம வருமேயெனனில, இநத அனனேனனியவாசிரியதோடததுககுப பிரமாணமிலலை. அநுபவகாலததிறகாணலாம். குருக்கிடை. ஆனல நிசசயததுககெட்டாதோ? எட்டும. சாட்சி. "நீக்கிமுனனெனனைததனனொடு நிலாவகைககுரமபையிற புகபபெயது" எ-ம், "அருவகற்பனை கறபித்தாணடா யாளவாரிலி

மாடாவேனோ" எ-ம், "மாலகொடுத சாவிவைத்தார் மாமறைக் காடனுரோ" எ-ம், "காணொணுமுண டைடதகாணஃகறிநது தன பொனனடிக்கே" எ-ம, "வழிததலைபபடுவான்மூ பலகினறே, னனைப்போலெனனைப் பாவிககமாடடேன" எ-ம், "எனனை வகுத்திலையேலிடுமபைககிடம யாதுசொலே" என்றும், இபபடி ஆயிரமுவமையுண்டாயினும அநுபவகாலததனறி தெரியவாராது. ஆயிற சிததாநதமெனனமாய முடீயுமெனனில், ரகசியசமபநதம. உலகெலாமபடைததான, உயிரையுமபடைததான. உலகமுநதியோ உயிரமுநதியோவெனனிற, பசுவினகொமபிரணடு மொருகாலத்தெ முநசாறபோலும, ஆணும பெணணுமொருகாலததிறபிறந்தாற போலும, சிவன சிருட்டிவலலபம நமபோதமயக ககளாற காணப்படாதாயினும, "திஷடேபூரவமாதமாயேகமேவா" எ-ம, "காலமுநாளகளூழிபடையாமுனேகவுருவாகி" எ-ம், "ஒருவனுயுலகேகததநின்ற நாளோ ஒருருவேமூவுருவமானநாளோ" என றும, இகதிருவாககுகளால, ஊமைகணடகனவுபோனறெனனனுபவததுககேயொககும போலுநதோறறுகிறது. ஆகையால "உருவாகியெனனைபபடைகதாய போறறி யுளளாவிவாஙகியொளிததாயபோறறி" எனபகனுவிச்சஙகை தீரலாம. ஆயினினனமிசறகோருறுதிபபாடிலலையோ வென்னில், அவன கறபிததசிதகமலம நீஙகினுலொழிநது அறியபபடாதியாககுமெனபதே சிததாநதம. சிவததுக்குளளே சீவன், சீவனுக்குளளே சிவசதுவம இநதச சிவத்துவததைச சத்திபதிநத காலத்திற சிவம ஆசாரிய மூாததமாயவநது அறுவகை தீக்கைகளாறசீவததுவததை நீககி யிலலாமையாககி நினறநீயே நானென்ற மகாவாககியததாற றனமயமாககிய சிததவிதகதையை வேதநதானெபபடிசொலலும; ஆகமநகானெபபடிசொலலும, மகத்துக்களதானெபபடிசொலலுவாாகள. சொலலாமற சொலலியிருக்குமென்பதே சிததாநதம். அவனமுன்னிவன கறபிக்கபபட்டவனென்று கொள்வதே அநுபவசமபநதம.

பிராரத்தவழக்கு.

பிராரத்தம மூவகைபபடும். அஃதெஙஙனமெனனின், பௌதிகம, ஆதமீகம; தெயவீகம. இனனமொருபிரகாரம. இச்சாபிராரததம; அனிச்சாபிராரதத்ம; பரேச்சா பிராரததம். விருப்பு, வெறுபபு, நொதுமல் இபபடியநேகவிதமாயும், விரிநதிருக்கும். இந

தப் பிராரத்தத்தைப் பெதத்திலே சீவனநுபவித்தான். முத்தியி லெ சிவனநுபவித்தானென்னில், சீவன் விகாரியாகையாற் புசித தான். சிவன் அவிகாரியாகையாற்புசியான். சீவன்முத்தன் புசித் ததெல்லாஞ் சிவன்புசித்ததென்று வேதாகமங்கள் பிரத்தியட்சமா ய்ச் சொல்லுகிறதேயென்னிற், பத்திகாண்டத்திற்சொல்லும். ஞா னகாண்டத்தில் கர்த்தா போக்தா சீவனுக்கே ஒழிந்தசிவத்துக்கில் லை யென்பதே சித்தாந்தம். ஆனாற் சிந்தியாகமத்திற் (சிவோதாதா சிவோபோக்தா) வென்றுசொல்லுவானேனென்னில், அதுசம்மத மே. சீவன்முத்தியுங்கடந்தவிதேகமுத்திக்கதே சித்தாந்தம். விதே கமுத்தியிற் சீவத்துவமில்லையோவென்னில, உண்டிலலையென்பதை யுன்னநுபவத்திற் கண்டுதெளி. அநுலிங்கவிதேகமுத்தியடைந்த நா யன்மாருண்டோவெனனில், உண்டு யாரென்னில், சுந்தரர்தான். (சுந்தராபோக மெவ்வணமிருந்ததென்னப் படுக்கைமெத்தை யறி யுமோ படுப்பானீயறிவை) யெனனத்திருவுளமகிழ்ந்ததும் ஒக்கும். திருநாவுக்கரையர்தான் (நின்னுவார் பிறரன்றி நீயேயானு) யென னத்திருவுள மகிழ்ந்ததும்ஒக்கும். சம்பந்தமூர்த்திதான் (நிலையவ னெனதுனைதனதுனை) யென்னத் திருவுளமகிழ்ந்ததும் ஒக்கும். ஆனால் இந்த அநுபவத்தால், புசிப்பான் சிவனெனறு சொல லலாமேயென்னில், அந்நிலைக்கே ஒழிந்த மற்றைய நிலைக்குத்தகா தென்பதேசித்தாந்தம். "உண்ணாதுறங்காதிருந்தாயபோற்றி யோ தாதேவேதமுணர்ந்தாய்போற்றி" எனனுந்திருவாக்கினால் சிவனிருவி தமுத்தியினும் புசித்தானென்பதே கூடாது. கூடுமென்றுசொல்லிற ரே? அதுவுமுபசாரமென்றறியவும். பினனையார்தான் புசித்தானெ ன்னில்,சாட்சி. "ஓர்ப்பொடுபசியுந்தாகமுச்சாகஞ்சுகதுக்கங்க,டார் பரியங்கனபோகந்தனமுமதன்மந்தானு- நீப்பறியாதபுத்திகிழ்கு ணமாகுமத்தை, யாத்துமன்குணமேயென்ப ரயிக்கவாதத்தினாலே" உண்டுறங்கியபிள்ளை விடிந்தகாலையுண்ணவே யில்லையெனறு சாதி த்தாற் போலும், 'சுத்தவீரனுக்கு உயுத்தியகளத்தினிரியாணக்கிலே சம் மறைந்துநின்றாற்போலும், இருவிதமுத்தியிற் பிராரத்தம்நின்ற நேர்மைகாண்க.

குருமரபுசிந்தனைமுற்றும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினேழாவது.

அநுபவசந்திரிகை.

இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமொரு தலையாயெய்தியசிட னேமகாவாக்கியோபதேசமேயுபதேசம். ஆனாலிதற்குமேலில்லையோ? இல்லை. உண்டுபோலக்தோன்றுகிறதே யெனனில், விநாசகாலே விபரீதபுத்திதோன்றும். அது உனனிடத்திற் றோன்றியதென்றறி. மகாவாக்கியத்தில் அடியேனுக்குச் சிரத்தாபத்தியேன் வரவில்லை? அநுபவகாலம் வரவில்லை. ஆனாலிதன்றி அநுபவமில்லையோ? வேதாகமங்களுக்கும், சற்சனராகிய ருஷிகளுக்கும், முனிகளுக்கும், சனகாதிகளுக்கும், தட்சணாமூர்த்திக்கும், சம்மதம். உனக்குமாத்திரமே சம்மதமில்லை. எனக்குமாத்திரஞ், சம்மதமில்லாமற்போவானேன? நீபண்ணினகர்மம். (புத்திகர்மாநுசாரணி) என்று, வசனமிருக்கிறபடியினாலே, இதுசம்மதப்படவில்லை. ஆனால் எப்போது இதற்குக்காலமென்னில்? அந்தக்கன்மமொழிந்தகாலத்தில். ஒழியுங்காலமெக்காலம? "சற்சங்கத்துவே நிர்ச்சங்கத்துவம், நிர்ச்சங்கத்துவே நிர்மோகத்துவம், நிர்மோகத்துவே நிர்ச்சலசித்தம், நிர்ச்சலசித்தே சீவன்முத்தா" என்னுமொழுங்குவந்தகாலத்தில், கன்மமொழியும். ஒழியவே, மகாவாக்கியத்தில விசுவாசம்வரும். சிவாகமத்தில் விருபமில்லாதவனுக்குச், சிவன்மேல்விருப்பில்லாததுபோலும் அஞ்ஞானத்திலே விருப்பமில்லாதவனுக்குத்தாரத்தின்மேலே விருப்பமில்லாததுபோலும், வேதவிருபபற்றவனுக்கு, வேதவாக்கிய விருப்பெனனம்வரும. சிவம் நீயானாய் என்றமாத்திரத்திலே முத்திவருமோ இன்னம் இதிலும் அதிகமில்லையோ வென்னில், இம்மா

த்திரம் அறிவுடையவுனக்கு, மகாவாக்கியஞ் சொன்ன நீசனுக்கு, செனனமரணம் பற்றாதெனக்கொள்க. "குருப்ரம்மா குருவிஷ்ணு, குருதெய்வம் மயேஸ்வரா, குருசாட்சாத்பரப்ரம்மம்தஸ்மீ ஸ்ரீ குருவேநமஃ" என்று வியாழவட்டங்காத்திருந்தபின், இவன்கருத்து, வெகுமுகமோ அகமுகமோ, சந்தேகனோ அசந்தேகனோ, துர்ச்சனனோ, சர்ச்சனனோவென்று சோதித்து, வேதாந்த விசுவாசம் வரப்பண்ணி, விருப்பம் வருவதைப்பார்த்துச், சர்வக்கியானோத தரமுகமாக, உபதேசம்பண்ணினால் அன்றே பசுமரத்தாணியாம். இவ்வழிபாடின்றிய உலகச்சுவானங்களுக்குப் புகழைக்குறித்தும், பொருளைக்குறித்தும், குலகோத்திரங்களைக்குறித்தும், பந்துவைக்குறித்தும், கன்மத்தைக்குறித்தும், சவுக்கியபோசனத்தைக்குறித்தும், மகாவாக்கியத்தை அநுக்கிரகம்பண்ணினால், (வரகிலே முளைத்தசெநநெல் களையதானவாறுபோல்) அபக்குவன் வாய்ப்பறையறைந்து, தோட்டிக்கு மூத்தானு, யிருவரும் அதோகதியையடைவது சித்தம். ஆனாற் சுவாமி, இந்தமகாவாக்கியத்தான் முத்திபெற்றவருண்டோவெனனில், அநாதிமுதலிற்றைவரைக்கும மோட்சமடைந்தவர்களெல்லாம், மகாவாக்கியத்தாலே யாமென்றறி. இத்தனை விசுவாசமுமக்கேனென்பாயேல், உன் சமுசயத்தைப்பற்றிவந்ததெனவறிக. முதற்பதம்பரம்; இரண்டாம்பதம் ஆன்மா; மூன்றாம்பதம் அயிக்கியம்; முதற்பதத்தில் மாயைநட்டம்; இரண்டாம்பதத்திற் கன்மநட்டம்; மூன்றாம்பதத்தில் ஆணவநட்டம்; இப்படியநுபவித்தறிவாயாக. இதற்கு அவிரோதம் "செம்பதத்துச்சம்புவுக்குந் தொம்பதத்துப் பண்புணர்த்தும் பெருமாளே" எ-ம், "வழக்கையறவொருகணக்கையருளியபெருமாளே" எ-ம், "தெளியத்தெளியப்பவளச்சடிலச்சிவனுக்கொருசொற்புகல்வோனே" என்றும், (அன்றுரைத்தசத்தமே சத்த) மெனறுகுறிப்புமொழியாற் காட்டியதும் இஃதேயாம். மகாவாக்கியமறிந்தவனே ஞானி. மற்றையமந்திரங்களறிந்தவன் ஞானியன்றோவென்னில், "சததகோடி மகாமந்திரஞ் சித்தவிப்பிரமகாரணே" என்றமையால், அந்தஞானி ஞானியன்றென்பதே சித்தாந்தம். இதுதவிர்ப்பஞ்சாட்சரம், பிரணவம், அசபை முதநெறியல்லவோவென்னில், "முத்திபலவும் பகர்ந்தோம்பக்குவத்துக்கீடாய் முத்தியதிகாரிக்குச்சொன்ன முத்திருகன்கேள்" என்னுந்திருவாக்கா லவைகளைத்தள்ளி "ஓர்வார்த்தையுட்படுத்திப்பற்றினுய்பதையேன்" என்பதையேகொள்வாயாக.

மகாவாக்கியததிற நிரிசியாதிருககுமறறால, ஆன்மாவும்அனான்மாவு மகாணக்கடவாய. கணடு, உனனநுபவபபடியாயப பிழைததேன் உயநதேன கடைததேறிபபோனேனெனறு தேறித தேறினேமென தையுமறநதுபோனதே சமுசயநிவிரததி. இஙஙனஞ சமுசய நிவி ரததியானசறகடையாளஞ சிவோகமபாவனை மினனல மினனி தகோனறுவபோலவாய, அகததினடித்துககொண்டிருககும். ஆனால நானசிவனோ? பினனைததானாராயநினைததா யறிவிலலாய. ஓஓநா யே, ஓஓபேயே, ஓஓமூடா, ஓஓமூாககா, ஓஒபயலே எனறு விளித் தால இததாதிகளிலும வெறுபபையடைநது ஓஒசாமி, ஓஒசறகுரு, ஓஒசைதனனியா, ஓஒசஙகரா எனறுவிளிததததில சநதோடம வந தமையால நீயே சிவனெனபதறகுச சமுசயமேயிலலை. அவிரோ தம. "உனனையொருவனுயாசாமி யெனறுனைததா, லெனனமகிழச் சியஙகேயெயதினுய, பினனொருவன, பாவிபசுவெனமுற பதைப தைபபாயாகையினுற, சீவனலல நீயேசிவன" இநதமகாவாககியம் பொருளலலவெனபாருமுணடே யெனனில அவனைககூடாமல அவ னாயமொழிகேளாமறபோவதே சற்காரியம. இது பொருளலல வெனகினற புததியெவனுககிருககிறதோ அவனகறபகோடிகாலஙக ளிறுமோட்சமடையானெனபதே சிததாநதம. இதறகீஸ்வரவாக்கி யமுமுண்டு. சாவககியானோததரததிற கணடுகொளக. சுபபிரம ணணியருககுச சிவன கயிலாசபாவததகிலெழுநதருளி யநுககிரக மபணணி யேறுகடைசியில மகாவாககியோபதேசமபணணிநதிருவு ளமபறறியது "ஒருவசனமாகவே முடிநதபொருளுனைததோமொ னறுகக காணபதுவேகாட்சி யினனுமபலவாயபு, பெருவசனமாக நீபலபடககேட்டாலும பினனு நாம் நிகழத்துவது மிநதவுபதேசங, தருவசனஞசமுதாயம பலபொருளும விளககுந தமமாறுதேகமாய ததானேதானுகி, நிருவசனமாய ஞானமோனமொனறுமின்றி நில லாத நிலையனறிநினறநிலைநிலையே" ஆகையால இதுவேகடாசாரம. இபபடி நீயும அநுபவப்படககடவாய. (க)

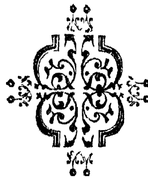
நீயேசிவம-நானெபபடிசிவம்? அறியாமை அறிவுஇரண்டிக்குஞ சாட்சி சைதனனியமானமையால். நீயோ? நானுஞசிவமாயேபோ னேன. எபபடி? உமக்கறறபடி. இநதச்சராசரங்களோசோவம்ப்ரம் மமயம. இன்னங்கேட்கவேணடுமோ. நானா? நீனே. நீயார், நீ யே. இதுககு அவிரோதம். ஆகமம. "சிவோசிவோ சிவோசிவா சற்சி வோகேவலசிவா" "ஆதமசாவபூதானுங்கேவலஞ்சங்கமஸ்தலம்" அ

த்துவிதம்ரீ, துவிதஞ்சரீரபாதம். மகாவாககியததில அசிபததனுக காகவாதது அத்துவிதம. அதறகு இரணடலலவெனபதேசித்தாநதம அதைதத துவிதககலபபெனபாருமுளா. ஏகமெனற சநுபவதநதிறகேசரி: விவகாரகதடாசெனபது கணடுகொளக. "சீவனுஞ்சிவனுப வேறே திருபபுலிவனததுளானே'' எனபதைக் கடைபபிடிததோாகு ஐபநதிரிபு திரிகாலததுமிலலை இபபடிக தேவிகாலோசநரததி (ஙிததனுமபரமீச)னெனனும பாசுரததாறறெளியககடவை. (௨

அநுபவசந்திரிகை - முற்றும்முற்றிறறு.

திருசசிறறம்பலம்.

சிவமயம்

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினெட்டாவது

திருமுகப்பாசுரம்.

நேரிசைவெண்பா

சகதம்பிறவாவிடமேசமாதிநிலை, சத்தம்பிறந்திடமேசங்கநிலை, சுசுதம, பிறவாவிடமேசோவகதைபபிடியெனறு, ணறவாணனமபல வாணன. எ து,— சூக்குமைநாதநகோனறுகவிடமே சமாதிநிலை, சூக்குமைநாதநதோனறினவிடமே தத்துவககூட்டமாகிய பிரபஞ்ச நிலை, நாதநதோனறுகவிடத்தையே யெவவழியானுமிறுகப்பிடியெ னறுன, புணணியமூர்த்தியாகிய வமபலவாணனெனுமதாசாரியன.()

அரதனுரைத்ததறிபாயோவெனறமையா, லரதனுரைத்ததறை புஙகா, லதநனா, நாதஙகடநகசிவ ஞனென்றுணாமினென, வோ துவிததானுமபாககனறுறறு. எ-து,—இரணடாமபதம். அநாதிமு ததனஆகியிலே அதிகிலமைநதாககு நாதாதீசப பரமசிவமாவது நா மேயெனறு திருவாயமலாநதகை மறநதாயோ வசசோ வெனறமை யாலதை நாடிசசொலலுமிடத்தச சிவபிரமகைவதத மெனனும புராணததிறறிருவுளமபறறியது. (௨)

அனறுரைததசததமே சததமிதிலைய மிலை, யொனறேபாமதுரீயு றறுணரி,லெனறு,நானேநீநானேயெனறுனகது நாநவினறே, மோ னமொழிககுணடோமொழி.எ-து. மூனறுமபதம.—முனனமே தீட் சாக்கிரமததிலே அககினி யாகாயஞ சாட்சிபாகச சொனனமகாவ ககியமே யாகிய மிதிலையபபடவேணடாஞ. சொனனேன் சொன னே னெனறமையால எகமபரம அபபரமே சிவஞகியர். அதை ஆராயின எனறைககும நிததியமாயுளள நானே நீயெனறும நீயே நானெனறு முனக்குபபரிவுடனே சொலலாமற சொலலினேமே. பி னனுமபேதுறறுச சமுசயாதமனே கேட்டால மௌனமொழிக்கு பபினனு மிரணடாமொழியுண்டோ விலலையென்பதாம. (௩)

சலனமிலாசசிததரு சாஙகுசிததமனறே, மலமாயை கனம
மெலாமாணட, நிலையனறே, பெததமகனறிடுமம பேரானநத ,வெப
ருககு, முததமமாநனமுகதியும. எ-து,— நாலாமபதம. சஞசலஙக
ளிலலாதசுசிததமே சஙகிலிட்ட சிததததையுஞ சொலினசிததததை
யுங கோரசிததததையுங கடநதசாஙகுசிதசமாகையா, லாணவ மா
யை காமியமிறநதநிலையாம. அநதநிலையே மறைபபெலலா நீஙகி
னவிடுமம மறைபபுநீஙகவே யீசசுரனவேறலல நாமே யீசசுரனெ
னனும பேரானநதம அபரிமிதமாயபபெருகுமபெருககமுஞ சா
வோததமமாயெலலாம விடுபட்ட சறசுகமுததியுமெனறதாம. (௪)

சிததமே சுகதசிவ மெனறதிருவாாததை,முததிக்குவிததாமொ
ழியனறே, பெததமொழி, சீவனெயெலலா மிறநதசிவமெனனும,
பாவனாதீதமொழிபார. எ-து, ஐஞசாமபதம சிததமேசாவமு
ஙகழனற சிவமெனறு திருவாயமலாநதது சாதகராயனுடிககு
மெமபோலிகடகெலலா மோட்சததுககு விததாகிய மொழியலல
வோ. ஆவரணநீஙகிய சீவாதமனே சாவமுஙகழனற சிவமேயெ
னனும பாவனைக கதீதமொழியென றனுபவிததுப பாராபபாய மா
னாககனே. (௫)

சததமபிறநதிடததே சகலகலையுமபிறககு, மததனுரைத்தறியா
யோ, வனறுரைதத, சததமேசததரு சஞசலமொனறிலலாத, சிதத
மே சுததசிவம. எ-து,— சூககுமைசசததம பிறநதவிடமே சகல
கலைகளியானமாதியாகபபிறககுமெனறு சிவனசொனனததையு மறி
நதுமறியாமல மறநதையோ அனறு நாமசொனன வாககியமே
வாககியஞசநதேகபபடவேணடாம. நிசசஞசலமான வாதமாவே
சாவவுபாதி சூனியரான பராபரவதது. (௬)

கொச்சககலிபபா. நாறறமிகும் பூமாலை நறகுரஙகினகைககொ
டுததாற்,போறறிமணஙகொளளாவாம புததிதனக கிலலாமை, வே
ற்றொருவாகாறுத வேதாநததத்துட்பொருளைத தேறறமிலிகைககொ
டுத்தேன றேறுவனோ தேறுனோ, எ து,—மணமிகுநத புட்பமாலை
யை நலலகுரஙகினகையிலே கொடுததால பாராட்டி யாக்கிராணித
துயாவாம.கூாநதபுததியி னமையினாலேதானுமபயனடையாது பிற
ருமபயனடையாது எறிநதாறபோலச் சரியை கிரியாயோகததாரறி
யககூடாத வேதமுடிவிற் சிறநதவுடபொருளாகிய வுபநிடதமகாவா
க்கியததை யச்சோ தெளிவிலலாதமானாககனகையிலே கொடாது

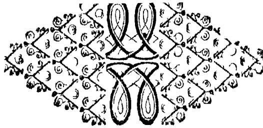
கொடுத்தேன் றேறித்தெளிவானோ தெருதொழிவானோ வென்று சந்திரசேகரசுவாமிகள் திரியம்பகருக்கு மசதியாச்சுணத்திற திருவுளம்பற்றியதா மறியக்கடவாய. (எ)

சத்தம்பிறவாவிடமே, அத்தனுணைத்ததறியாயோ, அனறுணைத்தசத்தமே, சலனமிலலாச்சித்தஞ், சித்தமேசுத்தசிவம், சத்தம் பிறந்திடத்தே, நாறறமிகுமபூமாலை, இவையின்முதலைநதும்ஆதி. கடையிரண்டும் அநாதி. (அ)

திருமுகப்பாசுரம்-முற்றும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

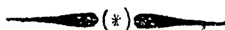
உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பத்தொன்பதாவது

அதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை.

சிவஞானமோகதாக மீதூாநத அதிகாரபபிளளை, ஈசனா யாரா எனனைமறைததிருககும பாசமியாதெனனும விசாரமீககொணடுகேடகக, காரணஞானக கணணுடையோன சிததாநதமகாவாககியம விவகரிககுமபடி சிவம நாஞனேனெனன நாஞனெனன நீயுஞசிவம எபபடியெனன ஞானதீககையால, திருநோககால, திவவியபாவனையால, சிவயோகததால, திருவாககால, திருபபரிசததால, சுவமாஞயெனன எனககுணடான அநுபோகசிவமெஙகுமுணடோவெனன அசசிவமானது, பூதபௌதிகஙகடோறுமுணடெனன விாதவாககிய ததாலுயநதுபோனேனெனன ஞானநதமாககடலமூழ்கிய மாணககனுககுமீடடும வறபுறுததிமேறகூறுவார

முதலவாககியஞ சதது, இரணடாமவாககியஞ சிதது, மூனறாமவாககியம ஆனநதம முதலவாககியசதான மலாசனம. இரணடாமவாககியததாற கனமாசனம. மூனறாமவாககியதகான மாயைநாசனம. முதலவாககியததால சஞசிதநீககம இரணடாமவாககியததாறபிராரததநீககம. மூனறாமவாககியசசாலாகாமிய நீககம முதலவாககியமபிரமா இரணடாமவாககியம விஷ்ணு மூனறாமவாககியஉருததிரன. முதலவாககியம ஞாதுரு ஞான ஞேயமிறநதநிலை, இரணடாமவாககியநதறபோககு மூனறாமவாககியம ஞானகேவலம இதறகுசசாமியம பதிபசுபாசவிளககம "சிவததுவமசிசிவோக மநதுமிசிவோயமதகி, நவததுகிவாககிய"மெனறுநதிருவிருததம.

முதலவாககியவிசேடம வகுககுதும. சிவனா சீவனா? உபாதியொழிவிற கூடாமறகூடலைககாணுதி இரணடாமவாககியம விசேடமவகுககுதும. சாவமுஙகழனறசிவம, சாவமுஙகழனறநான, சாவமுஙகழனறனேன. சாவானநத ஊறறிறபிரளய முதிதசாறபோனற தலைமைகணடையோ? கணடேன. கணடேனவாதிருபபாதது

கணடறியாதனகணடேன." சுவானுபூதிககுசசாமியமவகுத்தனம மூ னறும வாககியவிசேடமவகுககுறும. சாவமூஙகழனறசிவன, பூத பௌதிகஙகடோறுமுளன. "புலனுயிாககுபபூடசிபுணாகதாய்போற றி கலனுயிராயநினற கனலேபோறறி" "உரைசேருமெணபகதுநான குநூறுயிரமாமயோனிபேதம, நிரைசேரபபடைததவற றினுயிாகருயி ராயஙகஙகேநிறபானகோயில்' சிவானுபூதிககுசசாமியமவகுததனம. வாககியமேனமைவிசிடடமவகுககுறும. * சிவ சகொமசியென றும திருவாககாலெனறன, பவசதைநசிநதபுரனே எ - று, சசதிய பிருவாண தீககைபிற செவிபபுலனவழி வாதுளாகமதது ணடாகிய மகாவாககியாாதகததால சிவம நீயாகுப எனறு திருவாய மலாநது எனனுடைய வெழுவகைத தோறறப பிறபபை நாசம ப ணணியமோலோனே,— அவததையிலே எ - று,— கீழாலவததை யிலேயும மேலாலவததையிலேயுஞ சுததாவததையிலேயும,—சீவ னெனறும, கேவலததிற சேதனனனறெனறும. எ-று,—சீவாகமா வெனறும, அநதராதமாவெனறும, பூதாதமாவெனறும, அஞஞிகே வலததிற சேதனவியாபகனனறெனபதே சிததாநதமெனறும, அ சேதனன, சிதாபாசன, சகசததகன, அகாகதா, ஆமயன, ஆண வமூடன, அசிநதிடன, எனறு பலவாறறுனுமவநத— பாவனைகள போமாபகா எ று. ஞானமூடனானனிருசிககியன நானசதசனா ஙவலன, நானபாவி,ஞானசமுசாரி,நானபிற பவன, நாவிறபபவன, நான சிராமழியிலேபிறநதேன, சிதமபரததிலேஙளாநதேன,திருவா ரூரிறசெ திறபபேனெனனு மளவிறசபாவனைகள போமாரநியா து புலமபுஙனறேற யவனணஙகாடடி யுபாயருானசதா லுளவா தமுபசேச ருானமா ருாநதாற போமாறு திருஞானசமபநதநாத னே திருவாயமலா.

¶ "பொனமலையைசசோநத சிறுகாககைப புளளினஙக, டன னிறமுமநிறமாயச சாருமால" எ று, மகாமேருவெனனுஞ சா

---

* சிவசதொமசியெனனுந திருவாககாலெனறன, பவததைநசிதத பரனே, அவததையிலே, சீவனெனறுங கேவலகததிற சேதனனன றெனறும, பாவனைகள போமாபகா.

¶ பொனமலையைசசாாநத சிறுகாககைபபுளளினஙக, டனனி றமுமநிறமாயச சாருமால, முனனவனைச, சோநதாருமணணசசி வோகமபாவிததலா, லாயநதவனேயாமாறறி.

ம்பூநதமாகிய வாயிரத்தெண்மாற்றுப் பொன்மலையிற்சேர்ந்த சிறி
யகாக்கைப்பக்ஷிகள் பொன்மயமாய்ப் பின்கருநிறம் நினைப் பில
லாமையாய்ச் சாம்பூநதமாய்ச்சார்ந்த தன்மையைப்போன்று,—மு
ன்னவனைச், சேர்ந்தாருமண்ணச் சிவோகம்பாவித்தலா, லாய்ந்தவ
னே-எ-று, — உபாதிசூனிய சிவனை யுபாதிசூனியசற்சீவனாய்ச் சே
ராமற் சேர்ந்தாரும் பரம்பவித்திரமாகிய சிவோகஞ்சிவோகமென்று
பன்முறையார் பயிற்றித்தியானம் பண்ணலாலே-பலநூலையுமாய்ந்
து மகாவாக்கிய சிரவணப்படாதசமுசயாத்மனே,—ஆமாற்றி.எ-று.
இந்த இரண்டாம் வாக்கியத்தாற் சமுசயநிவிர்த்தி யடைந்து அ
து நீயானவண்ணங் குப்பக்காட்டுக் காக்கை நாமென்று நினையாத
வண்ணம்போன்று என்றால் நீ யானென் றன்மையு முன்சீவத்தன்
மையையு மிவ்வண்ணமென் றறியார் தரிந்துணர்ந் திந்நிலையிலேநிற்பா
ய அடிக்கடிவாக்கிய சிரவணத்தாற் சீவபாவனையைக்கழற்றி.

*சீராசிவோயமத்தியென்னுந்திருவாக்காற்,பேராசையெல்லாம்
பிரித்தோனே எ-று,—அழியாதசிறப்புடையசிவன் பூதபௌதிகங்க
டோறு முண்டென்று திருவாய்மலர்ந்து பிராமணன் க்ஷத்திரியன்
வைசியன்சூத்திரனிலும், பிருதிவி யப்பு தேயு வாயு வாகாசத்திலுஞ்
சந்திரன் சூரியனாத்மாவிலும்,பூமி யந்தரம்பாதாளத்திலு,மாண்பெ
ண்ணலியினும், விருப்பு வெறுப்பு நொதுமலிடத்திலு, மிருகக்கா
ட்டியனித்தியசதை நீக்கி நித்தியத்தைக் காட்டியநாதனே,—ஆராத
வன்பால-எ-று, இந்தமூன்றும் வாக்கியத்தா லாசைக்கிழங்கை யக
ழ்ந்தெடுத்த வல்லபத்தை நினைந்தமாத்திரத்தெழுந்த வன்பைப் பா
ழாக்காம லவ்வன்பால,—உன்பாதத்துக் காச்சனையுமற்றிரண்டி,லெ
ன்புருகும்பத்தியுமெற்கீ-எ-று,—சாமிகள் ஸ்ரீபாதங்களுக் காச்சனை
யும் சிவலிங்கப்பெருமானிடத்திலேயுஞ் சாமோத்துக்களாகிய சங்கம
த்திலிடத்திலேயுங் கடினவெலும்புகளெல்லா முருகும்படிக்குச் சி
வபத்தியு மடியார்பத்தியு மாயாவாதியைப்போலப் பாழ்போகாம
லெனக்கநுக்கிரகம் பண்ணுக்கடவாய்.வாக்கியமேன்மை விசிட்டம
வருத்தனம்.

---

*சீராசிவோயமத்தி யென்னுந்திருவாக்காற்
பேராசையெல்லாம் பிரித்தோனே - ஆராத
வன்பா லுன்பாதத்துக் காச்சனையுமற்றிரண்டி
லென்புருகும்பத்தியுமெற்கீ.

வாக்கியசித்தாந்தம வகுக்குதும். முதற்பதஞ். சச்சிதானந்தமாய், நிராமயமாய், நிட்களமாய், நின்மலமாய், யனந்தானந்தமாயிருக்கும். இதற்குச்சாமியம். பதிபசுபாசவிளக்கம். பதியிலக்கணம் -"நிராமயமாய் நிட்களமாய்நின்மலமா" யென்ற திருவிருத்தம்- இரண்டாம்பதம். சராகாயமாய் நின்மலோதகமாய் அகளங்கமாய் அபிவிர்த்தியாய்ச் சாங்குசித்தமாய்ச் சுசிர்ப்பூதமாய்ச் சுத்தபடிக சங்காசமாயிருக்கும் - இதற்குச்சாமியம். பதிபசுபாசவிளக்கம். பசுவிலக்கணம். "ஆன்மாசுத்தன்சதாசிந்த" னென்றதிருவிருத்தம். மூன்றும்பதஞ். சுகோதயமா யிரண்டற்றவின்பமாய்த் தடையற்றவானந்தமாய்ச் சமுசயஞசமாயிருக்கும். இதற்குச்சாமியம். பதிபசுபாசவிளக்கம். நின்மலாவத்தையில் "போக்கிலேவரவிலே புணரக்கையிலே" யென்னுந்திருவிருத்தம் வாக்கியசித்தாந்தம்.வகுத்தனம்.

மேல் வாக்கியவிசேடம்வகுக்குதும் "ஆக்கையேதானென்றபிமானியாக்கிவிக்கு, மோக்கமிலையென்றேமுடிப்பிக்கும்-பூக்கமழும் பூங்குழலாரின்பப்புணரியைமெய்யாக்குவிக்கும், வாங்குதலைச்செய்யாமலம்"எ-து,—ஆக்கையேயாத்மாவன்றிப் பிரத்தியேகாத்மாநாத்தி யென்றறிவைப்பிறித் தபிமானிப்பட்டங்கட்டு மகாவாகயெத்தால் வரும்மோட்சானநதநாத்தியென்றேசித்காந்தப்படுத்திப்பூவார்ந்தவழகிய வளகபாரத்தை யுடைய மாதர்பால்வரும் பொய்யாகிய வின்பவெள்ளத்திணை மெய்யாகவழுத்தி முழுகப்படுத்துமி எக்காலமும் வளைதலில்லாத வாணவமலம் பிரதமவாக்கியுத்தி லசிபதத்திற் காண்யாய். இநதப்பிரகாரத்தைச் சிவஞானப் பிரகாசத் துண்மையிற் கண்டுதெளியக்கடவை. பதிபசுபாசவிளக்கம்,ஞானவிளக்கம், உபதேசமாலை, சிவஞானப்பிரகாசம், அத்துவிதக்கலிவெண்பா, அதிகாரகசியம், சிவாகமக்கச்சிமாலை, இந்தவேழுமொருகொத்தாயிருக்கும். இவற்றிற்பதிபசுபாசவிசாரணையும், உண்மைநிட்டையும், தசகாரியவிசேடமும், குருசிரத்தையும்,மகாவாக்கியமும் தீட்சாக்கிரமும், ஞானோபதேசமும், ஆகமசித்தாந்தமுங் காணக்கடவை. சத்தியநிருவாண தீக்கையில்லாதவர்க் கிந்தமார்க்கம் போதிக்கில் நீரருந்துமாவை யதட்டினேன்சாருங் கதியடைவை. "புண்ணுடலைநீப்பேனோ தோன்றாதமெய்ஞ்ஞானக்கண்ணுடையவள்ளல்பதங் காண்பேனோ, வெண்ணுடைய,வஞ்செழுத்தினுண்மையறிவேனோவாங்கதனுட், பிஞ்செழுத்தைப்பின்னிடுவேனோ."

அதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை-முற்றும் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

வள்ளலார்சாத்திரம்.

இருபதாவது.

மரபட்டவணை.

உபதேசமரபு

இதுகர்ணபாரம்பரை

(சிவமேவம்பரஞ்செயம்) மென்னுங் கருத்தைப்பற்றித் செபவு
மென்பரோர் சித்தமுண்டாகிச் சிவனென்பானுஞ் சேறினன் றேறிய
காலத்தேயத்துள்ளேனு மறிந்தசேயத்திற் சிறந்த சினகரத்துள்ளேனு
வென்று மனஞ்சமமாரி மயங்கியகாலை யறிவிடைமறைந்த வமல
னோர் குருவாய்ப் புவனியிற் சேவடிதீண்டிப் போதிச்சவானமொழி
க்கு அருத்தம்பூசப்பழிப்பிலும்பொறியறவுணர்த்தலுமந்தக்கரணவடு
க்கழிமுடிவினு ் கண்டேனவர் திருப்பாதங் கண்டறியாதனகண்டே
ன் கண்டபெருமிதத்தகாணிறும்பூதிட்டுமாலயனுதியையலாத் தூற்றுக
கூற்றுக்குணனு சிலவருமாயிற்று "நாடிநாரணனு நான்முகனென்ப
வர், தேடியுந்திரிந்துங் காணவல்லரோ, மாடமாளிகைசூழ் தில்லை யம்ப
லத், தாடிபாதமென்னெஞ்சுளிருக்கவே" என்றுரினனுமப்பறந்"தே
டிக்கண்டுகொண்டேன் திருமாலொடு நான்முகனுந், தேடியுந்தே
டொண்ணாத்தேவனை யென்னுள்ளே தேடிக்கண்டுகொண்டேன்" என
னுமிக்கூற்றுக்களுபதேசமரபு.

வைதிகமரபு

வையச்சொல் வழக்கச்சொல் வேதச்சொல் விதச்சொல் இந்
தச்சிரணகானும் வறபுறுத்திக் கூறுவான் ஞெடுங்கினா, உலகவெறு
ப்பு முடலவெறுப்பு மீக்கொண்ட மாணாக்கனுக்கு ஞானதேசிகர்
இடைநாதமுகத்தால் அனித்தியதரிசனம் வைடச்சொல் மேலவை
த்துக்காட்டுகிறவண்ணம் "நடலைவாழ்வுஞ் சுடலைக்குடியிருப்புமென
றவ, காணப்பட்டதெல்லாமழியப்பட்டதென்றுஞ், 'சாகாதநாட்டு
லோலைவாங்கிவந்தோமோ வில்லையே யென்றும், இன்றைக்கோ ந.

யோமாறு. ஞானவரசன், ஞானவேட்டையையாடுவான காலைக கண்டு, சிவராச வேடபபிள்ளாய நீ நமமினததாய; அஞ்ஞான விளமையா லெனனைமறநதாய, எனவணணமே நினவணணம நின்னியரவணணம நினவணணமனறு, அநதககரண ஞானிசமபாடன மூனக்கடாதெனறநுககிரகிததாா. சைதனனியத தராபதியாகினை தனமைபோலச், சிவவேடு நீககா கணடுகொளக. சாமியம். "மனனையுமறநது, மிககவனசரவடிவமாகித, தன்னையுமறநதிருநத தனயனைபபோனறுநீயு,மெனனையுமறநதைமபோதவெயினா தமவடிவமாகி,யுனனையுமறநதால நீயெனனுருவென வுணாநதுகொளளே, "மனனவனறனமகனவேட ரிடததேதஙகி வளாநதவனை அறியாது ரபஙகிநிறபக" "தாளுககி மலாடிககீழவைபபன." கனமவொபபு நலவினையுநதீவினையு மொனறுககககாணபது. அஃதெவவாறெனனில, பொனவிலஙகும், இருபபுவிலஙகும, பிரகாசம அபபிரகாசம வேறனறித, நுககமிரணடிறகுஞசரி. பொனவிலஙகைபபோலப புணணியம. இருபபுவிலஙகைபபோலப பாவம. விலங காபபுணடவனைபபோலச சீவன விலஙகைப பூட்டினவனைபபோலச சிவன நுககததைபபோல அஞஞானம. இநத அஞஞானதநுககுச சாடசிபூதம நாமெனறறியின அஞஞானமுமிலலை. நலவினை தீவினையாகிய விலஙகுமிலலை. அதறகுமுனனே நரகசொாககமுமிலலை. இகறகுச சாமியம "ஒனறுடனுநதோயவிலலான எனறு நினைநதடிககடியும பிரமமென நோககுதலேயியலபதாமே" "நிததனுமபரமீசன யானெனறு நிசசயிககின, முததனலனெனினு மவனமுததனும" பூவுமபுகையுங கொணடேததிப புறமபேபோயப, பாவனையால வாளாபரிசிழபப, ராவா, நமையுறபபாாககிறறெயவநாமேயாமெனறு, தமையுறபபாராதவாகடாம" "ஆகநாமலலவிநதவைம பொறிநாமேயலல, வேகனே நாமெனறனனுமிருடிக ளிதயத்துளளாய, பாகமாமுமைமணுளபசுபதிபிறவிவேணடேன, சேகறமுததிவேணடுநதிருபபுலிவனததுளானே" மாயையெனபது மனம. இநத மனமாயையிலே அணடபிணடம அரிகரப்ரமமாதி நவநதருபேதமுமுணடாயிறறு. இநதமனஞ சறகுருகடாடசததா லிறநதபோது எலலாமிறநதது. அறிவாய நினறால மனமிலலை. மனமாயநினறா லறிவிலலை. அறிவே சிவம சிவமே யறிவு. மனமே மாயை. மாயையே பிரவஞசம. பிரவஞசமே சரீரம. சரீரமே ததுவம். தத்துவமே நாதம. நாதமே விநது. இபபடி சிருட்டிமாாககங்காணக்க

டவை, சாமியம், "அறிவினிலகமுண்டாகியகததினின மனமுண டாகிய,பிறிவருமனததினமாயை பிரகருசமாயைதனனின,ம் வுலக ததினுக்கைகவநதவிமமாயமெலலாஞ, செறிதராதருளிசசெயயாய திருபபுலிவனததளானே" ஆகாசவுவமைகளவருமாறு. ஆகாசம,கடஙகள, கடாகாசம, கடசலம, கடசலவழுககு, ஆறு ஆகாசமபோலச சிவன. கடஙகளைபபோலச சரீரம. கடாகாசமபோலவாதமா. கடசலததைபபோல வநதக் கரணம. கடசலததழுககுபபோலப பஞசபாசம. இநதசசிருட்டிககுச சஙகாரமுணடோ?உணடு எபபடி? சூரியன சநநிதானததில சலமவறணடு அததோடே அழுககுமபோம.கடாநததஇற கடாகாசம மகாகாசமாம.புணணியபாவம ஞானிககுணடோ விலலையோ?உணடுநதானிலலையுநதான. ஆனாலதீகமோ? அனறு. பினனையெபபடி? "இனபமுநதுனபமு மிலலானேயுளளானே"எனபதைபபறறி வநதனவாம. "மெயயைபபொயயெனறுன வெளியை நலலவீடெனறுன,சைவததுறைகாழிச சமபநச,னயமற, நினபோநதமபோயிடததேநீயேசிவமெனறு,னனபோகததுளளேயிருநது எ-து, மெயபபோகொணட சரீரம நீயலல அது பொயயெனறுன, இருவிதமாயையு மிறநதவிடததிற பிரகாசிதத சூனியமேநனமையுடைய வீடெனறுன, சைவசமயததுககு ஞானமனனன சீகாழிசசிவஞான சமபநதசுவாமியெனனையாநதிரிபுகளறககுமபடி கருத தறபோதப போககே நான தறபோதமிட்டுசியே நீ யெனறுன, எனனறிவினுள ளெழுநதருளியிருந தெனறவாறு. இதுதறபோககே சிவமெனறுகூறியது (க)

"இருநதபடியிருநதாலிறையுருவநதோனறும, பொருநதுமலப்ம்மையிலேபொனறு, மிருநதபடி,யேதெனறஙகுனனியிரணடாட்ம்வாராககுணடோ, போதமுணடபிளளைபுகல."—எ-ம,சிருட்டிககுமுனனுளள சுபாவசைதனனியமாயிருககில சுகாதீத சிவநதோனறும, தோனறிய வநநிலையே யநாதிசமபநதமான வாணவ நசிககும, இஙஙனமன்றி இருநதபடி யெவவணணமெனறு போதககையாறநடவி யாஙகொனறுந தடுபபடாமையா லெனசெயயககடவேனெறயவமே யெனறு தெயவததை நொநது தோததிரமாதியவறறுனிரண்டுபடுததுவாராககு எஙஙனமுணடாம, ஞானபபாலுணட சமபநதபிளளைப புகலிடமெனறவாறு. இது போததததை யழிககு முபாயஙகூறியது. (உ)

"புகலிக்கரசேயுன்பொய்ப்போதம்போனால், சகலமறுங்கேவல மூஞ்சாயு, மகலாத, நல்வினையுநதீவினையு நட்டமா மென்றுரைத்து மொல்காவெண்போதவொழுக்கம்." எ-து,—புகலியென்னும திருப்ப திக்கரசாகிய சம்பந்தசுவாமி, உன்பொய்ப்போத மிறந்துபோனால் நினைப்பு மறப்புங்கெடுங், கெடவே சகலங்கெடுஞ், சகலங்கெட வே கேவலமுமிறக்கு, மிறக்கவே யிரண்டறப்பின்னி யகலாதநல்வி னைநாசமாம், அதற்குமுன்னே] தீவினையுநாசமடையு மென்றுநீயு ரைத்த திருவாய்மொழியைச் சிரத்தையாற் கொள்ளாத வென் போதத்துக் கென்கொலோ பிரவிர்த்தியே யடைவதன்றி நிவிர்த்தி யடையவில்லை யென்றவாறு. இது-அறிந்துமறியாமையைக்கூறியது.

"போதவொழுக்கமென்றுபொன்றுங்கொல்சம்பந்த, நாதனேயு ளபடிநாட்டுவாய், பேதா, யறிந்தவறிவெல்லாநாமன்றறிந திட்டா ங்கே, செறிந்தறிவாய்நிற்கிலிறுந்தேர்." எ-து,—பிரவாகனுதியாய பொய்ப்போத வொழுக்க மெக்கால மிறக்குங் கொல்லோ சம் பந்தசுவாமி சித்தாந்தப்படி. நாட்டவேண்டு மென்ற விண்ணப்ப த்துக்கு விடை. யறிவில்லாத சீடனேகேள் திரிசியவறிவெல்லாஞ் சுபாவ சைதன்னியமாகிய நாமல்லவென்று நியதிகளைந்து, நிறை சுயம்பிரகாசத் திருக்கே நாமென் றறிவாய் நிற்பாயேற் போதங் கெடுவதன்றிப் பிறவேதுக்க ளொத்தாலுங் கெடாதென்பது தா னேயாயிற் றென்றறிவா யென்றவாறு. இதுபோதநிரியாணவொ டுக்கங்கூறியது. (ச)

"தேரிலதிதூரமெனச்சிந்தைவிடாதையென்று,ஞெருருவாயினை யென்றவும்ப, ஞெரு,மறிவேயறிவென்றுனவ்வறிவுக்கப்பா,லறியோ மரிவையறிவாவெ." எ-து,—விசாரிக்கி லிங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த வறிவு வெகுதூரம் எமக் கெட்டமாட்டாதே யென்று சித்தத்தைச் சோரவிடாதே யென்றருளிச்செய்தான், இருவெழுகூற்றிருக்கையி லோருருவாயினையென்ற ஞானசம்பந்ததேவன், அவனருளிச்செய்த தியாதொவென்னிற்சர்வத்தையும் விசாரித்தறிகின்ற சைதன்னியமே சைதன்னியமென்றுன தற்கப்பாலநுபவமில்லை சைதன்னிய வறிவை க்கொண் டறியவென்றென்றவாறு. இது-சைதன்னியத்துக்கு மேல நுபவமில்லையென்றறிவித்தது. (ரு)

"அறிவாலறியப்படும்பொரு ளேயாகிற், பொறியாலறியப்புகா வோ, பொறியாரக், கண்டதெலாமாயையெனக்கண்டித்தான் மெய் ஞ்ஞான, முண்டதிருச்செவ்வாயாலுற்று." எ-து,— பிரமேயமாய்ப்

பூரணவததுப பிரமாணமாகாதோ வானுல இநதிரிபகாடச்சுந
ாமலலவே யெனற வினணபபததுககு விடை,இநதிரியகதுககெ
டடிய பொருளகளெலலாந திரிசிய மாயையெனறு கணடிததது வி
லககினுன மெயஞ்ஞானப பாலைப பானமபணணின திருசசெவவா
யா னநநனெழுநதருளி வநதெனறவாறு. இது - திரிசியமாயக கா
ணபபடடவையெலலா மாயாகாரியமெனறது. (௬)

"உறறுணரினீயே யுயாபிரமமெனபதுவு,மறறசிவனருளுயவரு
ப்பதுவு, மூறறு, மிறநதவிடடதிரணடுமேகமேயெனருன, சிறநதசீ
காழியருசே." எ - து,—சிறபபையுடைய சீகாழிஞானசமபநத தே
யவம பொருாதி விசாரிககு மிடததுத தததவமசி மகாவாககியமு
ஞ, சிவததுவமசி மகாவாககியமும, வேதாகமம வகுகத கிரமஞச
மபவாதிகளுககுச சமமசபபடாது. மாயாபோசமு மஞ்ஞானமு
நீஙகிச சிவபோத மிறநதவிடகதிலும, தததுவஙகளு மாணவமல
மும நீஙகி யானமபோத மிறநதவிடததிலும, வேகவாககியமு மாக
ம மகாவாககியமு மாணிககமும அரதனமும போலாமெனறு னெ
னறவாறு, இது-மகாவாககிய விசேடமுஞ சமயாதீதவிசேடமுங
கூறியது. (௭)

"தேவேதிருஞானசமபநததேசிகனே, யோவிலெழுததருகினையு
மோதாயகொல, லாவியாா, பினனிரணடைததளளபபிரியாதவா
னநத, முனனிரணடைககாணுநனமுததி" எ - து,—தேவனே திரு
ஞானசமபநத னெனனுந திருநாமததினையுடைய வெமது ஞானு
சாரியனே யோகாலததது மொழிவினறிய அஞ்செழுததினுணமை
யைத திருவாயமலாநதருளிசசெயய வேணடுமெனற. விஞவுககு
விடை.யகாரமாகியவாதமாப பினனுகிய நகாரமகாரஙகளைத தாகக
வேதுவெனறு தளளி முனனுகிய வகாரசிகாரஙகளைவிடடுப பிரியா
தது வானநத வேதுவெனறு தழுவிக காணுதன முததிநிசசய மெ
னறதெனறவாறு. இதுபஞ்சாககரததின முததிநிலைகூறியது. (௮)

"முததிநடனததைமொழிஞானசமபநதா, சததிதிருவமபலகதி
ற்றன்றுயச,சுதகவுயிா, கானமுயலகனைககாலானமிதிததருளி ந
தானுநடமபுரிவனருன. எ-து,—மோடசாடன தரிசினததை யானு
காணத திருவாயமலாநதருளவேணடுந திருஞானசமபநத தேசி
கனே யெனறவிஞவுககு விடை.-வகாரமாகிய சிறறமபலததின க
ணனே சிகாரத திருமேனியோடுங கூடினவனு யகாரவுயிராகிய

ஏதாத்மாக்கள் தெரிசிக்கும்பொருட்டு, ஆணவமாகிய முயலகனை யொருபாகத்தி லூன்றி மாயையையொருபாதத்தா லுதைப்பானென் றவானந்த தாண்டவராயர் நடனதரிசனத்தைக் காண்பாயென் றவாறு. இது பஞ்சாக்கர சொரூபமாகிய திருவம்பலதரிசனநடனத்தைக் கூறியது. (௯)

“தானேசிவமானசத்தியஞானானந்த, மோனநிலைசொல்காழிமுன்னோனே, ஞானிகடம்,முள்ளமாகாயமாயொன்றாயவானந்த, வெள்ளமாயிருக்குமவர்மெய். எ-து,—ஊன சம்பந்தங்களெல்லா மொருவி ஞானசம்பந்தப்பட்டுச்சத்தியஞானானந்தத்தைப் பெற்ற மௌன யோகிகள் நிறைவுநிலையைச் சொல்லவேண்டுங் காழித்துறைச்சாமியென்ற வினாவுக்கு - விடை. ஞானிகளுடைய வுள்ளமொன்றையும் பற்று தாகாசம்போன்று நிற்கும். அவர்சரீரம் ஏகபரிபூரண வானந்தமேலிட்ட பிரவாகமாயிருக்கு மென்றவாறு. உள்ளமாகாயமென்றது பராசத்தியை, மெய்யானந்த வெள்ளமென்றது சுகப்பேற்றை. இது அணைந்தோர் தன்மையையு மானந்தப்பேற்றையுங் கூறியது. (௰)

இந்த கிராமட வந்தாதியின் கண் முன்சொல்லிப்போந்த சிந்தனை யதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை குருமரபு திருமுகப்பாசுர முதலியவற்றின் கருத்தெல்லா மடங்கக் காண்பாயாக (ஒன்றாயமுளைத்தெழுந் தெத்தனையோகவடுவிட்) டென்னுங் கருத்தைப்பற்றி விவேகவுவமைகள் வருமாறு மனமொன்று, மனத்தைத்தவிர ஆங்காரமாதிகளில்லை-இந்தமனந்தானே-௩௰௬-௯௰௬-௲௮-௰௪ ௮-௫-௪-௩ - என்கின்ற தத்துவங்களாயும் விரியும் - இந்தமனத்தையே சீவனென்பதும், போதமென்பதும், உள்ளமென்பதும், விவேகமென்பதும்,அறிவென்பதும்,வெகுமுகத்தி லித்தனையும் அகமுகத்திற் சைதன்னியமென்பதும், பிரமமென்பதும், சிவமென்பதும், இத்தனையும். ஒருபுருடனைத்தானே நன்மையானல்லனென்றுந், தீமையாற்றீயனென்று, மிரண்டுமொத்தகருத்தான ஞானியென்று வருவது போலும். சாமியம். “மனந்தானே தத்துவமானதும்போனது, மனந்தானே சீவனுமாருதவீசனு, மனந்தானே வித்தனைமாருட்டமானது மனந்தானே பின்னையுமாருதபோதமே” “புத்தியாயப்பொறிகளாம் பபுலன்களாயப்பூதமாகிக், கத்தனுயக்காமமாதிகுணங்களாயக்காரி யாகிப், பெத்தனுயமுத்தனுகிப்பேணுவார்பேணநின்ற, சித்தனுயி

னறதெனனே திருபபுலிவனததுள"னே" மெலாதமாசட மே ஈபா ளைப பறறி விபரீதவுவமைகள் வருமாறு. ஆதமாசடம அசடம பிறப்பிறபபடைவனெனபது சிததாநதமனறு. யதாாததவாதி வெகு செனததி ரோஷியென றும், "வையகததிலுண்மைதனனைவாயதிறகக வஞ்சினே, னையவைததெனகொலோநமச்சிவாயநாதனே" எனறு ம,சகலகுண சமபனன வேககுணவீன-எனபதுபோல. ஆதமாவேபி டிபடாதேயானற சிவத்தைபபிடிபபேனென்பதுஅ ததம. அத்துரு வமாக்கைதுருவமாதம. ஆதியாககை யனறியாதமா. பிரகாசமாக கை யபபிரகாசமாதமா. இபபடியாயிருக சாமியமுண்டு."தனனைய ருச்சிககத் தானிருநதானே." "அறிவையறிவதுபொருளெனவருளிய பெருமாளே." "சீவனுஞ்சிவனும்வேறு திருபபுலிவனததுளானே.

"அறியுமறிவேசிவமுமாம" "நலலகுலததிறபிறநது நலலாளைச் சோநதொழுகி,நலலறிவுபெறறுடைய நனமாணு,நலல, சிவமவேறே யெனறெணணிசசிநதைகலஙகறகச,சிவமெனறநீயேசிவம" எனபது வாயதலாாநதவூரினிலோாைநதாய,ஈுனபமிலமைச்சரோடுஞ சுகது ககததேவரோடு, முனபிறேறடுறவரோடு முற்றுநீயிருநததெனனே, செமபொனனாமாடுநீடு திருபபுலிவனததுளானே.""பலலுயிராயபபா ாதொறுமினறுயபோறறி பறறியுலகை விடாதாயபோற்றி" இனனரு சமுசயமுணடானற் சாவககியானேததராததிற சமுசயநிவிாததுக ணடுகொளக. ஆதிமூலமெனறழைதத யானைக்குமுனவநததாா. தூ ணிலுமிருபபன றுரும்பிலுமிருபபனெனனவநததாா துருபதைக கு மாளாததுயில்கொடுததாா? அருச்சுனனுக்கு மெயஞ்ஞானம் போதிததாா கல்லாலினகீழ சனகாதியருககுபபோதிததாா? மூப புரதகனமபண்ணி மூவரைககாததாா மாாககண்டருககாக வந தவன்யார் தேவாகளுககு ஞானம்போதிததாா ஆகாசததிலாகா யபுருடனுய நினறவன்யாா நாலுமுகததாலும நாலுவேதததைச சொனனவன்யாா இந்தவிட்டாணததைபபற்றிச்செயவதெலலாம பராபரவத்துவேயெனறறிந்து அரிகரபபிரமாதிகளெனனும பிணக கை யுள்ளபடி விடக்கடவை. இதறகுச் சாமியம "மூலமெனறழை த்த மூனைக்கொம்பியானைவருத்தநீாப்பான் வந்தவனெவனோ, தூ ணிலுமிருபபன் றுரும்பிலுமிருபபனெனு மழசொலலுககெதிாநத வனெவனோ,துகிலுரிகாலைத்துருபதனமகட்கு மாளாயததுகிலாய வ ருத்தினனெவனோ,வருச்சுனர்க்காக வமரிடையிருநதாங் குணாமெ ய்ஞ்ஞான் மூரைத்தவனெவனோ வவனேபிரம மெனறறி மனனே.

"கல்லாலின்கீழ்க்கடவுளாகிய பொல்லாஞானம்புரிந்தவனெவனோ, மாமலையிலலாய வலியவாபுரங்க, ணீறெழவொருகணி னிறமுவனா யுஞ, சேவடிகீழலிற சோததவனெவனோ,காலனைமாட்டிக கவினசிறு பாலன, மரணநதவிாபபரன வநதவனெவனோ, வவனேபிரமமெனற றிமனனே." "அதிதிதனமைமநத ரலமருகாலைப, பிரமகீதையைபபே சினனெவனோ, சிதாகாயததிற றிருவுருததாஙகி, மறலியைமுனிநத வாதனெவனோ, வான்முறையுலகம வயினவயினுதிகக, நான்முகத திருநது நானமறையுரைததன, றுபகிடததிடலொளிததவனெவனோ வவனேபிரம மெனறறிமனனே." தீககைவிபரம வருமாறு. சமயம் நாகதுறததல,—விசேடம—பறறறநிறறல, நிருவாணஞ—சிவனரு றுதல, அபிடேகம—ஆனோ மெனபதையுமறததல, பஞசகிருததிய விபரம வருமாறு. அநுககிரகம-சொகமபாவனை, திரோபாவம— முனசிவனுயிருநதோமெனபதைமறததல, சஙகாரம—குலகோததிா வபிமானந, தேகாபிமானம, பசுசாததிரவனுடிபபு, இன்னதேசம், இனனவருணம, இன்னுனசநததி, யினனகிருததிய மெனபதையற வுமவிடுததல. திதி—சறசனசஞ்சலாசனு, சிவோக மெனபதை நா டோறும பயிறல. தோறறம — அணடாணடபகிரணடம அ கிலாணடகோடி பிரமாணடநாயகா தாமாய நிறறல. சிவகாருண ணியம-சிவாநுககிரகம, சிதேநதிரியபதிகரணஞ, சுவாநுபூதிகம, எணகுணம இவையுடைததாதல. சவுசாதியாறும வருமாறு. சவு சம-உடகரணசுததி புறககரணசுததி. பறகொமபு—சிதானம. ஸநா னமு-நாமசிராமயமெனறுமகாவாககிய சிரவணம பணணல. அநு டடானம-நாமறிவெனபதை மறவாமை. பூசை-நாமெஙகுமிருக்குஞ சைதனனியமெனறு தெடசணுமூாததியைத தியானித்தல. போச னம-விசுவததை யெலலாஞ சாபபிடடுத தானமீதியாய நிறறல. திரி கரணசுததி வருமாறு மனம-வாககு-காயம, நாம சைதனனியமெ னறு தேறலே மனோசுததி. நாம சைதனனிய மெனபதற கடை யாளமாகச சிவோகம பாராட்டலே வாககுசுததி. நாம சை தன்னியமெனபதைமறவாமல அஙககரநநியாசஙகளாலவிளக்கலே காயசுததி. இதறகுச சாமியம. "மானிடராககை வடிவுசிவ லிஙக, மானிடராககை வடிவுசநாசிவ, மானிடராககை வடிவுசித மபா, மானிடராககை வடிவுதிருககூததே" விபூதி - ருததிராட் சம செபம - சினமுததிரை - சமாதி - நமஸ்காரம் - குமபிடு ஆகவேழுககும விபரவம். விபூதி, பசுமலமாகிய பசுபோதத்தை

நிருக்கிர்கரித்தல். குருதிராட்சம், சைதன்னியமா ராலே ...
கடையாளமாகச் சோகமபாவித்தல். செபம், அவனே னென்னு
படியவசதினிற்றல். சின்முத்திரை சிவனுரு சீவனு மொன்றாதல்.
சமாதி, நான சைதன்னிய மென்பதையு மறந்தல். நமஸ்காரம்,
நானும் நீயாய்ப்போனே னென்னுந திடமுண்டாகல். சம்பிதி, அ
விதங் கெட்டு அகதுவிகமாமென் மென்னல். தலந் தீரத் மூர்த
திக்கு விபரம்.—தலமென்றது தான். தீர்த்தமென்றது தனக்குத்
மபோதம். மூர்த்தியென்றது சுபாவசைதன்னியம (ஆவிலிங்கபீ
டமா யமர்ந்ததேசிவாயமே.) என்றது மிக்கருத்தைப் பற்றி வந்த
னவாம். திருக்கு-கிரிசிய விபரம். காணப்பட்டதெல்லா மாயை
யானபடியா லவையனைத்துந கிரிசியம். காண்பது யாதொருசைத
ன்னியமுண்டோ வதுவே திருக்கு. வேதாகம மிரண்டினு கருத்தொன்
றோ விரண்டோ வென்பதற்கு விபரம்.—நாடித்தான மலைவேறாய்
கயிலாசம வேறென்பாரும், சிதம்பரம்வேறு புண்டரீகபுரம வேறெ
ன்பாரு மில்லை. யதுபோலும இருசைவாகமைவமுள கலந்தொன்
று. ஆகாசம்போ லாகமம். சந்திரன்போ லாதமபோதம். நட்சத்
திரங்கள்போ லாதமசத்திகள். பகலைப்போல சகலாவத்தை. இரா
வைப்போலக் கேவலாவத்தை. சூரியனைப்போல ஞானம். பாலம
போல — பெத்தகாலம். அமாவாசியைப்போ லாதமபோதஞ்ஞா
னத்திலடங்கிய முத்திகாலம். நாகலோகரு-சுழுத்தி. மாதிய
லோகம்—சொப்பனம். சொர்க்கலோகரு சாக்கிரம். "சத்தியமா
தா பிதாக்கியானரு தர்மோபிராதா தயாசகா, சாநதமபதநி சமா
புத்திரா சடவிதமமபாந்தவா." —யதார்த்தமேமாதா, பிரக்யானமே
பிதா, சிவதாமங்களே யுடன்பிறப்பு, தயவே தோழன், கலியாணசித்தி
யாணமிரண்டிற் தோன்றாத சாந்தமே தாரம, பிரமாதிப்பிரவிகாரந்த
துஞ் சைதன்னியமே யென்று காணுஞ் சமபோதமேசந்தானம, இப்
தவாறு மெனக்கு பாந்தவ்வியமென்று உலகத்தைவிட்டக்கடவர்.
ஞானி கன்மங்களை விடவேசித்தாந்தம். அதுய ராத்தமோ ஆயதா
ரத்தமோ. ஆயதார்த்தமென்றேசொல்லில் உசன்முண்டாயிருப்பா
னேன்? அபக்குவனாக குறித்து. அவைகள் வருமாறு. "வில்வக முடலை
யெடுக்காமல வீணுக்குடலைடுத்தேனே." என்றும், "வில்வக முரு
க்காதல கொம்பாதல கொம்புதிர்ந்து வீழ்ந்த, சருகாதல மமைந்
தல சாந்து, என்றும், முக்கோடியேகாதசி, காசி, பிரயாகை, கா
வேரி, ராமேஸ்வரம், என்றும பின்னுக்குரு தவிதசித்தப பிரமைம

யொழிந்து, அத்துவித சித்தம் பிறக்கக் கட்டிய கட்டளைவழிக "ஆரணவுருவமாகி யம்பரகசோயிருேறு, நாரணன் பிரமன்காணு நட்டநீசெயத்தெனனே, காரணமுயிரோயெனனக் கண்டவர்காணு தெங்கச், சீரணிமாடமோங்குந்திருப்புலிவனக்துளானே." அத்துவி தம இரணடலல. துவிதமே இரண்டு. நீசொன்ன அத்துவிதத்துக் கருத்தமிதுவலல. இரண்டினமையாயிருக்தம. இரண்டின்மை யெனபசொன்றேு?ஒன்றுமலல. இரணடோ? இரண்டுமலல பினனை க்கா னெவழிவிடுவாய சணடாளா மூக்கனைநேயம் ட்டிச் சாதிககிறையோ (மூக்கனுக்கு வாழ்க்கைபபட்டால் மூன்றும் பினனுங குறற) மெனபதுபோலாயினை. அத்துவித சூரியனெழுந் தா னெனனில, அதற கர்தகம் துவிசசூரியன வநதாலும் பொ பசொலலே னெனறு மாற்றம் உனக்கடாவோ. "எகமேவாத் துவித" மெனனுஞ்சுருதிசாரததைய மறநதாயாயினை. "அத்துவித ததுக கருத்தமபலவெனனுங, சிறறறிவு கொண்டுசிலகீழ்" எ-து,— கொஞச புத்தியைக் கொண்டு கீழ்ச்சாதிகள் தாதமாக்கத்தைத தழுவி யத்துவிதத்துக்கருத்தொன்றுமல்ல. விரண்டுமல்ல வுபய முமலல வெனறுகூறுந துவிதபாசண்டாக ளெனபதாம். வேதச் சொல்லை நமபாதவன நீசனெனறு வியாச சூத்திரததிரத்திற சொ லலுட. தேவதததன ஙிரியாணுமானுறே? யிலலை. கலியாண மாறு றே! வதுவுமிலலை. அமங்கலியோ? அனறு. சுமங்கலியோ? அன று. கன்னிகையோ? அதுவுமன்று. ஆனுற் குதாக்க மாக யாதும னறெனனின், நீபெரும்பாவி. நாட்டி லுளள சாவுனககெயதிற குற றமிலலை. வியாழ வட்டங கொததிருநதால் உபதேசிபப னென்னில் ஒருபூனை கயிலாசததுக்குப போகிற கொக் கெலி கோழிக்கூட் டததைச சமபாடணம பணணிக கூட்டிககொண்டு போய ஒருபா ழுங் கோவிலிலே யிருககச்சொலலி உஙகள போதமடங்கவிலலை யே யென்று பனனிரணடுவருடம் ஒன்றுனுய் அனுக்கிரகமபண ணியகதை யுனககேதகும. ஆனுறசுவாமி நீசொனன புத்தியைக கேட்கிறேன. அத்துவிததததுககருததநு சொல்வாயாகவென்பாயேல, சாமியம. "அத்துவிதமேகமேயாங்கி ரணடினமையெனி, லதுவிக மனறேலகு." எ-து,—அத்துவிதம் எகமே. ஆருக கேகம். பஞ்ச பாசஙகளைநீஙகிய சீவனுககுஞ சிவனுககும். அஃகாததமன இர ணடறறுப பூவமணமும போலவெனனில, போதச்சுவானமே இல லாகையிலே யிருமபுகிருடாதே உனசததமெனறைக் கடைக்குமோ

இரண்டின்மையென்று சொல்லியது மஃதேயாம். சாமியம். "மாயையாலிரண்டுபட்டுன் மலரடிபுகலிழந்தேன், றூயமெய்ஞ்ஞானத்தாலே துறந்திடினேகமாகுந, தாயினுமினியனாகித் தடுத்தென்னையாண்டுகொண்ட, சேயமாநதிதென்பாங்கார் திருப்புலிவனத்துளானே." இப்படியாயிரஞ் சாமியமுண்டு. நதி-நத-உவமைகள்வருமாறு. குடக்கிலிருந்து குணக்கோடியநதியே ஆத்மா. நதித்தடைகள்- ஐம்புலன்கள். அச்சிறை நீங்க (நதிஞெஞ்சாகரோகதி.) சாகரஞ்சிவம், நதம் குணக் ...க்கோடினுபின்குணக்கோடி சாகரோகதி. விளக்குவமைவரு... ...க்குப்போலும் - ஆத்மா. தகளிபோலும்- சரீரம். நெயபோலும ...ரத்தசி. திரிபோலுஞ்-சூக்குமசரீரம். காற்றுப்போலுஞ் - சஞ்ச... வீடுபோலும் - ஆகாமியம். அவிகிறதுபோலும் - கிரியாணம ...ரகசத்தியிலே முன்னிருந்த வண்ணமொடுங்குவதுபோலும்- மே... ... இப்படி விட்டுணு வாகமங்களினும் சிவாகமங்களினு காண்க ...மியம். "கன் றெளிகதிரின்மாட்டுங் கடவெளிவிசும்பினமாட்டு, ... றுறுவிளக்கின்சோது தாரகசத்திமாட்டு, நண்ணு சனமானப்... ...லா நாயினேன வந்தடைந்தேன, றெண்ணிலாவெறிக்குஞ்... ...ரித திருபபுலிவனததுளானே." இந்த விளக் குவமைப்படி விஷ்ணு ...ாக்கியங்களினுஞ் சிவவாக்கியங்களினுங்காண்க.

மராட்டவண்ணரு... ...ம்முற்றிற்று

புண்ணுடலைநீபபேறெனபொன்று... ...ஞ்ஞானக்
கண்ணுடையவள்ளல்பதங்காண்... ...ந வெண்ணுடைய
வஞ்செழுத்தினுண்மையறிவேனாவாங்கதனுட்
பிஞ்செழுத்தைபபினவிடுவேனோ.

சத்தியஞானபோசகுந சாறறுமுபபொருள்விளககு...
சுத்தசித்தாந்தககாட்சி ...ஞாபதேசமாலை
மெத்தஞானபரகாச மெய்ஞ்ஞானவிளக்கமேலா
மத்தனைத்துவிதவெண்பாவ திரகசயமுமன்றே. (க)

சிவாகமக்கச்சிமாலை செழுங்காணுவமிர்தமனபர்
தவாகரச்சுருதிசாரஞ் சானறசிநதனையினவெண்பா
வவாவறுநிராமயம்பின னறுபதநூானுசங்கை
யுவாவணதசவழக்கோடுயர்குருமரபுமாலோ. (உ)

அனுபவசந்திரிக்கை யவிர்முகபபாசுரம்பின்
மணமயலகன்றபிள்ளை யட்டவணைமரபினோடுந்
னெகரானுதயமென்னத் திருவுளமகிழ்ந்துரைத்தான்
ஜனலிடையமிழாக்காழிப புரிவருபோதவள்ளல். (௯)

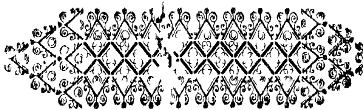
இருபதிவ்வுண்மைநூலு மியம்பியஞானவள்ளல்
திருவடிதொழுதுபோற்றித தெளிதரத்தேர்ந்தமேலோா
மருவுதம்பவங்கணீங்கி மாறுபபேரின்பவெள்ளப
பெருகியசுவானுபூதி பெற்றுவீற்றிருப்பர்தாமே. (௰)

வள்ளலார்சாத்திரம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரப்

பாட்டுமுதற்குறிப்பு

அ க ர ா தி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அ		அணுங்கா	[illegible]
அகமூமா	௱௭[illegible]	அண்டமுக	[illegible]
அராயணசல	௨	அண்டா	[illegible]
அராயணவி	௮	அண்ணலெ	[illegible]
அஙகண	[illegible]	அணைதுவா	[illegible]
அங்கை	[illegible]	அண்டபெலா	[illegible]
அங்கோட்டக	[illegible]	அண்டமொரு	[illegible]
அசரீரியா	[illegible]	அதிதிதன்	[illegible]
அசலனக	[illegible]	அதிராசி	[illegible]
அசையாசிவ	[illegible]	அதிரகசி	[illegible]
அசசோகெடு	[illegible]	அதுவே	[illegible]
அஞ்சககா	[illegible]	அத்திசமு	[illegible]
அஞ்சிப்ப	[illegible]	அத்துவித	[illegible]
அஞ்சினேன்	[illegible]	அத்துவித	[illegible]
அஞ்சின்வழி	[illegible]	அத்துவித	[illegible]
அஞ்சுபுல	[illegible]	அத்துவித	[illegible]
அஞ்சுபுலன்	[illegible]	அத்துவித	[illegible]
அஞ்சுமல	[illegible]	அத்தைதகின்	[illegible]
அஞ்செழு	[illegible]	அநந்தகுண	[illegible]
அஞ்செழுத்தி	[illegible]	அநாதிகே	[illegible]
அஞ்செழுததி	[illegible]	அநாதியின்	[illegible]
அஞ்ஞான	[illegible]	அந்தசசிவ	௭௭
அடகபி	[illegible]	அந்தரநா	௭௧
அடிக்கநாபு	[illegible]	அநதரியாச	[illegible]
அடுத்துவா	[illegible]	அந்தோகுரு	[illegible]
அழுவுகக	[illegible]	அந்தோமல	[illegible]

அகராதி.

அகராதி.

அ   அகராதி.

அகராதி.